

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑	๑
ระเบียบวาระที่ ๒	๒
เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
เรื่องแรก รับทราบพระบรมราชโองการ	
พระราชกฤษฎีกา เรียกประชุมรัฐสภา	
สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ	๓
รับทราบ พระบรมราชโองการ ประกาศรัฐมนตรี	
ลาออก ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	
และแต่งตั้งรัฐมนตรี	๗
รับทราบ พระบรมราชโองการ ประกาศแต่งตั้ง	
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา	๘
รับทราบ ประกาศผลการเลือกตั้ง	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี	
๒.๔ รับทราบเรื่องที่นายกรัฐมนตรีได้รับ	
ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณา	
ให้คำรับรอง	๙
๒.๕ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบ	
กับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการ	
ร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว	๑๐
๒.๖ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติตั้งกรรมการ	
ร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	๑๑

๒.๗ รับทราบเรื่องประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้อนุญาตให้นำเรื่องออกจากระเบียบวาระ การประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๕๗	๑๑
๒.๘ รับทราบผลการดำเนินงานตามข้อสังเกต ของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ	๑๑
๒.๙ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติ เลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพิ่มเติม	๑๒
๒.๑๖ รับทราบเรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการจริยธรรม ของสภาผู้แทนราษฎร	๑๓

เรื่องด่วนที่ ๑๖ คือพระราชกำหนดการบริหารราชการ

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้อภิปราย

- นายวิษณุ เครืองาม	๑๔, ๒๑๒
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๑๖, ๑๘๗, ๑๙๓, ๒๙๐
- นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	๓๖
- นายจำลอง ครุฑขุนทด	๔๘
- นายถาวร เสนเนียม	๖๕
- นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	๗๓
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๗๙, ๘๘, ๘๙
- นายวิชัย ชัยจิตวินิชกุล	๘๗, ๘๘, ๘๙, ๑๕๒, ๑๕๓, ๒๔๗
- ศาสตราจารย์พิเศษมารุต บุณนาค	๙๘
- นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	๑๐๗
- นายประเสริฐพงษ์สุวรรณศิริ	๑๑๔

หน้า

- นายภูเือง ยาวอหะซัน	๑๑๙
- นายวัฒนา แซ่ไฟเราะ	๑๒๔
- นายเจอะอามิง โต๊ะตาหยง	๑๓๒, ๑๔๐
- พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	๑๔๕, ๒๔๘
- นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ	๑๕๒, ๑๕๔, ๑๕๙ ๒๔๕, ๒๔๗
- นายฐวิทย์ กมลวิศิษฐ์	๑๖๔, ๑๖๘, ๑๗๑, ๑๗๒, ๑๗๔
- นายนิเวศ สุนทรเลขา	๑๗๒
- นายสุชาติ ลายน้ำเงิน	๑๗๒, ๒๘๔, ๒๘๘, ๒๙๑
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์	๑๗๖
- พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร	๑๘๓, ๑๙๒
- นายอภิชาติ ศักดิเศรษฐ์	๑๙๓
- นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	๒๐๓, ๒๙๒, ๒๙๓
- พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	๒๑๗
- นายสุรเชษฐ สุวอแช	๒๒๘, ๒๔๔, ๒๔๕, ๒๔๘, ๒๔๙, ๒๕๐, ๒๕๕, ๒๕๖
- นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	๒๔๔, ๒๔๕, ๓๐๑
- นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	๒๕๐, ๒๕๖, ๒๕๗
- นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	๒๕๒, ๒๕๓
- นายอรรถสิทธิ์ (คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์	๒๖๐
- นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	๒๖๕, ๒๗๗, ๒๗๘
- นายสุนัย จุลพงศธร	๒๗๗, ๒๘๓

- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๒๘๓, ๒๘๔, ๒๘๗, ๒๘๘
- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	๒๘๗
- นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	๒๙๑
- นายประชา ประสพดี	๒๙๓
- นายธานินทร์ ใจสมุทร	๒๙๓
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๒๙๗
- นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	๓๐๘
- นายมานิชญ์ วิชัยกุล	๓๐๘
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๓๐๘

มติ ที่ประชุมอนุมติพระราชกำหนดการบริหารราชการ
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

๓๐๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๘๕ คน

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขณะมีท่านสมาชิกลงชื่อ
มาประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดการประชุมเพื่อดำเนินการประชุม
ตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทุ้งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องแรก ก็คือ รับทราบพระบรมราชโองการ

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศพระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมรัฐสภา (สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ) พุทธศักราช ๒๕๔๘ พระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศรัฐมนตรีลาออก ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็น
รัฐมนตรี และแต่งตั้งรัฐมนตรี และพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่าน
เลขาธิการอ่านพระบรมราชโองการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

“พระบรมราชโองการ
พระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ
พ.ศ. ๒๕๔๘

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดวันเริ่มประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญ
นิติบัญญัติ ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๒๒๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
กฤษฎีกา เรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในวันที่ ๒๒
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี”

พระบรมราชโองการ
ประกาศ
รัฐมนตรีลาออกให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี
และแต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ และแต่งตั้งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดินตามประกาศลงวันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ นั้น

บัดนี้ นายกรัฐมนตรีได้กราบบังคมฯ ทูลว่า นายสุริยา ลาภวิสุทธิสิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้ลาออกจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ ความเป็นรัฐมนตรีจึงสิ้นสุดลงตามที่ลาออก และสมควรปรับปรุงรัฐมนตรีบางตำแหน่งเพื่อความเหมาะสมและบังเกิดประโยชน์แก่ราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรีและแต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

๑. ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี

นายจาตุรนต์ ฉายแสง เป็นรัฐมนตรี	รองนายกรัฐมนตรี พ้นจากความ
นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ การต่างประเทศ พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
นายสมศักดิ์ เทพสุทิน การท่องเที่ยวและกีฬา พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
นายประชา มาลีนนท์ สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา
นายเนวิน ชิดชอบ และสหกรณ์ พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
นายอดิศร เพียงเกษ คมนาคม พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
นายสุวิทย์ คุณกิตติ สารสนเทศและการสื่อสาร พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี
นายทง พิทยะ พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
นายสรอรรถ กลิ่นประทุม พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
นายกร ทัพพะรังสี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
นายอดิศักดิ์ โพธารามิก พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายวัฒนา เมืองสุข	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี	
๒. ให้แต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้	
นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์	
นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม	
พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรม	
นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	เป็นรองนายกรัฐมนตรี
นายเนวิน ชิดชอบ	เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรี	
นายทอง พิทยะ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
นายประชา มาลีนนท์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา	
นายวัฒนา เมืองสุข	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
นายอดิศร เพียงเกษ	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์	
นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคม	
พลเอก ชัยอนันต์ เจริญศรี	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
คมนาคม	
นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	

พาดินชัย	นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย	พลอากาศเอก คงศักดิ์ วันทนา	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	นายประวิธ รัตนเพียร	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ	นายจาตุรนต์ ฉายแสง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
	ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป	
	ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘	
	เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน	
	ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ	
	พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร	
	นายกรัฐมนตรี"	

พระบรมราชโองการ
ประกาศแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามประกาศลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ได้ประกาศลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖ แล้วนั้น

โดยที่วุฒิสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ เลือกผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน วิสาหกิจหรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะ และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ จำนวน ๑ คน ให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายปราโมทย์ โชติมงคล เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามคำแนะนำของวุฒิสภา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายสุชน ชาติเครือ

ประธานวุฒิสภา”

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ
ต่อไปเป็นเรื่องรับทราบประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอุดรธานี เขตเลือกตั้งที่ ๒ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ตามที่ได้มีประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่ง
ที่ว่างของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ประกาศรับรองผล
การเลือกตั้งของจังหวัดอุดรธานี เขตเลือกตั้งที่ ๒ นั้น ก็ได้แก่ นางสาวธิดา สนิทวงศ์ชัย
สังกัดพรรคไทยรักไทย ขอเชิญคุณธิดา สนิทวงศ์ชัย โปรดยืนขึ้นแสดงตนและกล่าว
คำปฏิญาณตน ซึ่งผมจะกล่าวนำนะครับ

“ข้าพเจ้า (นางสาวธิดา สนิทวงศ์ชัย) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติ
หน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้
และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งขึ้นและได้มาประชุม
วันนี้ ได้ยืนขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามที่ประธานได้กล่าวนำ)

ขอแสดงความยินดี ขอต้อนรับท่านสมาชิกใหม่ครับ เชิญนั่ง

เรื่องต่อไป ๒.๔ คือรับทราบเรื่องที่นายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรอง

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่านายกรัฐมนตรีได้รับร่าง
พระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณา และให้คำรับรองแล้วจำนวน ๑๔ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. (นายนิกร จำนง
และนายพนพล พลเสน เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(พลเรือโท โฆษ วิกิตภูมิประเทศ เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดชุมแพ พ.ศ. (นายสฤต สันติเมทนีดล
เป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองเกาะสมุย พ.ศ.
(นายชำนาญ ศักดิเศรษฐ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดนางรอง พ.ศ. (นายโสภณ เพชรสว่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๖. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. (นายอารีเพ็ญ อุดรสินธุ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๗. ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. (นายอนุรักษ จูรีมาศ และ นายวีระศักดิ์ ไควสุรัตน์ เป็นผู้เสนอ)

๘. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม พ.ศ. (คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๙. ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. (นายสงกรานต์ คำพิไธย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑๐. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอปัว จังหวัดน่าน พ.ศ. (นายวัลลภ สุปรียศิลป์ เป็นผู้เสนอ)

๑๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. (นายสฤต สันติเมทนีดล เป็นผู้เสนอ)

๑๒. ร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ พ.ศ. (นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑๓. ร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. (นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑๔. ร่างพระราชบัญญัติเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติที่ราษฎรครอบครองที่ดินทำประโยชน์ที่กรมป่าไม้ประกาศทับที่ดินของราษฎร พ.ศ. (นายนิยม วรปัญญา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ

ต่อไป ๒.๕ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ

ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

๒.๖ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดแล้วจำนวน ๒ ฉบับคือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒.๗ รับทราบเรื่องประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้นำเรื่องออกจากระเบียบวาระการประชุมตามข้อบังคับ ข้อ ๕๗

ตามที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้นำเรื่องขออนุญาตสภาผู้แทนราษฎรเรียกตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปทำการสอบสวนในคดีอาญาในระหว่างสมัยประชุมตามมาตรา ๑๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ออกจากระเบียบวาระการประชุมเนื่องจากพ้นระยะเวลาตามคำขอแล้ว และเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๕๗ โดยอนุโลม

๒.๘ รับทราบผลการดำเนินงานตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการนั้น บัดนี้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบและเห็นชอบให้นำบันทึกเหตุผลตามข้อสังเกตของ

คณะกรรมการการวิสามัญที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวประกาศในราชกิจจานุเบกษาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติเมื่อได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว

๒.๙ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพิ่มเติม

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้ลงมติเลือกนายปราโมทย์ โชติมงคล เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๙๖ ของรัฐธรรมนูญ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ -----

ต่อไปจะขอข้ามไปแจ้งในลำดับที่ ๒.๑๖ นั่นก็คือรับทราบเรื่องการตั้งคณะกรรมการจริยธรรมของสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๗ เพราะทั้งหมดนี้ได้เรียนมานั้น ก็เป็นเรื่องที่แจ้งเพื่อทราบโดยทั่วไป ส่วนในลำดับอื่น ๆ ที่ได้ข้ามมานั้นคาดว่าจะมีการอภิปรายซักถามต่าง ๆ กันก็เลยได้หารือกับทางคณะกรรมการประสานงานของสภาผู้แทนราษฎรก็คือวิป (Whip) ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลแล้วว่าเนื่องจากเรามีพระราชกำหนดที่จะต้องนำมาพิจารณากันในวันนี้ ก็ได้ปรึกษาหารือกันแล้วว่าอยากจะขอเลื่อนพระราชกำหนดนั้นขึ้นมาอภิปรายกันต่อไป เพื่อจะให้เห็นชอบหรือไม่ให้เห็นชอบ

ส่วนเรื่องเพื่อทราบ หรือต้องรับทราบก็จะไปว่ากันต่อไปในวันพฤหัสบดีหรือถ้าวันพฤหัสบดีได้แค่วัน หรือไม่ทันอย่างไรก็ไปว่าต่อไปในการประชุมคราวถัด ๆ ไป ดังนั้นครั้งนี้จึงขอหารือที่ประชุมว่า ที่ประชุมจะเห็นชอบให้เลื่อนเรื่องด่วนคือเรื่องพระราชกำหนดขึ้นมาพิจารณาในต่อจากนี้เลย

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายโภคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกท่านใดขัดข้องก็จะขออนุญาตเลื่อนเรื่องด่วนที่ ๑๖ คือพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ขึ้นมาพิจารณาต่อไปนะครับ

ขอเชิญทางคณะรัฐมนตรีช่วยกรุณาชี้แจงก่อนเลย เชิญครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ผ่านมามีการตราพระราชกำหนดขึ้นใช้บังคับฉบับหนึ่ง คือพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และเมื่อลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาในวันนั้นมีผลในวันถัดมา คือวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และใช้บังคับสืบมาจนกระทั่งบัดนี้หลักการสำคัญของพระราชกำหนดดังกล่าว ก็คือตราพระราชกำหนดขึ้นมาเพื่อที่จะทดแทนกฎหมายที่ยกเลิกไปฉบับหนึ่ง ได้แก่ พระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๔๙๕ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลได้รับรายงานว่าพระราชบัญญัติฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๕ นั้น ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และไม่สามารถจะนำมาใช้ในสถานการณ์ที่มีความจำเป็นฉุกเฉิน คับขันได้ทันทั่วทั้ง รวมทั้งมาตรการบางอย่างที่ปรากฏในพระราชบัญญัติฉบับนั้น ก็อาจจะล้าสมัย หรือไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ หรือมิฉะนั้นก็อาจจะมีปัญหาในเชิงความหมาย หรือการตีความ เพราะฉะนั้นจึงสมควรยกเลิก และนำมาบัญญัติขึ้นใหม่เป็นพระราชกำหนดดังกล่าว โดยประมวลเอามาตรการบางมาตรการในพระราชบัญญัติฉบับนั้นเอง ในพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก และในพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือแม้แต่ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และหลักการใหม่ ๆ บางหลักการเพิ่มเติมนำมาประมวลไว้ในพระราชกำหนดฉบับเดียวกันนี้ รัฐบาลได้เสนอให้มีการตราพระราชกำหนดนี้โดยอาศัยอำนาจตามความในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๘ ทั้งนี้ได้ตระหนักว่ามีความจำเป็นเร่งด่วน ฉุกเฉิน และมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงของประเทศตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๘ และบัดนี้ได้มีการประกาศใช้บังคับเรียบร้อยแล้ว รัฐบาลจึงจำเป็นต้องเสนอพระราชกำหนดนี้มายังที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ ต่อไป หากท่านสมาชิกมีข้อสงสัยใดจะสอบถามรัฐบาลก็ยินดี

ที่จะตอบ และถ้าว่ามีข้อเสนอแนะประการใด รัฐบาลก็รับไว้ที่จะดำเนินการพิจารณาต่อไปตามความเหมาะสม ขอบพระคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านอภิสิทธิ์ ผู้นำฝ่ายค้านครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร การพิจารณาพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ในวันนี้ กระผมถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่รัฐบาลได้ตราขึ้นในรูปแบบของพระราชกำหนด ในช่วงของการปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านมา และเป็นกฎหมายที่รัฐบาลหวังจะใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ในจังหวัดภาคใต้ และเป็นกฎหมายที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางในหมู่ประชาชน นักวิชาการ และกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งกระผมมีความจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นเสียก่อนว่า การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ กระผมอยากให้เป็นที่เรียบร้อย ความเข้าใจอันดีในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายในสังคม กระผมเสียดยว่า ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้เข้ามาร่วมประชุมในบ่ายวันนี้ เพื่อรับฟังสิ่งที่เป็นความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้แทนของปวงชนชาวไทย ซึ่งจะมีข้อคิดความเห็นที่น่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะทำให้รัฐบาลนั้นนำไปปรับปรุงทั้งในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมาย และที่กระผมจะได้กราบเรียนต่อไปก็คือว่า ในความเป็นไปได้ที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้ เบื้องต้นกระผมต้องกราบเรียนท่านประธานจริง ๆ ว่า ผมเชื่อครับว่าพวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ล้วนแล้วแต่มีความประสงค์ที่จะเห็นความสงบเกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ผมเชื่อว่าเราทุกคนก็เศร้าสลดใจสะท้อนใจทุกครั้งที่เราเห็นผู้บริสุทธิ์ต้องตกเป็นเหยื่อของการกระทำที่รุนแรง ผมเชื่อว่าพวกเราพร้อมที่จะประณามการใช้ความรุนแรงในลักษณะนั้น และผมเชื่อครับเหลือสิ่งอื่นใดว่า พวกเราจะมีคามสำนึกและมีความซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าที่ได้ทรงเหน็ดเหนื่อยกับการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาปัญหาความไม่สงบมาโดยตลอด และในวันที่ ๑๑ สิงหาคมที่ผ่านมา พระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าก็เป็นขวัญกำลังใจเป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนน้อมรับ

ใส่เกล้าใส่กระหม่อมเพื่อที่จะมาช่วยกันในการที่จะแก้ไขปัญหาและต่อสู้เพื่อให้ความสงบ
 กลับคืนมา แต่อย่างไรก็ตามครับ กระผมกราบเรียนว่าความเห็นของเรานั้นอาจจะมี
 ความแตกต่างกันบ้างว่าวิธีการใด แนวทางใด ซึ่งจะนำไปสู่ความสันติสุขในจังหวัด
 ชายแดนภาคใต้ของเรา กระผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า ผมหวังว่าบรรยากาศในวันนี้
 คงไม่มีใครมาตั้งคำถามว่าฝ่ายที่คิดไม่เหมือนกับตนนั้นจะมีความประสงค์ร้ายหรือไม่
 มีความสนใจใส่ใจในการที่จะดูแลรักษาความมั่นคงประเทศหรือการคุ้มครองประชาชน
 ผู้บริสุทธิ์ -----

และกระผมกราบเรียกว่าแม้พวกเราเป็นพรรคฝ่ายค้าน แต่สิ่งใดก็ตามที่จะเป็นประโยชน์เครื่องมือใดก็ตามที่เราเชื่อว่าจะช่วยแก้ไขปัญหานำความสงบกลับคืนมา รักษาชีวิตของคนที่มีบริสุทธิเราไม่มีความลังเลใจละครับ ที่จะให้การสนับสนุนรัฐบาลและพร้อมที่จะแสดงออกให้เห็นว่ากระบวนการทางการเมืองนั้นไม่ได้เห็นแตกต่างกันทุกเรื่อง แต่วันนี้กระผมจำเป็นที่จะต้องลุกขึ้นยืนอภิปรายเพื่อจะกราบเรียนท่านประธานว่าพรรคฝ่ายค้านคงไม่สามารถที่ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ ด้วยเหตุผลหลัก ๆ ก็คือ ข้อแรกเรามองว่าการตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเป็นการตรากฎหมายขึ้นมาบนพื้นฐานความคิดที่ไม่สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของปัญหา เราคิดว่าฐานความคิดหรือที่มาของกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ยอมรับความเป็นจริงของสาเหตุของปัญหา และการบังคับใช้กฎหมายที่มาจากพื้นฐานความคิดนี้

ก็มีความสุ่มเสี่ยง นอกเหนือจากการจะแก้ไขปัญหไม่ได้แล้วยังอาจจะทำให้ปัญหา

มีความรุนแรงขึ้น ข้อที่ ๒ ก็คือทั้งในกระบวนการของการตรากฎหมายฉบับนี้รวมไปถึง

บทบัญญัติต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในตัวกฎหมายเอง สะท้อนให้เห็นถึงความคิดที่สับสนเกี่ยวกับระบบกฎหมาย เกี่ยวกับผลกระทบที่มีต่อความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญในฐานะกฎหมายสูงสุดของประเทศ ซึ่งมีไว้เพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนชาวไทย และข้อที่ ๓ ซึ่งเชื่อมโยงกับ ๒ ข้อแรกก็คือว่าช่องโหว่ช่องว่างซึ่งอาจจะนำไปสู่ความผิดพลาดของการบังคับใช้กฎหมายนั้น เสี่ยงอย่างยิ่งต่อการเพิ่มเติมเรื่องของความหวาดระแวง ความกลัว และความแตกแยกที่จะมีขึ้นทั้งในสังคมและในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เพราะกราบเรียนโดยสรุป ก็คือว่าพื้นฐานความคิดและที่มาของกฎหมายฉบับนี้ดูจะแตกต่างโดยสิ้นเชิงครับ กับบรรยากาศในห้องประชุมแห่งนี้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคมที่ผ่านมา ที่รัฐบาลได้เปิดประชุมรัฐสภาเป็นกรณีพิเศษเพื่อให้สมาชิกของรัฐสภาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวข้อง กับปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่กระผมกราบเรียนอย่างนี้เพราะว่าวันนั้นสิ่งที่พวกเราได้นำเสนอไปนั้นรวมทั้งตัวกระผมเอง ท่านนายกรัฐมนตรีได้ลุกขึ้นตอบว่าแม้ในรายละเอียดบางเรื่องเราอาจจะมีความคิดที่แตกต่างกัน แต่วันนั้นดูท่านจะยอมรับ

ยอมรับคำท้วงติงของกระผมและเพื่อนสมาชิกว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาในช่วงก่อน
หน้านี้ ๒ - ๓ ปี เดินไปในทิศทางที่ผิดพลาด เพราะไปเข้าใจว่าปัญหาเหล่านี้แก้ได้ด้วย
ความรุนแรง แก้ได้โดยวิธีการง่าย ๆ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการละเลยในเรื่องของนิติรัฐ นิติ
ธรรมและในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่ประสงค์จะได้รับความเป็นธรรม-----

แต่วันนี้กฎหมายที่รอการอนุมัติจากสภาหอการค้ากลับไปอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อในเรื่องของการใช้อำนาจในการแก้ไขปัญหา ท่านประธานที่เคารพครับ พื้นฐานความคิดที่ต่างจากความคิดของพวกเราในสี่กัฟค้าตรงนี้ คือที่มาที่ทำให้เราคงไม่สามารถที่จะอนุมัติพระราชกำหนดได้ แต่จะอย่างไรก็ตามครับ กระผมกราบเรียนว่าที่ผ่านมาเราก็เข้าใจดีว่ารัฐบาลก็ประสงค์ที่จะมีเครื่องมือบางสิ่งบางอย่างที่มาช่วยการแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้น และเราก็เข้าใจความรู้สึกของพี่น้องประชาชนจำนวนมากที่เมื่อมีข่าวสารว่ารัฐบาลกำลังจะมีเครื่องมือขึ้นใหม่ และพี่น้องประชาชนเองก็มีความรู้สึกอัดอั้นหงุดหงิดกับเหตุการณ์ความไม่สงบที่ไม่จบไม่สิ้น จึงมีการชุมนุม มีการตั้งความหวังไว้สูงว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็น คำตอบ พวกกระผมในฐานะนักการเมืองฝ่ายค้าน ในฐานะพรรคการเมือง ก็ได้ติดตามและดำเนินการเรื่องนี้ด้วยความระมัดระวัง แม้อย่างที่กระผมกราบเรียนกับท่านประธานแล้วว่าความคิดพื้นฐานตรงนี้เราคงจะแตกต่างกันค่อนข้างมาก และการตรากฎหมายฉบับนี้ในรูปของพระราชกำหนด ก็หมายความว่าเราไม่เคยได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมทำ ที่จริงต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่า มีการอ้างถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศอยู่บ่อยครั้งและมีการอ้างถึงว่าในกรณีที่เหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นในต่างประเทศมักจะเห็นความร่วมมือของนักการเมืองทุกพรรค ทุกฝ่าย รวมไปถึงสื่อมวลชนและประชาชนโดยทั่วไป กระผมขอกราบเรียนท่านประธานครับว่า ที่เราได้ดำเนินการมาก็อยู่บนพื้นฐานความเข้าใจของความต้องการที่จะเห็นความร่วมมือตรงนี้ แต่ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า วิธีการที่รัฐบาลดำเนินการเรื่องนี้ก็ต่างจากต่างประเทศโดยสิ้นเชิง ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นว่า วันที่เกิดเหตุที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ รัฐบาลอังกฤษก็ต้องการที่จะมีเครื่องมือเครื่องมือที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหา แต่รัฐบาลอังกฤษไม่ได้ตราพระราชกำหนดเป็นครั้งแรก รัฐบาลอังกฤษโดยนายกรัฐมนตรีประกาศ ทันทีทันใดว่า จะเดินหน้าเพื่อขอความเห็นจากทั้งฝ่ายค้าน จากทั้งประชาชน จากทั้งชุมชนชาวมุสลิม ว่าควรจะมีเครื่องมือเครื่องมือกฎหมายในลักษณะใดเพื่อมาแก้ไขปัญหา แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในกรณีของประเทศไทยแทบจะเรียกได้ว่า การมีส่วนร่วมของพวกเรา การจะได้ไปร่วมคิดร่วมทำเพื่อหาทางออกเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เป็นเครื่องมือที่ระดมพลังอย่างแท้จริงของสังคมนั้น

เราไม่ได้รับโอกาสนี้จากรัฐบาลเลย กระผมกราบเรียนว่า เชื้อของกฎหมายฉบับนี้ มาจากการที่รัฐบาลมีดำริเดิมอยู่แล้ว ที่บอกว่า พุดกันหลวม ๆ ว่าจะเลิกใช้กฎอัยการศึก ความหมายไม่ได้หมายความว่า ไปยกเลิกพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก แต่หมายความว่าต้องการที่จะเลิกประกาศการใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่ กระผมทบทวนความจำรัฐบาล และท่านประธานครับว่าก่อนที่เราปิดสมัยประชุมไปไม่กี่วันนะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของฝ่ายค้าน คุณองอาจ คล้ามไพบูลย์ ครับ ประธานโทษที่ต้องเอ่ยนามท่าน จึงได้มาตั้งกระทู้ถามในที่นี้ครับ สภาแห่งนี้ว่า ความคิดเรื่องการจะยกเลิก หรือการยกเลิกการประกาศใช้กฎอัยการศึกเป็นอย่างไร วันนั้นท่านรัฐมนตรีกลาโหม มาตอบครับ ที่จริงแล้วเป็นกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีกลาโหมมาตอบว่า มันยังเป็นเพียงแนวความคิดและกฎหมายที่จะมาใช้แทนกฎอัยการศึกนั้น รัฐบาลก็ยังไม่ มีข้อยุติใด ๆ ทั้งสิ้น กระทรวงมหาดไทยเห็นอย่าง กระทรวงกลาโหมเห็นอย่าง รองนายกรัฐมนตรีเห็นอย่าง ผู้ตั้งกระทู้ถามถามรัฐบาลต่อว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรี มาตอบ ท่านนายกรัฐมนตรีจะบอกกับพวกเราได้ไหม ว่าทิศทางเรื่องนี้เป็นอย่างไร กระผม จำได้ว่าท่านรัฐมนตรีตอบในที่ประชุมว่า ถึงท่านนายกรัฐมนตรีมา ท่านก็ตอบไม่ได้ เพราะท่านไม่รู้ กระผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อจะบอกว่า หลังจากนั้นเพียงไม่กี่สัปดาห์ พอเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ยะลา กลับปรากฏว่ารัฐบาลตราพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมา อย่างเร่งรีบ -----

และเนื้อหาสาระต่าง ๆ นั้นความจริงเป็นเรื่องที่ถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้ใส่ใจกับการทำงานของสภาตรงนี้ในการมาชี้แจงกระบวนการการจัดทำกฎหมายที่ได้เตรียมไว้ ผมเชื่อว่าวันนี้ข้อท้วงติงหลายอย่างก็คงจะไม่จำเป็น แต่จะอย่างไรก็ตาม ท่านประธานครับ เมื่อพระราชกำหนดประกาศออกมา กระผมก็เป็นผู้หนึ่งซึ่งให้ความเห็นว่ามันก็เป็นสิทธิของรัฐบาลเมื่อต้องการจะมีเครื่องมือพิเศษขึ้นมาและเห็นว่าจำเป็นเร่งด่วนก็ตรารัฐธรรมนูญ ผมประกาศตั้งแต่แรกว่าพวกเราตรงนี้จะไม่เข้าชื้อกันเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญมาตีความว่าการตราพระราชกำหนดชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะตระหนักและเข้าใจถึงความจำเป็นและบรรยากาศในขณะนั้นว่ารัฐบาลต้องการสื่อสารถึงความจำเป็นที่จะต้องมีความพิเศษ แต่ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ เพราะตระหนักว่าไม่ต้องการสร้างความไม่แน่นอนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ เพราะในกรณีที่เราส่งตีความศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญจะส่งผลให้พระราชกำหนดไม่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ต้น ซึ่งจะเป็นปัญหามากกับการทำงานของรัฐบาล เราก็จึงตัดสินใจว่าวันนั้นเราก็คงจะไม่ดำเนินการในการที่จะเข้าชื้อกันส่งเรื่องไปให้ทางศาลรัฐธรรมนูญตีความ ขณะเดียวกันประเด็นปัญหาซึ่งเราห่วงใยเกี่ยวกับเรื่องของความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของตัวบทบัญญัติต่าง ๆ สิ่งที่เราได้ดำเนินการก็คือว่า เราได้ส่งข้อห่วงใยเหล่านั้นไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งเรายอมรับว่าเป็นองค์กรที่เป็นองค์กรอิสระมีความเป็นกลางทางการเมือง และอาจจะใช้อำนาจในฐานะองค์กรเดียวที่ดูจะมีอำนาจเหลืออยู่ในการที่จะช่วยติดตาม ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายฉบับนี้ การออกประกาศตามกฎหมายฉบับนี้หรือการกระทำการใด ๆ ตามกฎหมายฉบับนี้ และในช่วงประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา เมื่อรัฐบาลเองเผชิญกับเสียงวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ก็มีบุคคลในรัฐบาลตั้งแต่ระดับรัฐมนตรี และบางครั้งท่านนายกรัฐมนตรีเองก็เคยให้สัมภาษณ์ว่าพร้อมที่จะให้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ความจริงขณะนั้นก็ไปสร้างความสับสนละครับ แม้กระทั่งจนถึงวันนี้ยังมีความสับสนว่าวันนี้จะมีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ได้หรือไม่ ที่จริงวันนี้เราไม่มีอำนาจแก้ไขอะไรเลยทั้งสิ้น รับหรือไม่รับอนุมัติหรือไม่อนุมัติเท่านั้น เมื่อทางรัฐบาลกล่าวอย่างนั้น กระผมยังได้เสนอครับ ท่านประธานครับ เพราะถ้ารัฐบาลคิดอย่างนี้เป็นโอกาส เป็นจังหวะที่ดีแล้วที่เราจะระดม

ทุกภาคส่วนในสังคมมาช่วยกันปรับปรุงแก้ไขช่องโหว่ช่องว่างที่มีอยู่ ซึ่งผมจะได้กราบเรียนต่อไปในการมาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ ผมบอกแทนที่จะปล่อยให้เป็นเรื่องของกระบวนการทางการเมือง และเดี๋ยวเป็นปัญหาว่าฝ่ายค้านเสนอหรือฝ่ายรัฐบาลเสนอรัฐบาลจะยอมรับหรือเห็นด้วยกับฝ่ายค้านหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ผมก็เสนอว่า รัฐบาลเป็นเจ้าภาพจัดเวที จัดกรรมการพิเศษมาทำเรื่องนี้ ให้สมาชิกวุฒิสภา ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้องค์กรภาคประชาชน ให้นักวิชาการเข้าไปร่วมด้วย แต่ท่านประธานครับ น่าเสียดาย ท่านนายกรัฐมนตรีก็ปฏิเสธข้อเสนอนี้โดยสิ้นเชิง ทั้ง ๆ ที่ผมกราบเรียนว่าฝ่ายรัฐบาลเองเป็นฝ่ายพูดว่าพร้อมที่จะให้มีการดำเนินการในแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้ ถามว่าเมื่อเป็นอย่างนี้ครับ วันนี้สิ่งที่ายที่สุดสำหรับพวกผมคืออะไร คำตอบก็คือว่าวางเฉยครับ วางเฉยแล้วก็บอกวาก็เมื่อรัฐบาลคิดเอง ทำเองก็ปล่อยให้รัฐบาลทำไป และบางทีบางคนวิพากษ์วิจารณ์ว่าเมื่อตรากฎหมายฉบับนี้แล้ว ชี้ดเส้นท่านนายกรัฐมนตรีไหม ๙๐ วัน แก้ปัญหาไม่ได้ต้องแสดงความรับผิดชอบ ผมก็บอกว่าย่าไปทำอย่างนั้น ย่าไปใช้เงื่อนไขเวลากดดันท่านนายกรัฐมนตรี ย่าไปใช้เงื่อนไขเวลากดดันรัฐบาลแล้วไปสร้างปัญหาเพิ่มเติมในพื้นที่หรือมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น-----

ฉะนั้นวันนี้กระผมทราบว่าไม่ง่ายครับที่จะอธิบายประเด็นที่เป็นรายละเอียด แนวทางต่างๆ ซึ่งเป็นข้อห่วงใยสำหรับพี่น้องประชาชนจำนวนหนึ่ง แต่ว่ามีความจำเป็นที่พวกเรากระผมในฐานะผู้แทนประชาชนจะต้องทำ กระผมจึงต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่าสิ่งที่กระผมตั้งไว้เป็นข้อแรกที่บอกว่าพวกเรากระผมไม่สามารถอนุมติกฎหมายฉบับนี้ได้ก็คือการที่กฎหมายฉบับนี้มันไม่ตรงกับสภาพของปัญหา กระผมยืนยันว่าปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้น ซึ่งแม้ว่าจะมีเชื้อของปัญหาในประวัติศาสตร์มายาวนาน มันมารุนแรงมากขึ้นในช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา ๑. จากปัจจัยภายนอก สภาพของพัฒนาการในเรื่องของการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นในโลก และ ๒. คือความผิดพลาดในเรื่องของนโยบาย สรุปร่างๆ ประสพการณ์ หลายต่อหลายแห่งทั่วโลกสอนให้พวกเราเข้าใจ หรือควรจะสอนพวกเราเข้าใจว่าเมื่อเกิดปัญหาในลักษณะนี้เกิดขึ้น หัวใจสำคัญที่สุดคือเรื่องของการสร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ความไว้วางใจกันระหว่างประชาชนด้วยกันเอง ระหว่างประชาชนกับรัฐ และขณะเดียวกันแน่นอนที่สุดบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ ๒ ส่วนนี้ต้องไม่แยกออกจากกันครับ ผมไม่สบายใจทุกครั้งที่ได้ยินรัฐบาลพูดถึงว่า กรรมการสมานฉันท์ก็ทำไป แต่การบังคับใช้ก็ต้องทำไปอีกด้านหนึ่งด้วย ความจริงมันไม่ใช่คนละเรื่องกันครับ การจะสร้างความสมานฉันท์ ความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นได้ ไม่ได้ขัดกับการใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แต่จะขัดกับการไม่ใช้กฎหมายอย่างถูกต้อง เคร่งครัดตามหลักของกฎหมาย และสภาพปัญหาที่รุนแรงขึ้นมาโดยลำดับ มันบ่งบอกชัดว่ามันไม่ใช่เป็นเหตุมาจากการที่รัฐบาลขาดอำนาจหรือไม่มีกฎหมายใช้ แต่ที่ช่องว่างความหวาดระแวง ความไม่ไว้วางใจมันเกิดขึ้นนี้ เกิดขึ้นจากการที่เจ้าหน้าที่บางส่วนไม่เคารพกฎหมาย ซึ่งอาจจะเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ฉะนั้นวันนี้ครับ เราจึงต้องมาพูดกันให้ชัดว่ารัฐบาลเชื่อมั่นจริงหรือว่าบทบัญญัติอำนาจตามกฎหมายมีไม่เพียงพอ ผมพยายามฟังคำชี้แจงจากรัฐบาลมาเป็นระยะเวลาเป็นเดือนครับ เราจะได้ยินแต่ว่ากฎหมายเก่าคือพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการสถานการณ์ฉุกเฉินก็ดี กฎอัยการศึกก็ดี เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นมานานแล้ว ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน แต่เราไม่เคยได้ยินเลยครับที่ท่านจะระบุให้ชัดเจนว่าบทบัญญัติไหนที่เป็นปัญหา ที่เป็นอุปสรรคสถานการณ์ไหน เรื่องอะไร ซึ่งกฎหมาย ๒ ฉบับที่เคยใช้อยู่และมีกฎหมายฉบับอื่น ๆ

ที่มีอยู่ที่นี่ ไม่สามารถเข้าไปจัดการกับปัญหาเหล่านั้นได้ วันนี้พลิกดูคู่มือรวมคำถาม คำตอบข้อกฎหมายก็ยังคงเป็นคำอธิบายอย่างที่เราเคยเรียนแล้วกว้าง ๆ ว่า กฎหมายเก่ามันล้าสมัย สิ่งนี้คือสิ่งที่กระผมยืนยันว่าเป็นความแตกต่างในทางความคิด ครับ ที่พวกเราคิดว่าหัวใจของการแก้ปัญหาไม่ใช่เพราะท่านขาดอำนาจ แต่ว่าถ้าท่านจะ ใช้อำนาจให้ประชาชนมั่นใจในเรื่องของความเป็นธรรมและความปลอดภัยแล้ว นั้นต่างหากจะเป็นกุญแจสู่ความสงบสุขและความสันติในพื้นที่ในจังหวัดภาคใต้ กระผม จึงแสดงความหวังว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้ารัฐบาลไม่ระมัดระวัง มันจะดึงทุกสิ่งทุกอย่าง ให้เข้าไปอยู่ในวงจรของความรุนแรงที่ตอบโต้กันไปกันมา-----

และถ้าหากว่าวงจรของความรุนแรงนั้นเกิดมากขึ้น และการใช้กฎหมายนี้เป็นไปโดยไม่ระมัดระวังยิ่งส่งผลกระทบในแง่ของการไปเดินตามทิศทางของฝ่ายผู้ไม่หวังดีที่เขาต้องการทำอะไรก็ได้ที่ให้ชีวิตของพี่น้องประชาชนที่นั่นไม่เป็นไปตามปกติ ท่านประธานจะเห็นว่ากระผมเองนั้น เมื่อรัฐบาลมีความคิดที่จะสร้างขวัญกำลังใจ สลับสับเปลี่ยนกันลงพื้นที่ แล้วบอกว่าต้องการสร้างความเชื่อมั่นเพื่อให้เกิดบรรยากาศของการใช้ชีวิตที่ปกติ กระผมสนับสนุนอย่างเต็มที่ รายละเอียดของโครงการ เรื่องของการจัดตลาดซื้อขายของถูกหรืออะไร กระผมไม่วิจารณ์ แต่ผมถือว่าถ้าเป้าหมายคือต้องการสร้างขวัญกำลังใจ ต้องการที่จะให้ชีวิตของพี่น้องที่นั่นเป็นไปตามปกติ กระผมสนับสนุน แต่การใช้กฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลคงต้องไปดูด้วยความระมัดระวังว่าจะขัดกับแนวทางในเรื่องของการสร้างบรรยากาศของชีวิตที่ปกติในพื้นที่หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเข้าใจดีว่าข้อห่วงใยที่เกี่ยวข้องกับฐานความคิดเรื่องการใช้อำนาจความรุนแรงมันมาจากความคิดที่เราพูดถึงเรื่องของสิทธิเสรีภาพ และพวกกระผมก็เข้าใจดีครับว่าในสถานการณ์พิเศษหรือปัญหาบางปัญหา เราก็ต้องยอมรับการจำกัดสิทธิเสรีภาพอยู่บ้าง คนที่ไม่เห็นด้วยกับพระราชกำหนด ไม่ได้หมายความว่าไม่ยอมที่จะยอมให้มีการจำกัดสิทธิเสรีภาพเลย มาตรการหลายอย่างจำกัดสิทธิเสรีภาพ กระผมเชื่อว่าพวกเราตรงนี้ก็สนับสนุน เช่น ผมยกตัวอย่างครับว่า ที่เขาพูดถึงการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณะ บางคนก็บอกละเมิดสิทธิเสรีภาพ แต่ผมเห็นว่าการละเมิดสิทธิเสรีภาพในลักษณะนั้นต้องยอมรับได้ในสถานการณ์ที่เราจะช่วยกันแก้ไขปัญหา แต่ว่าหลายเรื่องที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายฉบับนี้นั้นไปไกลกว่านั้นมาก และเป็นฐานความคิดที่มาจากเรื่องของการเชื่อในเรื่องของการใช้อำนาจความรุนแรง ซึ่งกระผมกราบเรียนย้ำอีกครั้งครับว่า ถ้ารัฐบาลไม่ระมัดระวังตรงนี้ กระผมยืนยันว่าที่มาที่ไปของกฎหมายนี้ก็จะทำให้เราไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ตรงจุด นั่นคือข้อแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานในเรื่องของเหตุผลที่ไม่สามารถอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ได้

เหตุผลประการที่ ๒ ก็คือว่าตัวกฎหมายฉบับนี้ครับ มีประเด็นที่น่าห่วงใยเกี่ยวกับผลกระทบต่อระบบกฎหมายโดยรวม และมีประเด็นที่จะส่งผลกระทบต่อความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ กฎหมายฉบับนี้จากคำชี้แจงของรัฐบาลก็ถือว่าเป็นความพยายามที่จะปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์พิเศษ โดยยกเลิกกฎหมายไปหนึ่งฉบับ คือพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๕ กับ ๒. ไม่ต้องการที่จะใช้กฎอัยการศึก แต่ว่าท่านประธานครับ ถ้าเราเปรียบเทียบก็เหมือนกับว่ากฎหมายฉบับนี้นอกจากจะมาแทนกฎหมายในเรื่องของสถานการณ์ฉุกเฉินฉบับเดิมแล้วก็เหมือนเป็นกฎหมายที่มาแก้กฎอัยการศึก แต่กฎอัยการศึคนั้นมีสถานะพิเศษครับท่านประธานครับ ท่านประธานจะเห็นว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๒ ได้รับรองพระราชบัญญัติกฎอัยการศึกไว้อย่างชัดเจน บัญญัติเอาไว้ครับว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการประกาศใช้และเลิกใช้กฎอัยการศึกตามลักษณะและวิธีการตามกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึก ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องประกาศใช้กฎอัยการศึกเฉพาะแห่งเป็นการรีบด่วน เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารย่อมกระทำได้ตามกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึก นั่นคือรัฐธรรมนูญได้บัญญัติเอาไว้ชัดแจ้งว่า ในยามที่เป็นศึกสงครามสถานการณ์ที่คับขันอนุญาตให้มีกฎอัยการศึก ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงเขารับผิดชอบเต็ม ๆ ดำเนินการพระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการประกาศและเลิกใช้กฎอัยการศึก -----

แต่ในสถานการณ์อื่น ๆ กฎหมายทั้งหลายต้องอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ วันนี้รัฐบาลตรากฎหมายขึ้นมาอีกฉบับ เหมือนแก้ไขเพิ่มเติม เหมือนมาใช้แทนกฎอัยการศึก แต่มีหลักของการยกเว้นเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญไว้มาก เหตุผลหนึ่งซึ่งรัฐบาลพยายามชี้แจงก็คือว่า คำว่า กฎอัยการศึก น่ากลัว โดยเฉพาะในสายตาของชาวต่างประเทศ แต่กระผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า ที่จริงแล้วก็แล้วแต่มุมมอง ในแง่หนึ่งการดึงเอาอำนาจทั้งหลายออกจากฝ่ายทหาร บอกว่ามาอยู่ในมือของฝ่ายบริหารทั่วไป คือนักการเมือง ซึ่งมีความจำเป็น และมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อประชาชนนั้น ก็ดูว่าจะมีความโปร่งใสมากขึ้น แต่ขณะเดียวกันในอีกมุมหนึ่งก็เสมือนกับว่าขณะนี้รัฐบาลทำงานเหมือนกับมีรัฐธรรมนูญ ๒ ฉบับ เลือกใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในสถานการณ์หนึ่ง แต่ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเมื่อไรมีรัฐธรรมนูญอีกฉบับ ซึ่งความรับผิดชอบต่าง ๆ ก็ไม่ปรากฏชัดเจน และสิ่งสำคัญก็คือว่าสิ่งที่น่ากลัวในเรื่องของกฎอัยการศึกมันคงไม่ใช่ชื่อหรือครับ มันต้องอยู่ที่เนื้อหาสาระ บางเรื่องกฎหมายฉบับนี้อาจจะปรับปรุงดีขึ้น แต่อีกหลายเรื่องกลับมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดยิ่งกว่า และเราจะไปคิดว่าชาวต่างประเทศเขาดูผิวเผินแค่ว่ามันไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ใช้ว่า มาร์เชียล ลอว์ (Martial Law) แปลว่ากฎหมายไม่น่ากลัว ไม่ใช่หรือครับ ๑ สัปดาห์หลังจากที่รัฐบาลตรากฎหมายฉบับนี้ นิตยสารต่างประเทศฉบับหนึ่งเรียกกฎหมายฉบับนี้ว่า มาร์เชียล ลอว์ พลัส (Martial Law Plus) คือกฎอัยการศึกบวก บวก ตรงนี้เป็นประเด็นที่ผมคิดว่ารัฐบาลจะต้องใส่ใจ เพื่อตระหนักว่าการใช้รูปแบบของกฎหมายเข้ามาทดแทนกฎอัยการศึก ซึ่งมีสถานะที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้อย่างชัดเจนเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และพึงใช้ด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง นอกเหนือจากประเด็นในภาพรวมที่เกี่ยวข้องกับตัวกฎหมายฉบับนี้ที่เข้ามาทดแทนการใช้กฎอัยการศึกแล้ว มีบทบัญญัติหลายมาตราครับ ซึ่งคงจำเป็นที่จะต้องหยิบยกขึ้นมา เพื่อที่จะบอกว่ามันสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่หลายฝ่ายได้แสดงความเป็นห่วง เช่น ในกรณีที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินรุนแรง รัฐบาลก็สามารถที่จะใช้มาตรา ๑๑ ของกฎหมายฉบับนี้ได้ ซึ่งมาตรา ๑๑ มีอยู่ทั้งหมด ๑๐ วงเล็บ ท่านประธานดู (๖) นะครับว่า ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศห้ามมิให้กระทำการใด ๆ หรือสั่งให้กระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นแก่การรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประเทศ หรือความปลอดภัยของประชาชน เราไม่ทราบเลยครับ กระทำ

การใด ๆ ที่ห้าม หรือที่สั่งให้ทำ จะเป็นอะไร อย่างไรบ้าง และกฎหมายฉบับอื่น ๆ ก็จะไม่หลีกเลี่ยงไม่ให้มีการให้อำนาจลอย ๆ ไว้อย่างนี้ และในสังคมประชาธิปไตยถ้าจะต้องมีอำนาจอย่างนี้ จะต้องมีความชัดเจนด้วยว่า แล้วจะต้องมีการตรวจสอบ มีการจำกัดขอบเขต หรือมีการแสดงความรับผิดชอบอย่างไร ตรงนี้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดนะครับว่าในประเทศ ในสังคมที่เป็นประชาธิปไตย บทบัญญัติอย่างนี้ไม่น่าจะมีอยู่ในระบบกฎหมายของเรา บทบัญญัติถัดมา ซึ่งอยากจะกราบเรียนก็คือ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสื่อ มีทั้งกรณีที่รัฐบาล โดยท่านนายกรัฐมนตรีสามารถออกข้อกำหนดได้ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน คือ มาตรา ๙ (๓) ที่เกี่ยวข้องกับการห้ามเสนอข่าวการจำหน่าย หรือทำให้แพร่หลาย ซึ่งหนังสือสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออื่นใดที่มีข้อความอันอาจทำให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว -----

นอกนั้นก็เป็นเรื่องของการบิดเบือนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ และก็มีทั้งในเรื่องของ มาตรา ๑๑ (๕) ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งตรวจสอบจดหมาย หนังสือ สิ่งพิมพ์ โทรเลข โทรศัพท์ หรือการสื่อสารด้วยวิธีการอื่นใด ตลอดจนการสั่งระงับ หรือยับยั้งการติดต่อหรือการสื่อสารใด เพื่อป้องกันหรือระงับเหตุการณ์ร้ายแรง โดยต้อง ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษโดยอนุโลม คำถามก็คือว่าตรงนี้นั้นขัดกับมาตรา ๓๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ซึ่งมาตราดังกล่าวได้รับรองเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น แนวนอนครบการจำกัดเสรีภาพตรงนี้ทำได้ ตามวรรคสองของมาตรา ๓๙ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ แต่ขณะเดียวกันวิธีการใช้ กฎหมายฉบับนี้ ท่านจะเลียงไม่ให้เกิดกับสิทธิตามวรรคสี่ได้จริงหรือไม่ นั่นก็คือวรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ บัญญัติไว้ชัดว่า การให้นำข่าวหรือบทความไปให้เจ้าหน้าที่ ตรวจสอบก่อนนำไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์จะ กระทำได้ แม้จะมีข้อยกเว้นไว้ก็บัญญัติไว้ชัดว่าจะต้องทำในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ใน ภาวะการสงครามหรือการรบ ไม่ได้ใช้ถ้อยคำเหมือนมาตราอื่นที่พูดถึงสถานการณ์ฉุกเฉิน ไม่ได้พูดถึงมาตราอื่นที่พูดถึงความมั่นคงของรัฐอย่างเดียว ใช้ได้เฉพาะกรณีที่ประเทศอยู่ใน ภาวะการสงครามหรือการรบ วันนี้ท่านรัฐมนตรีก็ไปชี้แจงอยู่ว่าอย่างมาตราที่เกี่ยวกับสื่อ ไม่ใช่ไปห้ามเสนอข่าว ปกติต้องเป็นข่าวเฉพาะที่เห็นว่าจะเกิดความเสียหาย คำถามก็คือว่า ท่านจะรู้ว่าเสียหายหรือไม่เสียหายท่านไปตรวจสอบก่อนหรือเปล่า ถ้าไม่ตรวจสอบท่านจะทราบ ได้อย่างไร ถ้าตรวจสอบนั้นก็ไม่ได้ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ กระผมเข้าใจดีว่าเรื่อง ของการสื่อสารเป็นเรื่องสำคัญ กระผมเข้าใจดีว่าเราไม่ต้องการจะเห็นการนำเสนอข้อมูล ข่าวสารใดที่นำไปสู่ความแตกแยกหรือทำให้ปัญหาแก้ได้ยากขึ้น แต่กระผมก็เชื่อว่าสังคม ของเราวันนี้มาไกลเพียงพอที่จะสามารถใช้วิธีการบริหารตามปกติ ขอความร่วมมือจาก สื่อสารมวลชนต่าง ๆ ได้ มืองค์กรวิชาชีพ มืองค์กรที่เราต้องดูแลกันเองที่จะช่วยเหลือ แก้ไขหรือให้ความร่วมมือในเรื่องเหล่านี้ได้ กระผมกราบเรียนว่าถ้าเราเริ่มที่จะคิดอย่างนี้ มันก็จะเริ่มไปไกลว่ารัฐบาลก็เริ่มสร้างกรอบเอาเองแล้วว่าใครจะพูดอะไรได้หรือไม่ได้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาต่าง ๆ แล้วผมย้ำว่าหลายเรื่องที่เราเริ่มมีการแสดงออกมา

ผมก็คิดว่ารัฐบาลกำลังตั้งอยู่บนฐานความเข้าใจที่ผิดอีก เช่น บอกว่าทุกคนต้องหยุดพูด เรื่องการละเมิดสิทธิซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่ในอดีตที่ผ่านมา ถ้าเราไม่พูดเราจะ เยียวยาได้ไหมครับ ถ้าเราไม่เอาความจริงมาเพื่อที่จะนำเสนอไปสู่การแก้ไขเราจะแก้ไขปัญหา ได้ไหมครับ ผมเชื่อว่าคนที่นำเสนอข้อเท็จจริงเหล่านี้ก็ต้องใช้ความระมัดระวังว่าเสนอ บนพื้นฐานของความละเอียดอ่อนของข้อมูล ซึ่งตัวกระผมเองก็ได้ทำมาโดยตลอด แต่ถ้า จะบอกว่าวันนี้กระผมไม่มีสิทธิพูด เหตุการณ์ตากใบหรือกรณีของทนายสมชาย ผมไม่คิด หรอกครับว่าการแก้ไขปัญหามันจะทำได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะถ้าสิ่งเหล่านี้ยังอยู่ในใจของ พี่น้องประชาชนในพื้นที่ -----

.

เพราะฉะนั้นการจำกัดสิทธิเสรีภาพตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง และ
 กระผมก็ยืนยันว่ารัฐบาลทำงานได้โดยไม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติเหล่านี้ ที่จริงท่านประธาน
 ก็จะสังเกตนะครับว่าบทบัญญัติที่กระผมท้วงติงทั้งหมด รัฐบาลก็ตัดสินใจที่ยังไม่ประกาศ
 ใช้ ทั้งในมาตรา ๙ ทั้งในมาตรา ๑๑

ประเด็นถัดมาก็คือการใช้กฎหมายฉบับนี้อย่างที่กระผมกราบเรียน คือเรา
 ต้องการเห็นการใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต้องเป็นกฎหมายที่อำนวยความสะดวก
 ยุติธรรม การจะสร้างหลักประกันว่ามีการอำนวยความสะดวกได้ มันต้องมีกลไก
 ของการตรวจสอบ ถ้าเราบอกว่าในสถานการณ์พิเศษ ปัญหาพิเศษอย่างนี้ตรวจสอบ
 ตามปกติไม่ได้ เข้าใจได้ ยอมรับได้ แต่ไม่ใช่พยายามปิดทุกช่องทาง ท่านประธานดู
 มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ก็ปิดทางในการฟ้องร้องกระทำความผิดคือการ
 ในเรื่องของการที่จะเข้ามามีอำนาจในการดูว่าประกาศคำสั่งหรือการกระทำทั้งหลายชอบ
 ด้วยกฎหมายหรือไม่ พอมาตรา ๑๗ ก็มาปิดทางในเรื่องของแพ่ง อาญา วินัย มีเงื่อนไขอยู่
 ท่านประธานอาจจะบอกว่ายังต้องรับผิดชอบ ยกเว้นว่ามันเป็นการกระทำที่สุจริตไม่เลือก
 ปฏิบัติ ไม่เกินสมควรแก่เหตุ หรือไม่เกินกว่ากรณีจำเป็น แต่เงื่อนไขเหล่านี้เป็นเรื่อง
 ดุลพินิจทั้งสิ้นนะครับ อะไรคือเกินกว่ากรณีจำเป็น อะไรคือไม่เกินสมควรแก่เหตุหรืออะไร
 ก็ตาม และจริงอยู่ครับท่านรองนายกรัฐมนตรีอาจจะตอบผมว่าก็ยังไปฟ้องศาลได้
 แต่ภาระพิสูจน์ของผู้ที่เสียหายที่จะพิสูจน์เงื่อนไขเหล่านี้ ไม่ใช่เรื่องที่ย่ายเลย

กระผมกราบเรียนในเรื่องสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของกฎหมายฉบับนี้
 ก็คือมาตรา ๑๒ ที่พูดถึงการให้อำนาจในการจับกุม ควบคุมตัวบุคคลที่ต้องสงสัยซึ่งสามารถ
 กระทำได้ ๗ วัน ขยายเวลาได้อีกคราวละ ๗ วัน รวมกันแล้วไม่เกินกว่า ๓๐ วัน จริงอยู่
 ก็ต้องไปร้องขอต่อศาล แต่ว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดข้อสงสัยว่ามาตรฐานในเรื่องนี้
 มันต่างจากกรณีของการจับกุม คุมขัง ผู้ต้องหาในคดีอาญา ปกติคือ ๔๘ ชั่วโมง วันนี้
 มีรายงานว่าท่านนายกได้ปรารภว่าการควบคุมตัวนาน ๆ จะช่วยแก้ปัญหา บอก ๗ วัน
 ไม่สารถภาพ แต่ถ้า ๓ อาทิตย์อาจจะสารถภาพ ท่านเชื่อหรือครับว่านี่คือวิธีการที่จะอำนวยความสะดวก
 ยุติธรรม ท่านเชื่อหรือครับว่านี่คือการทำให้ประเทศของเราสร้างความมั่นใจให้
 ประชาชนทุกคน ทุกกลุ่มว่าเรามีการปกครองโดยกฎหมาย และทุกคนรวมทั้งเจ้าหน้าที่

ของรัฐอยู่ภายใต้กฎหมาย ถ้าท่านเชื่อจริง ๆ อย่าออกเป็นพระราชกำหนดเลยครับ ถ้าอย่างนั้น ไปแก้รัฐธรรมนูญ ไปแก้ ป. วิ. อาญาให้หมดเลยครับ ๔๘ ชั่วโมงสั้นไป เอา ๓ อาทิตย์ ๑ เดือน ๑ ปี แต่ผมเชื่อว่าตัวเลขที่มันปรากฏอยู่ในกฎหมายเดิม ระยะเวลาต่าง ๆ มันเป็นเรื่องที่เขายอมรับกันในมาตรฐานสากล คำชี้แจงของรัฐบาลที่ผ่านมามอบว่าอย่าเอาเปรียบเทียบกับมาตรานี้ คนที่ถูกดำเนินการตามมาตรานี้ไม่ใช่ผู้ต้องหา ไม่ปฏิบัติเหมือนกับเขาเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา คู่มือของท่านก็ชี้แจงครับว่าไม่ต้องแจ้งข้อหาเขา ไม่ต้องอะไรเขา ที่จริงการที่เขาถูกควบคุมตัวจะได้รับทราบข้อหาอะไร เป็นสิทธิของเขาครับ ไม่ใช่ว่าไม่แจ้งข้อหาเลยแปลว่าสถานะเขาดีขึ้น การแจ้งข้อหาคือการที่บอกว่ารัฐบาลมีเหตุมีผลในการไปควบคุมตัวเขา แล้ววันนี้ก็เลยกลายเป็นว่าถ้าคุณเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญามันแค่ ๔๘ ชั่วโมง แต่ถ้าคุณยังไม่ได้ทำอะไรผิด ๓๐ วัน เป็นไปได้

อย่างนี้กฎหมายคุ้มครองคนดีหรือคนไม่ดี บอกว่าคนที่ถูกควบคุมตัวตรงนี้ไม่เป็นไร ไม่ได้ควบคุมตัวที่สถานีตำรวจ ที่คุมขังทัณฑสถานหรือเรือนจำ แต่ก็ไม่ได้มีหลักประกันอะไรว่าไปควบคุมที่ไหน ด้วยมาตรฐานอย่างไร บทบัญญัติเหล่านี้ล่ะครับ ที่กระผมกราบเรียนว่า มันจะสร้างบรรทัดฐานความสับสนในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมาย และทำลายเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่างยิ่ง จึงมาสู่เหตุผลข้อที่ ๓ นี้ล่ะครับ ที่ผมบอกว่า เมื่อมันมีช่องว่างช่องโหว่ตรงนี้แล้ว ถ้าเราเอากฎหมายไปปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผิดพลาด หรือรัฐบาลเอง เจ้าหน้าที่เองเห็นว่ามันไม่มีกลไกตรวจสอบก็เลยเกิดไปในเรื่องของการใช้อำนาจ สิ่งที่จะเกิดขึ้นคือความหวาดกลัว ความหวาดระแวง ผิดพลาดสักกรณี ๒ กรณี ตกเป็นเหยื่อของฝ่ายตรงกันข้ามที่จะไปขยายผลปล่อยข่าว สร้างความน่าเชื่อถือให้กับสิ่งที่เขาพยายามที่จะเอาไปเผยแพร่แก่พี่น้องประชาชน ผมจึงกราบเรียนว่าตรงนี้ต้องระมัดระวังครับ อย่าประเมินสถานการณ์ฉาบฉวยนะครับ วันนี้เริ่มพูดกันมากกว่าตั้งแต่ใช้ พ.ร.ก. มา นับจำนวนเหตุที่เกิดขึ้น มีการจับกุม มีการมอบตัวแล้ว แปลว่าปัญหากำลังจะแก้ไขได้ ผมกราบเรียนว่าบางเรื่องดีขึ้นครับ และผมเห็นว่าถ้าตัวเลขการจับกุม การมอบตัว การเอาคนผิดมาลงโทษ ถ้าเป็นคนผิดจริง ๆ สิ่งเหล่านี้ก็เป็นสัญญาณที่ดี แต่อีกด้านหนึ่งก็อย่าลืม นะครับว่าวันนี้การข่มขู่ประชาชนในพื้นที่นี้อาจจะหนักหน่วงกว่าเดิมก่อนใช้พระราชกำหนดด้วย จึงเป็นเหตุผลว่ารัฐบาลก็ต้องเร่งดำเนินการในการสร้างขวัญกำลังใจ เพราะฉะนั้นอย่าประมาทเป็นอันขาด และกระผมเชื่อว่าทางคณะรัฐมนตรีคงจะไม่ลืมนะครับว่า หลังจากที่มีการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้และท่านนายกได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับความรอบคอบระมัดระวังที่รัฐบาลพึงจะใช้ในการดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับทั้งหลาย ทั้งปวงนี่คือเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนว่าพวกเราจึงไม่เห็นด้วยกับพระราชกำหนด และที่ผมพูดมาทั้งหมดนี้ก็โยงอยู่กับเรื่องของปัญหาของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่จำเป็นต้องกราบเรียนครับว่า กฎหมายฉบับนี้สามารถไปใช้กับเรื่องอื่น ๆ ได้ด้วย ผมเข้าใจดีครับ บางทีอาจจะเป็นเรื่องภัยพิบัติ เรื่องอะไรที่จะโอนอำนาจของรัฐมนตรีไปให้ท่านนายกรัฐมนตรีนั้น แต่ว่าช่องโหว่ช่องว่างที่กระผมกราบเรียนมาทั้งหมดมันก็จะเป็นอันตรายอย่างยิ่งหย่อนไปกว่ากันกับการไปใช้ในสถานการณ์อื่น วันนี้เดี๋ยวเพื่อนสมาชิกก็คง

จะลงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกฎหมาย เกี่ยวกับเรื่องของความห่วงใยต่าง ๆ และจะมีสมาชิกบางท่านได้ให้มุมมองที่เกี่ยวข้องกับวิธีหรือมุมมองของสากลที่เขามองเข้ามาในเรื่องนี้ ผมเห็นรัฐบาลอ้างอิงอยู่นะครับ กฎหมายของประเทศเพื่อนบ้านที่เรียกว่า กฎหมายการรักษาความมั่นคงภายในหรืออินเทอร์เนล ซีเคียวริตี้ (Internal Security) แต่ท่านไปดูเถิดครับ แม้ในกฎหมายเหล่านั้นก็มีกลไกการตรวจสอบที่ดีกว่านี้ มีกลไกการอุทธรณ์ มีบทบาทของฝ่ายตุลาการอย่างชัดเจน ฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานย้าอีกครั้งครับ พวกกระผมคัดค้านกฎหมายฉบับนี้ก็เพราะพวกกระผมเห็นความสงบสุข พวกกระผมคัดค้านกฎหมายฉบับนี้เพราะพวกกระผมเชื่อว่าหนทางสู่ความสันติสุข ความสงบสุขนั้นคือการสร้างความไว้วางใจ และเราเชื่อว่ากฎหมายที่มีอยู่ก่อนหน้านี้เพียงพอที่จะให้รัฐบาลทำงานได้ และบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระผมย้าอีกครั้งว่า พวกกระผมพร้อมที่จะนำเสนอความคิดเหล่านี้และแปรไปสู่สิ่งที่เป็นจริงในทางปฏิบัติ รอคอยใจกว้างจากรัฐบาลครับ ที่จะยอมรับว่าวันนี้เมื่อกฎหมายฉบับนี้ซึ่งคงจะผ่านไปด้วยเสียงข้างมากของรัฐบาล และผ่านจากรัฐสภาไปแล้วจะสร้างเวทีที่เป็นรูปธรรม ๑. ในการติดตามตรวจสอบประเมินการใช้กฎหมายฉบับนี้เปิดช่องทางให้พี่น้องประชาชนได้สามารถรายงานปัญหาที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากช่องทางที่หลงเหลืออยู่คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และ ๒. เปิดใจกว้างสร้างเวทีของทุกฝ่ายให้มาปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ให้ดีขึ้น กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถัดไปเป็นท่านวีระศักดิ์
โคสุรัตน์ จากพรรคชาติไทย

นายวีระศักดิ์ โคสุรัตน์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ กระผม วีระศักดิ์ โคสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคชาติไทย กระผมได้รับมอบหมายจากท่านหัวหน้าพรรคชาติไทย ท่านบรรหาร
 ศิลปอาชา ให้อภิปรายในเรื่องของการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนด
บริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในเนื้อหาสรุปที่ผมจะ
 อภิปรายในวันนี้จะแบ่งเป็น ๔ ท่อนครับ ประธานครับ ท่อนแรกจะว่าด้วยเรื่องของ
เจตนารมณ์ของการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ ท่อนที่ ๒ จะว่าในเรื่องของจังหวะ เวลา
ในการที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดฉบับนี้ ท่อนที่ ๓ จะว่าด้วยเรื่องวิธีการในการ
ออกพระราชกำหนดฉบับนี้ และสุดท้ายท่อนที่ ๔ ก็คือเนื้อหาสาระในพระราชกำหนด
ฉบับนี้ที่พิจารณาโดยรวมแล้ว พรรคชาติไทย มีความเห็นว่ามันจะทำให้การ
อนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ได้

ท่อนแรก ท่านประธานครับ เจตนารมณ์ในการออกพระราชกำหนดฉบับนี้
ซึ่งรัฐบาลก็ได้อธิบายไว้ในหลายที่ หลายตอน โดยอธิบายตั้งแต่ช่วงแรก ๆ หลังจากมี
เหตุการณ์เกิดระเบิดขึ้นที่จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่น่าเศร้าใจและขอแสดง
ความเสียใจกับผู้ที่สูญเสียไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่หรือประชาชน บอกว่าจำเป็นจะต้องมี
กฎหมายที่จะออกมาทั้งป้องปรามและปราบปราม จะได้จับกุมผู้ก่อความไม่สงบนั้นได้ดีขึ้น แต่ ณ
ตั้งแต่วันนั้นจนกระทั่งบัดนี้ กระผมก็ยังไม่ได้ฟังคำตอบที่ชัด ๆ ว่า คนเหล่านั้นที่ท่าน
กำลังไปตามหาคือใคร กลุ่มไหน อย่างไร นอกจากมีเรื่องผู้คนเข้ามาอบตัวบ้าง มีเรื่องไป
เชิญตัวเขามาสอบสวน แล้วเขาก็สารภาพบ้าง นั่นคือเจตนารมณ์นะครับ เจตนารมณ์
อย่าง ที่ ๒ บอกว่าไม่อยากจะใช้กฎอัยการศึก แต่ว่าในตัวพระราชกำหนดเอง
กลับมีข้อความที่ทั้งในต่างประเทศและในประเทศต่างก็มีความรู้สึกว่ามันได้กระทบต่อ
สิทธิเสรีภาพหนักไปกว่าตัวกฎอัยการศึกเสียด้วยซ้ำไป ในพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ยกเลิก
พระราชบัญญัติการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๕ ทั้งฉบับ แล้วก็มี
ผู้ใหญ่ในรัฐบาลออกมาให้สัมภาษณ์บอกว่าจริง ๆ พระราชกำหนดฉบับนี้เป็น การไป

รวบรวมเอกสารหมายเลขประมาณ ๖ - ๗ ฉบับมารวมตัวกันไม่ได้มีอะไรเขียนใหม่ แต่อีกสักครู่เดียวไปถึงตอนที่ ๔ ผมจะชี้ให้เห็นนะครับว่ามีหลายคำ มีหลายเรื่องที่น่าเข้ามาโดยที่หาไม่เจอเลยว่าเป็นอยู่ในพระราชบัญญัติ ๕- ๖ ฉบับนั้นตรงไหน ในเจตนารมณ์ในการออกก็บอกว่าเพื่อจะต้องให้ทันท่วงทีแล้วก็จะได้ไปแก้ไขปัญหาได้ทัน แต่จนกระทั่งขณะนี้ผมก็ยังไม่แน่ใจว่าสัญญาณเรื่องคำว่า ทันท่วงที มันตอบสนองด้วยคำตอบจากสถานการณ์ว่าอย่างไร และการที่ไม่มีพระราชกำหนดแต่ถ้าหากว่ารัฐบาลได้เปลี่ยนวิธีการในการเข้าหาปัญหาผมกลับเชื่อว่าจะแก้ไขปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีกว่าด้วยซ้ำไป และที่บอกว่าทันท่วงทีนั้นก็ต้องบอกว่าแค่คำขู่เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้วไม่ให้ประชาชนออกมาค้าขายในวันศุกร์ การมีพระราชกำหนดก็ไม่เห็นจะเป็นตัวยันต์ป้องกันให้เหตุการณ์แบบนั้นไม่เกิดขึ้น ตรงกันข้ามกลับจะต้องแก้ไขด้วยวิธีการที่ไม่ต้องใช้พระราชกำหนดก็คือระดมผู้คนลงไปเปิดตลาดขายสินค้าราคาถูก ช่วยให้กำลังใจโดยคณะรัฐมนตรี แต่การเดินทางลงไปเหล่านั้นไม่เห็นจำเป็นต้องใช้พระราชกำหนดก็ได้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีก็ไม่น่าจะเป็นอะไร นี่ว่าด้วยเรื่องเจตนารมณ์นะครับตอนที่ ๒ ว่าด้วยเรื่องจังหวะในการออก ที่จริงแล้วมีอยู่ ๒ เรื่องในเรื่องนี้

เรื่องแรกก็คือการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ เกิดขึ้นเพียงชั่วไม่ถึง ๕๐ วัน ก่อนที่จะมีการเปิดสมัยประชุมวันนี้ ที่จริงรออีกสักเล็กน้อยเราก็จะได้มีโอกาสในการมาทำในสิ่งที่รัฐบาลได้เคยประกาศนโยบายต่อรัฐสภาแห่งนี้ ตั้งแต่เริ่มเข้าบริหารราชการแผ่นดินในนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ในข้อ ๘ บอกเอาไว้ว่า ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ขยายแดนภาคใต้ รัฐบาลจะระดมทรัพยากรเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การสร้างความสมานฉันท์ แต่ปรากฏว่ากระบวนการขั้นตอนในการออกพระราชกำหนดครั้งนี้ ผมไม่เห็นเรื่องเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เอาส่วนง่าย ๆ ชัด ก็คือรัฐสภาไม่รู้เรื่องด้วยเลย และบอกว่าจะสร้างความสมานฉันท์เอาแค่ตัวอักษรอย่างนั้นจะครบ คณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์ ที่รัฐบาลเป็นคนตั้งขึ้นมาก็ไม่รู้เรื่องด้วย เพราะฉะนั้นที่บอกว่ามีส่วนร่วมตามนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาก็หาไม่เจอ จังหวะในการออกในเรื่องนี้จริง ๆ รออีกสักนิดเดียว ก็น่าจะทำให้ความจำเป็นในการอธิบายอะไรในวันนี้อาจจะน้อยลงไปเยอะ นั่นจังหวะอีกอันหนึ่งก็คือท่านได้ออกพระราชกำหนดฉบับนี้ในวันที่กระผมพบกับคณะของผู้แทนไทย ตามคำเชิญของหัวหน้าคณะผู้แทนไทยจากรัฐบาลไปชี้แจงรายงานสถานการณ์เรื่องของการปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ต้องกราบเรียนท่านครับว่า ผมต้องทำหน้าที่นั้นที่เจเนวาคด้วยความกระอักกระอ่วนพอสมควร เพราะเราก็ไม่อยากจะให้ต่างชาติมาตั้งท่าสอนมวดยอะไรกับเราได้ แต่ว่าข้อเท็จจริงก็คือว่าพอออกมาบอกว่าจะเป็นการยกเลิกกฎหมายการศึก แต่ออกกฎหมายใหม่ออกมาเป็นพระราชกำหนด ที่มีเนื้อหาที่อ่านดูแล้วเห็นว่ามันหนักหน่วงกว่านั้นอีก เพราะฉะนั้นจังหวะในการออกก็ดูจะไม่ค่อยเป็นประโยชน์ต่อสถานการณ์ในภาคใต้หรือแม้กระทั่งสถานการณ์ในต่างประเทศด้วยซ้ำ ตอนที่ ๓ คือวิธีในการออก เมื่อไม่ได้สื่อสารเสียแล้วก็ทำให้เกิดกระบวนการอธิบายนอกสภาก่อนสมัยประชุมเปิด โดยองค์กรภาคประชาชนและผู้คนที่ห่วงใย ในปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมาย แม้กระทั่งคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติก็วิพากษ์วิจารณ์เรื่องนี้ไม่ใช่น้อย ทั้งหมดนี้นำมาสู่เรื่องของความไม่ไว้วางใจในวิธีการอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการปฏิบัติราชการของรัฐบาล ทั้งย้อนหลังไปเมื่อหลายปีที่แล้ว หลายปีที่แล้วเหตุการณ์ในภาคใต้เกิดขึ้นใหม่ ๆ เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีเหตุการณ์ปล้นปืน รัฐบาลในขณะนั้นบอกว่าโจร

กระจอก แล้วก็ไม่ต้องเตรียมตัวเตรียมการอะไร ใช้เพียงกำลังลงไปสืบทอดไปจัดการ ถ้าพูดในภาษาของชาวบ้านเข้าใจง่าย ๆ ก็คือกำหนดแล้วเดินลงไปเลยว่าจะไปจัดการใช้กำลัง แต่ก็ไม่รู้ว่าจะไปจัดการกับใคร ไปต่อยมวิวัฒอยู่พักหนึ่งกลับขึ้นมาใหม่ เหตุการณ์ไม่ดีขึ้น เลวร้ายลงไปอีก ก็มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกเปรียบเสมือนบอกว่า เอาหมดลงไปต่อสู้อยู่ไม่ได้ วิ่งกลับขึ้นมาขอจับควาดาบ คว้ามืด คว่ำพรวดวิ่งกลับลงไปใหม่ ก็ยังไม่รู้อีกเหมือนกันว่าจะไปฟันไปแทงกับใคร เหตุการณ์ก็ไม่ได้ดีขึ้นอีก และในระหว่างนั้น ไม่ใช่ไม่ดีขึ้นแต่เลวร้ายลง เพราะไปเกิดเหตุการณ์ทั้งที่กรือเซะและตากใบ ก่อให้เกิดคำถามระดมกันเข้ามาจากทุกภาคส่วน ในสังคมไทยและนานาชาติ เห็นไหมครับ จากเปลี่ยนหมดมาถือดาบวิ่งลงไป ได้เรื่องแล้ว มาบัดนี้รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนด ถ้าเปรียบเป็นอาวุธก็หนักกว่าดาบ คราวนี้ถือเป็นปืนหรืออาจจะเป็นลูกระเบิดด้วยซ้ำไปแล้ว ก็วิ่งลงได้ไป แต่ก็ยังไม่ค่อยชัดเจนอีกเหมือนกันว่าตกลงปัญหาอันแท้จริงในปัญหาภาคใต้ นั้น รัฐบาลอธิบายหลายครั้งผมก็นั่งเฝ้าฟังอยู่ ก็ยังดูไม่แน่ใจว่าตกลงใครอยู่เบื้องหลัง ใครทำอะไรกับใครที่จะต้องใช้อาวุธหนักขนาดนั้นวิ่งลงไป แต่อย่างน้อยที่สุดในเชิงสัญลักษณ์ผมคิดว่าในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ การประกาศออกพระราชกำหนดพื้นที่ไหนใด หลังเหตุการณ์ที่จังหวัดยะลานั้นก็ทำให้พี่น้องประชาชน ในภาคใต้ ๓ จังหวัด เขารู้สึกว่า ดีขึ้น ดีขึ้นในช่วงนั้น แต่มาบัดนี้ถามเขาดูอีกครั้งหนึ่งเขาก็บอกว่านี้กว่ามันจะแก้ปัญหาได้ แต่แล้วมันก็ไม่ได้แก้ปัญหาแบบนั้น ผมมาตอนที่ ๔ เป็นเนื้อหาของพระราชกำหนดครับ

ท่านประธานครับ -----

ประการแรกผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานดูในอารัมภบทในของพระราชกำหนดฉบับนี้บอกว่าพระราชกำหนดฉบับนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ ท่านประธาน ที่จริงเรื่องนี้เป็นประเด็นที่ผมเข้าใจว่าในการประชุมของวุฒิสภาในการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ก็จะมีประเด็นคล้ายคลึงแบบนี้เหมือนกัน ก็คือบอกว่าในหลักการของรัฐธรรมนูญบอกเอาไว้ว่าสิทธิเสรีภาพในมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๔ ต่าง ๆ ที่ผมอ่านมานั้นหลักการคือจะล่วงละเมิดไม่ได้จะไปจำกัดสิทธิเสรีภาพเหล่านั้นไม่ได้ หลักการคือต้องไม่จำกัด แต่มีข้อยกเว้นให้ถ้าหากว่าอาศัยบทบัญญัติของกฎหมาย เพราะฉะนั้นนี่เป็นครั้งแรกในการประกาศพระราชกำหนดตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในเรื่องแบบนี้ ที่จริงการเขียนอารัมภบทในส่วนนี้ก็น่าจะเขียนให้ชัดไปเลยว่าอันนี้รัฐบาลกำลังใช้ข้อยกเว้นของรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่หลักการ

อีกเรื่องหนึ่งก็คือบอกว่าอ้างว่าใช้อำนาจตามมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผมก็สงสัย ไปเปิดดู ท่านประธานครับ มาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบอกเอาไว้ว่าการเกณฑ์แรงงานจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ ผมก็ชักสงสัยว่าในพระราชบัญญัติการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ท่านยกเลิกไปไม่มีบทใด มาตราใดที่พูดถึงเรื่องการไปเกณฑ์แรงงานเลยนะครับ นี่เป็นมาตราหนึ่งที่ผมอยากจะพูดกับท่านประธานว่า ที่บอกว่าไปเอาของเก่า ๆ มารวม ๆ ตัวกันเฉย ๆ นั้นผมก็ชักสงสัยว่ามันไม่ใช่ แล้วจะไปเกณฑ์แรงงาน เกณฑ์แรงงานใคร เกณฑ์แรงงานไปทำอะไร การมีเงื่อนไขเรื่องเกณฑ์แรงงานเข้ามาก็ดูจะผิดเรื่องผิดราวอยู่พอสมควร ในเนื้อหาพระราชกำหนดเรื่องต่อไปถ้าอ่านแล้วจะพบว่าเป็นการโอนอำนาจทุกอย่างที่รัฐมนตรีทุกคนมีมารวมไว้กับนายกรัฐมนตรี ถ้ารวมไว้แค่นั้นก็พอเข้าใจได้ว่าในฐานะท่านเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในเชิงนโยบาย ท่านควรมีอำนาจในการไปดำเนินการตามกฎหมายต่าง ๆ ด้วยความ

สะดวกและรวดเร็ว แต่ปรากฏว่าอนุญาตให้โอนอีก ให้นายกรัฐมนตรีโอนอำนาจที่ได้รับมาทั้งหมด คือไปเหมารวมของ ๓๕ รัฐมนตรีทั้งหมดมารวมไว้กับตัวเสร็จแล้วเอาไปโอนให้กับใครก็ได้ ตรงใครก็ได้ฉันไปดูได้จากการที่บอกว่าให้ไปแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ บอกว่าเป็นผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ สิ่งที่น่าสนใจพอสมควรในเรื่องนี้ก็คือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ใคร ๆ ก็นึกว่าต้องเป็นข้าราชการ แต่ถ้าอ่านจากถ้อยคำตรงนี้แปลว่าผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ใครก็ได้เนอะครับ ไปตั้งผู้จัดการที่ไหนก็ได้ ไปตั้งเอกชนคนไหนก็ได้ ถ้าจำเป็น จริงครับ วันนี้ยังไม่ได้ไปตั้ง และผมก็คาดหวังว่าคงจะไม่มีการไปตั้งใครอะไรแบบนั้น แต่ว่าการเขียนกฎหมายไว้เปิดกว้างอย่างนี้นั้นมันทำให้เรากังวลใจว่าในอนาคตไม่ว่าจะภายใต้รัฐบาลนี้หรือรัฐบาลอื่น ๆ ในอนาคต เกิดใช้อำนาจอย่างนี้ขึ้นมาการทักท้วงก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะมันชอบด้วยกฎหมายไปแล้ว มีหน้าซ้ำในมาตรา ๘ ของพระราชกำหนดฉบับนี้บอกว่าให้คนที่ได้รับมอบอำนาจจากนายกรัฐมนตรีสามารถตั้งที่ปรึกษาได้ ฟังดูก็ง่าย ๆ ไม่มีปัญหาอะไรครับ ก็ในเมื่อมอบอำนาจไปแล้วจะไปตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๘ ก็ไม่ได้เสียหายอะไร แต่ที่นี้ข้อความดังต่อไปนี้ผมก็ไม่เคยเจอในกฎหมายไหนอีกเหมือนกันท่านประธาน บอกว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจมีคำสั่งแต่งตั้งคณะบุคคล ไม่ได้ตั้งคนเดียวเนอะครับ ตั้งคณะบุคคลหรือบุคคลเป็นที่ปรึกษาในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเป็นผู้ช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ได้ ตรงนี้จะครับ ที่ปรึกษามีบทบาทในการก้าวก้าวอย่างแท้จริงแล้ว คือไม่ได้นั่งให้คำปรึกษาเฉย ๆ แล้ว ไปเลยครับ ไปช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ วรรคต่อไปบอกให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษา ได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ แปลว่าได้รับความคุ้มครองทั้งตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๖ ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้อภิปรายไปแล้วด้วยเช่นเดียวกัน ตรงนี้ก็เลยน่าสนใจมากเนอะครับ ก็คือว่าเอารวบรวมอำนาจของรัฐมนตรีทุกคนมาเก็บไว้ที่นายกรัฐมนตรี แล้วนายกรัฐมนตรีมอบไปให้ใครคนใดคนหนึ่งก็ได้ แล้วใครคนใดคนหนึ่งคนนั้นจะไปตั้งที่ปรึกษาใครก็ได้อีกเหมือนกัน แล้วคนที่ถูกตั้งคนสุดท้ายนั้นได้รับความ

คุ้มครอง ได้รับอำนาจหน้าที่ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในงานภาคสนามร่วมกับพนักงาน
เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ได้ด้วย และได้รับความคุ้มครองด้วย -----

แปลว่าอะไรครับ แปลว่าบรรดาที่ปรึกษาที่จะไปทำอะไรแบบนั้นไม่อยู่ภายใต้บังคับ เพราะเป็นการกระทำตามพระราชกำหนดนี้ ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ไม่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งเรื่องนี้ท่านประธานศาลปกครองสูงสุด ท่านอัครราชทูต จุฬารัตน์ ขอบภัยที่เอ่ยนาม ก็ได้แสดงความคิดเห็นในเชิงสาธารณะให้เห็นว่าเรื่องนี้ดูจะเป็นการทำเกินควรเกินไป พร้อม ๆ กันนั้นที่ปรึกษาเหล่านี้ก็ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๗ อีก บอกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชกำหนดนี้ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการระงับ หรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย ข้อความบอกไปอีกว่าหากเป็นการกระทำที่สุจริตไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เกินสมควรแก่เหตุ หรือไม่เกินกว่ากรณีจำเป็น ตรงนี้ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าวัฒนธรรมการใช้อำนาจตามลักษณะของพระราชกำหนดแบบนี้ ผมไม่เคยเห็นที่ไหนมาก่อน และ ๒. เมื่อไม่เคยมีข้อความแบบนี้ ก็วัฒนธรรมการใช้อำนาจแบบนี้ด้วยความระมัดระวัง และเข้าใจถึงเงื่อนไขขั้นตอนของมันอย่างชัดเจนนั้น มันก็ยังไม่เกิด เพราะฉะนั้นคราวที่แล้วมาขอใช้ประกาศกฎอัยการศึกวิ่งกลับลงไปก็ถือผิดดาบลงไป แล้วทำให้ผู้คนเลือดไหลโดยไม่จำเป็น มาคราวนี้ขอถือปืน ถือระเบิดวิ่งลงไปในนั้น ผมก็เป็นห่วงครับ วัฒนธรรมในการรัดกุมในการใช้อำนาจยังไม่แข็งแรง แต่ถือลงไปแล้วให้อำนาจนี้ไม่เพียงแต่เฉพาะมีกับนายกรัฐมนตรี แต่ไปให้ใครก็ได้ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย และใครก็ได้คนที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายไปตั้งเป็นที่ปรึกษา และตั้งเป็นคณะด้วยนะครับ ในเรื่องเดียวกันนี้ ผมกราบเรียนว่ามาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนด ซึ่งให้อำนาจไว้หลากหลายเยอะเหลือเกิน คงจะมีรายละเอียดที่เพื่อนสมาชิกท่านถัด ๆ ไปจะได้เป็นผู้นำขึ้นอภิปรายในรายละเอียด แต่ผมกราบเรียนว่าเอาเฉพาะเรื่องของให้อำนาจในการจับกุม และควบคุมตัวผู้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่อยากจะไปเชิญตัวมา คือไม่ได้บอกว่าเขาผิด แต่ไปเอาตัวมาอย่างนั้น ท่านที่ติดตามข่าวสารทางสาธารณะก็จะเห็นว่าฝ่ายตุลาการ คือศาลสถิตยุติธรรมนั้นได้ออกโรงให้สัมภาษณ์ ให้ข้อเขียนแสดงข้อคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตว่าเป็นการไปกระทบกระเทือนถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ที่ศาลท่านเป็นผู้ให้ความคุ้มครองอยู่ และก็เข้าใจว่ารัฐบาลก็บอกได้ว่าได้ยินแล้ว และกับบอกว่าเปิดสภามาคราวนี้จะมารับฟังแล้วก็ได้ไปแก้ไข แต่ต้องกราบเรียนว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๔ วรรคสาม ที่เรากำลังใช้อยู่ขณะนี้ก็คือว่าในการประชุม พวกเราทั้งหลายที่อยู่ในนี้ไม่ว่าจะเป็นสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภาไม่มีสิทธิ ในการที่จะไปขอแก้ไขข้อความใด ๆ ทั้งสิ้นในนี้ มีอำนาจได้เพียงแค่อนุมัติ หรือไม่อนุมัติ ทั้งฉบับเท่านั้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เป็นเหตุผลสนับสนุนอีกประการหนึ่งที่เราคิดว่า เราไม่ควรที่จะให้การอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ไม่ได้แปลว่าเราจะไม่สนับสนุน การดำเนินการที่เหมาะสมทุกประการในการที่จะช่วยแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ภาคใต้ มาตรา ๑๗ ที่ได้อ่านให้ท่านประธานฟังไปเมื่อสักครู่นี้ยังมีเรื่องที่ต้องตีความ ก็คือว่า เมื่อได้ไปอ่านมาตรา ๑๗ ที่บอกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ในทางแพ่ง อาญา และวินัย เพราะฉะนั้นต้องไปอ่านควบคู่กับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ เป็นหลักการที่ให้เอาไว้ว่า ถ้าหากว่า ในภายหลังมีกฎหมายใหม่ที่ทำให้การกระทำนั้นไม่เป็นความผิดก็ให้ถือว่ามีผล ย้อนหลังได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผู้ที่ศึกษากฎหมายมาจะรู้ว่าในหลักการทั่วไปแล้ว กฎหมายอาญานั้นไม่มีผลย้อนหลังครับ แต่ถ้าหากว่า เป็นการย้อนหลังแล้วเป็นคุณ ต่อผู้กระทำความผิดต้องตีความโดยย้อนหลัง แล้วเป็นหน้าที่ของศาลด้วยนะครับ สิ่งที่ผม อ้างนี้ผมไม่ได้นึกเอาเอง ผมเริ่มจากการที่ผมไปอ่านคำอธิบายกฎหมายอาญาของท่าน ศาสตราจารย์จิตติ ติงศภัทย์ ซึ่งท่านเป็นปรมาจารย์ทางด้านกฎหมายอาญา ท่านได้อ้าง คำอธิบายเอาไว้ชัดเจนในเรื่องนี้ว่าถ้ากฎหมายใหม่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด ก็ย่อมจะต้องนำกฎหมายใหม่นั้นมาใช้เป็นคุณแก่ผู้ที่เคยกระทำความผิดนั้นได้ -----

ที่นี้พอมาดูมาตรา ๑๗ ผมก็สงสัยว่าเอ๊ะแล้วเหตุการณ์ที่ตากใบก็ดี หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้เคยไปกระทำแล้วเกิดความเจ็บช้ำน้ำใจไปลงละเมิดเขาไปลงละเมิดต่อประชาชนผู้สุจริตนั้นนี่ จะมาได้รับประโยชน์จากมาตรา ๑๗ นี้หรือไม่ เพราะมาตรา ๑๗ นั้น บอกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กระทำตามพระราชกำหนดนี้ ผมก็มาดูในคำสั่งของนายกรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนด ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ที่บอกว่าให้บรรดาข้าราชการทหารที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติหน้าที่ได้เหมือนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดฉบับนี้ ก็เท่ากับว่าข้าราชการทหารเหล่านั้น ก็จะได้รับควบคุมครองตามมาตรา ๑๗ เมื่อเขาเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ไปเสียแล้ว การใช้มาตรา ๑๑ ก็ต้องย้อนหลังให้เป็นคุณ ผมก็เลยเป็นห่วงครับว่า กรณีนี้อาจจะก่อให้เกิดการสร้างกฎหมายที่มีผลเหมือนการนิรโทษกรรมย้อนหลังได้ ในสิ่งที่รัฐยังจะต้องตอบคำถาม และต้องแก้ไขในเรื่องการไปกระทำการรุนแรงในหลายกรณีในพื้นที่ภาคใต้ ส่วนมาตรา ๑๖ ของพระราชกำหนดฉบับนี้นั้นให้การกระทำทั้งหมดภายใต้พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ซึ่งอันนั้นได้อภิปรายไปบ้างแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้ง ๔ ท่อนไม่ว่าจะเป็นเรื่องเจตนาในการออกพระราชกำหนด เรื่องจังหวะในการออกพระราชกำหนด เรื่องวิธีการในการออกพระราชกำหนดและเนื้อหารายละเอียดในพระราชกำหนดฉบับนี้นั้น ล้วนแล้วแต่มีข้อบกพร่องในตัวของมันเอง บางเรื่องอาจจะไม่ถึงขนาดบกพร่องโดยเจตนา แต่ก็ทำให้เกิดข้อติติงวิพากษ์วิจารณ์และความไม่ไว้วางใจที่ประชาชน และภาคประชาสังคมมีต่อรัฐบาลรวมทั้งสื่อมวลชนด้วย เพราะว่าในมาตรา ๙ มาตรา ๑๑ แถบนั้นก็มีการไปจำกัดสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนได้รับรู้ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ต้องระวังที่สุดไม่ได้อยู่ที่เรื่องการเมืองหรือไม่มีพระราชกำหนดจริง ๆ หรือครับ แต่อยู่ที่เรื่องการใช้พระราชกำหนดนี้ต่างหากว่าจะใช้ด้วยความระมัดระวังได้อย่างไร ผมก็ตั้งใจครับว่าตั้งแต่มีการทักท้วงโดยประชาคมสาธารณะแล้ว ก็ดูเหมือนว่ารัฐบาลจะระมัดระวังมากขึ้น แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามเราก็หวังว่า ภายหลังจากที่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้พิจารณาลงมติอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ไปแล้ว ก็อยากจะให้ความระมัดระวัง ในการใช้อำนาจตาม

พระราชกำหนดของรัฐบาลมีมากขึ้นและคงอยู่ต่อไป กระผมกราบเรียนว่าในช่วงที่ผ่านมาข้อเสนอของศาสตราจารย์ประเวศ วะสี ที่ว่าด้วยเรื่องสามเหลี่ยมในการแก้ไข
ปัญหาภาคใต้นั้นเป็นสิ่งที่เชื่อว่ารัฐบาลพึงจะต้องรับเอาไปปรับใช้ร่วมกับการสั่ง
การบัญชาการในการใช้อำนาจตามพระราชกำหนดฉบับนี้อย่างเคร่งครัดด้วย
เช่นเดียวกัน-----

ผมหวังว่ารัฐบาลจะได้พิจารณาการอภิปรายของสมาชิกในวันนี้ด้วยความสุขุม และนำกลับไปแก้ไขในเรื่องของ ไม่ใช่เรื่องถ้อยคำ เพราะเราทราบอยู่แล้วว่าเรื่องถ้อยคำมันแก้ไม่ได้ แต่ต้องไปแก้ไขในเรื่องของท่าที เพราะเรื่องท่าทีนั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก ผมเคยค่อนข้างเป็นห่วงครับ กับการที่หลังปรับคณะรัฐมนตรีแล้วมีรัฐมนตรีสำคัญบางท่านให้สัมภาษณ์ทำนองว่าภายใน ๓๐ วัน เหตุการณ์ภาคใต้จะเป็นอย่างไรอย่างนี้ ผมก็คิดว่าอย่างนี้เป็นท่าทีที่ต้องพิจารณาให้ดี หรือพูดถึงเรื่องการเอาโทรทัศน์ถ่ายทอดการเตะฟุตบอลลงไปให้ จริง ๆ ของอย่างนั้นทำได้ครับ แต่ว่าท่าทีในการพูดจาในเรื่องนี้จำเป็นจะต้องระมัดระวัง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงจะต้องสรุปด้วยการอธิบายว่าขณะนี้เพื่อนข้าราชการประจำกำลังทำหน้าที่อยู่ในพื้นที่ภาคใต้ ๓ จังหวัดนั้นด้วยความไม่แน่ใจว่าประเดี๋ยวจะมีการเปลี่ยนหัว เปลี่ยนนโยบายอะไรกันอีกหรือไม่ ถ้าเปรียบเสมือนก็คือว่ารากของต้นกล้าที่รัฐบาลกลางส่งลงไปเพื่อจะไปคุ้มครองก็ดี จะไปช่วยส่งเสริมให้กำลังใจโดยระบบข้าราชการประจำในพื้นที่ภาคใต้นั้น รากของต้นกล้านั้นยังไม่เข้มแข็ง เกาะยึดกับเนื้อดินยังไม่แน่นเต็มที่ การที่มีพระราชกำหนดลงไปในลักษณะที่ให้อำนาจเยอะ ๆ ขนาดนี้เป็นการสั่นเสียว เหมือนการรูดฮอริโมนเคมีลงไป เหมือนรูดสารเคมีลงไปหวังจะให้ดอกออกผลด้วยความรวดเร็ว ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วผมไม่คิดว่าจะทำให้ต้นกล้านั้นงอกเงยด้วยความรวดเร็วหรอกครับ แต่จะทำให้ความไม่ไว้วางใจระหว่างประชาชน คือตัวแผ่นดินนั้น เนื้อดินนั้นกับรากของต้นกล้าที่เราหวังจะให้เขาไปเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความไว้วางใจนั้นมันก็จะไม่เกิดขึ้น ผมคงจะจบการอภิปรายของผมลงด้วยการให้ข้อคิดแก่รัฐบาลว่า ไม่ว่าผลการลงมติในวันนี้จะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ กระบวนการสาธารณะที่รัฐบาลจะต้องรับฟัง สร้างความเข้าใจ สร้างความสมานฉันท์และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นเรื่องที่ต้องเร่งกระทำ และอีกเรื่องสุดท้ายจริง ๆ ก็คือเรื่องการซื้อใจประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ดีที่สุดอันหนึ่งก็คือการเร่งลงไปเยียวยาความเสียหายจากผลกระทบที่เขาได้รับจากความรุนแรง ซึ่งหลายรายยังไม่ได้ได้รับความช่วยเหลืออย่างที่เขาคควรจะได้รับ ผมเข้าใจว่ามีการติดในเรื่องขั้นตอนราชการครับ แต่นี่ละครับ ในสถานการณ์พิเศษและฉุกเฉินอย่างนี้จำเป็นอย่างยิ่งครับ

ที่รัฐบาลจะต้องรีบเร่งในการเข้าไปสร้างความสมานฉันท์ในพื้นที่ภาคใต้ด้วยการดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบด้วยความรวดเร็วที่สุด ขอพระคุณครับท่านประธาน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปท่านจำลอง ครุฑขุนทด เชิญค่ะ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน คือท่านชิตชัยและท่านวิษณุ รวมทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ที่ได้กรุณามานั่งฟังในเวลานี้ ถึงแม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีติดภารกิจมาไม่ได้ แต่เมื่อท่านทั้งหลายที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงมาอยู่ ณ ที่นี้คงไม่เป็นปัญหาในการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกแห่งสภานี้นะครับ -----

ท่านประธานครับ ความจริงแล้วพระราชกำหนดฉบับนี้นั้น ความเห็นของแต่ละฝ่ายที่ได้แสดงมาตั้งแต่ต้นเมื่อมีพระราชกำหนดใช้บังคับ คงจะได้รับฟังกันมาโดยตลอดทั้งฝ่ายที่เห็นด้วยแล้วก็ไม่เห็นด้วย ในความรู้สึกของผมเองในฐานะสมาชิกนั้น ผมเห็นวก่อนที่จะตัดสินใจว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัตินี้ เราคงจะต้องดูเหตุผลที่ชัดเจนและแน่นอน

ท่านประธานครับความจริงแล้วการแก้ไขปัญหาในทางบริหาร ไม่ว่าบ้านเมืองไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความมั่นคงภายในของประเทศ ทุกประเทศในโลกก็จะมีในทำนองเดียวกันก็คือว่าสถานการณ์การบริหารชาติ มันไม่ได้เป็นการบริหารตามปกติตลอดไป แต่ว่าการบริหารชาตินั้นมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งในทางความมั่นคงแล้ว เขาก็แยกไว้เป็น ๓ ตอนด้วยกัน คือการบริหารในภาวะปกติ การบริหารในภาวะที่มีสถานการณ์ฉุกเฉินหรือไม่ผิดปกติ และการบริหารในภาวะที่มีการประกาศกฎอัยการศึกหรือภาวะสงคราม เพราะฉะนั้นในประเทศในโลกในความมั่นคงมันก็จะมีแค่นี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะดูให้จริง ๆ แล้ว บ้านเมืองเราก็มีกฎหมายในทำนองนี้มาแล้ว โดยตลอด กฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึกเราก็มีคู่บ้านคู่เมืองเรามา กฎหมายว่าด้วยการบริหารในสถานะฉุกเฉิน ภาวะการณ์ฉุกเฉินนี้ ก็เกิดตั้งแต่ปี ๒๔๙๕ เพราะฉะนั้นมันเป็นการบริหารบ้านเมืองตามสภาวะความเป็นจริงของสังคมนั้น ๆ ว่าจะเป็นอย่างไรร่วมเนื้อหาในการบริหาร เนื้อหาในกฎหมายอย่างนั้นจะเป็นอย่างไร ผมคิดว่ามันเป็นไปตามภาวะสิ่งแวดล้อม คือประชาชน สังคม ประชาคมในแต่ละประเทศเป็น เพราะฉะนั้นกฎหมายแต่ละประเทศจึงไม่เหมือนกันว่าจะออกให้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นฐานะของความรู้สึก ภาวะของแต่ละคนมันต่างกัน เพราะฉะนั้นจะไปคิดเอาประเทศโน้นมาเทียบประเทศนี้ เอาคนที่โน้นมาเทียบที่นี่ มันคงเอาเทียบกันโดยตรงไม่ได้ อย่างไรก็ตามผมคิดว่ากฎหมายที่ออกในคราวนี้คือพระราชกำหนดนั้น เป็นกฎหมายที่มีความจำเป็นที่จะต้องมียกย่องที่ผมกราบเรียน เพราะว่าต้องยอมรับว่าภาวะปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ภาคใต้ ๓ จังหวัด ไม่ใช่ภาวะปกติ เป็นภาวะไม่ปกติ เมื่อไม่ปกติแล้วก็ต้องบริหารโดยกฎหมายแห่งความมั่นคงในภาวะที่ไม่ปกติ ฉะนั้นเราจึงจำเป็นต้องใช้กฎหมายเหล่านี้ถามว่ากฎหมายเดิมมันเป็นอย่างไรถึงไม่นำมาใช้ เมื่อเรามีอยู่แล้วตั้งแต่ปี ๒๔๙๕ ผมคิดว่าเราได้รับฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีหลายท่าน ทางรัฐบาลได้แถลงประกอบกัน

มามากแล้วว่าเป็นอย่างไร สารสำคัญก็คือว่ากฎหมายที่ใช้ในแต่ละเวลานั้นมันก็เหมาะสมในเวลานั้น ๆ มิฉะนั้นแล้วเราก็คงไม่ต้องมีสถานะมาแก้กฎหมายกันอยู่เรื่อย ๆ กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติว่าด้วยกฎอัยการศึกนั้น แก่บ่อยที่สุด แก่มาตั้งแต่ปี ๒๔๕๗ มาเรื่อยจนปี ๒๕๐๒ เพราะว่าสภาวะแต่ละเรื่องนี่สังคมมันพัฒนาไป การใช้กฎหมายเดิมมันไม่ใช่ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสม ทันสมัยกับสภาวะนั้น ๆ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วนั้นผมคิดว่ากฎหมายปัจจุบันที่มีอยู่จำเป็นต้องปรับปรุง การอภิปรายในวันนี้ถ้าเราไม่ทำความเข้าใจจริง ๆ แล้วประชาชนอาจจะเข้าใจได้ว่าวันนี้เรามาพิจารณาเรื่องเก่าคือเรื่องสถานการณ์ภาคใต้ ซึ่งเราได้พูดจากันมา ๓ ครั้ง ๓ หนแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องเดิม ๆ ซึ่งประชาชนก็ได้รับฟังแล้วว่ามันเป็นอะไร ซึ่งประชาชนทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่าเขาเข้าใจปัญหานี้อยู่แล้ว ดังจะเห็นได้จากการที่หลังจากประกาศใช้พระราชกำหนดแล้วนั้น มีสำนักโพลล์ (Poll) หลายสำนักไปสืบไปทำโพลออกมา เพราะประชาชนแม้ในเขตพื้นที่ที่เกิดปัญหาเองกับทั้งประเทศก็มีความเห็นด้วยร้อยละ ๘๐ ท่วมท้นกันดี เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าทุกคนเข้าใจปัญหานี้อยู่แล้ว ท่านประธานครับเมื่อเป็นภาวะฉุกเฉินเช่นนี้ ความจริงแล้วเราเข้าใจแต่เรื่อง ๓ จังหวัดภาคใต้ จริง ๆ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ใช้โดยทั่วไป คือใช้ในภาวะที่เกิดภาวะไม่ปกติทั้งหมดที่เกิดขึ้น ความจำเป็นที่ต้องใช้อย่างนี้ ต้องมาแก้ไขอย่างนี้เพราะว่าเราเกิดปัญหาที่เราไม่เคยพบมาหลายครั้งด้วยกัน ผมคิดว่าเราจำเป็นต้องมีกฎหมายที่ปรับปรุงแก้ไข เราเกิดปัญหาอะไรบ้างครับ ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมา มันเป็นปัญหาที่ไม่เคยเกิด ไม่เคยพบก็มี เช่น ปัญหาโรคซาร์ส เราไม่เคยพบ ปัญหาสึนามิเราไม่เคยพบ กฎหมายออกปี ๒๔๙๕ มาใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้มันถึงแม้จะใช้ได้บ้าง แต่ไม่สามารถสมบูรณ์ ทำให้เราทำงานได้ไม่ปกติ เพราะฉะนั้นเองเราจำเป็นต้องมีกฎหมายให้สอดคล้องกับภาวะที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ท่านประธานครับปัญหาเหล่านี้มันเกิดขึ้นเรื่อยมา เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องมี เมื่อมีแล้วนี้ผมคิดว่ากฎหมายที่บริหารบ้านเมืองในภาวะไม่ปกตินั้นจะทำให้บ้านเมืองหรือผู้คนในบ้านเมืองนี้มีความเป็นอยู่อย่างสะดวกสบายคงเป็นไปได้ แต่ก็ต้องมีการเสียสละบางส่วน เสรีภาพบางส่วน

เพื่อให้สังคมส่วนใหญ่อยู่ได้ เพราะฉะนั้นกฎหมายเหล่านี้จึงต้องจำกัดเสรีภาพ
บางประการของประชาชนในประเทศ-----

ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราคงจะต้องดูว่ากฎหมายที่ออกมาในขณะนี้นั้นมีผลบังคับใช้เป็นลักษณะ ๒ ลักษณะ คือ ลักษณะหนึ่ง คือ ลักษณะทั่วไป คือใช้กฎหมายนี้บังคับกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตไม่ว่าจะเป็นเรื่องไฟไหม้อันเกิดจากบุคคลกระทำให้เกิดภาวะฉุกเฉินหรือเกิดจากธรรมชาติ ภัยธรรมชาติ ซึ่งไม่เกิดจากการกระทำของคน สิ่งเหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตกฎหมายนี้ก็จะเป็นไปใช้บังคับ อันนี้ก็จะเห็นได้ว่าถ้าเรามองภาพกว้างแล้วเราจะเห็นได้ว่าเรื่องนี้จำเป็นต้องมีกฎหมาย เมื่อมีกฎหมายแล้วสาระสำคัญในกฎหมายอย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานในภาวะที่ไม่ปกติแล้วนั้นจำเป็นที่ประชาชนจะต้องเสียสละเสรีภาพส่วนตัวบ้าง เพราะฉะนั้นสาระในกฎหมายฉบับนี้จึงจำเป็นต้องมีหลักการที่จะต้องรักษาสวนรวม เช่นเดียวกับหลักการที่เคยมีแล้วในอดีตของกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานในเวลาที่ไม่ปกติ คือพระราชบัญญัติปี ๒๔๙๕ ซึ่งก็จำกัดสิทธิเสรีภาพมาจนถึงวันที่พระราชกำหนดใช้บังคับ แต่ไม่มีใครร้องแหย่แหย่อะไร กฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึกใน ๓ จังหวัดภาคใต้ หรืออีก ๑๓ จังหวัดทั่วประเทศ ขณะนี้มีประกาศกฎอัยการศึก แต่ก็ไม่ได้เกิดปัญหาว่าราชการหรือใครไปทำร้ายประชาชนให้เสียเสรีภาพจนเป็นเหตุ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเรื่องที่เราวิตกวิจารณ์กันไปนั้นเป็นเรื่องที่เราคาดว่าจะเป็นเหตุ ซึ่งผมคิดว่าในสมัยนี้ยากที่จะเกิดได้ ท่านประธานครับ มี ๒ - ๓ เรื่อง ที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กรุณาตั้งข้อสังเกตว่าอาจจะล่วงเลยไปในสิทธิเสรีภาพเกินกว่าความเป็นจริง หรือเกินควร ผมคิดว่าที่ออกพระราชกำหนดฉบับนี้ที่จะต้องขออนุมัติในครั้งนี้นั้น ดูในสาระแล้วนั้นความหนัก เบาแห่งกฎหมายฉบับนี้ที่จะไปลดทอนสิทธิของประชาชนนั้น ผมว่ายังน้อยกว่ากฎอัยการศึกบวkdวยปี ๒๔๙๕ ประเด็นสำคัญที่บอกเรื่องนี้เพราะอะไรครับ ที่ผมเห็นอย่างนี้เพราะอะไรครับ เพราะประการที่ ๑ ที่จะต้องพิจารณาก็คือว่าในพระราชกำหนดฉบับนี้ที่ไม่เคยมีมาก่อนเลยในกฎอัยการศึกในปัจจุบันนั้นผมเห็นด้วยกับรัฐบาลว่า การประกาศกฎอัยการศึกในสังคมโลกปัจจุบันนี้นั้น มันเหมือนประกาศสถานการณ์ที่ร้ายแรงที่สุด ซึ่งมันไม่ใช่ เราไม่ยอมรับว่าสถานการณ์ปัจจุบันนี้เป็นสถานการณ์สงคราม เพราะมันไม่ใช่สงคราม แล้วมันก็ไม่ใช่การแบ่งแยกดินแดน ไม่ใช่การแย่งดินแดน มาเลเซียเขาไม่เอาหรอก ถึงแม้จะมีความคิดแบ่งแยกอยากปกครองตนเอง มันไม่ใช่สงคราม แต่เป็นเรื่องความสงบภายในที่เป็นความคิดอุดมคติ เพราะฉะนั้นจึง

ไม่ใช่ภาวะสงคราม การใช้กฎอัยการศึกจึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ เพราะฉะนั้นที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านบอกว่ากฎหมายที่ออกมาไม่สอดคล้องผมกลับเห็นตรงข้าม ผมเห็นว่ากฎอัยการศึกที่ใช้มาในอดีตนั้นต่างหากที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ เพราะว่าเท่ากับประกาศสถานการณ์ร้ายแรงที่สุดของประเทศในการรักษาความมั่นคงภายใน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าสถานการณ์ที่ต้องใช้กฎหมายนี้จึงมีความจำเป็น ที่ผมบอกว่าสถานการณ์ของกฎหมายฉบับนี้นั้นมีความแรงน้อย หรือมีความรุนแรง หรือมีความลิดรอนสิทธิน้อยกว่าเพราะอะไรครับ เพราะว่าสิ่งที่ไม่เคยเกิดในกฎหมายฉบับนี้มันได้เกิดขึ้นมา ถ้าว่ามันคืออะไร ที่สำคัญที่สุดนะครับ การลิดรอนสิทธิ ๖ ประการ ในมาตรา ๑๑ ก็ดี ๗ ประการ ที่ว่าใน ๒ - ๓ มาตราที่ทุกคนเป็นห่วงก็ดี ความจริงมันก็อยู่ในหมวดรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพในร่างกาย ในทรัพย์สิน แล้วก็เสรีภาพในการใช้สิทธิในการเดินทาง เสรีภาพในการสื่อ ในสิ่งพิมพ์อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งเป็นบทปกติซึ่งเคยใช้กันมาแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนว่าในสถานะปัจจุบันนั้นเมื่อมีกฎหมายอันนี้ออกมาแล้วนั้นสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้รับการคุ้มครองมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมที่เคยประกาศกฎอัยการศึก กล่าวคือแต่เดิมประกาศกฎอัยการศึกหรือประกาศพระราชกำหนดฉุกเฉินนั้นอย่างที่ท่านหลายท่านได้กราบเรียนไว้แล้วว่า เมื่อใช้อำนาจตามกฎหมายเหล่านั้นประกาศเป็นเขตที่จะต้องใช้บังคับกฎหมายนั้น ผลก็คือเจ้าหน้าที่สามารถที่เข้าควบคุมจับกุมตัวบุคคลได้แล้ว นอกเหนือจากนั้นก็ถือว่า ให้อำนาจนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดคือ ๓๐ วันบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าท่านจำได้ในอดีตพระราชบัญญัติที่เป็นภัยต่อสังคมนั้นนะครับ ให้ช่วง ๓๐ วันด้วยซ้ำไป ซึ่งในภาวะที่จำเป็น แล้วจริง ๆ แล้วผมคิดว่าเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วน่าจะไม่ใช่ชอบมาพากลหรือไม่ตัดสิทธิประชาชนมากไปกว่านี้ด้วยซ้ำไป เพราะอะไรครับ เพราะว่าในกรณีที่จะล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพในการที่เข้าไปจับกุมหรือควบคุมแต่เดิมนั้นนะครับ ในภาวะปกติก็มีกฎหมายจับกุมได้อยู่แล้ว จับแล้วก็เอาไว้ ๔๘ ชั่วโมง แล้วหลังจากนั้นใช้อำนาจตามข้อหาร้ายแรงแห่งข้อหาเหล่านั้น ๆ ว่าจะควบคุมได้เท่าไร แล้วก็ขออำนาจศาล แต่ในขณะนี้ที่มันดีขึ้นไปกว่านั้นก็คือว่า ความจริงแล้วผมยังคิดว่าถ้าออกแบบนี้จะได้ประโยชน์อะไร เพราะว่ากว่าจะจับก็ต้องไปขออนุมัติศาล โดยปกติแล้วทางด้านความมั่นคง

นั่นหลักฐานบางอย่าง บางชิ้นมันเปิดเผยไม่ได้ มันไม่สามารถที่จะเอาไปทำแบบคดีปกติ
ได้ -----

เพราะฉะนั้นเมื่อให้อำนาจไปดำเนินการขอหมายจับอย่างนี้ได้แล้ว ก็ถือว่าคุ้มครองสิทธิของประชาชนอยู่แล้ว โดยศาลนี้ไปทำอะไรท่านไม่ได้ และสาระตอนนี้สำคัญที่สุดก็คือว่า หลังใช้พระราชกำหนดฉบับนี้เท่าที่เห็นหนังสือพิมพ์ลงหลังจากใช้นี้ครับ มีการขออำนาจศาลเพื่อออกหมายจับแล้ว แล้วศาลท่านก็กรุณาออกหมายให้แล้ว แล้วก่อนจะออกหมายให้ นั้นใช้เวลาานนับหลายชั่วโมงที่จะซักถามว่าความเป็นไปอย่างไร จะจับด้วยเหตุผลอะไร แล้วจะออกหมายจับด้วยประการใด ท่านจึงค่อยอนุญาต เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าสิทธิเสรีภาพในเรื่องนี้ไม่น่าเป็นห่วงเลยเมื่อศาลเข้ามาดูแลอยู่แล้ว การที่ไปจับกุมผู้คนโดยไม่มีหลักการ ไม่มีเหตุผล ไม่มีสืบเสาะมาก่อนว่าเป็นอย่างไร แล้วจับเข้าไปเพื่อขังไว้ ๓๐ วัน แล้วบังคับให้รับสารภาพ ในอดีตที่เราคิด ที่เราพบ แล้วเรากังวลนี้ ผมว่าไม่น่ากังวล เพราะเมื่อมีศาลอยู่ตรงนี้แล้ว เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าหลักการในการรับรองเสรีภาพที่ไม่เคยเกิดขึ้นในกฎหมายประเภที่นั้นได้เกิดขึ้นมาแล้ว ท่านประธานครับ ผมเห็นว่า นอกจากนั้นแล้วเรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่ ผมเรียนได้เลยว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่เหตุการณ์ไม่ปกติกับเหตุการณ์ปกติ นั้นมีความต่างกันอยู่ ต่างกันในแง่ของการปฏิบัติงานในขณะที่เราเรียกว่าหน้าสัวหน้าขวานกับการปฏิบัติตามปกติ นั้นอย่างไรอารมณ์ ความรู้สึก ความสามารถ การใช้ดุลยพินิจอะไรต่ออะไรมันต่างกันมาก การใช้บุคคลเหล่านี้ไปทำหน้าที่รับราชการ เข้าไปดูแล เข้าไปดูว่าคนนั้น ในภาวะฉุกเฉินอย่างนั้นจะให้คนนั้นมีสถานะอย่างปกติธรรมดา นั้นเป็นไปได้ มนุษย์มันเป็นอย่างนั้น อยู่แล้ว เวลาเกิดเหตุ นั้น เราก็ต้องใช้ดุลยพินิจ มันแล้วแต่ว่าภาวะผู้นำของใครจะเป็นอย่างไร แล้วแต่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร แต่สำคัญที่สุดนั้นเขาต้องมีสิ่งที่คุ้มครองตัวเขาด้วยเมื่อเขาไม่อยู่ในภาวะปกติ เขาต้องเสี่ยงภัย เขาต้องไปทำหน้าที่เพื่อปกป้องสาธารณประโยชน์คน เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้ที่ไปทำหน้าที่นั้นจะต้องได้รับการคุ้มครอง ท่านจะไปห่วงอะไรว่าเขาจะใช้พวกเรากฎหมายไป ล้วนแล้วแต่สามารถเล็ดลอดไปใช้อำนาจได้ทั้งสิ้น ถ้าจะใช้อำนาจโดยทุจริต แต่เราต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่า การใช้อำนาจตามกฎหมายเหล่านั้น บุคคลที่ไปใช้ต้องสุจริต ถ้าเราไม่สันนิษฐานไว้แบบนี้ กฎหมายใช้ไม่ได้เลย ออกไปอะไรก็ผิดหมด เพราะว่ากลัวคนจะไปใช้อำนาจทุจริต ไม่สุจริต เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้คุ้มครองเฉพาะคนสุจริต เจ้าหน้าที่สุจริต จริง ๆ แล้ว

มีคำบางคำที่ผมคิดว่าบ้านเมืองเราไม่น่าจะเกิดขึ้นเลยในเวลานี้ก็คือการใช้มาตรา ๑๗ นั้น ตามมาตรา ๑๗ คือคุ้มครองเจ้าหน้าที่นั้นเป็นการออกใบอนุญาตฆ่าคน คิดได้อย่างไร ผู้ใหญ่บ้านเมืองคิดได้อย่างไร ออกคำพูดอย่างนี้มาได้อย่างไร เจ้าหน้าที่ที่ไหนจะไปฆ่าคน ความจริงใบอนุญาตฆ่าคนถ้าจะพูดกันมันมีอยู่แล้วในภาวะปกติ คนมีสิทธิที่จะป้องกันตนโดยชอบตามสมควรแก่เหตุในภาวะจำเป็นทำได้ ฆ่าคนก็ไม่ใช่ความผิด มีอยู่แล้วในประมวลกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นในเวลานี้ที่เขียนเอาไว้ เพราะว่าเจ้าหน้าที่จะได้ดำเนินการได้ มีความมั่นใจ มีความเชื่อมั่นในการทำหน้าที่โดยสุจริต เพราะฉะนั้นผม เรียนได้ว่าการที่จะไปคิดว่าเขาจะใช้อำนาจโดยไม่สุจริตนั้นเป็นการเรียกว่าดูแคลนเขามากเกินไป เพราะว่าในสมัยนี้ ยุคนี้นั้นข่าวสารมันถึงกันหมดแล้ว ไม่มีใครกล้าใช้อำนาจโดยไม่ชอบ ไม่ว่าจะระดับนโยบาย โดยเฉพาะระดับปฏิบัติเนี่ย น่าเห็นใจมาก เพราะคนปฏิบัติเนี่ย จริง ๆ มีกฎหมายอาญาให้ความคุ้มครองไว้อยู่แล้วว่าถ้าปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา โดยสุจริตก็ไม่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว เพราะว่าผู้บังคับบัญชาสั่งตามกฎหมาย มีอำนาจตามกฎหมายสั่งและสั่งตามกฎหมาย เขาไปทำ ก็ไม่ผิดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเขาคู่ครองคน สุจริต เจ้าพนักงานผู้สุจริต แถมในมาตรา ๑๗ ยังไปเคร่งครัดเขาไปอีก ผมจึงเชื่อว่าคน ปฏิบัติหน้าที่จริงนี่คงลำบากยากเย็นเต็มที่ผมคิดอย่างนั้นนะครับ สู้เอากฎหมายปกติไปใช้ ไม่ได้ ถ้าในความรู้สึกของผม เพราะว่าคนนั้นจะต้องไปทำให้เป็นกลาง ต้องไปทำให้ต้องใช้ ไม่เลือกที่ ต้องใช้เป็นการทั่วไป ไม่เฉพาะบุคคล ซึ่งไปจำกัดจำเขี่ยเขาไปอีก เพราะฉะนั้น การใช้อำนาจยิ่งยากเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ผมถึงบอกว่ามันเป็นลักษณะ ไม่ใช่เผด็จการอย่างเดิมแล้ว แต่ว่าเป็นการผสมผสานระหว่างการสมานฉันท์กับการใช้อำนาจในการควบคุมตามกฎหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้-----

เพราะอะไรครับ เพราะว่าถ้าไม่ใช้ศาลเข้ามาใช้อำนาจของรัฐออกกฎหมายวันนี้ ส.ส. ใน
 สถานนี้ก็มากพอที่จะอนุมัติได้ แต่รัฐบาลก็ไม่ทำ ก็ถือว่าใช้อำนาจจากข้อเสนอแนะของ
 ท่านฝ่ายค้าน ของคนหลายคนที่เสนอมาว่าให้ใช้โดยรอบคอบ กฎหมายเขาเขียนไว้
 อย่างนั้นแล้ว นอกจากนี้แล้ว ถ้าดูหลังจากออกพระราชกำหนดแล้วผมเห็นแล้วครับ ออก
 กฎหมาย ออกข้อบังคับ ข้อกำหนดตั้งบุคคลไปทำงาน ผมถือว่าเป็นการทำตาม
 กระบวนการทุกอย่างแล้ว ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นในเนื้อหากฎหมายทั้งหมด ผม
 เรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่า เมื่อมีภาวะไม่ปกติ บุคคลจะอยู่อย่างปกติเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 จะสะดวกสบายเหมือนเดิม จะอยู่อย่างเดิมเป็นไปไม่ได้ ถ้าทำอย่างนั้นก็คือปล่อยให้
 ตามเวรตามกรรม เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นและเหมาะสมกับ
 สถานการณ์ในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นแล้วผมขอกราบเรียนว่า
 กฎหมายผมบอกแล้วว่ามี ๒ ฉบับคือเนื้อหาของฉบับแรก ก็คือเนื้อหาที่ใช้บังคับทั่วไปใน
 เหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นในเวลาไม่ปกติ ทำไมพระราชกำหนดฉบับนี้ถึงมีความฉุกเฉิน
 และมีความจำเป็นที่จะออกเป็นพระราชกำหนดหรือไม่ ข้อนี้ก็ถกเถียงกันมาก
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อว่าไม่มีรัฐบาลไหนที่อยากจะรบกวนสิทธิเสรีภาพของ
 ประชาชน เพราะว่าเรามาจากประชาชน เพราะฉะนั้นเราคงไม่ทำอะไรให้ประชาชน
 เดือดร้อนเกินความจำเป็น การบังคับใช้โดยออกเป็นพระราชกำหนดต้องดูว่ารัฐธรรมนูญ
 กำหนด ตามรัฐธรรมนูญผมเชื่อว่าไม่มีใครเถียง เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่า
 ความเหมาะสมตามรัฐธรรมนูญหรือไม่เป็นข้อถกเถียงกัน ผมเห็นว่าตั้งแต่ ๔ ปีที่ผ่านมา
 ท่านประธานครับ เราคงรู้ว่าหลังจากเข้าบริหารในสมัยรัฐบาลนี้ ในสมัยแรกปี ๒๕๔๔
 เป็นต้นมา รัฐบาลก็ใช้ความสมานฉันท์หรือว่าพยายามที่จะแก้ไขปัญหอย่าง
 ละมุนละม่อม และก็เข้าไปทำงานทุกอย่าง งบประมาณลงไปภาคใต้ในเขต ๓ จังหวัด
 ภาคใต้ ส.ส. ที่อยู่ภาคเหนือ ภาคอีสานก็บ่นน้อยออกน้อยใจก็มี เพราะว่าเราทุ่มเทเงินเป็น
 หมื่นล้านบาทลงไปเพื่อหวังว่าเมื่อไปให้ความเจริญ ให้อาชีพ ให้ความอยู่ดีกินดีแล้ว เขา
 จะสงบเรียบร้อย เขาจะมีความสุข เราทำมา ๔ ปีครับ รัฐมนตรีลงไป งบประมาณลงไป
 เยอะแยะไปหมด แต่อะไรเกิดขึ้นครับ ปัญหาที่ยังไม่ลุล่วง บางครั้งรัฐบาลใช้อำนาจ
 เด็ดขาดบ้างบางครั้งก็ไม่ลุล่วงเหมือนกัน เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ แนวทางที่รัฐบาลใช้มา ๕ ปี

ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะใช้แนวทางใดแนวทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยว่าการที่กฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อผสมผสานแนวทางทั้งสองเข้าด้วยกันเพื่อใช้บังคับนั้นเป็นสิ่งที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความจำเป็นมีหรือเปล่า มีครับ เพราะผมเชื่อว่ารัฐบาลก่อนจะคิดเรื่องนี้ใช้เวลานาน บังเอิญผมมีโอกาสดำเนินการกฎหมายฉบับนี้ล่วงหน้ามานานแล้ว ฝ่ายความมั่นคงเสนอกฎหมายใช้ชื่อไม่ใช่ชื่อนี้ แต่ชื่ออีกอย่างหนึ่ง แต่พยายามจะใช้กฎหมายอย่างนั้นมา ใช้เวลา ๓ - ๔ ปีถ้าผมจำได้ กว่าจะมาเป็นพระราชกำหนด ไม่ใช่ถูกละหุกลงแล้วมาหยิบกันขึ้นมา แต่มาดูโดยละเอียดโดยรอบคอบแล้ว ผมเคยได้มีโอกาสได้พิจารณาเรื่องนี้ด้วย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้วก่อนจะเข้ามานั้น ๒ แนวทางได้มารวมกันเพื่อปฏิบัติหน้าที่แล้ว ความฉุกเฉินมีหรือเปล่า ท่านครับก่อนเกิดเหตุไม่กี่วัน ๒ - ๓ เดือนก่อนที่พระราชกำหนดจะใช้บังคับมีผู้คนตายมากมาย จากที่เคยตายวันละเรื่อง วันละคน บาดเจ็บ ๒ - ๓ คน มาเกิดเรื่องพร้อมกัน ๓ ครั้ง ๔ คน มาเกิดที่เดียวกัน ๗ แห่ง ๘ แห่ง สถานที่ไม่เคยเกิดก็เกิด เพราะฉะนั้นท่านจะรอให้ใครตายอีก ถึงจะมีกฎหมายอย่างนี้ขึ้นมา เพราะว่าศรีลังการัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศถูกยิงประกาศกฎอัยการศึกแล้ว วันนี้คนไทยไม่ว่าคนไหนมันเท่ากันทั้งนั้น มันตายมาเป็นพัน ๆ คนแล้ว มันบาดเจ็บมาทั้งเจ้าหน้าที่ทั้งคนบริสุทธิ์ เราจะให้รอไปอีก ๒๐ วัน รอสภาเปิดเพื่อมาเข้าสภา อย่างอังกฤษเขาจะอย่างนั้นได้อย่างไร เพราะว่าถ้ารอวันนั้นแน่ไม่แน่ ผมว่า ส.ส. บางคนแถวนั้นอาจจะตายก็ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหลังจากบังคับใช้แล้ว ผลที่ปรากฏออกมาก็คือว่าเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้น ก็ไม่เกิดแล้ว ลดลงไป เคยเผาศถานที่ราชการ เคยอะไรก็ไม่เกิดแล้ว เคยไม่จับได้ก็จับได้แล้ว นี่คือผลการบังคับใช้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้วก่อนหน้าที่จะเกิดใช้พระราชกำหนดนั้น เพราะฉะนั้นกฎหมายจริง ๆ แล้วถ้าไม่มีเรื่องนี้เกิดขึ้นเข้าสภาได้ตามสบาย ผมเชื่อว่าใครก็เอาเข้าสภา บังเอิญผมไม่ใช่นักเรียนอังกฤษครับ แต่ว่าผมจะเรียนให้ท่านทราบว่าจริง ๆ แล้วอังกฤษเขาจะว่าอย่างไรผมไม่ทราบ แต่ว่า คนไทยถ้าใช้ชื่อนี้เป็นความภูมิใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพอใจของประชาชน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ที่เห็นด้วยท่านประธานครับ ผมเห็นว่าสำคัญที่สุดนั้นกฎหมายฉบับนี้นั้นมีความจำเป็นฉุกเฉินที่จะต้องใช้เป็นพระราชกำหนดที่จะต้องทำได้ มิฉะนั้นแล้ว ๒ เดือน ที่ผ่านมา

คงไม่ทำให้ปัญหาเบาบาง แต่ผมเชื่ออย่างยิ่งครับท่านประธานครับว่า เพียงกฎหมายฉบับ
นี้นับเดียวคงไม่สามารถทำให้เหตุการณ์ทั้งหลายยุติ หรือเกิดความสงบเรียบร้อย
เกิดความผาสุกได้ -----

ผมคิดว่าสิ่งที่จะเกิดความผาสุกได้ในบ้านเมือง หรือในเขต ๓ จังหวัดภาคใต้ นั้น มีประเด็นสำคัญต่อเนื่องจากนี้หลายประการ ผมอยากกราบเรียนเป็นหัวข้ออย่างนั้นนะครับ ท่านประธานครับ

ประเด็นที่ ๑ ประชาชน ผมเชื่อว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่เราจะต้องกระทำก็คือว่า เราก็คงต้องระดมพลของผู้คนทั้งประเทศที่เป็นประชาชน เห็นความสำคัญของความไม่สงบในภาคใต้ของเรา เราเคยทำร่วมกันมาแล้ว ได้พันบกลงไปแล้ว ทำแล้วทุกอย่างแต่ยังไม่เพียงพอ ทุกคนต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เบาะแสทั้งหลายที่พอจะมีทั้งหลาย ความเชื่อมั่น เห็นอกเห็นใจคนที่นี่ อันนี้สำคัญที่สุด ท่านประธานครับ บังเอิญมีเอกสารฉบับหนึ่ง ซึ่งผมเห็นด้วยว่ามีประเทศใหญ่ ๆ อย่างอเมริกาเขาเคยทำในการต่อต้านปรมาณูของรัสเซีย ก็รวมคนตั้ง ๖๐ กว่าล้านคนมาทำเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าประชาชนช่วยกันทำ ประชาชนมีความเห็นตรงกันว่าจุดตรงนี้เป็นจุดล่อแหลมอันตราย ถ้าไม่แก้ไขโดยคนส่วนรวมเอาเป็นปัญหาชาติ ไม่ใช่ปัญหาฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ก็จะสามารถแก้ปัญหาไป

ประเด็นที่ ๒ เรื่องข้าราชการ ท่านประธานครับ หลายฝ่ายที่พูดขึ้นมานั้น ด้วยความเป็นห่วง ผมเชื่อว่ามีเจตนาสุจริตว่า ห่วงว่าเมื่อบังคับใช้กฎหมายแล้วนั้นข้าราชการจะไปปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ผมคิดว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลจะต้องพึงสังวรไว้เหมือนกัน ในอดีตที่ผ่านมาล้มเหลว รัชกาลที่ ๖ เคยเสด็จไปที่นั่น ปัญหานี้ไม่ใช่เกิดวันนี้ นะครับ ผมเชื่อว่าไม่มีรัฐบาลไหนทำได้ ๓ เดือน ๗ เดือน มันจะหาย เพราะมันเกิดมานานแล้ว รัชกาลที่ ๖ ไปให้พระบรมราโชวาทที่นั่น ท่านก็คำนึงถึงข้าราชการที่ไปอยู่ ท่านประธานครับ เพราะว่ามีมือไม้ของรัฐบาลที่ไปทำคือข้าราชการ วันนี้เราเลือกได้ยากมาก เหตุการณ์ขณะนี้จะเป็นข้าราชการคนดีแล้วเสียสละ และลงไปทำงานนั้น ยากมาก เพราะมันเสี่ยง แม้แต่พวกเราเอง กรรมการมีหน้าที่ยังไม่กล้าลงไปเลย ทำให้ลงไปเลือกผู้ว่าราชการจังหวัด เลือกสมัครรองผู้ว่าราชการจังหวัด เลือกสมัครอะไรก็ยังไม่อยากจะไปกัน แต่เราจะหาได้อย่างไร รัฐบาลก็ต้องใช้วิธีการ ล้มเหลวรัชกาลที่ ๖ บอกว่าก่อนจะลงไปต้องไปดูเสียก่อน ต้องศึกษาเสียก่อน อบรมให้ดีเสียก่อน เข้าไปเลือกเฟ้นดี ๆ ลงไป ถ้าทำอย่างนี้ได้ หรือคนที่ ไม่ดีออกไป ขณะนี้นะครับ สิ่งสำคัญที่สุดที่ผมเป็นห่วง

มากก็คือว่าราชการเรา อันที่ผ่านมานั้นผ่านไปแล้ว แต่ว่าก็ขอพูดนิดหนึ่งเพื่อไม่ให้เกิดในวันข้างหน้า ก็คือผู้หลักผู้ใหญ่ของเราเอง ในระดับหัว ๆ พูดจาไม่ค่อยตรงกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบางที่ขู่ประชาชนด้วยกัน มีเมื่อ สัก ๒ เดือนที่ผ่านมา ผมก็ได้ยินนายตำรวจใหญ่เขาอยู่ที่นั่น ที่ดูแลเรื่องนี้ พูดออกมาว่ามีการเคลื่อนย้ายจากที่นี้ ๓ จังหวัดออกไปเป็นพัน ออกไปอยู่จังหวัดใกล้เคียง แล้วก็บอกว่าเป็นผู้ก่อการร้าย กำลังจะไปก่อการร้ายที่อื่น อย่างนี้พูดกับสื่อไม่ได้ ไปพูดอย่างนี้ได้อย่างไรครับ คนที่ออกไปเขากลับ เขาพอไปได้ใกล้ ๆ ก็ไป คนไปไกลก็มากันเยอะแล้ว ครู ๑,๐๐๐ กว่าคน ย้ายออกมายังหาตำแหน่งไม่ได้เลยข้างนอก เพราะฉะนั้นจะไปพูดอย่างนั้นได้อย่างไรคนเป็นผู้ใหญ่ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ถ้าลักษณะคนเอาไปทำงานอย่างนี้แล้วมีปัญหา ผมไม่รู้จักรอก แต่ผมเห็นในหนังสือพิมพ์แล้วผมไม่สบายใจ ท่านประธานครับ เพราะถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว มันแก้ปัญหาไม่ได้หรอก แต่ยินดีที่ว่ากฎหมายฉบับนี้ได้รวบรวมอำนาจทั้งหมดเข้ามา มีผู้บังคับบัญชาเป็นเอกภาพแล้ว ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร

ประการที่ ๓ ที่สำคัญที่สุดที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ผมคิดว่าการแก้ไขปัญหานี้มันต้องเป็นปัญหาชาติ ปัญหาที่ต้องรวมกันแล้ว สิ่งที่จะรวมกันเป็นลำดับแรกทีเดียว ก็คือสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ เราบริหารประเทศนี้ด้วยสภา หัวใจของประเทศนี้อยู่ที่ตรงนี้ ถ้าเป็นหัวใจเดียวกัน มันแก้ปัญหาได้ แต่วันนี้อะไรก็ไม่รู้ อะไรเป็นเรื่องของชาติไม่รู้ อะไรของรัฐบาลไม่รู้ อะไรจำเป็นไม่รู้ อะไรไม่จำเป็นไม่รู้ ถ้าเป็นอย่างนี้มันแก้ไม่ได้ ถ้าวันนี้ที่นี้ยังไม่เป็นหนึ่ง ที่อื่นก็เป็นหนึ่งยาก มันไม่ใช่หน้าที่รัฐบาลฝ่ายเดียว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านก็ทรงมีภารกิจ ซึ่งเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ ท่านพูดถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ท่านก็ต้องเอามาปฏิบัติด้วย ไม่ใช่ให้รัฐบาลปฏิบัติอย่างเดียว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราต้องรวมกันที่นี้เป็นหนึ่ง ท่านพูดถึงอังกฤษ ที่ประเทศอังกฤษเมื่อเหตุเกิดขึ้น ท่านบอกว่าการรวบรวมผู้คนไปพูดกัน ถ้าท่านไปดูอังกฤษการเสนอกฎหมายนั้นมันต่างจากเรา เขาอยู่ในภาวะในขณะที่เขาเกิดครั้งเดียวแล้วก็เลิก ของเรามันเกิดทุกวัน เพราะฉะนั้นจะไปเสนอกฎหมายอย่างธรรมดาอย่างเขามันทำไม่ได้ แล้วเราอยู่นอกสมัชชาประชุมด้วย มีกฎหมายบังคับให้ต้องเป็นพระราชกำหนด เราก็ต้องทำ และสำคัญที่สุดก็คือว่า เวลาที่รัฐบาลเขาออกกฎหมายนั้น ฝ่าย

คำน ๒ - ๓ พรรค หัวหน้าพรรคออกมาสนับสนุนรัฐบาลเต็มที่ทำให้มีกฎหมายว่าด้วยการ
 นี้ปราบ แล้วบ้านเมืองบ้านเรามีไหม วันนี้อะไรค่านหมด ผมเรียนว่าเราจะต้องทำอย่างนี้
 ถ้าเราไม่เป็นหนึ่งที่นี่ เราจะไปที่ไหน วันนี้ถ้าสภา ทั้งสภามีมติเห็นชอบตรงนี้ แนวทาง
 นี้ร่วมกัน ผมว่าฝ่ายคนร้ายที่ไหนมันกระเจิดกระเจิงหมด แต่วันนี้มันไม่ใช่
 เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าท่านไปกลับใจเสียใหม่ แทนที่จะไปตั้งคณะกรรมการ มาดูแล้ว
 จะแก้กฎหมายอย่างไร ท่านไปตั้งกรรมการว่าจะแก้ปัญหายังไงดีกว่า ท่านไปตั้ง
 กรรมการแล้วเบาะแสมันเป็นอย่างไร ท่านมี ส.ส. ในภาคใต้หมด ท่านไม่รู้เขี้ยวหรือว่าใคร
 เป็นคนร้าย มีเบาะแสสักครั้งใหม่ที่ผ่านมา ที่บอกรัฐบาลว่าคนนั้นเป็นคนร้าย ทั้ง ๆ ที่ ส.ส.
 ก็น่าจะลึกกับประชาชน น่าจะรู้พื้นที่ แต่วันนี้ไม่มีเลยครับ ท่านทำอะไรกันอยู่ ผมเรียนว่า
 วันนี้เราต้องรวมกัน เราอย่ามาคิดว่าฝ่ายโน้น ฝ่ายนี้ ปัญหาของชาติ ถ้าท่านบอกนะครับ
 ถ้าท่านลงไปดูจริง ๆ หรือว่าท่านไม่เคยลงพื้นที่ ผมเรียนว่าถ้าอยู่ในพื้นที่จริงต้องรู้ว่าใคร
 เป็นคนร้าย บอกรัฐบาลมาสิ แต่ไม่มี แนวทางที่พูดกันวันนี้ ๓ ครั้ง ๓ หน เปิดสภาไปแล้ว
 ยุติคดีแล้ว แถลงนโยบายก็แล้ว พูดไปไม่มีอะไรเป็นสาระที่เป็นแนวทางในการไป
 ปฏิบัติได้เลย-----

เพราะฉะนั้นผมเรียนได้ว่าการที่เราจะมาพูดกันวันนี้สิ่งที่ผมอยากพูด ไม่ใช่ผมอยากจะสนับสนุนใคร แต่ผมเห็นปัญหามันเป็นปัญหาชาติ วันนี้สภาพแย่ไปกระแสมากนัก ผมเข้าใจท่านดีว่ามีกระแสคนค้านคนโน้นคนนี้ ท่านต้องเอาเหตุผล ต้องเอาเหตุผลว่าบ้านเมืองวิกฤติจริงไหม ปัญหานี้ต้องแก้ไหม ถ้าแก้จริงวิกฤติจริง ส่วนแนวทางข้างหน้ากฎหมายยังไม่ทันได้ใช้บังคับท่านตั้งกรรมการมาแก้แล้วมันมีที่ไหน มันต้องใช้ไปสักพักหนึ่งมันมีปัญหา วันนี้ ๒ เดือนที่ผ่านมายังไม่มีปัญหา มีแต่เรื่องว่าใช้ประโยชน์ได้แล้วท่านทำไมไม่ทำ ผมคิดว่าอย่างนี้ถ้าไม่รวมกันที่นี้เป็นหนึ่งไม่มีทางใช้บังคับนั้นได้อีกด้านหนึ่งผมเรียนว่าบังเอิญผมเห็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องของสื่อมวลชน ท่านประธานครับ ผมเองคนหนึ่งที่ไม่ค่อยสนใจเรื่องกระแสเหมือนกัน แต่กระแสดี ๆ ผมสนใจ ผมเรียนว่า ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านท่านบอกถึงอังกฤษ ผมก็อยากพูดถึงเรื่องสื่ออังกฤษ ผมอยากให้สื่อพวกเราก็ไปดูสื่ออังกฤษเขาเหมือนกัน ผู้คนในบ้านเมืองนี้พูดกันมาก ห่วงใยกันมาก แล้วเปรียบเทียบกันมาก เหตุเกิดที่อเมริกาตีกิเลส เทรดเราไม่เคยเห็นศพผู้ตาย ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คนเลย เขาไม่เคยแพร่ภาพให้เห็นว่าความทุเรศเป็นอย่างไร ความเสียหายอะไรเป็นอย่างไร เขารักษาภาพพจน์ของเขาเพราะกลัวว่าจะเกิดปัญหาคนไม่ยอมไปอะไรสารพัด บ้านเราลองเปรียบเทียบแค่ ๒ อัน แค่นี้มันมันจะละเอียดไป จนถึงดับไตใส่ถุงไปหมดเลยออกมา แล้วเป็นอย่างไร แล้วอะไรที่เป็นปัญหาพูด ผมเพิ่งไปที่สแกนดิเนเวียคนที่นั่นเขาออกมา ๗๐,๐๐๐ คน ๘๐,๐๐๐ คนเต็มๆ เหมือนเดิม เขาไม่สนใจอะไร แต่บ้านเราบอกยังไม่เสร็จ อันนั้นก็ยังไม่เสร็จ อันนี้ก็ยังไม่เสร็จ เขาบอกว่าพูดทำไมเขาก็ไม่เห็นสนใจเลย ทำไมไม่พูดกันว่ามันดี มันเสร็จแล้ว อะไรแล้ว เพราะฉะนั้น สื่อที่อังกฤษเขาพูดอย่างไร เวลาที่มีการยิงผู้ร้ายเขาบอกว่าเสร็จไปหนึ่งแล้ว พาดหัวเสร็จไปหนึ่งแล้วเหลือ ๓ ที่ยังไม่ได้ตัว แล้ว ส.ส. ที่เคยเป็นรัฐมนตรีในพรรคฝ่ายค้านออกมาสนับสนุนอธิบดีตำรวจ ว่าที่ออกมาตรการว่ายิงหัวก่อนถ้าสงสัย เขาสนับสนุน เขาถึงขนาดนั้นนั่นประเทศประชาธิปไตยนะ นายโรเจอร์ไปดูเลยเขาออกมาสนับสนุนเลย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเรื่องอย่างนี้ที่จะต้องทำ สื่อมวลชนเขาพาดหัวว่าตายหนึ่งเหลืออีกสามต้องเอาให้ได้ พาดหัวใหญ่ ถ้าเป็นของเราจะเปิดบีมพร้อม ๆ กันตาย ๕๐ คน เจ็บ ๔ คน อย่างนี้ใครจะมา ลองปรับ ลองไปดูกันหน่อย ผมคิดว่าท่านดูกันเอง

ผมไม่ได้ว่า แต่ว่าดูเปรียบเทียบให้เห็น แล้วเขายังบอกต่อไปว่า แล้วก็ดูกรณีที่ยิง ผิดตัว เขาก็ไม่ได้ว่าอะไร และเขาไม่เคยท้วงรัฐบาล เขาก็ไปดูว่ามันมีความจำเป็น เขาก็เห็นตรงนั้นเพราะเขารักษาผลประโยชน์ส่วนรวม เขารู้ว่าอะไรเป็นเรื่องของชาติ อะไรเป็นเรื่องของรัฐบาล อะไรเป็นเรื่องของอะไร เพราะฉะนั้นผมเรียนได้ว่าวันนี้จะต้องปรับปรุงครั้งใหญ่ ผมอยากให้ทุกฝ่ายถือเอาวิกฤติครั้งนี้เป็นโอกาส โอกาสปฏิรูปใหญ่ทางการเมือง อย่าพูดแต่ปากว่าสร้างสรรค์แต่จะต้องสร้างสรรค์จริง สื่อก็เหมือนกันต้องเห็นประโยชน์จริง ลูกผม นะครับ ผมเรียนได้ว่าถ้าเราไปรอบ ๆ ประเทศเราเคยไป เราได้รับคำขอร้องจากผู้ใหญ่ ในประเทศข้างเคียงว่าสื่อที่ออกทีวีที่ออกไปที่บ้านเขา เขาลำบากในการบริหารมาก เพราะว่าประชาชนเด็กของเขาเยาวชนของเขาอยู่เหมือนกัน และของเขามีปัญหามาก เพราะว่าเอาสื่อลามกเอาอะไรต่ออะไรออกไปที่ค่อนข้างคาบคอกคาบคอกออกไปอย่างนี้ นี่จะเห็นได้ว่าเรื่องทั้งหมดผมอยากให้ทุกฝ่ายดูกัน ไม่อย่างนั้นปัญหาบ้านเมือง ไปไม่รอดครับ ต้องเป็นหนึ่งเดียวและก็รวมผลประโยชน์ชาติเป็นหลักครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าพระราชกำหนดฉบับนี้นั้นเป็นเรื่องหนึ่งที่เรานำมาเป็นแนวทางในการแก้ไข แต่ว่าผมเห็นว่าก็ควรอนุมัติได้ แต่ว่าสำคัญที่สุดก็คือความเป็นหนึ่งของผู้คนในบ้านเมืองที่จะแก้ปัญหานี้ได้ ขอบพระคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ : (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญท่านถาวร เสนเนียม ค่ะ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายถาวร เสนเนียม พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดสงขลา ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าที่มีการ พาดพิงถึงว่าอย่ามัวแต่พูดอย่างเดียว คิดทำอะไรเสียบ้างนั้น ผมขอกราบเรียน ท่านประธานว่าเราได้เสนอวิธีการให้แก่ไขปัญหาด้วยวิธีการสมานฉันท์มาโดยตลอด แต่ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องไม่เคยรับฟัง แล้วก็อยากทำให้พวกเรา บอกชื่อใจก่อนการร้ายในสภาแห่งนี้ เดี่ยวรอสักนิดครับ เดี่ยวจะบอกให้ท่านรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้องคอยนั่งฟัง ส.ส. ในพื้นที่จะบอกให้ ที่จะบอกก็คือใจก่อนร้ายคนหนึ่งเคยเป็นอดีต ส.ส. ของท่าน ณ วันนี้ ท่านควบคุมพยานนั้นให้การในศาลเพื่อเอาผิด คนที่กระทำ ความผิดไปถึงไหน ท่านประธานครับนอกจากนั้นนายมะแซ อุเซ็ง ซึ่งเป็นอดีตเลขา ของมูลนิธิแห่งหนึ่งซึ่งมี ส.ส. ของท่านเป็นที่ปรึกษาและเป็นประธานถูกปล่อยตัวจาก สถานีตำรวจด้วยวิธีการที่ผิด บัดนี้ไปอยู่ที่ไหน ตามจับตัวมาเสีย ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้ออกเป็นพระราชกำหนดได้มาขออนุมัติต่อสภา ท่านมีอำนาจที่จะออกได้ ไม่มีใครเถียงหรอกครับ อำนาจของท่านมีแน่นอนตามรัฐธรรมนูญ สิ่งที่ท่านอ้างว่ามีความ จำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ก็คือเพื่อให้เกิดความมั่นคง เพื่อให้เกิดความสงบ เรียบร้อย และไม่สามารถบริหารราชการตามระบอบปกติได้อีกแล้ว จึงออกพระราช กำหนดเป็นเครื่องมือในการบริหารราชการของรัฐบาลชุดนี้ รัฐบาลบอกว่าหวังผลทางด้านการ ป้องกันและการปราบปรามเต็มที ขอให้สบายใจได้ นอกจากนั้นรัฐบาลบอกว่ารับรอง ว่าผู้ทุจริตจะไม่ได้รับผลกระทบโดยเด็ดขาด โจรผู้ไม่หวังดีเท่านั้นจะได้รับผลกระทบ จริงแน่นอนครับท่านนายกรัฐมนตรี ท่านประธานที่เคารพนี่คือเหตุผลของการออกกฎหมาย ฉบับนี้ ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าผมจะนำเสนอไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธาน

๓ มิติด้วยกัน

มิติแรก มิติด้านกฎหมายและนิติรัฐ

มิติที่ ๒ มิติด้านการบริหารนำกฎหมายไปใช้

มติที่ ๓ มิตিদ้านนโยบาย อัตลักษณ์และวิสัยทัศน์ของผู้นำที่รับผิดชอบ
ประเทศนี้อยู่จะสามารถนำกฎหมายฉบับนี้ไปใช้แล้วเหตุการณ์สงบไหม สุจริตชนจะไม่ถูก
ฆ่าทุกวันหรือไม่

ท่านประธานที่เคารพมาด้วยความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยที่ท่านอ้าง
เกิดขึ้นจริงหรือไม่ ความไม่สงบเรียบร้อยเกิดขึ้นจริง ความไม่มั่นคงเกิดขึ้นจริง ผมจะ
ทำความเข้าใจหนึ่ง ทำความว่านับตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๔ เกิดเหตุระเบิดขึ้นที่สถานี
รถไฟหาดใหญ่ มีประชาชนเสียชีวิต ๒ คน บาดเจ็บ ๓๔ คน นับตั้งแต่วันนั้นนโยบายของ
รัฐบาลนี้ได้ดำเนินการด้วยวิธีการที่รุนแรง สืบเนื่องมาจากท่านคงจะทราบว่ายังมีโจร
ก่อการร้ายอยู่ แต่ท่านไม่กล้ายอมรับความจริง ผมได้อภิปรายในสภาแห่งนี้ไม่ว่าเป็นการ
ตั้งกระทู้ถามสดหรือยื่นญัตติ หรือบางครั้งการตั้งกระทู้ถามสดของผม ผมขอให้มีการ
ประชุมลับ ผมบอกว่ายังมีโจรก่อการร้ายแบ่งแยกดินแดน แต่ท่านเถียงคอบเป็นเอ็น บอก
เป็นโจรกระโจก เมื่อส่งสัญญาณแบบนี้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจึงปฏิบัติไปในทางที่ไม่ถูกต้อง
กับวิธีการในการแก้ไขปัญหา ต้องยอมรับว่ามีการอุ้มฆ่า เพราะทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนตัว
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ฝ่ายรัฐบาลมักจะยอมรับต่อสาธารณะว่านับจากนี้ไป
จะไม่มีมีการอุ้มฆ่าอีกแล้ว -----

นี่คือสาเหตุของการเกิดปัญหาที่เพิ่มใจ เพิ่มกระบวนการ และสร้างความแข็งแกร่งและมี
แนวร่วมมากยิ่งขึ้น ดังนั้นท่านประธานครับ นี่คือนโยบายของปัญหา ที่นี้มาดูว่ามิติด้าน
กฎหมาย ท่านออกกฎหมายฉบับนี้ ผมบอกว่าท่านมีอำนาจในการออกกฎหมายแน่นอน
แต่การออกกฎหมายของท่านนั้นเนื้อหาสาระหรือบทบัญญัติของกฎหมายจะต้องอยู่

ในกรอบของรัฐธรรมนูญและหลักนิติรัฐ ผมจะยกตัวอย่างสัก ๓ มาตรา มาตรา ๑๒
ให้อำนาจกับเจ้าพนักงานในการควบคุมผู้ที่ถูกจับกุมได้ไม่เกิน ๗ วัน หลังจากนั้นก็
ขออนุญาตฝากขังศาลได้ครั้งละ ๗ วัน ๆ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน ท่านประธานครับ แล้วเรามาดู
มาตรา ๒๓๗ ของรัฐธรรมนูญที่เขียนเอาไว้ชัดว่า อำนาจในการควบคุมตัวผู้ถูกจับนั้นมีได้
ไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง และมีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเขียนไว้อีกว่า ท่านจะ
ควบคุมตัวผู้ต้องหาได้ไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง หลังจากนั้นเป็นอำนาจของศาล มาตรา ๑๒ นี้
ขัดกับรัฐธรรมนูญโดยชัดแจ้งไม่ต้องสงสัยความ ไม่ต้องสงสัยความครับ แล้วมาดูมาตรา ๖
ของรัฐธรรมนูญอีกครับว่า มาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติเอาไว้ว่า รัฐธรรมนูญ
เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือ
แย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ ชัดเจนครับ ไม่ต้องสงสัยให้ศาล
รัฐธรรมนูญตีความ เด็กซบ ป. ๔ อ่าน ๓ มาตรา นี้ มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗
รัฐธรรมนูญ และมาตรา ๑๒ ของพระราชกำหนดฉบับนี้ก็รู้แล้ว ไม่ต้องให้ศาลรัฐธรรมนูญ
ตีความหรอกว่ามันขัดกับรัฐธรรมนูญ ในข้อที่ ๒ ที่ผมจะชี้ให้ท่านได้แลเห็นก็คือ เรื่อง
ของการออกพระราชกำหนดประกาศคำสั่งตามทีออกตามพระราชกำหนดดังกล่าว ห้าม
มิให้ใช้อำนาจทางศาลปกครองที่พี่น้องประชาชนเห็นว่า คำสั่งทางปกครองและวิธีการ
ปฏิบัติทางด้านการปกครองของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ของนายกรัฐมนตรี หรือของ
รัฐมนตรีผิดกฎหมาย ตัดอำนาจ ตัดเครื่องมือที่เป็นเครื่องมืออันสำคัญของพี่น้อง
ประชาชนที่ถูกผลกระทบจากการใช้อำนาจรัฐที่จะไปใช้อำนาจทางศาล ท่านประธานครับ
นั่นคือการจำกัดสิทธิ เป็นการจำกัดที่พี่น้องประชาชนจะใช้อำนาจในทางศาล อำนาจ
ทางตุลาการ ผมไม่สามารถจะฟ้องนายกได้ ไม่สามารถฟ้องรัฐมนตรีได้ ไม่สามารถฟ้อง
ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ผู้กำกับ ผู้การได้ ถ้าใช้อำนาจไปในทางที่ผิด เพราะกฎหมายฉบับนี้
เขาเขียนห้ามเอาไว้ นั่นก็ขัดกับหลักนิติรัฐ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าเราไปดูมาตรา ๑๗

อีกสัก ๑ มาตราที่เขียนนิรโทษกรรมเอาไว้ล่วงหน้า ไม่ให้ดำเนินการทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัย หลายท่านได้พูดแล้ว แต่เขียนตั้งเอาไว้ชนิดหนึ่งว่า ไปขอรับการแก้ไขเยียวยา ตีหัวและดูบหลังด้วยการใช้เงินได้นะ นี่คือการถนัดของรัฐบาล ท่านประธานครับ สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานก็คือคนที่อยู่ในระบบเผด็จการนั้นเขามี ทฤษฎีอยู่ทฤษฎีหนึ่งที่เขียนเอาไว้ว่า ทฤษฎีเผด็จการ เน้นความเหนือกว่าของรัฐที่มีต่อ กฎหมาย กล่าวคือทฤษฎีนี้เห็นว่ารัฐเป็นนายของกฎหมาย เป็นที่มาแห่งระเบียบ กฎเกณฑ์ทางกฎหมาย ดังนั้นกฎหมายจึงเป็นสิ่งที่ของรัฐที่จะออกมาอย่างไรก็ได้ ไม่ต้องคำนึงถึงสุจริตชนที่ได้รับผลกระทบ ไม่คำนึงถึงอำนาจบาตรใหญ่ที่รัฐจะใช้กับ พี่น้องประชาชน เสียหายที่ ฯพณฯ ประธานสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นปรมาจารย์ทางด้าน กฎหมายมหาชน กฎหมายปกครอง ได้เขียนเอาไว้ในหน้า ๕๓ ของท่าน จริง ๆ แล้วอยาก ให้ท่านลงมาอภิปรายกับกฎหมายฉบับนี้ นั่นคือมติที่ ๑ ที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธาน ที่นี้ในมติที่ ๒ ที่ผมบอกว่ามติด้านการบริหารในการนำกฎหมายไปใช้ ผม ขอย้อนนิดหนึ่ง ในปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ มิใช่ว่าเหตุวาระเปิด ขว้างระเบิด วางเพลิง ลอบยิงเจ้าหน้าที่หรือลอบยิงพี่น้องประชาชนจะไม่เกิดนะครับ เกิดครับ -----

ในยุคปี ๒๕๔๐ ยุคของ ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี เกิดเหตุรุนแรงอย่างนี้ ๗๔ ครั้ง ปี ๒๕๔๑ ยุคท่านชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เกิด ๓๕ ครั้ง ปี ๒๕๔๒ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เกิด ๒๔ ครั้ง และ ปี ๒๕๔๓ เกิด ๑๕ ครั้ง ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าเอกสารนี้คือเอกสารลับของทางราชการในยุคของท่านที่ทำรายงานในฐานะผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เสนอต่อคณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภา กรณีเหตุการณ์ความไม่สงบเรียบร้อยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เสนอเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการหมายเลข ๑๐๗ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ เชื้อถือได้ไหมครับ เชื้อถือได้ ผมบอกแล้วว่าหลังจากเกิดเหตุวางระเบิดเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๔ ที่ชุมทางรถไฟหาดใหญ่แล้ว หลังจากนั้นการจู่โจม การแก้แค้นซึ่งกันและกันไปมา ส่งผลให้โจรก่อการร้ายอ้างกับพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ว่าขณะนี้อำนาจรัฐส่วนกลางได้เข้มแข็งแกเขา อำนาจรัฐจากส่วนกลางไม่ให้ความยุติธรรมกับเขา เหมือนกับยุคเสียงปืนแตกที่เรณูนครเมื่อปี ๒๕๐๗ เมื่ออำนาจรัฐส่วนกลางเข้มแข็งพี่น้องประชาชน อำนาจรัฐส่วนกลางไม่ให้ความยุติธรรมกับพี่น้องประชาชน มีการจู่โจม ข้ออ้างเหล่านี้จึงส่งผลให้เชื้อร้ายกระจายจนส่งผลให้โจรก่อการร้ายและแนวร่วมเต็มทั้ง ๓ จังหวัดชายแดน เราได้เสนอวิธีการให้แก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธีมาโดยตลอด แต่ท่านไม่ฟัง นอกจากท่านไม่ฟังแล้ว ท่านได้ออกกฎหมายมาอีก ๒ ฉบับที่ออกเป็นพระราชกำหนดนั่นคือพระราชกำหนดแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเพิ่มเติมข้อหาการกระทำความผิดเป็นโจรก่อการร้าย นอกจากนั้นก็ยังออกพระราชกำหนดเพิ่มเติมมูลฐานความผิดในกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อจะได้ใช้กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเป็นโจรก่อการร้าย กฎหมายผ่านสภาไปแล้ว จากวันนั้นถึงวันนี้สถานการณ์ก็ไม่ได้ดีขึ้น ท่านประธานครับ รัฐบาลนี้ได้เปลี่ยนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ มาแล้ว ๕ คน เปลี่ยนแม่ทัพภาค ๔ มาแล้ว ๕ ท่าน เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาแล้ว ๕ ท่าน เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมาแล้ว ๕ ท่าน สถานการณ์ไม่ได้ดีขึ้น เปลี่ยนทุกครั้งผมคาดหวังทุกครั้งแม้แต่ครั้งนี้ ท่านเสนออะไรเสนอไปเถอะขอให้ทำจริง แต่ขอให้คิดถึงผลกระทบที่จะเป็นเชื้อร้ายให้โจรก่อการร้ายแตกตัวและมีจำนวนเพิ่มขึ้น ถ้าไม่

ค่านึงถึงเรื่องนี้ท่านจะใช้มาตรการรุนแรงหรือมาตรการด้วยเงิน ด้วยเศรษฐกิจอะไรก็แล้วแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขได้ ท่านประธานครับ นั่นคือมิติทางด้านการบริหารและนำกฎหมายไปใช้ การนำกฎหมายไปใช้นั้นในช่วงที่ผมเป็นประธานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน มีญาตินายอุสมาน ปุโลง จากจังหวัดยะลา มาร้องต่อคณะกรรมการว่า ญาติเขาถูกตำรวจกองปราบ ยศพันตำรวจโท และชั้นประทวน ๒ นาย อุ้มไปที่โรงแรมแห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา หลังจากนั้น ๒ วัน ศพมาวางอยู่ใกล้ ๆ สวนยางของเขา มีไอ้ใส่กุญแจ ปากปิดพลาสติกแล้วก็มีรอยบอบช้ำ มีรอยจี้ด้วยก้นบูทรี ไปร้องเรียนที่อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านหนึ่ง เหตุการณ์เพิกเฉย เขามาร้องเรียนที่คณะกรรมการการยุติธรรม ผมยกคณะกรรมการไปประชุมที่จังหวัดยะลา ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดขณะนั้นในช่วงนั้นเป็นรองผู้ว่าราชการจังหวัด มีผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดยะลาและผู้กำกับ สภ.อ. เมืองจังหวัดยะลานั่งร่วมประชุม ยอมรับความจริงต่อที่ประชุมว่าตำรวจจากส่วนกลางมาอุ้มไปจริง ท่านประธานครับ ผลของการดำเนินคดีปรากฏว่าเจียบหายจนวันนี้ คนเหล่านั้นไม่ได้ตกเป็นผู้ต้องหา เพียงแต่คำสั่งทางการปกครองให้ย้ายตำรวจ ๓ นาย อย่าเข้าเขตพื้นที่ ขณะนี้ตำรวจคนนั้นมาอยู่ที่จังหวัดสงขลา อยู่ในเขตเลือกตั้งผม -----

นี่ละครับความไม่ยุติธรรมเมื่อเกิดขึ้นพี่น้องประชาชนได้แลเห็นและเปรียบเทียบ ระหว่างที่ประชาชนกระทำความผิดกับข้าราชการกระทำความผิด ดับเบิล สแตนดาร์ด (Double Standard) ได้รับผลการปฏิบัติที่ไม่เหมือนกัน ความเคียดแค้นความชิงชังต่ออำนาจรัฐจากส่วนกลางจึงเกิดขึ้น ออกกฎหมายอีกก็ลืบนับก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ผมขอยกและกราบเรียนเรื่องนี้ผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ดูแล ดีเอสไอ (DSI) ท่านประธานครับ นอกจากนั้นยังมีมิติอีกด้านหนึ่งก็คือมิติด้านนโยบายและอัตลักษณ์ของผู้นำ เมื่อวันที่ ๑๖ เดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้มีโอกาสไปกล่าวปาฐกถาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวันสันติภาพ ท่านได้กล่าวเอาไว้ว่า ในอนาคตสันติภาพขึ้นอยู่กับผู้นำ อยู่ที่ทัศนคติของผู้นำ ผู้นำมีความเป็นมิตรมีเมตตาอยากที่จะสร้างมิตร ความขัดแย้งจะนำไปสู่สงครามคงไม่มี ถ้าผู้นำบางประเทศไม่มีสิ่งเหล่านี้อาจจะสร้างความขัดแย้งเกิดขึ้น และมีอีกวรรคหนึ่งท่านพูดเอาไว้ว่าสันติภาพจะมีหรือไม่อยู่ที่ตัวผู้นำ เห็นแก่ตัวหรือไม่เห็นแก่ตัว ถ้าผู้นำประเทศรู้สึกว่าจะต้องฆ่าฟันเท่านั้นก็จะทำให้ประเทศแย่งลง แสดงว่าผู้นำเห็นแก่ตัวในที่สุดการต่อสู้และความขัดแย้งในประเทศก็จะมาก ประเทศจะมีปัญหาความน่าเชื่อถือผู้นำก็จะลดน้อยลงและจะไม่ได้รับความยอมรับจากนานาชาติ ดังนั้นตัวผู้นำและคณะที่บริหารประเทศ จิตสำนึกต้องชัดเจนและสร้างสันติภาพในประเทศให้ได้ก่อน ผมดีใจมากที่ได้เห็นคณะกรรมการสมานฉันท์เกิดขึ้นในประเทศไทย แต่หลังจากคณะกรรมการสมานฉันท์ดำเนินการไปได้ระยะหนึ่งก็เกิดความขัดแย้งระหว่างความเห็นของผู้นำในรัฐบาลนี้กับประธานคณะกรรมการสมานฉันท์และไม่แน่ใจว่าจะจบด้วยวิธีอะไร แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าผู้นำของรัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ที่ท่านได้นำเสนอในที่ประชุมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปัญหาจะไม่เกิดขึ้นเหมือนอย่างที่เราพบเห็นอย่างเนืองนอน เพราะเหตุใดครับท่านประธานครับ ถ้าหากว่าประเทศหนึ่งประเทศใดผู้นำพูดอย่างหนึ่งใจอย่างหนึ่งทำอย่างหนึ่ง ผมคิดว่าสันติสุขจะไม่เกิด กรณีแถลงการณ์ที่ตากใบหลังจากพี่น้องประชาชนตายไปแล้ว ๘๕ ศพ และถูกดำเนินคดีอีก ๕๘ คน นั่นคือตัวอย่างคำแถลงการณ์ในเวลาถัดมา คาดว่าสันติสุขน่าจะเกิดขึ้น แต่แล้วแต่รอดการฟ้องร้องคดีก็เกิดขึ้นจนกระทั่งสุดท้ายได้ข่าวว่าจะมีการถอนฟ้อง แต่นั่นมิได้หมายความว่าจะทำให้เหตุการณ์

สงบ เหตุที่ไม่สงบก็หมายความว่าคิดอย่าง พุดอย่าง ทำอย่าง ความจริงใจที่พี่น้องประชาชนอยากเห็น อยากรู้ อยากทราบ อยากสัมผัสหาได้ยาก นอกจากนั้นถ้าประเทศหนึ่งประเทศใด ประชาชนกลัวผู้นำ สันติสุขจะเกิดยากครับ ท่านประธานครับ ความกลัวเรารัดจากสิ่งไหน วัดจากความรู้สึกของผู้ถูกบังคับใช้กฎหมายใน ๓ จังหวัด ไม่ว่าพี่น้องไทยพุทธ หรือพี่น้องไทยมุสลิม ถามดูสิครับว่าเขากลัวอะไร นอกจากกลัวเจ้าหน้าที่ของรัฐกลัวกฎหมายที่ออกบังคับใช้ เขายังกลัวผู้นำของเขาอีกด้วย เพราะไม่รู้ว่าคำสั่งที่ออกจากผู้นำของรัฐบาลจะมีผลให้มีการเก็บใคร ยิงใครและดำเนินการเช่นไร นอกจากนั้นถ้าผู้นำก่อให้เกิดความยำเกรงมีการกดขี่ ก็หาสันติสุขได้ยาก ดูจากในสภาแห่งนี้ ถ้าพวกเรา ๕๐๐ คน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีไม่มีการกดขี่ ผมคิดว่าสันติสุขจะได้แลเห็นจากปากพวกเราที่พยายามแสดงความคิดเห็นอย่างจริงใจและจริงจัง ท่านประธานครับแนวทางที่พวกเราเรียกร้องมาตลอดนั่นคือสันติวิธี เรามีพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ให้แก้ไขปัญหาด้วยวิธีการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ถึงแม้ว่าในอดีตเรามีกฎอัยการศึกใช้ใน ๓ จังหวัด ณ วันนี้มีพระราชกำหนดแล้วมี ๑๙ มาตรา แล้วผมอยากถามว่าทั้ง ๑๙ มาตราที่ขออำนาจจากคณะรัฐมนตรีให้นายกรัฐมนตรีไปใช้อำนาจนั้น ๓ เดือน ถ้านับจากวันใช้จนถึงวันสิ้นสุด ๓ เดือน จะกลักรับต่อสภาแห่งนี้หรือไม่ว่าสถานการณ์จะดีขึ้น -----

การดำเนินการทุกขั้นตอนของรัฐบาลนี้จะมีคามยุติธรรมให้แลเห็น พี่น้องประชาชน ไปกรีดยาง ไปทำนา ไปขายน้ำชา ไปตลาดนัดจะไม่ถูกลอบฆ่า ตำรวจ ทหาร ที่ถูกส่งไปยังพื้นที่จะไม่กังวลถึงการเสียชีวิตเมื่อเดินทางออกจากหน่วยที่ตั้ง พี่น้องประชาชน จะไม่ถูกยัดเยียดข้อหาว่าเป็นโจรก่อการร้าย เดินอยู่ดี ๆ กลางถนนไปพูดคุยกับคน ๆ หนึ่ง ซึ่งเราไม่รู้ว่า เป็นโจรก่อการร้ายจะไม่ถูกตั้งข้อสงสัยว่าคุณเป็นผู้ต้องสงสัย ขอเชิญตัวมาสอบสวนสัก ๗ วัน ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับใดก็แล้วแต่ถ้าออกมาบนพื้นฐานของ ความไม่รอบคอบ แม้แต่ทุจริตชนเพียงคนเดียวนำกฎหมายฉบับนี้ไปใช้กับเพียงกรณีเดียว ความเสียหายเกิดขึ้นแน่นอน ถ้าไม่เกิดขึ้นกับลูกเรา ไม่เกิดขึ้นกับพ่อแม่เรา ไม่เกิดขึ้นกับ ตัวเราก็เถียงได้ ปลอ่ยให้คนชั่วฆ่าคนดีมาแล้วเยอะ ทำไมคนชั่วเหล่านั้นไม่ตายเสียบ้าง นี่คือการพูดบางคำพูดของคนบางคน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องกลับไปแก้ไขต่างหาก ไม่ใช่ มาแก้ไขกฎหมาย กฎหมายเป็นเพียงเครื่องมือในทางการบริหาร ถ้ารัฐบาลหรือผู้นำ รัฐบาลไม่เข้าใจปัญหา ไม่รู้วิธีการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ปัญหาก็จะเพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ เท่า ทวีคูณ ท่านประธานครับ พระราชกำหนดฉบับนี้พวกผมไม่สามารถแก้ไขได้แม้แต่ กับ แก้ และ แต่ ต่อ รับกับไม่รับเท่านั้น พวกผมไม่มีสิทธิที่จะเสนอแนะ พวกผมเหมือนกับคนที่ถูก มัดมือ ใส่กุญแจมือแล้วยิ่งทิ้ง อย่างที่ผมยกตัวอย่างกรณีของนายอุสมาน ปุโลง ฉันทิได ก็เช่นนั้น ท่านประธานครับ คำพูดของรัฐบาลบอกว่าให้ออกไปก่อนแล้วค่อยมาแก้ไข ทีหลัง จะแก้หรือไม่แก้ไม่มีหลักประกัน แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากต้องการให้สภาแห่งนี้ มีรอยต่างของการยอมรับกฎหมายที่หลายคนวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นกฎหมายในเชิง เผด็จการ ผมไม่เอาด้วย ดังนั้นท่านประธานครับ ผมไม่อนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ โดยเด็ดขาดครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปขอเชิญคุณหมอบรมศักดิ์คะ เชิญค่ะ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธาน สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ สืบเนื่องจากที่รัฐบาลได้ประกาศใช้ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม

๒๕๔๘ เป็นต้นมานั้น นับเป็นเวลาถึงวันนี้ก็ถือว่า ๑ เดือนกับอีก ๘ วัน ซึ่งแนวโน้มของสถานการณ์ภายหลังจากใช้พระราชกำหนดก็บังเกิดผลดีขึ้นในการทำให้ผู้ที่ก่อความไม่สงบเข้ามาปรับตัวกับทางราชการเป็นจำนวนมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้มอบหมายให้ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คือท่าน พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ เป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินการใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ -----

กระผมในฐานะผู้แทนราษฎรได้ศึกษา และพิจารณากฎหมายฉบับนี้อย่างรอบคอบแล้ว ก็เห็นว่าพระราชกำหนดฉบับนี้มีทั้งข้อดี และก็มีทั้งข้อเสีย แต่รวมความแล้วเมื่อพิจารณาถึงความจำเป็นข้อดีน่าจะมีมากกว่า โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่มีความเร่งด่วน และรุนแรงอยู่ในขณะนี้ ท่านประธานครับ แม้กระผมจะเป็นคนภาคอีสาน บ้านอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น แต่จากการที่เรามีปัญหาชายแดนภาคใต้ต่อเนื่องมาตามลำดับ และองค์พระประมุขของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถได้พระราชทานพระราชเสาวนีย์ให้พวกเราร่วมมือร่วมใจกันนั้นก็ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้เป็นคนใต้ได้อาสาลงไป เพื่อจะสัมผัสกับปัญหา และศึกษาแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมแล้วประมาณ ๒๕ คน กระผมเองได้รับผิดชอบในการดูแลอำเภอสุโขทัย จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งที่มีสถานการณ์ความรุนแรงอยู่มาก ตั้งแต่ต้นปีจนถึงขณะนี้ ซึ่งกระผมได้เดินทางไปสัมผัสกับผู้คนที่ทุกระดับไม่ว่าจะเป็นพี่น้องประชาชน เพื่อนข้าราชการ ผู้นำศาสนา ผู้นำท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นหลายครั้งหลายคราอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ปรากฏว่าความเห็นของพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ก็ยังเห็นว่าการแก้ไขสถานการณ์ความไม่สงบนั้น การใช้พระราชกำหนดฉบับนี้น่าจะก่อให้เกิดผลดีมากกว่า มีบางส่วนท่านประธานครับที่เกรงว่าจะใช้กฎหมายไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งเราก็ต้องยอมรับความจริงว่าตรงนี้เป็นปัญหาของการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งต้องตรวจสอบและควบคุมกันไป อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพครับ การใช้กฎหมายในพื้นที่นั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่ผิดแตกต่างจากความรู้สึกที่เป็นมาในอดีต เพราะเดิมนั้นพื้นที่ตรงนั้นใช้กฎอัยการศึก ซึ่งมีระดับความรุนแรงมากกว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชายแดนตรงนั้นอยู่ใกล้ชิดกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นประเทศที่มีกฎหมายฉบับหนึ่ง มีความคล้าย ๆ กับพระราชกำหนดฉบับนี้ของประเทศไทย กฎหมายฉบับนั้นก็คือกฎหมายที่ว่าด้วยการรักษาความสงบ ความมั่นคงภายใน ซึ่งมีตัวย่อว่าไอเอสเอ (ISA) เป็นกฎหมายที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดในคดีที่มีความสำคัญ หรือมีความไม่สงบเกิดขึ้น และใช้กันมานานแล้วครับท่านประธาน ใช้กันมาตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งขอบเขตของกฎหมายฉบับนี้กว้างขวางมากกว่าพระราชกำหนดของเรามากมายเหลือเกิน โดยเฉพาะถ้ารัฐบาลโดยการเห็นชอบ

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความมั่นคงภายใน เห็นว่ามีบุคคลใดที่มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางไม่สงบทั้งทางด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจก็สามารถสั่งจับขังได้โดยไม่ต้องมีการไต่สวนแต่อย่างใด เขาใช้อำนาจนี้แม้กระทั่งจับรองนายกรัฐมนตรีอันวาร์ อิบราฮิม มาแล้ว ซึ่งประชาชนชาวประเทศมาเลเซียเองก็มีความยอมรับ และก็ได้คัดค้าน ซึ่งบรรยากาศแตกต่างจากประเทศไทย กระผมขอเปรียบเทียบให้เห็นว่าพระราชกำหนดฉบับนี้แตกต่างจากกฎหมายประเทศมาเลเซียอยู่หลายข้อ เช่นว่าการดำเนินการของเรายังต้องมีการออกหมายศาล และการจับกุมต้องไม่เกิน ๗ วัน ถ้าเกิน ๗ วันก็ต้องขอหมายศาลใหม่ การดักฟังโทรศัพท์ก็ทำไม่ได้ต้องมีหมายศาลถึงจะทำได้ ระหว่างการควบคุมตัว ท่านประธานครับ ไม่ให้ปฏิบัติต่อผู้ควบคุมเหมือนหนึ่งเป็นผู้ต้องหา โดยห้ามใส่โซ่ตรวน ระหว่างการควบคุมตัวก็ต้องทำรายชื่อประกาศให้ญาติพี่น้องทราบ เพื่อความโปร่งใสเป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้แตกต่างจากกฎหมายของประเทศมาเลเซียอย่างเห็นได้ชัด และกระผมได้ฟังการอภิปรายมาตั้งแต่ต้น กระผมไม่เห็นว่าจะเป็นเรื่องแปลกพิสดารเลยที่ประเทศไทยจะมีกฎหมายที่ว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพราะประเทศที่เป็นแม่แบบประชาธิปไตยทั้ง ๒ ระบบ เช่น ระบบประธานาธิบดี ประเทศสหรัฐอเมริกา หลังจากเหตุการณ์ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็มีการประกาศภาวะฉุกเฉิน แล้วตั้งกระทรวงความมั่นคงใหม่ขึ้นมา ทุกฝ่ายในประเทศเขารวมพลังเพื่อต่อสู้กับการก่อการร้ายจนถึงบัดนี้ ประเทศอังกฤษปีนี้อเองท่านประธานครับในระบบรัฐสภาเหมือนกับของเรา พอมีระเบิดรถไฟใต้ดิน มีการประกาศภาวะฉุกเฉิน ให้อำนาจรัฐ ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการสืบสวน สอบสวน และดูแลความสงบเรียบร้อยอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด -----

ซึ่งตรงนี้ท่านประธานที่เคารพครับ มันไม่ใช่เป็นเรื่องของเผด็จการหรือเป็นเรื่องของการที่พยายามจะกล่าวหาว่ารัฐบาลนี้จะละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือเป็น พ.ร.ก. ตัดหมวด หรือเป็นเรื่องของใบสั่งฆ่าคน หรือขัดรัฐธรรมนูญ กระผมอยากจะให้มองในเจตนาดีของรัฐบาลที่จะต้องการแก้ปัญหา ถ้าไม่มีเครื่องมือนี้จะมีเครื่องมืออะไร ผมอยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้พิจารณาดูความเป็นธรรมว่าถ้าท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านจะทำอย่างไรในสถานการณ์ที่มีความรุนแรงต่อเนื่องเช่นนี้ กระผมกราบเรียนครับว่าภายหลังจากกฎหมายนี้สภารับแล้วเป็นพระราชบัญญัติแล้ว ถ้าหากการบังคับใช้ต่อไปมีปัญหาที่ยังสามารถแก้ไขได้ ไม่ใช่ว่าวันนี้เราจะมาล้มหลักการหรือล้มพระราชกำหนด แล้วจะเกิดประโยชน์อะไรขึ้นท่านประธานครับ กระผมจึงกราบเรียนว่าในแนวความคิดที่กระผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลงพื้นที่ในพื้นที่ดังกล่าวมาประมาณ ๘ เดือน ๙ เดือน ท่านประธานครับ ก็อยากจะกราบเรียนว่าสิ่งที่จะต้องทำ สิ่งที่จะต้องเป็นข้อสังเกตสำหรับรัฐบาลกระผมขอเสนอไว้สัก ๓ - ๔ ข้อ

ประเด็นที่ ๑ ก็คืออยากจะให้รัฐบาลได้สร้างความเข้าใจกับประชาชนที่ยังไม่เข้าใจพระราชกำหนดฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรจะมีการแปลเป็นภาษายาวีให้เข้าใจอย่างกว้างขวาง ซึ่งตรงนี้กระผมกราบเรียนครับว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่บางส่วนที่ยังไม่เข้าใจก็ต้องเร่งทำความเข้าใจเพื่อความเป็นเอกภาพในการทำงาน

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ การบังคับใช้กฎหมายจะต้องระวังอย่างเป็นพิเศษ เพราะว่าอุปสรรคที่ผ่านมานั้นตัวกฎหมายเป็นเรื่องหนึ่งนะครับ แต่ตัวหนึ่งก็คือเจ้าหน้าที่ที่ทำงาน กระผมขอกราบเรียนว่าอย่าปล่อยให้ไปใช้อำนาจในทางที่ผิดหรือปล่อยให้ปัญหาในกระบวนการยุติธรรมเป็นอันขาด ตรงนี้ถือว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก เพราะเป็นปัญหาที่พี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ถูกผลกระทบอย่างต่อเนื่องเรื่องนี้ตลอดมา

ประการที่ ๓ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่ามีการกระทำใด ๆ ที่ไม่เป็นธรรมและตรวจสอบแล้วว่าเป็นความจริงรัฐบาลจะต้องรีบเยียวยาแก้ไขปัญหาให้เป็นที่พอใจของพี่น้องประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ และต้องมีหลักประกันว่าจะไม่เกิดเรื่องอย่างนี้ซ้ำซ้อนขึ้นมาอีก

ท่านประธานครับ ข้อสุดท้าย กระผมกราบเรียนว่าการแก้ไขปัญหาคือ ๒ แนวทาง นอกจากเราจะสร้างความเชื่อมั่นจากการใช้กฎหมายที่ยึดความยุติธรรมเป็นที่ตั้งแล้วนั้นครับ เราจะต้องใช้วิธีการที่จะต้องลดรอบรู้กำลังของการก่อการไม่สงบให้ค่อย ๆ เจือจางหรือลดน้อยลงไป ซึ่ง ๒ มาตรการนี้จะต้องควบคู่กันอยู่ตลอดเวลา

ประการที่ ๔ ผมถือว่าเป็นเรื่องที่ยั่งยืนครับท่านประธาน เพราะว่าจะมีสันติสุขได้ จะมีความมั่นคงได้ คนที่นั่นต้องมีอาชีพมีงานทำและมีรายได้ ซึ่งความจริงแล้ววันนี้มันน่าจะหมดสมัยที่จะต่อสู้กันด้วยอาวุธเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องต่อสู้กันด้วยอาวุธทางปัญญาด้วย นั่นก็คือวันนี้เรามีวัยรุ่นที่ยังว่างงานอยู่ในพื้นที่จำนวนมาก ซึ่งกระผมได้พบเห็นและก็ตกใจ ว่าในส่วนนี้สามารถถูกดึงเป็นแนวร่วมของกลุ่มกระบวนการก่อการไม่สงบอย่างกว้างขวางมากเยาวชนมีประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน ท่านประธานครับ ได้ถูกกระบวนการก่อการไม่สงบดึงไปอย่างเจียบ ๆ มาหลายปีแล้ว ซึ่งวันนี้รัฐบาลเองต้องใช้มาตรการดึงกลับมา โดยใช้การปรับฐานการศึกษาโดยเร่งด่วน ซึ่งกระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่าวันนี้เรามีนักเรียนชั้นพื้นฐานอยู่ ๔๔๗,๘๓๒ คน แต่สามารถเรียนต่อระดับอาชีวศึกษาได้เพียง ๑๗,๔๕๙ คน เรียนถึงอุดมศึกษาได้เพียง ๑๓,๗๘๓ คน ช่องว่างตรงนี้จะครับท่านประธานครับ เป็นการเพิ่มแนวร่วมให้กับขบวนการก่อการไม่สงบและเป็นแนวร่วมที่ถือว่าก่อการรุนแรงได้มาก ขยายตัวได้เร็ว โดยเฉพาะการสื่อสารยุคใหม่ จึงกราบเรียนว่าวันนี้ระบบการศึกษาที่จะสามารถทำให้เยาวชนในพื้นที่ดังกล่าวเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ง่าย ก็คือระบบของการอาชีวศึกษา เพราะเรามีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนถึง ๑๓ แห่ง มีทั้งวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยประมงปัตตานี -----

ในส่วนนี้ท่านประธานครับ ต้องเพิ่มขีดความสามารถในการรับนักศึกษาเข้าเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรระยะสั้น ปวส. ปวช. จาก ๑๗,๐๐๐ คนเศษน่าจะขึ้นไปอย่างน้อย ๒ เท่า โดยเร็วและต้องเพิ่มในส่วนที่เป็นอาชีพนี้ให้สอดคล้องรองรับกับความจำเป็นและความต้องการของพื้นที่ ซึ่งอาจจะหารือกับพื้นที่ได้โดยง่าย ซึ่งตรงนี้อาชีพมันมีให้เลือกถึง ๑๐๘ อาชีพท่านประธานครับ กระผมจึงกราบเรียนว่าสิ่งเหล่านี้ต้องเป็นมาตรการที่ควบคู่กันไป จำนวนชุมกำลังที่ถูกดึงไปก่อความไม่สงบจึงจะกลับมาสนับสนุน สร้างสรรค์ และก่อให้เกิดสันติสุขได้อย่างยั่งยืน กระผมขอกราบเรียนว่าในส่วนนี้จะแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน และถาวรก็ต้องเพิ่มสันติสุข ความมั่นคง รายได้และอาชีพ และกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าการออกพระราชกำหนดในครั้งนี้ วัตถุประสงค์ที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานนั้นน่าจะเป็นเหตุผลสนับสนุนที่เพียงพอว่าน่าจะสนับสนุนให้ พ.ร.ก. นี้ ออกไปบังคับใช้เป็นพระราชบัญญัติภายหลังจากที่ใช้กันมาในขณะที่เป็น พ.ร.ก. แล้ว ๑ เดือนเศษ ๆ และกระผม ว่าถ้ามีการทำความเข้าใจกับพี่น้อง ประชาชน โดยใช้รูปแบบที่เหมาะสมแล้วจะเกิดมั่นใจและจะเกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน แน่นอนครับ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอเชิญท่านณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ขอเชิญค่ะ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรคชาติไทย กระผมต้องขออนุญาตท่านประธานนะครับ ขออนุญาตทำความเข้าใจในเบื้องต้นว่าการแสดงความคิดเห็นของกระผมในวันนี้นั้น ก็ด้วยเจตนาที่เหมือนกับคนไทยทั่วประเทศครับ เหมือนกับคนไทยทั้งชาติครับ เหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ครับ ทุกท่านไม่ว่าจะมีโอกาสอภิปรายหรือไม่ก็ตาม มีความเห็นเหมือนกัน มีเจตนาเหมือนกัน ต้องการให้เกิดความสงบ ต้องการให้เกิดความสันติสุขกลับคืนมาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ของเราโดยเร็ว ไม่ต้องการเห็นผู้บริสุทธิ์ต้องรับเคราะห์กรรมที่ไม่สามารถประกอบอาชีพอย่างปกติสุขเหมือนเดิมได้ ไม่ต้องการเห็นความสูญเสียชีวิตของผู้บริสุทธิ์อีกต่อไป ลูกต้องกำพร้าบุพการี บิดา มารดาต้องสูญเสียลูก เกิดความแตกแยกสาแหรกขาดใน

ครอบครัว ทหาร ตำรวจ ข้าราชการทุกฝ่ายต้องถูกกดดันอยู่ในพื้นที่ด้วยคนไทยด้วยกันเอง ต้องทุกข์กังวลต่อเอกราชและบูรณภาพแห่งดินแดนอันเป็นที่หวงแหนและรักยิ่งของเราทุกคน และที่สำคัญยิ่งครับ ต้องรบกวนต่อเบื้องพระยุคลบาท เหล่านี้ละครับเป็นความตระหนักไม่ใช่ของกระผมเพียงอย่างเดียว ของพรรคชาติไทย ถึงแม้ว่าพรรคชาติไทยจะเป็นฝ่ายค้าน ก็ตามนี้นะครับ แต่ก็ได้ให้ความสนใจและตระหนักถึงปัญหาสถานการณ์ วิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งได้เดินทางไปเยี่ยมเยือนในพื้นที่ภาคใต้ตลอดเวลาที่ผ่านมา พยายามแสวงหาข้อมูล พยายามร่วมแก้ไขปัญหากับทุกฝ่ายพร้อมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคชาติไทยหนึ่งเดียวในจังหวัด ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็คือคุณภูเฮง ยาวอหะซัน นอกจากนั้นครับ ฯพณฯ กัญญา ศิลปอาชา รองหัวหน้าพรรคชาติไทยยังได้รับเกียรติเข้าร่วมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการสมานฉันท์แห่งชาติเพื่อการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้อีกด้วย สิ่งเหล่านี้ที่ผมจะแสดงความคิดเห็นต่อไปนี้นะครับ ก็ขออนุญาตครับว่าเป็นอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่ผมได้แสดงออกเมื่อสักครู่ครับ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ น่าเสียดายครับ โอกาสในการแก้ปัญหาของรัฐบาลที่ดำเนินงานตลอดมา ๒ ปีเศษ ปัญหาแทนที่จะหมดสิ้นไป ปัญหาเล็กแทนที่จะหมดไป ปัญหาใหญ่แทนที่จะลดน้อยลง กลับลุกลามมากยิ่งขึ้น ปัญหาจากการแก้ง่าย ๆ กลับกลายเป็นปัญหาที่สลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ยิ่งแก้ก็ดูเหมือนหนึ่งว่าเป็นการผูกให้แน่นมากขึ้น ยิ่งเพิ่มความกดดันเข้าไปมากเท่าไรก็ตาม ก็ดูเหมือนหนึ่งยิ่งสูญเสียรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นครับ เพราะการเริ่มต้นที่ผิด เพราะการไม่รับฟังคำท้วงติงต่าง ๆ จากทุกฝ่ายที่มีเจตนารมณ์เดียวกันในการอยากจะเห็นสันติสุขเกิดขึ้นโดยเร็ว ผมขออนุญาต ท่านประธานครับ ยกตัวอย่างให้เห็นตั้งแต่เบื้องต้น การประเมินสถานการณ์ที่ผิดพลาด ซึ่งหลายท่านได้พูดมาโดยตลอด นั่นก็คือการประเมินสถานการณ์เป็นเพียงแค่ใจกระຈอก การยุบ ศอ.บต. ตามมาครับ หลายฝ่ายได้ทักท้วง หลายฝ่ายได้ติติง แต่ก็ไม่ได้รับฟัง ไม่ได้รับการแก้ไข การปราบปรามอย่างผิดพลาดและบกพร่อง ไม่ว่าจะเป็นกรณีกรือเฮะ ไม่ว่าจะเป็นกรณีตากใบ หรือการหายตัวไปของท่านทนายสมชายกิติ และครั้งสุดท้ายครับ การแสดงความคิดเห็นของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีกับการแบ่งแยกหมู่บ้านเป็นสีต่าง ๆ แล้วก็ใช้เงื่อนไขการจัดสรรงบประมาณไปเป็นตัวกำหนดที่จะแก้ไขปัญหา สิ่งเหล่านี้ละครับ จะเห็นได้ว่าเราได้ท้วงติงเราได้แนะนำ แต่รัฐบาลก็ละเลยสิ่งเหล่านี้ทำให้ปัญหาที่มีอยู่นั้น ขยายตัวลุกลามต่อไป ซึ่งดูเหมือนหนึ่งว่าเท่าที่ผ่านมานั้น รัฐบาลมองเห็นกงจักรเป็นดอกบัวมาโดยตลอด วันนี้ก็เช่นเดียวกันครับ พระราชกำหนดฉบับนี้ครับ พระราชกำหนดฉบับนี้ เราพยายามจะชี้ให้รัฐบาลเห็นว่า มันเป็นรถบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง มันไม่ใช่รถบรรทุกน้ำที่จะนำไปดับไฟได้ครับ ยิ่งใช้ปัญหายิ่งเกิดรุนแรงมากขึ้น ไม่ใช่เฉพาะรุนแรงในพื้นที่นะครับ ผมเชื่อเหลือเกินครับว่า มันจะลุกลามต่อไปขยายมากยิ่งขึ้นเสียด้วยซ้ำไป ท่านประธานที่เคารพครับ น่าเสียดายครับ น่าเสียดายกับความตั้งใจจริงของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ที่มีความตั้งใจจริงหลังจากการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาแล้วกลับมาเป็นรัฐบาล รัฐบาลเริ่มมองเห็นว่า การใช้ความรุนแรงนั้นไม่ใช่เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา การสร้างความสมานฉันท์ต่างหากจะเป็นอุปกรณ์อันสำคัญที่จะสามารถนำความสงบสุขมาสู่พื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ดังนั้นครับรัฐบาลเดินทางตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์แห่งชาติ รัฐบาลเดินทางใช้รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๓ ให้มีการเปิดรัฐสภารับฟังความคิดเห็นของสมาชิกวุฒิสภา

ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ครับ มาวันนี้มันถูกทำลายแล้วครับ คณะกรรมการ
 สมานฉันท์ที่อยากจะเห็นความคิดเห็นที่อยากจะรับฟังทั้ง ๒ สภา มันหมดไปจากการออก
 พระราชกำหนดครับ น่าเสียดายจริง ๆ ครับ แล้วถามว่ามันทำอย่างอื่นได้ไหม ผมขออนุญาต
 กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพพะครับ ผมดูการดำเนินงานของรัฐบาลตั้งแต่
 แลลงนโยบายเรื่อยมา มีเวลาเพียงพอครับ มีเวลาเพียงพอที่จะนำกฎหมายสำคัญฉบับนี้
 มารับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทั้ง ๕๐๐ ท่านแห่งนี้ ย้อนกลับไปดูครับ
 ทำไมกฎหมายบริหารราชการฉุกเฉิน ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ จึงออกเป็นพระราชบัญญัติ
 ได้ครับ ทั้ง ๆ ที่ในสมัยนั้น ผู้ที่เสนอทราบใหม่ว่า ใครเป็นผู้เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เข้าสู่การพิจารณาของสภาสมัยนั้น ซึ่งผู้เสนอถูกกล่าวหาเสียด้วยซ้ำไป ว่ามีส่วนพัวพัน
 ที่สำคัญกับการลอบยิง ๔ รัฐมนตรี ถ้าใครศึกษาประวัติศาสตร์ทางการเมือง -----

๔ รัฐมนตรีที่ถูกลอบยิงที่ทุ่งบางเขน ประกอบไปด้วย นายทองอินทร์ ภูริพัตร นายถวิล อุดล นายจำลอง ดาวเรือง นายทองเปลว ชลภูมิ บอกว่าโจรมลายุขึ้นมาถึง ๔ รัฐมนตรีที่ทุ่งบางเขน แล้วท่านถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลัง ท่าน พลตำรวจโท เผ่า ศรียานนท์ ครับ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยขณะนั้น ท่านยังนำพระราชบัญญัติบริหารราชการฉุกเฉินนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร แล้วมีการตั้งกรรมาธิการกรรมาธิการคนหนึ่งนะครับ ภายหลังได้มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็คือท่านดอกเตอร์เสริม วินิจฉัยกุล พระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อมารับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการทั้งหมด ๑๑ มาตราครับ นี่ละครับ เป็นกระบวนการที่สมบูรณ์แบบ ถึงแม้ว่ารัฐต้องการอำนาจไปใช้ แต่ก็ยังมารับฟังความคิดเห็นของตัวแทนพี่น้องประชาชน แล้วถามว่าทำไมรัฐบาลชุดนี้ที่เป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์แบบ ทำไมไม่นำเข้ามาสู่การพิจารณา ทั้ง ๆ ที่มีนโยบายสมานฉันท์ มีการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่เริ่มต้น กลับไปดูครับ ตั้งแต่รัฐบาลแถลงนโยบาย รัฐบาลได้หยิบยกกฎหมายฉบับหนึ่งครับ ท่านประธานครับ นั่นก็คือพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงกลาโหม ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ ซึ่งหมดวาระไปพร้อมกับการหมดวาระของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลได้นำมาแนบท้ายภาคผนวก ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๓ นั่นแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ไปยืนยัน ไม่ยืนยันกฎหมายฉบับนี้ภายใน ๖๐ วัน แต่ให้ความสำคัญนำไปเป็นภาคผนวกของนโยบาย ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบการจ้ดระเบียบบริหารราชการกระทรวงกลาโหม แก้ไขทำไมครับ แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางที่รัฐบาลกำลังจะออกกฎหมายพิเศษไปทดแทนกฎอัยการศึกใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แนวคิดนี้มาตั้งแต่ถ้าผมจำไม่ผิดอีกเช่นเดียวกัน ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ แล้วทำไมครับ ระยะเวลาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์จนมาประกาศพระราชกำหนดในวันที่ ๒๐ กรกฎาคมมีเวลามากเพียงพอครับ ถ้ามีเจตนาตั้งใจจริงที่จะนำพระราชกำหนดฉบับนี้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในสมัยประชุมที่แล้ว ก็จะสามารถนำไปใช้ได้อย่างทันท่วงที กราบเรียนท่านประธานครับ หลายฝ่ายบอกว่ามันไม่สามารถที่จะไปแก้ไข ต้องออกเป็นพระราชกำหนด ผมขออนุญาตกราบเรียนยืนยันครับว่า ในขณะที่ยังไม่ประกาศ

พระราชกำหนดนั้น ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการประกาศกฎอัยการศึกอยู่แล้ว
 ก่อนวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๗ ประกาศกฎอัยการศึกในจังหวัดนราธิวาส เฉพาะอำเภอ
 บาเจาะ อำเภอศรีสาคร อำเภอตากใบ อำเภอสุไหงปาดี อำเภอยี่งอ อำเภอสุไหงโก-ลก
 จังหวัดปัตตานี เฉพาะอำเภอกระเทาะ จังหวัดยะลา ประกาศอยู่แล้วครับ แล้วก็เพิ่มขึ้น
 ประกาศเมื่อ ๕ มกราคม ๒๕๔๗ -----

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๗ ขยายพื้นที่ออกไปอีกหลายอำเภอ รวมทั้งอำเภอเมืองด้วย
ครอบคลุมอยู่แล้ว ครั้นถามว่าถ้ามันไม่เพียงพอหรือจะยกเลิกกฎอัยการศึก
ยังมีพระราชบัญญัติที่ผมกล่าวถึงเมื่อสักครู่นี้ ก็คือพระราชบัญญัติบริหารราชการ
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ก็สามารถไปรองรับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
อีกเช่นเดียวกัน ทำไมผมพูดอย่างนั้น ก็เพราะว่าในกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้
ได้ใช้ต่อเนื่องตลอดมาครับ ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๐๐ มีการสถานการณ์
ฉุกเฉินลงนามโดย จอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ใช้พระราชบัญญัติปี ๒๕๔๕ พลเอก ถนอม
กิตติขจร วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๐๑ นายสัญญา ธรรมศักดิ์ วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๗
พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร ประกาศวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๒๘ ฯพณฯ พลเอก เปรม
ติณสูลานนท์ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๙ ประกาศเขตท้องที่จังหวัดภูเก็ต พลเอก
สุจินดา คราประยูร วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๕ พันตำรวจโท ทักษิณนี้ใช้ฉบับใหม่แล้ว
ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ มันก็ยังมีกฎหมายรองรับอยู่ นี่เป็นคำถามที่เกิดขึ้น ในใจ
ครับว่า รัฐบาลมีความตั้งใจจริงไหม ในเรื่องของความสมานฉันท์ ในเรื่องของการ รับฟัง
ความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผมเสียตายเหลือเกินครับ สิ่งที่รัฐบาลตั้งใจมาตั้งแต่เริ่มต้น มัน
ถูกทำลายไปด้วยกฎหมายฉบับนี้ นั่นเป็นประเด็นแรก

ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นถัดไปมีผู้พูดกันเยอะแล้วใน
ตัวสาระสำคัญของบทบัญญัติ ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๕ มาตรา ๘ มาตรา ๑๑ นะครับ
ต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคงจะไม่พูดซ้ำ เพียงแต่ขอแสดงความห่วงใยครับ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เรามีกฎหมายฉบับหนึ่งที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่า รัฐบาลใช้กฎหมาย
ฉบับนั้นเป็นเครื่องมือในการปราบปรามคนที่ไม่เห็นด้วย คนที่เห็นต่าง คนที่เป็นฝ่าย
ตรงข้าม คนที่วิพากษ์วิจารณ์กับรัฐบาล รวมทั้งสื่อมวลชนด้วย กฎหมายฉบับนั้นก็
กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีคนพูดกันมากเหลือเกินครับว่ารัฐบาล
ใช้เป็นเครื่องมือ ยกตัวอย่างเช่น มีการใช้อำนาจของ ป.ป.ง. ไปตรวจสอบการเงิน
ของกลุ่มสื่อมวลชนบางกลุ่มที่แสดงความคิดเห็นตรงข้ามกับรัฐบาล ซึ่งเรื่องแบบนี้ครับ
ท่านประธานที่เคารพ ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมสื่อมวลชนทั้งหมด โดยใช้นโยบายชวนเชื่อ
ก็ดี การควบคุมกิจการตำรวจ การควบคุมกิจการทหาร การเกลี้ยกล่อมพรรคการเมืองอื่น ๆ

หรือสมาชิกพรรคอื่น ๆ ให้เข้าร่วมกับพรรคของตน รวมทั้งการใช้อำนาจพิเศษในการ
ลงโทษกับผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล เคยเกิดขึ้นมาแล้วครับ ถามว่าเกิดขึ้นที่ไหนครับ
เกิดขึ้นแล้วก็ป็นภัยร้ายแรง ไม่ใช่เฉพาะประเทศนั้นเท่านั้น แต่ภัยต่อสังคมโลกโดยรวมด้วย
นะครับ ก็คือเกิดขึ้นที่ประเทศอิตาลี มุสโสลินี ในฐานะหัวหน้าพรรคฟาสซิสต์ (Fascist)
เคยทำวิธีอย่างนี้ครับ ผมไม่เชื่อนะครับว่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทย แต่มาเห็นพระราช
กำหนดฉบับนี้แล้วค่อนข้างกังวลใจครับท่านประธานที่เคารพ กังวลใจทีเดียวนะครับว่า
กฎหมายฉบับนี้อำนาจของนายกรัฐมนตรี อำนาจของที่ปรึกษาที่จะมีการตั้งขึ้น อำนาจ
ของเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานที่จะมีการตั้งขึ้น มันจะก่อให้เกิดอะไรขึ้น ผมไม่ใช่มองเฉพาะ
ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้นนะครับ-----

เพราะกฎหมายฉบับนี้อำนาจอยู่ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ประกาศไปก่อนแล้วมาขอรับรองจากคณะรัฐมนตรีทีหลังก็ยังได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานครับ แล้วข้อเสนอแนะผมคืออะไรล่ะถ้าไม่ใช้กฎหมายฉบับนี้ในการแก้ เพราะถ้าไม่ใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ในการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านประธานครับ แนวทางของกระผมนั้นไม่ต้องใช้กฎหมายหรอกครับ ไม่ต้องไปแก้ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย ๑. ไม่ต้องใช้กฎหมาย ๒. ไม่ต้องลงไปในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ต้องไปแก้ตรงนั้นครับ ง่ายนิดเดียวครับ แก่ที่ใครครับ แก่ที่คน ๆ เดียวครับ แก่ที่ตัว ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีครับ ท่านประธานที่เคารพ ไม่ต้องไปแก้ความเก่งของนายกรัฐมนตรี ดิอยู่แล้วครับ ไม่ต้องไปแก้ความขยันของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีครับ ขยันอยู่แล้ว แล้วไปแก้อะไรครับ ท่านประธานที่เคารพ มีส่วนที่จะต้องแก้ต่อการแสดงออกของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่มีออกไประหว่างประเทศ กิติ หรือภายในประเทศกิติก็ต้องแก้ไขครับ ต้องใช้ความเมตตาในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อไปดับไฟใต้ให้ได้ ต้องแสดงให้เห็นว่าเรามีใช่เป็นประเทศหรือผู้นำในภูมิภาคนี้อย่างโดดเด่น เราต้องเดินไปด้วยกันกับประเทศเพื่อนบ้านครับ อย่าให้เพื่อนบ้านมองด้วยความหวาดระแวง ทำอย่างไรจะสร้างมิตรประเทศในภาคใต้ของเราให้ร่วมไม้ ร่วมมือเหมือนกับในอดีตให้ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องจำเป็นครับ ผมไม่อยากจะไยยิน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพูดถึงความงามสง่าในเวทีโลก ท่านประธานที่เคารพครับ พระมหากษัตริย์ของเราองค์หนึ่งก็คือพระเจ้าตากสินมหาราช ถ้าเขียนเป็นภาษาอังกฤษ เขียนเหมือนท่านนายกรัฐมนตรีของเราเลย ชื่อเหมือนกันเลย ทีเอเคเอสไอเอ็น (TAKSIN) ตากสินกับทักษิณไม่ต่างกันเลยครับ ในสมัยพระเจ้าตากสิน

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตที่จะประท้วงเพื่อสมาชิกสักเล็กน้อยครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : มีผู้ประท้วง เชิญคุณหมอวิชัยคะ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคไทยรักไทย จังหวัดอุดรธานี เพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไปคือคุณณัฐวุฒิ ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนาม ผมว่าเป็นการไม่ควร แล้วก็คำอภิปรายนี้ผิดตามข้อบังคับ ข้อ ๖๐ แล้วก็พยายามที่จะโยนให้เห็นว่าให้เกิดความเสียหายต่อท่านนายกรัฐมนตรี ปกติที่ท่านอภิปรายไปตอนแรกก็เข้าท่าเข้าทางดี แต่พอตอนหลังนี้ทำดีที่เหลวครับ เรียนท่านประธานกรุณาได้วินิจฉัยด้วย

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : นั่งลงค่ะ คุณณัฐวุฒิก็ขอให้หลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบนะค่ะ ตัวดิฉันเองเห็นว่าไม่ควรที่จะเอาเข้ามา ขอให้เลี่ยงประเด็นนี้ออกไป เพราะว่าดิฉันฟังอยู่แล้วในเรื่องที่จะเอาพระเจ้าตากสินมาเปรียบเทียบกับท่านนายกรัฐมนตรี ขอให้เลี่ยงประเด็นนี้ไปเลย จะเสนอแนะเรื่องอะไรขอให้ชี้แนะเลย ขอขอบคุณค่ะ

(นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ด้วยความเคารพท่านประธาน ท่านประธานได้กรุณาชี้แนะที่ถูกต้องแล้ว แต่อย่างไรก็ตามนะครับ กระผมขออนุญาตท่านประธาน ยกมือยืนขึ้นหมายถึงผมประท้วงครับ ประท้วงผู้ประท้วงเมื่อสักครู่นะครับใช้คำพูดว่า ทำดีที่เหลว กล่าวหาผมอย่างชัดเจนนะครับ ขอให้ถอนคำพูดครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็จะให้คุณหมอดถอนคำพูด ทำดีที่เหลว คุณหมอดถอนเสียเถอะนะค่ะ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคไทยรักไทย จังหวัดอุดรธานี ก็ที่จริงสิ่งที่ผมพูดก็ยินดีถอนครับ แต่ว่ากรุณาได้อยู่ในประเด็นแล้วกันนะครับท่านประธาน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบขอบคุณค่ะ เชิญต่อเลยค่ะคุณณัฐวุฒิ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบขอบพระคุณท่าน ประธานครับ ผมจะจบด้วยประโยคอย่างนี้นะครับ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีทักษิณ ได้ไป ปาฐกถาหัวข้อที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ ท่านพูดได้จับใจมากครับ ท่านบอกอย่างนี้ครับ นโยบายของรัฐบาลในการสร้างสันติภาพ เพราะหากเมื่อใด ที่ประเทศมีความสงบเรียบร้อยเกิดขึ้น เมื่อนั้นผมก็จะสง่างามมากขึ้น ในเวทีโลก และเมื่อ ผมสง่างามมากขึ้นในเวทีโลก ผมก็จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย มากขึ้นในการเจรจา และทำหน้าที่ โดยเฉพาะการสร้างความมั่งคั่งของประเทศ ที่ผ่าน มา นายปรีดี พนมยงค์ และเสรีไทย ได้ทิ้งประวัติศาสตร์ไว้ให้คนรุ่นหลัง ผมและรัฐบาล ก็คิดว่าในอีก ๖๐ ปีข้างหน้า คงจะมีคนรุ่นหลังมาพูดถึงรัฐบาลผมว่าได้ทำอะไรที่เป็น ประโยชน์ โดยเฉพาะเรื่องสันติธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าจะให้บรรลุปณิธานของ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีทักษิณ จริง ๆ วันนี้ต้องลงมติไม่รับพระราชกำหนดฉบับนี้ครับ ช่วยกันทำให้ปณิธานท่านสำเร็จ ขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ ครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไป ขอทางพรรคไทยรักไทยนะคะ คุณหมอวิชัย ชัยจิตวณิชกุล เชิญค่ะ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ครับ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคไทยรักไทย จังหวัดอุดรธานี ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกที่อภิปราย ไปแล้วก็ดี ซึ่งกำลังจะอภิปรายต่อไปก็ดี รวมไปถึงพี่น้อง ประชาชน ทั่วประเทศ ผมเข้าใจว่ามีความเห็นร่วมกันอย่างน้อย ๒ ประเด็นในขณะนี้

ประเด็นแรกท่านประธานครับ คือเหตุการณ์ที่ภาคใต้ ไม่ใช่เหตุการณ์ที่ปกติ และมีความเกิดขึ้นต่อเนื่องเกี่ยวโยงกับหลาย ๆ เรื่องรวมกัน และในความเกี่ยวโยง นั้น มีพื้นฐานมาจากเขต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอาชีพ ศาสนา วัฒนธรรม หรือแม้กระทั่งความคิดแบ่งแยกดินแดนเป็นหลัก

ประการที่ ๒ เพื่อนสมาชิกซึ่งอยู่ในห้องประชุมแห่งนี้ ไม่เว้นแม้แต่ท่านผู้นำฝ่ายค้านเอง ท่านได้กล่าวขึ้นประโยคแรก ซึ่งผมได้รับฟังแล้วผมก็น่าจะดีใจมากที่ท่านกล่าวว่า คงไม่มีใครคิดประสังศรีร้ายต่อบ้านเมือง และยินดีที่จะนำมาซึ่งหลักการเครื่องมือ วัตถุใดก็ตาม หรือแม้กระทั่งกฎหมายที่นำมาซึ่งความสันติสุขให้เกิดขึ้นให้ได้

ท่านครับประเด็นที่ ๓ นี้ละครับคือความสำคัญ ว่าวันนี้ความเห็นของเพื่อนสมาชิกส่วนหนึ่งที่เป็นฝ่ายค้าน องค์กรรบนอกก็ดี ซึ่งวันนี้ก็ส่งหนังสือให้พวกเรานะครับ ที่ส่งให้ท่านประธานสภา จะเป็นองค์กรอื่น ๆ ผมไม่อ่านนาม แต่เรียนได้ว่าก็มีหลายองค์กรมาก สื่อมวลชน โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์ ซึ่งทั้งบทความในคอลัมน์ (Column) ในนิตยสารก็ดี หนังสือพิมพ์ก็ดี วิทยูบางรายการก็ดี ก็ออกทำนองที่ว่าไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ หรือแม้กระทั่งออกเป็นกฎหมายต่อไป ในวันนี้ที่เรามาพิจารณากัน แต่เรียนท่านประธานครับ ผมว่าความยอมรับต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงด้วย วันนี้นั้นท่านผู้นำฝ่ายค้านได้กล่าวถึงที่มาของปัญหาอยู่ ๒ - ๓ เรื่อง ทั้งที่ตรง และไม่ตรงกับความเป็นจริง ขออนุญาตท่านประธานที่ได้กล่าวถึง

ประเด็นแรกคือปัจจัยภายนอก เป็นที่ยอมรับครับ ปัจจัยภายนอกที่เกิดขึ้นนั้นขณะนี้ทั่วโลกมีเรื่องของกาการร้ายหลาย ๆ ประเทศ โดยเฉพาะในประเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้นำของโลกปัจจุบันก็คืออเมริกา แม้กระทั่งยุโรปหลายประเทศเช่นเดียวกัน และวันนี้นั้นพวกเราส่วนหนึ่ง ซึ่งอาจจะคิดว่าไม่ใช่คนไทยไปดึงเข้ามาเกี่ยวโยงให้เป็นเรื่องของชาติ ผมเรียนได้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีเอง วันนี้เมื่อท่านเข้ามารับตำแหน่งเป้าหมายหลักที่สุดของท่าน คือต้องการเห็นความเป็นชาติ ความเป็นเอกภาพ ภารดรภาพ และมีเสรีภาพอย่างแท้จริงในประเทศไทย เพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไปเมื่อก็ได้กล่าวถึงท่านนายกรัฐมนตรี ในเรื่องความคิด ในเรื่องของการที่จะไม่คำนึงถึงเรื่องนี้ ซึ่งผมเข้าใจว่าไม่ถูกต้อง เรียนท่านประธานเรียนนะครับว่า ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลประชาธิปไตยอย่างแท้จริง---

-

หลายเรื่องถ้ามีการนำเสนอขึ้นมาแล้วเมื่อมีผู้ทักท้วงท่านก็รับฟัง รับฟังขณะที่เกิดขึ้น คณะกรรมการสมานฉันท์ให้มีการเปิดเวทีอภิปรายในสภาแห่งนี้อย่างน้อย ๓ รอบ ไม่รวมที่เป็นกระทู้เป็นอื่น ๆ อีกนะครับ เฉพาะที่เปิดเวทีจริง ๆ อย่างน้อย ๓ รอบ ใน ๓ รอบนั้น ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกได้ให้เหตุผลไปครบถ้วนทุกประการ ผู้ปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งรับนโยบายไปจากรัฐบาลเอง จะเป็นท่านรองนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึง ผู้บัญชาการเหล่าทัพ หรือแม้กระทั่งผู้ปฏิบัติไปในพื้นที่เข้าใจตรงกันนะครับว่า วันนี้เรา ต้องมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตที่หลาย ๆ ท่านยกขึ้นมา จะเป็นเรื่องของ การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมก็ดี เรียนท่านประธานครับ วันนี้ เหตุการณ์เหล่านั้นน้อยลงไปมาก ถ้าไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวพัน แล้วเรียกได้ว่ารัฐบาลเองหรือฝ่ายปฏิบัติจะไม่กล้าออก ไม่กล้าไปเชิญมา ไม่กล้าที่จะออก คำสั่งติดตามควบคุมหรือแม้กระทั่งสั่งจับสั่งอะไรแทบไม่มีเลยนะครับ เพราะฉะนั้น เรียนท่านประธานเบื้องต้นว่า เหตุการณ์ภายนอกมีส่วนในการรุมเร้าอย่างมาก แต่วันนี้ ภาคใต้เรา ท่านประธานครับ มีแต่คราบเลือด คราบน้ำตา ความพิการและเสียชีวิต ความพิการทางร่างกายยังพอทนได้ ท่านประธานครับ ความพิการทางใจ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ใจเขาไม่ดี พอใจไม่ดีสิ่งที่ตามมาก็คือความที่จะทำมาหากินก็ไม่ได้ ขาดเรื่อง ปัจจัยอื่น ๆ เข้ามารุมเร้าอย่างมาก

ประการที่ ๒ ที่อยากเรียนท่านประธานนะครับ ความรุนแรงที่เกิดขึ้น หลายท่านได้พูดถึงไปบ้าง แต่วันนี้ไม่มีการพูดถึงเรื่องการแบ่งแยกดินแดน ผมสนับสนุน ความคิดของท่านรองนายกรัฐมนตรีชัดเจนอย่างมากในเรื่องดังกล่าว ที่ต้องเรียนอย่างนี้ แต่ก่อนผมไม่คิดว่ามี ผมเรียนท่านประธานเลยนะครับ แต่เมื่อได้เข้าไปใน พื้นที่และได้ ติดตาม ต้องยอมรับเลยครับวันนี้มีมากด้วย ถ้าท่านประธานได้มีโอกาสไปที่ภาคใต้ ใน ๒ - ๓ จังหวัดนั้น นับตั้งแต่ปัตตานีลงไป ท่านประธานครับ จะเห็นตลอดแนวเลยครับ ตามป้ายจะเป็นของทางหลวงแผ่นดินตามที่สาธารณะต่าง ๆ พ้นหมดแล้วครับ รัฐปัตตานี ปัตตานีอิสระ เพื่อความเป็นชาติปัตตานีอะไรก็แล้วแต่ตลอดแนวทางไป ผมจะไม่พูดเป็นภาษาของเขาครับ เอาว่าภาษาไทยแปลออกมาทำนองนั้นตลอดแนวเลย ยังไม่มีใครไปลบ แม้กระทั่งหลักกิโลเมตรก็ยังไปพ่นครับ เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่เป็น

เรื่องเล็กอีกต่อไปแล้ว การแบ่งแยกดินแดนมีจริง และขบวนการแบ่งแยกดินแดนจะเป็นกลุ่มไหนก็แล้วแต่มีจริงท่านประธานครับต้องยอมรับกัน

ประเด็นที่ ๓ ท่านประธานครับ ภาวะความไม่รู้ ภาวะทางเศรษฐกิจ ผมอยากจะย้อนหลังไปนิดหนึ่งว่าเรื่องความไม่รู้ ซึ่งจะนำไปสู่เรื่องของความเป็นชาติ ความรักชาติรักในแผ่นดินเกิด เราเกิดโรงเรียนปอเนาะเมื่อประมาณสัก ๔๐ - ๕๐ ปีที่แล้ว ผมอยากจะย้อนหลังกลับไปเรื่องคอมมิวนิสต์ โจรจีนคอมมิวนิสต์ แม้คอมมิวนิสต์ที่เกิดขึ้นในภาคอีสาน ภาคเหนือ ท่านประธานครับ ในวันนั้นเรามีโรงเรียนสอนภาษาจีนอย่างเดียวท่านทราบไหมครับเราให้ยกเลิกไป ที่ต้องให้ยกเลิกไปเพราะว่าสอนแต่ภาษาจีนอย่างเดียวไม่มีภาษาไทยเข้าไปเกี่ยวข้อง ไม่มีหลักสูตรสามัญ แต่วันนี้โรงเรียนปอเนาะส่วนหนึ่งที่ยังสอนเฉพาะศาสนาอย่างเดียว ผมเรียนได้ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการต้องรับไปแล้วครับ การจะปรับหลักสูตรอย่างไรให้มีการสอนวิชาภาษาไทย สอนวิชาสามัญในนั้นต้องรับไป วันนี้โรงเรียนสอนศาสนาเอกชนที่เกิดขึ้นรับได้ครับ ถึงแม้จะมีบุคลากรบางส่วน บุคคลบางส่วน ใต้ศรัทธาบางส่วนที่อาจจะทำตัวไม่ถูกต้อง ทำตัวไม่ดีและก็อาจจะไปร่วมในกระบวนการนี้ก็ต้องว่ากันเป็นตัวบุคคลไป แต่โดยหลักการ ไปได้ครับ โรงเรียนสอนศาสนาเอกชน โรงเรียนตาดีกาสอนเด็กเล็กไปได้เรียนท่านประธานครับ เรื่องนี้จะนำมาสู่เรื่องของในอนาคตต่อไป คุณหมอเปรมศักดิ์ได้พูดถึงว่าลูกหลานเยาวชนส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ส่วนหนึ่งครับ จำนวนมากทีเดียว อย่างน้อยก็ไปร่วมเป็นแสนคนนะครับ ที่ขาดเรื่องอาชีพ ขาดเรื่องรายได้ ซึ่งเริ่มต้นก็เริ่มจากการศึกษา แม้กระทั่งที่ปัจจุบันนี้ที่เราเรื่องการจ้างงานปันลงไปนะครับ จ้างงานกรอบอัตราจ้างไม่ต้องมีวุฒิ ไม่ต้องมีภูมิความรู้ ไม่ต้องจบ ม.๖ เราจ้างเดือนละ ๔,๐๐๐ กว่าบาท ท่านประธานครับ เพื่อให้เขาสามารถมาทำงานให้ภาครัฐ ติดต่อกับ ร่วมในราชการ และก็เป็นคนที่จะมีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ จงรักภักดีต่อชาติ แผ่นดินของเรา แต่วันนี้ส่วนหนึ่งเขาจ้างได้เพียงส่วนไม่มากนัก ท่านครับ ผมเห็นว่า

เรื่องที่ ๓ ที่ทำให้เกิดขึ้นคือเรื่องขององค์ความรู้ในเรื่องของการศึกษามีบทบาทสำคัญ
อย่างมาก ซึ่งจะนำมาสู่เรื่องเศรษฐกิจต่อไป

สุดท้ายท่านประธานครับ ปัญหาที่ไม่อยากจะเรียกได้ว่าสำคัญที่สุด แต่ก็มี ความเกี่ยวเนื่อง เกี่ยวเนื่องเนื่องจากสังคมภายนอกถ้าเรากลับไปดูต่างประเทศ ผมยัง สงสัยว่าทำไมประเทศอิสราเอลถึงต้องยกคืนแผ่นดินส่วนหนึ่งให้กับปาเลสไตน์ไป เมื่อกลับไปศึกษา ท่านทราบไหมครับ ปรากฏว่ายิวไม่ได้กลัว หรืออิสราเอลไม่ได้กลัว ปาเลสไตน์ในเรื่องของอาวุธเทคโนโลยี ไม่ได้กลัวเลย แต่กลัวเรื่องเดียวครับ กำลังคนครับ กำลังคนที่เกิดขึ้น เพราะว่าเด็กที่เกิดขึ้นใหม่ในปาเลสไตน์ทั้งหมด เกิดขึ้นมาเห็นแต่ฝุ่น เห็นแต่เลือด เห็นแต่ความเจ็บปวดครับ ทุกวันจะส่งสอนแต่เรื่องนี้ ซึมซับเข้าไป ไม่ใช่ เรื่องของสมองครับ จิตวิญญาณเขาเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว สิ่งที่เราน่าห่วงที่สุดคือว่าวันนี้ เราเริ่มต้นเดินมาถูกทางแล้ว แต่หลายสิบปีที่ผ่านมา ผมไม่เรียกว่าละเลย แต่เรียกว่า ชุกปัญหาไว้ได้พรม ถึงแม้บางท่านจะออกมาว่าทำไมต้องไปยุบ ศอ.บต. ทำไมต้องไปยุบ ผมเรียนว่ายุบหรือไม่ยุบ วันนี้มีความหมายเท่าเทียมกัน เพราะว่าไม่มีประโยชน์เลยที่จะ คงไว้ ปัญหาในอดีตมีมากตลอดเรื่อง ตลอดที่ผ่านมา แต่ว่ารัฐบาลจะให้ความสำคัญ ขนาดไหน แต่วันนี้รัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณให้ความสำคัญ ทุกผืนแผ่นดินไทยตลอด ๕๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตรจะต้องเป็นไทย คุณจะมายกแผ่นดิน ไปส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นรัฐอื่น ประเทศอื่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจะต้องได้รับการแก้ไข ผมเรียนว่าพระราชกำหนดฉบับนี้นั้นอาจจะไม่ใช่ยาวิเศษที่สุดที่ทำให้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือรวมบางอำเภอในจังหวัดสงขลานั้นคลี่คลายไปได้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่อย่างน้อยก็จะเป็นการรองรับในการแก้ไขปัญหาที่หนักหน่วงที่ผ่านมา ในอดีตได้เป็นอย่างดี ท่านครับหลายคนบอกว่ามีการอุ้ม มีการหายไป แต่วันนี้ พ.ร.ก. นี้ ต้องเชิญนะครับ เชิญอย่างเดียวไม่ได้ครับ ต้องออกหมายศาลเชิญด้วยครับ ส่วนที่ท่าน บอกว่าเข้มงวดต่อหลักมนุษยธรรม หลักสิทธิมนุษยชน ๗ วัน ยังไม่ตั้งข้อหา ต่อไปได้อีก ถึง ๓๐ วัน ผมเรียนว่าดีแล้วครับ สมัยก่อนตั้งข้อหา พอตั้งข้อหาเข้าไปปั๊บ บอกว่าเป็น แพะ พอเป็นแพะปัญหาที่ตามมาคือจับแพะอีกแล้ว ท่านครับไม่ต้องตั้งข้อหาดีแล้ว ผมพูดในฐานะประชาชนทั่วไปนะครับ ถ้าขึ้นตั้งลงไปกว่าเขาจะแก้ข้อกล่าวหาได้ ไม่ ธรรมดา นะครับ ลองถูกตั้งดูสิครับ กระบวนการยุติธรรมปัจจุบัน ตำรวจลองตั้งข้อหาสัก ข้อหาสิ อัยการลองเห็นด้วยสิครับ ผู้ในชั้นศาลกว่าจะเสร็จ ๓ ศาล ๓ ปียังไม่เสร็จเลย

ครับบางคนดี เรียนท่านประธานครับ วันนี้เราเปิดโอกาสให้มีการแก้ไข รัฐบาลทำตามความเรียกร้อง ของพี่น้องประชาชนทุกเรื่องนะครับ ถ้าเรากลับไปดูเหตุการณ์ที่ผ่านมารุนแรงที่สุด ๔ มกราคม หลังจากปล้นปืนที่กองทหารพัฒนาแล้วมีอีกหลาย ๆ เหตุการณ์จำนวนมากและสุดท้ายคือระเบิด ท่านครับระเบิดผมได้ถามผู้รู้ ผมเองไม่ใช่ผู้รู้ที่สุด ไม่ใช่กูรูในเรื่องนี้ ไม่ใช่ผู้รู้ แต่เรียนได้ว่าได้ถามผู้รู้วันนี้ที่ปักชำใต้ไม่ได้ใช้ระเบิดแสวงเครื่องเล็ก ๆ แล้วนะครับ ใช้เป็นปอนด์ ๆ นะครับ รถจีเอ็มซี (GMC) คันใหญ่ ๆ สามารถล่อยจากถนนตกกระเด็นไปอีกฟากหนึ่งของถนนได้ วันนี้ระเบิดแล้วเป็นหลุมลึกขนาดกว้างประมาณสักเมตรกว่า ลึกประมาณเกือบ ๆ ๘๐ เซนติเมตรเท่านั้นครับ วันนี้ไม่ใช่ระเบิดจุดมือถือโดยโทรศัพท์ธรรมดาแล้ว วันนี้เป็นสงครามกองโจรขนาดย่อยที่เข้ามาตี ตีเสร็จก็กลับไปนั่งผ้าเหมือนเดิม

ผมถามจะแยกแยะอย่างไร ไม่ใช่เรื่องง่ายนะครับ วันนี้พวกเรา ๒๕ คนที่เดินทางลงไป
 ปักขีได้พร้อมกับคณะบางส่วน ท่านครับ พอลงเครื่องปั๊บเขารู้ปั๊บเลยว่าพวกเราจะไปไหน
 พอจะไปจังหวัดนราธิวาสเขาก็รู้ จังหวัดปัตตานีก็รู้ ผมจะเข้าที่ยะรังก็รู้ รู้ด้วยว่าไป
 ทานข้าวที่ตรงไหน แล้วจะไปประชุมที่ตำบลไหน ผมไปประชุมที่ อำเภอยะรัง ที่ตำบล
 แห่งหนึ่งมาครับ ผู้ใหญ่บ้านคนนั้นร่วมมือดีครับ ให้พี่น้องประชาชนมาด้วยการชักถาม
 ปัญหาอธิบายให้ฟัง แพลบ้างไม่แพลบ้างก็แล้วแต่บางคนก็พูดไทยได้ชัด บางคนก็ต้อง
 ให้แปล ท่านทราบไหมครับ พอกลับมาเท่านั้นเอง เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านคนนี้ร่วมมือ ๒ วัน
 ให้หลังถูกยิงตายในห้องน้ำ มากัน ๓ คน ใช้โอกาวยิง ท่านก็ต่อสู้นะครับ แต่เป็นปืนสั้น
 สุดท้ายก็เสียชีวิตในห้องน้ำ วันที่ปักขีได้ที่ ๓ จังหวัดนั้นจะว่าน่ากลัวก็ไม่ได้น่ากลัวมาก
 แต่เหตุการณ์นี้เขาจะให้การเกาะกอดก่อนกินตลอดเวลา ไม่ยอมให้มันสงบได้ง่าย
 เพราะฉะนั้นพระราชกำหนดฉบับนี้นั้นจาก ๔ เรื่องกระผมได้ยกให้ท่านประธานฟังว่า
 ๔ เรื่องเป็นความต่อเนื่องเกี่ยวพันจากในอดีต จากในเรื่องความไม่รู้ จากเรื่องสถานการณ์
 ต่าง ๆ จากในเรื่องของการที่ได้รับการสนับสนุนจากข้างเคียง ผมไม่ว่าใครนะครับ
 ข้างเคียง และรวมไปถึงผู้ที่ไปเริ่มเรียนต่างประเทศด้วยบางส่วนนะครับ ต้องเรียนว่า
 บางส่วนเท่านั้น ที่กลับมาด้วยความรุนแรง กลับมาด้วยการใช้หลักที่ผิดไปจากความเป็น
 หลักศาสนาที่ดี ท่านครับศาสนาทุกศาสนาสอนให้เป็นคนดีทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผม
 อยากจะเรียนท่านประธานว่า ผมอยากจะขอเรื่อง ๒ - ๓ เรื่อง เรื่องแรกเรื่องสื่อมวลชน
 วันนี้สื่อส่วนหนึ่งเป็นกลาง อีกส่วนหนึ่งไม่เอารัฐบาล อีกส่วนหนึ่งท่านครับอย่างไรก็ได้
 ขอให้มีความเข้าใจ ขอให้มีความเข้าใจได้ทั้งนั้น ผมอยากจะพูดถึงส่วนที่ไม่เอารัฐบาล ท่านครับ
 บางเรื่องนี่แม้กระทั่งเรื่องรันเวย์ (Run way) ร้าว ผมเรียนท่านประธานแล้วกัน ถ้าใครไปดู
 จะรู้ทันทีว่าไม่ใช่รันเวย์ร้าว เป็นขอบรันเวย์ข้าง ๆ ซึ่งวันนี้ชัดแจ้งแล้วครับ กระทรวง
 คมนาคม โดยท่านรัฐมนตรีพงษ์ศักดิ์ชัดแจ้งแล้ว ตอบได้ชัดเจนครบทุกประเด็นแล้วไม่มี
 ปัญหา แต่เรียนได้ว่าถูกหยิบยกโดยสื่อมวลชนบางฉบับขึ้นมา และแม้กระทั่งเพื่อนสมาชิก
 คุณจำลอง ครุฑขุนทด ได้กล่าวถึงที่ผ่านมามีประเทศอังกฤษหรือแม้กระทั่งประเทศยุโรป
 หลาย ๆ ประเทศสนับสนุนรัฐบาลเขาคืออย่างน้อยไม่แพร่ภาพที่เป็นผลร้าย
 ต่อรัฐบาลออกไป แต่เสนอข่าวอย่างเป็นธรรมและเป็นกลาง ผมเรียนว่าวันนี้พอ

พระราชกำหนดจะออกมาสี่ด้าน ที่ด้านเพราะอะไรครับ เพราะมีมาตรา ๙ บ้าง มาตรา ๑๑ บ้างที่กล่าวถึงเรื่องสื่อไว้อย่างน้อย ๒ ข้อด้วยกัน อนุ ๒ อนุด้วยกัน ท่านประธานครับ ไม่มีเลย และผมคิดว่ารัฐบาลนี้ไม่ไปทำเรื่องที่เลวหรือครับ หลายคนกลัวว่าหลังจาก พ.ร.ก. ออกไปแล้ว จะไปประกาศพื้นที่ที่จังหวัดอื่น เอาสถานการณ์อื่นมา ประกาศ รัฐบาลไม่ทำหรือครับ ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ทำหรือครับ บางคนอ้างถึงขนาดว่าจะไปประกาศอุดรธานี ขอนแก่น เชียงราย ใครจะไปทำครับ ขณะนี้วันนี้ยังไม่ผ่านสภา เราเลยนะครับ ก็โจมตีตลอดเนื้อข่าว ตลอดหลายสัปดาห์ที่ผ่านมาไม่เห็นด้วย ท่านครับ ท่านต้องเอาบ้านเมืองนะครับ วันนี้ท่านจะชอบรัฐบาลหรือไม่ชอบรัฐบาลไม่เป็นไร แต่ต้องชอบบ้านเมือง ต้องรักบ้านเมือง รักแผ่นดินเกิดพวกเรา

สุดท้ายท่านประธานครับ ผมขออนุญาตฝากท่านประธานเป็นเรื่องสุดท้าย

การเผชิญหน้ากันในทางความคิด ไม่เป็นไรครับ ใครจะคิดเห็นด้วยไม่เห็นด้วยไม่ว่า แต่ในความไม่เห็นด้วยนั้นจะต้องมีชาติเป็นหลัก การโจมตีรัฐบาล โจมตีท่านนายกรัฐมนตรี โจมตีพรรคไทยรักไทยเองก็ตาม โดยผ่านพื้นฐานของความเกลียดนี้ผมว่าไม่ชอบ แต่อย่างน้อยความเป็นคนไทยด้วยกัน เพราะฉะนั้นวันนี้ปากสีใต้ของเราแก้ไขได้ท่านประธานครับ ผมสนับสนุนให้มีการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ เพราะว่าอย่างน้อยจะเป็นเครื่องมือที่สามารถดำเนินการได้ระดับหนึ่ง การจะไปแก้ไข ป. วิ. อาญา รัฐธรรมนูญต่อไปนั้นที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านเสนอ อย่าไปฝันเลยครับ อย่าไปฝันถึงขนาดนั้นเลยครับ ขณะออกพระราชกำหนดท่านก็ยังไม่เห็นด้วยขณะนี้ ท่านเห็นด้วยมาหมดทุกเรื่อง แต่พออนุมัติ ท่านไม่อนุมัติ เพราะฉะนั้นในส่วนตัวผมนั้น พ.ร.ก. ฉบับนี้จะเป็นยาขานานหนึ่ง อย่างน้อยก็ให้มีการพักพื้นที่เวลาออกไป และสามารถที่จะแก้ไขความถูกต้องได้ ใช้หลักนิติศาสตร์ นิติธรรม นิติรัฐเข้าไปร่วมด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมาพูดครับ

ศาสตราจารย์พิเศษมารุต บุญนาค (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม มารุต บุญนาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
 ก่อนอื่นที่จะดำเนินการอภิปรายพระราชกำหนดฉบับนี้ ขอแสดงความรู้สึกส่วนตัวว่า ไม่มี
 ใครหรือใคร่ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลที่จะต้องแก้ไขเหตุการณ์จลาจลในจังหวัดภาคใต้
 เรียบร้อยโดยเร็ว แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าจะแก้ไขวิธีการอย่างไร ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และ
 กฎหมาย เป็นธรรมหรือไม่ -----

-

นักกฎหมายทั้งหลายที่มีใจยังรักยุติธรรมอยู่ มีความเห็นพ้องต้องกันว่า กฎหมายที่มีอยู่แล้วมากมายหลายฉบับขณะนี้ หากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความนุ่มนวล ด้วยความเป็นธรรม ด้วยสุจริตก็จะแก้ไขปัญหาได้ แต่ถ้าดำเนินการโดยก่อให้เกิดความเกลียดแค้น เกลียดชัง ทารุณต่อพี่น้องราษฎร การก่อความจลาจลก็ย่อมวนวายต่อไป ที่นี้ในกรณีที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็อ้างถึงความจำเป็นรีบด่วน เพื่ออ้างจะต้องออกพระราชกำหนดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๘ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อรักษาความปลอดภัยของประเทศ เพื่อรักษาความปลอดภัยของสาธารณะและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรีบร้อนขนาดนั้น เพราะเหตุว่ากรณี ๔ จังหวัดภาคใต้ นั้นมิใช่เพิ่งเกิดในขณะนี้ เกิดมานานแล้ว และดำเนินการแก้ไขถ้าถูกจุดถูกต้องแล้วก็จะไม่มีปัญหาประการใด ถ้าหากรัฐบาลใจกว้างที่จะเสนอเป็นพระราชบัญญัติ เช่น ในประเทศอังกฤษซึ่งกำลังเตรียมเสนอพระราชบัญญัติโดยให้พรรคฝ่ายค้านมีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือแม้แต่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ในกรณี ๑๑ ตุลาคม เมื่อ ๕ ปีที่แล้ว ได้ออกกฎหมายปราบปรามผู้ก่อการร้าย ก็ได้ออกเป็นพระราชบัญญัติผ่านสภาของเกรส (Congress) ซึ่งให้โอกาสสมาชิกทางฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลพิจารณากันอย่างละเอียด ผมคิดว่าถ้ารัฐบาลใจกว้างออกเป็นพระราชบัญญัติให้โอกาสฝ่ายค้านที่พร้อมที่จะสนับสนุนรัฐบาลในการแสดงความคิดเห็นในแง่ต่าง ๆ ให้โอกาสแก่วุฒิสมาชิก สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิในทางนิติศาสตร์มากมายรวมทั้งทางรัฐศาสตร์และอื่น ๆ ด้วย แสดงความคิดเห็นก็จะเป็นประโยชน์ยิ่ง รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นจากนักวิชาการและองค์กรต่าง ๆ ก็จะทำให้พระราชบัญญัติดำเนินการได้โดยสมบูรณ์ แต่น่าเสียดายครับที่รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างนี้ ผมก็จะขอล้างถึงบางมาตราบางครั้งอาจจะกล่าวซ้ำกับท่านผู้อภิปรายไปแล้ว แต่เหตุผลจะไม่เหมือนกันทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่น่าห่วงใยมากก็คือมาตรา ๗ ตามพระราชกำหนด คือโอนอำนาจทั้งหลายทั้งปวงจากเจ้ากระทรวงต่าง ๆ ที่มีอำนาจสั่งการใน ๔ จังหวัดภาคใต้ รวมทั้งอำนาจทหาร ตำรวจ พลเรือนให้อยู่ในมือท่านนายกรัฐมนตรีแต่เพียงผู้เดียว นอกจากนี้ในมาตรา ๘ ท่านนายกรัฐมนตรียังอาจจะโอนอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีคนใด

คนหนึ่งและมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้ใดผู้หนึ่งไปปฏิบัติการอย่างใดก็ได้ แต่ไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้อำนาจแค่ไหน เพียงไร อันนี้ละครับเป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวงในกรณีที่มอบอำนาจเด็ดขาดให้กับบุคคลคนเดียว ที่กระผมพูดเช่นนี้มีได้หมายความว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ใช่บุคคลที่ไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการได้ แต่หลักการครับ การมอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวเป็นสิ่งที่อันตรายอย่างยิ่ง ผมมีประสบการณ์มากพอสมควรในเรื่องนี้ ในสมัยที่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ผมได้มีโอกาสร่วมเป็นสมาชิกในคณะกรรมการใน ช่วงปี ๒๕๒๔ ถึงปี ๒๕๓๑ ได้รับการแต่งตั้งจากท่านนายกรัฐมนตรีให้เป็นประธานคณะกรรมการสะสางกรณีที่ดีต่อนายกรัฐมนตรี อดีตหัวหน้าคณะปฏิวัติ ได้ออกคำสั่งลงโทษบุคคลต่าง ๆ ตามมาตราพิเศษของรัฐธรรมนูญการปกครองฉบับต่าง ๆ เช่น มาตรา ๒๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๒๑ ปรากฏชัดเจนจากการพิจารณาของคณะกรรมการว่า ได้มีการทำสำนวนสอบสวนโดยไม่ชอบหลายประการ คนสุจริตมีมากมายที่ถูกลงโทษ บางกรณีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแล้ว แต่ท่านนายกรัฐมนตรีกลับใช้อำนาจเด็ดขาดสั่งจำคุก -----

สิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวง ไม่ปรากฏว่ามีหัวหน้าคณะปฏิวัติหรืออดีต
 นายกรัฐมนตรีคนใดออกมาแสดงความรับผิดชอบ นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่งซึ่งชี้ให้เห็นว่า
 พฤติการณ์ในอดีตย่อมจะเป็นสิ่งที่ปัจจุบันควรคำนึงถึง เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยที่จะให้
 อำนาจเด็ดขาดแก่บุคคลคนเดียวและมอบอำนาจกันต่อไปเช่นนี้ มาตรา ๙ ในกรณีที่มี
 ความจำเป็นเพื่อแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงได้โดยเร็ว หรือป้องกันมิให้เกิด
 เหตุการณ์ร้ายแรงมากขึ้น ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกข้อกำหนดได้ถึง ๖ ประการ
 ตามที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้กล่าวแล้ว ผมจะกล่าวเฉพาะอย่างยิ่งในกรณี (๒) ของมาตรา
 ๙ แห่งพระราชกำหนด ห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือมั่วสุมกัน ณ ที่ใด ๆ หรือกระทำการใด
 อันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย อันนี้ใครจะเป็นผู้ชี้ขาด ใครจะเป็นผู้ตัดสิน
 ในเมื่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๔ ได้ระบุไว้ชัดว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการ
 ชุมนุมโดยเปิดเผยและสงบโดยปราศจากอาวุธ อันนี้เป็นเรื่องที่ชี้ชัดว่าบทบัญญัตินี้ขัดต่อ
 รัฐธรรมนูญอย่างยิ่ง เฉพาะอย่างยิ่ง (๓) ห้ามการเสนอข่าว การจำหน่าย หรือทำให้
 แพร่หลายซึ่งหนังสือ สิ่งพิมพ์ สื่อต่าง ๆ อันนี้จากประวัติศาสตร์อันยาวนานจะเห็นว่า
 บ้านเมืองเราได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นเวลาถึง ๗๓ ปี ได้ผ่านยุกระบอบที่ไม่
 เป็นประชาธิปไตย มีการใช้อำนาจเด็ดขาดไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการ
 เลือกตั้ง ใครเล่าครับที่เป็นปากเสียงของพี่น้องประชาชน สื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ เป็น
 ปากเสียง เป็นตัวแทนชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลทำการใดไม่ถูกต้องบ้างจะแก้ไขอย่างไร บางคน
 ถูกยิงทิ้ง โรงพิมพ์บางแห่งถูกทหารทุบแท่นพิมพ์ทิ้งโดยอำนาจเด็ดขาด แต่เขาเหล่านั้น
 ก็ต่อสู้มาเพื่อความถูกต้อง ประชาธิปไตยก็คลี่คลายขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้กรณีจะเกิดอะไรขึ้น
 ก็ตามในระบอบประชาธิปไตยสื่อมวลชนย่อมควรจะมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเผยแพร่
 สิ่งที่เป็นความจริง สิ่งที่รัฐบาลทำถูกต้องและผิดพลาด ถ้าหากไม่มีการเสนอข่าว ห้ามข่าว
 เราจะได้รู้อย่างไรว่ากรณีจลาจลที่เกิดขึ้นในจังหวัดที่ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น
 มีความคืบหน้าอย่างไร แค่นั้น อันนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลพึงตระหนัก

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินแล้ว นายกรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะ
 ดำเนินการได้หลายประการรวมทั้งหมด ๑๐ ประการ ซึ่งล้วนแต่เป็นอันตรายทั้งสิ้น เฉพาะ

อย่างยิ่งในมาตรา ๑๑ (๑) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคลที่สงสัยว่าเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดให้เกิดความสมานฉันท์หรือเป็นผู้ชี้แจง ผู้จำเริญ ผู้โฆษณา นี่ก็หมายความว่าสงสัยก็จับได้-----

- ๔๕/๑

สอดคล้องกับข้อความในมาตรา ๑๒ ที่ระบุว่าให้พนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง มีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องสงสัย โดยจะไปควบคุมไว้ในสถานที่ใดก็ได้ที่ไม่ใช่เรือนจำ ที่ไม่ใช่สถานีดำรวจ ที่ไม่ใช่ทัณฑสถาน อันนี้ครับ เป็นอันตรายอย่างยิ่ง ตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๘๗ ผู้ที่จะถูกจับกุมได้ต้องมีหลักฐานพอสมควรในฐานะผู้ต้องหา ดำรวจต้องไปสอบสวน มีหลักฐานพอสมควร ต้องแจ้งข้อหาให้เขาทราบว่าเขาต้องข้อหาอะไร ต้องแจ้งให้ญาติพี่น้อง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อเตรียมการต่อสู้คดี การที่จะให้อำนาจฝ่ายเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวบุคคลไว้ในที่ใดก็ได้ ซึ่งไม่ปรากฏ ถ้าหากจะมองในแง่ร้าย คล้าย ๆ กับเป็นการสนับสนุนให้มีการอุ้มไปเก็บไว้ในที่แห่งใดแห่งหนึ่ง อันนี้ผมขอฝากไว้ นะครับ พูดด้วยความรู้สึกจริงใจ มาตรา ๑๖ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำตามพระราชกำหนดนี้ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการการปกครองและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ศาลปกครองนั้นกระผมคิดว่าท่านประธานก็เคยดำรงตำแหน่งรองตุลาการศาลปกครองสูงสุด ท่านก็คงจะยืนยันได้ว่าศาลปกครองนี้เป็นส่วนหนึ่งของศาลยุติธรรม และดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ซ้ำคาดคิดเป็นที่เชื่อถือไม่ยิ่งหย่อนกว่าศาลยุติธรรมอื่น การที่ห้ามไม่ให้ใช้อำนาจในการฟ้องศาลปกครองนั้น มันน่าจะขัดต่อพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย เพราะระบอบประชาธิปไตยนั้นแบ่งอำนาจออกเป็น ๓ ฝ่าย อำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติและอำนาจตุลาการ การขอความเป็นธรรมจากอำนาจตุลาการนั้นเป็นพื้นฐานของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย การที่ห้ามเช่นนี้เป็นการขัดต่อทั้งสิทธิมนุษยชน ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และขัดต่อความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของบุคคลทั่วไป นะครับ นี่กระผมขอฝากเอาไว้ นอกจากนี้มาตรา ๑๗ ซึ่งเป็นมาตราที่มีปัญหาพอสมควร ท่านบัญญัติว่า พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตามพระราชกำหนดนี้ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญาหรือทางวินัยเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ในการระงับหรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย หากเป็นการกระทำที่สุจริต เพราะฉะนั้นอันนี้ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปบัญญัติอย่างนั้น เพราะว่าถ้าหากเจ้าพนักงานกระทำการโดยสุจริตมันก็ไม่ผิดกฎหมายอยู่แล้ว ถ้ากระทำผิดต่อหน้าที่ อย่างน้อยก็ผิด

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ หรือมาตราอื่น ๆ ไม่มีความจำเป็น เดียวก็เกิด
 ปัญหาว่าแค่ไหนโดยสุจริต แค่ไหนไม่สุจริต แล้วจะฟ้องได้หรือไม่ เพียงไร ก็เป็นปัญหาที่
 ก่อให้เกิดความยุ่งยากในความรู้สึกของคนทั่วไป ผมสรุปว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ขัดต่อ
 พื้นฐานของความเป็นประชาธิปไตย ขัดต่อพื้นฐานของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นเป็นกฎหมายหลักฉบับหนึ่งใน ๔ ฉบับที่ร่างขึ้นมา
 ก่อนปี ๒๔๗๗ และประกาศวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ -----

ให้เราได้เอกราชทางศาล เป็นกฎหมายพื้นฐานที่ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาทั้งหมด ว่าด้วยการจับกุม คမ်းซัง การสอบสวน การฟ้อง การพิจารณาของศาลทุกประการตั้งแต่เริ่มชั้นสอบสวน กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้เป็นหลักที่ปฏิบัติเหมือนกับในประเทศประชาธิปไตยโดยทั่วไป พระราชกำหนดฉบับนี้มีลักษณะเป็นกฎหมายวิธีพิจารณาเหมือนกันว่ามีการกำหนดกฎเกณฑ์ในการจับกุม คမ်းซัง ให้อำนาจมากมายตามที่กล่าวแล้วที่มีท่านสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ผมคิดว่านอกจากขัดต่อกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นพื้นฐานแล้ว น่าจะขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ ด้วย มาตรา ๒๓๕ ได้บัญญัติว่าการบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาล หรือวิธีพิจารณา เพื่อให้แก้คดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะจะกระทำมิได้ เพราะฉะนั้นการที่พระราชกำหนดฉบับนี้มีข้อความยกเว้นเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่จึงน่าจะขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๕ อย่างแน่นอนครับ ผมก็มีความรู้สึกเช่นนั้น ที่นี้ในกฎหมายทำนองนี้ ถ้าเราย้อนถึงในอดีตผู้ที่มีชีวิตอยู่มาตั้งแต่ครั้งปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ก็คงจะรู้ว่ารัฐบาลที่ไม่เป็นประชาธิปไตยได้ออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ และมีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายครั้ง มีบทบัญญัติ ที่ขัดฝ่าฝืนต่อรัฐธรรมนูญ ฝ่าฝืนต่อเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นักกฎหมายที่มีใจเป็นธรรมหลายยุค หลายสมัย ได้คัดค้านตลอดมา แต่ไม่สามารถจะแก้ไขอย่างไรได้ เพราะเห็นว่าบางยุค บางสมัยเราก็ไม่มีสภาผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้ง บางยุค บางสมัยมีการเลือกตั้ง แต่พรรคการเมืองที่มีความคิดที่จะแก้ไขเรื่องนี้ไม่มีเสียงมากพอ นี่เป็นสิ่งที่ตราตรึงอยู่อย่างใดก็ตามสิ่งที่ประจักษ์ชัด พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ได้ถูกยกเลิกโดยความร่วมมือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้าน และฝ่ายรัฐบาลในสมัยที่แล้ว เพราะถือว่าเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๕ ตามที่ผมกล่าวข้างต้น อันนี้เป็นอุทาหรณ์อันหนึ่งว่าพระราชกำหนดฉบับนี้น่าจะไม่ถูกต้องโดยหลักการ และความยุติธรรม ผมคิดว่าที่ผมอภิปรายในวันนี้ก็ไม่ประสงค์ที่จะติเตียนผู้ใด แต่ประสงค์ที่จะให้รัฐบาลกระทำการให้มันถูกต้อง เป็นที่เชื่อแน่ว่าถึงแม้ว่าพรรคฝ่ายค้าน

จะลงมติไม่เห็นชอบกับพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่เสียงท่วมท้นของรัฐบาลถึง ๓๗๗ เสียง พระราชกำหนดฉบับนี้ต้องผ่านแน่นอน เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลมีใจกว้าง ก็น่าจะรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายไม่ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และนักวิชาการ และองค์กรเอกชนต่าง ๆ เพื่อประกอบการแก้ไข เพื่อให้มันถูกต้องในภายหลัง ผมขอแสดงความรู้สึกส่วนตัวว่าตลอดระยะเวลาที่บ้านเมืองเป็นประชาธิปไตย ๗๓ ปีนี้ เรามีรัฐธรรมนูญ ๑๖ ฉบับ หลายฉบับไม่เป็นประชาธิปไตย หลายฉบับมีลักษณะเผด็จการ ประชาชนได้สูญเสียสิทธิเสรีภาพมากมาย ผู้ต่อสู้ที่ถูกต้องในแง่สิทธิมนุษยชน ได้ถูกจับกุมคุมขังมามากมาย ผมอาจจะเป็นคนหนึ่งที่อายุมากที่สุดในสภา ได้ผ่านชีวิตร้อนหนาวมาพอสมควร ผมเป็นคนหนึ่งได้ถูกจับกุมในคดีเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งรัฐ เพราะต่อต้านกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม นี่ก็เป็นประวัติศาสตร์ที่อยากให้พี่น้องได้ทราบ ใ้ว่ารัฐบาลฟังแก้ไขพระราชกำหนดให้ถูกต้อง และเป็นธรรมต่อไป ถึงแม้ว่าจะได้ออกมาแล้วและไม่เห็นด้วยก็ตาม ขอบพระคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปกลับมาที่พรรคไทยรักไทยนะคะ ท่านบุญจง เสร็จแล้วก็จะไปที่ประชาธิปไตย ท่านประเสริฐนะคะ และก็ไปที่พรรคชาติไทยท่านกุเฮงนะคะ จะได้เตรียมตัวไว้นะคะ เชิญครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อบังคับใช้ในพื้นที่ของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ กระผมเห็นด้วยและให้การสนับสนุน โดยกระผมมีเหตุผลที่จะให้การสนับสนุนดังต่อไปนี้ครับ

ประการที่ ๑ ครับท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลมีความจำเป็นเร่งด่วนแค่ไหนเพียงใดครับ จึงออกพระราชกำหนดฉบับนี้มาใช้ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ในกรณีที่เป็นความจำเป็นและฉุกเฉิน กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า นับตั้งแต่ต้นปี ๒๕๔๗ พื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เกิดเหตุการณ์ไม่สงบ เริ่มจากการปล้นปืนและก็มีอย่างต่อเนื่องทุก ๆ วัน พี่น้องประชาชนผู้บริสุทธิ์ ไม่ว่าจะเป็นชาวบ้าน ไม่ว่าจะเป็นพระภิกษุ หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่ข้าราชการที่ไปปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสียชีวิตร่วมพันคน ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลได้เข้าไปดูแลแก้ไขปัญหาเป็นไปตามที่พวกเราทราบกัน พี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ได้ให้ความหวังโยอยากให้เห็นสถานการณ์ที่ไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นจบสิ้นและให้สันติสุขเกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เวลาประมาณ ๑ ทุ่มเศษครับท่านประธานที่เคารพ เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดครับที่จังหวัดยะลา บรรดาผู้คิดไม่ดีต่อชาติบ้านเมือง ผู้ก่อความไม่สงบลั่นเสาไฟฟ้า ระเบิดสถานีจ่ายไฟฟ้า ระเบิดสถานที่ราชการหรือสถานที่ประกอบการของเอกชนหลายจุด ทำให้เมืองยะลามีมืดมิด พี่น้องประชาชนหวาดผวา เหตุการณ์อย่างนี้ไม่ใช่เหตุการณ์ปกติ ถ้าใครไปคิดเป็นเหตุการณ์ปกติคนเหล่านั้นเป็นคนปัญญาต่ำ ท่านประธานครับ เมื่อเกิดเหตุการณ์อย่างนี้หน้าที่โดยตรงของรัฐบาลจะต้องเข้าไปควบคุมสถานการณ์ ต่อนั้นมาอีก

๒ วันครับ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติออกพระราชกำหนดฉบับนี้ และมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ท่านประธานครับ นี่คือเหตุผลแห่งความจำเป็นเพราะเหตุการณ์จำเป็นเร่งด่วนและเป็นเหตุการณ์ฉุกเฉิน และในขณะเดียวกันครับพี่น้องประชาชนคนไทยหวาดผวว่า ไม่ว่าจะเป็นคนไทยอยู่เหนือ อยู่อีสานก็ห่วงใยพี่น้องชาวไทยได้ ที่สำคัญที่สุดครับ เหตุการณ์อย่างนี้คนธรรมดาปกติ ทำไม่ได้ คนเหล่านั้นต้องเป็นคนชั่ว คนเหล่านั้นต้องเป็นคนคิดไม่ดีต่อชาติบ้านเมือง ฉะนั้นเราจึงต้องมีเครื่องมือเพื่อให้พี่น้อง ทหาร ตำรวจ และพลเรือน ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ในชายแดนภาคใต้ เขาได้มีเครื่องมือในการทำงาน ท่านประธานครับ ช่วงเกิด ความไม่สงบที่ยะลาวันนั้น รัฐสภาปิดสมัยประชุมครับ มันเป็นความชอบธรรมของรัฐบาล ครับที่จะต้องหาเครื่องมือเข้ามาบริหารประเทศแล้วให้เกิดความปกติสุขมากที่สุด คนบริสุทธิ์ไม่ต้องกลัวเครื่องมือชิ้นนี้ เครื่องมือชิ้นนี้จะใช้กับคนที่คิดไม่ดี คิดร้ายต่อบ้านเมืองเท่านั้น ฉะนั้นนี่คือเหตุผลที่ ๑ ที่เป็นการจำเป็นที่รัฐบาลต้องออก พ.ร.ก.

ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุผลประการที่ ๒ การออกพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นมา มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนักวิชาการ หรือสิทธิมนุษยชนว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วเป็นการลิดรอนสิทธิของประชาชน เป็นการกดขี่ข่มเหงประชาชน ประชาชนจะไม่ได้ความเป็นธรรม แผ่นดิน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องลุกเป็นไฟกับกฎหมายฉบับนี้ ผมเองมีเหตุผลที่จะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ตลอดระยะเวลา ๒ ปี ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันนี้ เหตุการณ์ภาคใต้ก็ยังมืออย่างต่อเนื่อง คนบริสุทธิ์เสียชีวิต ลูกเมียมีปัญหา วันนี้อะไรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในภาคใต้ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ ความมั่นคง หรือหลายสิ่งหลายอย่างนั้นเกิดปัญหาทั้งสิ้น ถ้ามองว่าตลอดระยะเวลา ๒ ปี บรรดา ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นพลเรือน ทหาร ตำรวจ เขาก็มีเครื่องมือในการทำงานอยู่แล้ว เมื่อเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นเขาก็สามารถมีกฎหมายรองรับ แต่ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดว่า ๒ ปีที่ผ่านมาอันกฎหมายแต่ละฉบับนั้นมันอยู่กระจัดกระจาย มันอยู่ในหลาย ๆ ฉบับที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่หากเกิดต้องมีการจับกุมนี้ ทางเจ้าหน้าที่เขาก็สามารถใช้กฎอัยการศึกมาตรา ๑๕ ทวิได้ หรือหากมีกรณีการใช้อำนาจในการสอบสวนปากคำผู้กระทำความผิด เขาก็สามารถใช้กฎอัยการศึกที่สามารถดำเนินการได้ภายใน ๗ วัน หรือกรณีที่ มีการชุมนุมประท้วงแล้วก่อให้เกิดความเสียหายต่อพี่น้องประชาชน เขาก็สามารถจับกุมได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตราที่ ๑๓๕/๑ หรือกรณีการค้น การยึด การอายัด ก็สามารถทำได้ตามกฎหมายอัยการศึก การสอบสวนทวงกรรมทางการเงินว่ามีการโอนเงินจากต่างประเทศเข้าบัญชีอย่างไรหรือไม่ เขาก็สามารถทำได้ตามกฎหมายว่าด้วยการฟอกเงิน หรือการตรวจสอบสื่อมวลชนหรือบุคคลอื่น ๆ ต่าง ๆ ก็สามารถทำได้กฎหมายอัยการศึกและพระราชบัญญัติบริหารราชการกรณีฉุกเฉินมาตราที่ ๙ การดักฟังโทรศัพท์ครับท่านประธาน ก็สามารถทำได้โดยเป็นไปตามกฎหมายสอบสวนคดีพิเศษ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเสียก่อน การชุมนุมประท้วง การประกาศ (Curfew) เคอร์ฟิว เจ้าหน้าที่เขาก็สามารถใช้กฎหมายอัยการศึกที่มีอยู่ รวมตลอดทั้งการปิดถนน ก่อความไม่สงบให้กับพี่น้องประชาชน ก็ใช้กฎหมายพระราชบัญญัติจราจร ท่านประธานครับ ที่ผมมาเรียนท่านประธานทั้งหมดนี้ กฎหมายให้อำนาจกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป วันนี้

การออกพระราชกำหนดว่าด้วยการบริหารราชการในกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้น เป็นการนำอำนาจทั้งหมดที่อยู่กระจัดกระจายในกฎหมายแต่ฉบับมาบูรณาการอยู่ใน พ.ร.ก. ฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เครื่องมือในการทำงานเพื่อนำไปสู่สันติสุข จะต้องเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดความสะดวต่อเจ้าหน้าที่ ต่อการบริหารจัดการ จะต้องมีการ บูรณาการอำนาจเพื่อให้เจ้าหน้าที่นั้นสามารถใช้เครื่องมือชิ้นนี้ได้ และนำไปสู่เป้าหมายที่รัฐบาลอยากเห็นคือความสันติสุข ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเรียนข้างต้นแล้วละครับ พ.ร.ก. นี้ คนบริสุทธิ์ไม่ต้องกลัว คนที่กระทำความผิดเท่านั้น คนที่คิดไม่ดี คิดร้ายต่อบ้านเมืองเท่านั้นจะต้องถูกกฎหมายบ้านเมืองดำเนินคดี ผมเองต้องกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าใน พ.ร.ก. ฉบับนี้ มีด้วยกันทั้งหมด ๑๙ มาตรา ผมจะหยิบยกให้ท่านประธานได้แลเห็นว่าที่เขาคู่กันอยู่เสมือนว่าการออกพระราชกำหนดของ รัฐบาลเป็นการออกกฎหมายมาลิดรอนสิทธิของประชาชน เป็นการออกกฎหมายมากดขี่ ข่มเหงชาวบ้าน ไม่จริงครับ ผมจะยกตัวอย่างเพียงมาตราเดียวเพื่อให้ท่านประธานได้แลเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เลยครับ เป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การจัดการการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่รัฐบาลต้องการ นั่นคือสันติสุข ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะหยิบยกในมาตราที่ ๑๗ ของพระราชกำหนดว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ ฉุกเฉินให้ท่านประธานได้รับทราบ -----

กฎหมายฉบับนี้จะวิพากษ์วิจารณ์กันเยอะ นักวิชาการออกมาพูด กรรมการชุดนั้นออกมาพูด นักกฎหมายออกมาพูด จิตปรุงแต่งหรือวิตกกังวลไม่ทราบ ออกมาพูดว่ากฎหมายมาตรานี้เป็นเครื่องมือที่จะให้รัฐบาลนั้นจัดการใครก็ได้สั่งให้ใครตายก็ได้ ท่านประธานครับ รุนแรงเกินไป มันรุนแรงเกินไปครับ วันนี้ผมต้องกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ขออนุญาตอ่านรายละเอียดกฎหมายมาตรา ๑๗ ให้ท่านประธานได้รับทราบเพื่อผมจะชี้ให้เห็นว่ามันไม่ใช่เลยครับ มันเป็นการเขียนกฎหมายที่เกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนและทำให้ผู้ใช้กฎหมายนั้นสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในมาตรา ๑๗ ของ พ.ร.ก. ฉบับนี้เขาบอกว่า พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางวินัย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการระงับหรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย หากเป็นการกระทำที่สุจริต ไม่เลือกปฏิบัติและไม่เกินสมควรแก่เหตุหรือไม่เกินกว่ากรณีจำเป็น แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับความเสียหายที่จะเรียกค่าเสียหายจากทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ นี่คือสาระกฎหมายของฉบับนี้ ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์กับบรรดาผู้รู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะพูดนอกเวที ถามเขาเหล่านั้นผิดไหม ไม่ผิดครับ แต่อย่าจิตปรุงแต่ง อย่าวิตกกังวลว่าตรานี้เป็นเครื่องมือ เป็นใบสั่งจะให้ใครตายก็ได้ มันไม่ใช่ครับท่านประธาน วันนี้บ้านเมืองมีชื่อมีแป มีกฎหมายครับ ผมต้องกราบเรียนอย่างนี้ว่า สาระของกฎหมายฉบับนี้ผู้ที่กระทำความผิดนั้นจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและตัวเองจะต้องพิสูจน์นะครับ ว่าสิ่งที่ตัวเองกระทำต่อประชาชนจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าจะต้องเป็นการกระทำต่อหน้าที่ ถ้านอกหน้าที่ไปทำต่อชาวบ้านคนใดคุณต้องรับผิดชอบในการกระทำ ทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา ประการที่ ๒ ต้องเป็นการกระทำโดยสุจริต ประการที่ ๓ นั้นต้องไม่เลือกปฏิบัติและประการสุดท้ายต้องไม่เกินสมควรแก่เหตุ เห็นไหมครับมันมีหลักมีเกณฑ์ วันนี้ถ้าเจ้าหน้าที่เขาทำอะไรขึ้นมา ไปฆ่าชาวบ้านที่จังหวัดยะลาสักคนหนึ่ง นั่นแน่นอนที่สุดครับ ญาติของผู้ตายพ่อแม่เขา ภรรยาเขา เขาสามารถดำเนินคดีทั้งทางแพ่ง ทางอาญาได้ เจ้าหน้าที่คนนั้นจะต้องพิสูจน์ว่าคุณทำโดยสุจริต ทำโดยหน้าที่ ไม่เกินกว่าเหตุ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้บรรจุอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ทั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพครับถามว่าสภาแห่งนี้เคยให้ความเห็นชอบกฎหมายลักษณะอย่างนี้มีบ้างไหม มีเยอะครับ ผมจะยกตัวอย่างว่าสภาผู้แทนราษฎรของเราได้มี

การอนุมัติให้ความเห็นชอบกฎหมายลักษณะนี้มีอยู่หลายฉบับ ฉบับที่ ๑ ครั้น
คือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑
ในมาตรา ๒๔ เขียนว่า ห้ามไม่ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ
จังหวัด ผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำจังหวัด และอนุกรรมการที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง
แต่งตั้ง กระทำการใดอันมิชอบด้วยหน้าที่ เพื่อเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรค
การเมืองใด หรือกระทำการหรือละเว้นการกระทำโดยทุจริต หรือประพฤติมิชอบในการปฏิบัติ
หน้าที่ ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งกระทำการตามหน้าที่โดยสุจริต ย่อมได้รับความ
คุ้มครองไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญาใช้หลักเดียวกันครับ ถ้าสุจริตคุณไม่ต้อง
รับผิดชอบ ถ้าคุณทุจริต คุณทำไม่ชอบ คุณต้องรับผิดชอบ นี่คือกฎหมาย กกต. มาตรา ๒๔
สภาให้ความเห็นชอบ ส่วนอีกฉบับครับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ ในมาตรา ๓๕ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งหรือทางอาญา เนื่องจากการกระทำที่ตนได้กระทำตามหน้าที่ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าทำตามหน้าที่คุณไม่ต้องรับผิดชอบ หรือแม้แต่
กฎหมายฉบับสุดท้ายที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรนี้ก็ให้มีมาแล้วครับ ท่านประธาน
นั่นก็คือกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕
มาตรา ๑๑๕ -----

ขออนุญาตอ่านสุดท้ายสั้น ๆ ครับ เขาบอกว่าคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัด กรรมการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ จงใจไม่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือกระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่เพื่อเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัคร หรือกระทำการหรือละเว้นการกระทำโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปีถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง มีกำหนด ๑๐ ปี ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งกระทำการตามหน้าที่โดยทุจริตย่อมได้รับการคุ้มครองไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขียนยกเพื่อให้ประธานแลเห็นว่ากฎหมาย พ.ร.ก. มีอยู่ ๑๙ มาตรา ถูกกล่าวหาว่าจะลิดรอนสิทธิประชาชน ข่มเหงประชาชน ผมขียนยกมาตรา ๑๗ ที่ถูกกล่าวหาเป็นเครื่องมือ เป็นใบสั่ง เป็นใบซ่า จริง ๆ แล้วไม่ใช่ แต่มันเป็นเครื่องมือของเจ้าหน้าที่ที่จะนำไปสู่ความสงบสุข ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แล้วสภาแห่งนี้ก็เคยพิจารณาให้ความเห็นชอบใช้กฎหมายมาแล้วหลายฉบับ ท่านประธานที่เคารพครับ ฉะนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าเรื่องอย่างนี้ไม่ใช่สักแต่จะพูด จะต้องคำนึงถึงคนทำงาน ถึงรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ วันนี้ผมบอกแล้วอย่างไรครับบ้านเมืองทุกคนต้องอยู่ภายใต้กฎหมายใครทำผิดต้องรับผิดชอบ ใครบริสุทธิ์ ใครทุจริตไม่ต้องกลัวครับ ประการที่ ๓ ครับ เหตุผลสุดท้าย รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยมาจากการเลือกตั้งของประชาชน นายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรมาจากการเลือกตั้งของชาวบ้าน ฉะนั้นการที่ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ว่าออก พ.ร.ก. นั้นจะเป็นการกดขี่ข่มเหงของประชาชนนั้น ท่านจิตปรุงแต่ง รัฐบาลของประชาชนจะไปข่มเหงประชาชนได้อย่างไร ผมติดตามมาตลอด นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีมีแต่คิด ทำอย่างไรจะให้บ้านเมืองปกติสุข ทำอย่างไรจะให้คน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่สงบเหมือนอีสานบ้านผมไม่ต้องเอาปืนมายิงกัน ไม่ต้องระเบิดเสาไฟฟ้า ท่านประธานครับ ฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่าวันนี้ พ.ร.ก. ฉบับนี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรเพื่อขอความเห็นชอบ เราในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเราต้องร่วมกันครับ ร่วมกันเสนอแนะปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ร่วมกันให้

กำลังใจรัฐบาล ร่วมกันให้กำลังใจเจ้าหน้าที่ อย่าไปมองว่ากฎหมาย พ.ร.ก. ฉบับนี้เหมือนรถน้ำมันไปเทไว้ที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เหมือนพรรคฝ่ายค้านพูดเมื่อสักครู่นี้ นั่นจิตปรุงแต่ง ถ้ามีจิตปรุงแต่งอย่างนี้ บรรดาพี่น้องข้าราชการเขาจะหวั่นไหว เขาจะหวั่นไหวครับ วันนี้เราต้องช่วยกันเถอะครับ เราต้องหันหน้ามาคุยกัน มาช่วยกันเสนอแนะ ทุกคนอยากให้เห็น ฉะนั้นผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร ผมจึงขอสนับสนุนพระราชกำหนดว่าด้วยการบริหารราชการในกรณีฉุกเฉินใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยเหตุผลทั้งหมดที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ผมจึงให้การอนุมัติ พ.ร.ก. ฉบับนี้ครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ครับ ส.ส. จังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ครับ ก่อนอื่นผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า พ.ร.ก. ฉบับนี้ผมไม่เห็นด้วยในเบื้องต้นครับ ไม่เห็นด้วยครับ ที่นี้ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า การไม่เห็นด้วยกับ พ.ร.ก. ฉบับนี้ไม่ได้หมายความว่าพวกผมปัญญาอ่อนนะครับ ไม่ใช่ครับ และก็ไม่ได้หมายความว่าพวกผมเป็นคนไม่รักชาติ ไม่ใช่ หรือไม่ต้องการแก้ไขปัญหาของชาติที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาปี ๒ ปีติดต่อกันนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า เรื่องการรู้หรือไม่ว่าใครเป็นคนทำ ใครเป็นโจร ในพื้นที่ มันคนละประเด็นกับการลงพื้นที่หรือไม่ การเป็นผู้แทนราษฎรถามว่าลงพื้นที่ไหม ต้องลงครับ ถ้าไม่ลงสอบตกครับ ลงทุกอาทิตย์ไหม ลงทุกอาทิตย์ครับ แต่จะรู้ว่าใครเป็นโจรหรือไม่ ไม่ใช่หน้าที่พวกผม เพราะพวกผมไม่ได้คบกับโจรครับ พวกผมปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ประชาชนเลือกตั้งครับ -----

ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนท่านอย่างนี้ครับว่าวันนี้พรรคประชาธิปัตย์โดยท่านเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ท่านสุเทพ เทือกสุบรรณ เมื่อ ๒ - ๓ อาทิตย์ก่อน ท่านเรียก ส.ส. ทั้ง ๓ จังหวัดนระครับ ของพรรคประชาธิปัตย์ ๑๑ ท่านไปประชุมกันที่จังหวัดสงขลา แล้วก็ให้นโยบายเลยครับท่าน ว่าปัญหาเรื่อง ๓ จังหวัดให้ถือเป็นปัญหาของชาติให้ร่วมมือกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาให้ได้ ท่านให้นโยบายชัดเจน ถ้าร่วมมือกับรัฐบาลเพื่อยุติปัญหาได้ต้องร่วมมือครับ ถ้าร่วมมือกับ กอส. เพื่อแก้ไขปัญหาของแผ่นดินได้ให้ร่วมมือ พวกผมก็ปฏิบัติหน้าที่และเชื่อฟังคำสั่ง และก็มีความตั้งใจอยู่ตรงนั้นอยู่แล้ว ผมอยากจะเรียนท่านประธานครับว่า ผมเป็น ส.ส. ของจังหวัดยะลาครับ ผมเป็น ส.ส. เขตเลือกตั้งที่ ๑ เขตที่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ที่มีปัญหานี้ละครับ ผมอยากจะเรียนท่านประธานครับว่า ผมไม่เห็นด้วยกับ พ.ร.ก. ฉบับนี้ เพราะผมมีเหตุผลของผม เพราะผมเข้าใจว่ารัฐบาลตัดสินใจออกพระราชกำหนดฉบับนี้หลังเหตุการณ์ความรุนแรงในจังหวัดยะลาเมื่อคืนวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เพียงระยะเวลา ๑๕ ชั่วโมงไม่เกินครับ แมกซ์ซิมัม (Maximum) มากที่สุดก็คือ ๑๕ ชั่วโมง ผมไม่คิดว่ากฎหมายที่ใช้ระยะเวลาจำกัด ๑๕ ชั่วโมงจะเป็นกฎหมายที่สมบูรณ์และรอบคอบ มุมมองแตกต่างกันครับ รัฐบาลได้ให้เหตุผลว่ากฎหมายเดิมที่มีอยู่ไม่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้ มีคนที่นั่งอยู่ในกรม. ท่านหนึ่ง ผมไม่เอ่ยนามครับ เพราะว่าท่านเป็นคนนอกสภา ท่านเคยพูดเอาไว้ให้สัมภาษณ์ทางหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชน ท่านบอกว่าถ้าไม่ออก พ.ร.ก. ฉบับนี้ อย่าว่าแต่ท่านรองนายกรัฐมนตรีไปนั่งเลย ต่อให้ท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณไปนั่ง ก็แก้ปัญหาไม่ได้ ท่านว่าอย่างนั้น ผมก็ถามท่านน่ะครับในที่ประชุมที่หนึ่งใน กอส. ผมก็ถามว่าแล้วในอดีตมันมีกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ถ้าไม่มีทำไมมันถึงไม่มีปัญหาอย่างนี้ เพราะมุมมองแตกต่างกันครับ เพราะการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านครับ ย่อมมีมุมมองที่แตกต่างกับรัฐบาล ถ้ามุมมองอันเดียวกันนี้เขาเรียกเผด็จการครับ การออกกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งโดยเฉพาะกฎหมายสำคัญ ๆ นั้นนี้ ผมคิดว่าออกเพียงชั่วพริบตา ชั่วข้ามคืนนี้ กฎหมายฉบับนั้นตามที่ผม กราบเรียนท่านประธานว่ามีจุดอ่อน ยกตัวอย่าง พ.ร.ก. ฉบับนี้ซึ่งหลายท่านได้อภิปรายไปตามมาตรา ผมจะไม่ลงลึกนะครับ แต่ผมจะยกตัวอย่างเพียง

บางมาตราให้ฟัง ยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๙ (๓) ห้ามการเสนอข่าวสาร ผสมกราบเรียน ท่านประธานเลยครับ ถ้าข่าวไม่มีนี้ชาวบ้านแย่นะครับ ถ้ามีคนฆ่ากันตายอยู่ตรงหมู่บ้าน ติดกัน หรือหัวหมู่บ้าน ทำหมู่บ้านนี้ไม่รู้เลยครับ ไม่รู้นี่เดินออกไป ไปเจอ ผู้ก่อเหตุร้ายนี่ เผลอ ๆ ตายเพิ่มครับ เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายอย่างนี้มองด้านเดียวไม่ได้ ต้องมอง อีกหลายด้านประกอบกันครับ การออกกฎหมายนี้มาเพียงเพื่อต้องการเพิ่มอำนาจ หรือ เพื่อต้องการเพิ่มความคล่องแคล่วให้กับตัวเอง หรือเพื่อความคล่องแคล่วให้กับผู้ปฏิบัติหน้าที่ จากระยะเวลาที่ผ่านมาท่านประธานครับ เห็นชัดและพิสูจน์ได้ชัดครับว่าแก้ปัญหา ไม่ได้ ถ้าแก้ได้นี่ ตั้งแต่มีกฎอัยการศึกคงแก้ไปแล้ว วันนี้เรามาออกกฎหมายเพิ่มมีอะไร รับรองครับว่าแก้ได้ เราใช้กฎหมายนี้มาตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ใช้มาจนปัจจุบัน เดือนครึ่งแล้วยังแก้ไม่ได้เลยครับ เหตุการณ์ความรุนแรงอย่าว่าลดเลยครับ ท่านรอง นายกรัฐมนตรีชี้ชัดชั้กนี้ประชุมกับพวกผมนะครับ ทาง กอส. ก็คุยกันอยู่ มันไม่ได้ลดครับ เหตุการณ์นี้ต้องยอมรับว่าเพิ่มขึ้นแต่รุนแรงมาน้อยต่างกันครับ มีผู้รู้บอกไว้ ครับว่าการ แก้ปัญหาให้ได้ นั้น ต้องไม่ด่วนสรุปอะไรลงไปก่อนที่จะรู้ข้อเท็จจริงครับ ท่านรู้หรือยัง ครับข้อเท็จจริง แล้วท่านกับบอกว่าต้องออก พ.ร.ก. คืบที่ท่านออก พ.ร.ก. คืบที่เกิดเหตุ แล้วท่านมาออก พ.ร.ก. นี้ ถ้าเอาประโยคนี้อมาใช้ท่านรู้ข้อเท็จจริงหรือยังครับ ข้อเท็จจริง มันคืออะไรครับ-----

ปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่ทุกวันนี้ะครับ เพราะรัฐบาลขาดข้อเท็จจริงครับ รัฐบาลขาดข้อเท็จจริงจึงนำไปสู่การวินิจฉัยปัญหาที่เราพูดกันมาตลอด ๒ ปีเต็มครับว่า รัฐบาลนำไปสู่การวินิจฉัยปัญหาที่ผิดพลาดมาโดยตลอด ไม่ได้กล่าวหา เพราะรักชาติ รักแผ่นดินครับ ท่านไม่ได้อยู่ในจังหวัดยะลา ผมอยู่ตรงนั้น ผมฟังเสียงระเบิดทุกวันครับ ตั้งแต่ต้นจนปัจจุบันเปล่ง่าย ๆ ครับว่า รัฐบาลรู้ไม่จริงครับ เมื่อรัฐบาลรู้ไม่จริงนี้มันเกิดอะไรขึ้นครับ ก็เหมือนกับเกิดเหตุการณ์กรณีจังหวัดยะลาคืนวันที่ ๑๔ กรกฎาคมครับ ความเสียหาย มีมากยอมรับครับ แต่ไม่ใช่เพราะขาดกฎหมายครับ แต่ขาดผู้ใหญ่สั่งการครับ รถดับเพลิงนี้ไม่ออกครับ ไม่กล้าออกไปดับเพลิง วิฑู ว. กันให้วุ่นเลยครับ ใครไปอยู่ในเหตุการณ์ฟังวิทยุนี้สถานีดับเพลิงบอกว่าไม่มีคนสั่ง ไม่กล้าออกไปดับเพลิงครับ ชาวบ้าน ร้านค้าที่ได้รับความเสียหายห่างจากสถานีดับเพลิงเพียง ๕๐๐ เมตร เขาขับรถกระบะวิ่งไป ๒ รอบ ๓ รอบ ๕ รอบ วิ่งไปบอกสถานีรถดับเพลิงนี้ให้มาช่วยดับเพลิงหน่อยเถอะครับ เจ้าหน้าที่บอกเลยไม่มีคนสั่งการ ไม่กล้าออกครับ เพราะฉะนั้นนี่คือความจริงครับ เพราะผมถึงกล่าวหารัฐบาลว่ารัฐบาลขาดข้อเท็จจริง ไม่ใช่ขาดกฎหมายครับ ถ้ารถดับเพลิงออกไปดับเพลิงก่อน ปัญหาอย่างนี้ไม่เกิดครับ เพราะฉะนั้นปัญหาอย่างนี้ไม่ใช่แก้โดยการออก พ.ร.ก. ครับ ต้องแก้ที่คน แก้ที่การบริหารงานของรัฐบาลเองครับ ยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งนะครับ เรื่องกรณีการเปิดตลาดนัดชายของที่นายกรัฐมนตรื ท่านรัฐมนตรีหวังดีทั้งคณะเลยครับ ไปรณรงค์การขายของไปเปิดตลาดนัดชายของวันศุกร์ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า อยากให้นายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรี มีความเข้าใจเรื่องการขายของวันศุกร์ เราต้องเข้าใจก่อนนะครับว่า เราจะไปเปิดตลาดนัดนี้ เหตุผลคืออะไรครับ เอาธงฟ้าไปนี่คืออะไรครับ สินค้าธงฟ้าเขามีเหตุผล ๒ อย่างเท่านั้นนะครับ อย่างที่ ๑ ก็คือสินค้าในพื้นที่ขาดแคลนก็เอาสินค้านี้ไปขายให้กับประชาชน อย่างที่ ๒ ครับ สินค้าในท้องที่มีราคาแพง แพงเกินไป แพงเกินกว่าที่ประชาชนคนบริสุทธิ์จะซื้อสินค้าอุปโภค บริโภคได้ ก็เอาธงฟ้าราคาถูกลงไป ๒ ปัญหาไม่ได้เกิดกับพื้นที่ ๓ จังหวัด คนขาย ไม่ได้ขายแพง สินค้าใน ๓ จังหวัดไม่ได้ขาดแคลนครับ แต่ที่เขาหยุดขายในวันศุกร์เพราะฝ่ายตรงข้าม ตรงข้ามกับใครครับ ฝ่ายที่ตรงข้ามกับรัฐบาล ฝ่ายที่ตรงข้ามกับรัฐบาลเขาข่มขู่ให้หยุดขายในวันศุกร์ครับ ถามว่า

ประชาชนเชื่อเขาหรือไม่ ประชาชนไม่เชื่อหรือครับ ไม่เชื่อคนข่มขู่หรือครับ แต่ประชาชนมี
เหตุผล ๓ ประการที่ต้องหยุดครับ

ประการที่ ๑ ประชาชนไม่มั่นใจในการดูแลของรัฐครับ

ประการที่ ๒ ประชาชนไม่เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐจะให้ความคุ้มครอง
ประชาชนได้ครับ

ประการสุดท้ายครับ ประชาชนไม่มั่นใจในความปลอดภัยของตัวเองครับ
ดังนั้นรัฐต้องแก้ครับ แก้ด้วยการสร้างความเชื่อมั่นไม่ใช่ไปเปิดขายของวันศุกร์ ไปเปิดอย่างนี้
แก้ไม่ได้หรือครับ ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าอย่าให้ทาง
รัฐบาลอย่าตีโจทย์ผิดครับ ตีโจทย์ผิดของผม ผมอยากจะเรียนว่าพื้นที่ ๓ จังหวัดไม่มีปัญหา
แต่คนบางกลุ่มมีปัญหาครับ คนที่มีปัญหาแก้ที่ตรงไหนครับ ต้องแก้ที่คนครับ แก้ที่คนก็ต้อง
แก้ด้วยการยอมรับครับว่าคนที่เอาจไปต้องรู้พื้นที่ ประการที่ ๑ แต่รู้พื้นที่อย่างเดียวไม่พอ
ต้องรู้ประการที่ ๒ ด้วยครับ ต้องรู้จักคนในพื้นที่ด้วยครับว่าคนนี้เป็นใคร อยู่ที่ไหน มีอำนาจ
มีอิทธิพลขนาดไหน มีพรรคพวก มีเครือข่ายโยงใยขนาดไหนต้องรู้ครับ -----

ประการที่ ๓ ต้องยอมรับความแตกต่างทางอัตลักษณ์ของคนในพื้นที่ครับ

ประการที่ ๔ สำคัญครับ ต้องแก้ด้วยหลักสมานฉันท์ ไม่ใช่ใช้ความรุนแรงครับ

ผมคิดว่าแนวทางอย่างนี้ต้องคิดไปข้างหน้า วันนี้รัฐบาลแก้ตามหลังทุกวัน เขาบอกว่าประกาศว่าหยุดขาย รัฐบาลก็ออกไปเปิดตลาดนัด อย่างนี้แก้ไม่ทัน เขาบอกว่ามีเหตุการณ์เกิดความรุนแรง วันที่ ๑๔ กรกฎาคม รัฐบาลก็บอกว่าออก พ.ร.ก. อย่างนี้เขาเรียกแก้ตามหลัง รัฐบาลต้องคิดโจทย์ไปข้างหน้า รัฐบาลคิดไปล่วงหน้าสิครับว่า เขาจะเกิดอะไร เราจะทำอย่างไร สมมุติ ผมสมมุติ นะครับ ถ้าเกิดเขาประกาศใหม่ นะครับ เขาประกาศว่าต่อไปนี้ห้ามโรงเรียนสอนวันศุกร์ และท่านจะทำอย่างไรครับ เพราะต้องคิดโจทย์ไปก่อน คิดปัญหาไปก่อนครับ อย่าคิดตามหลัง ถ้าคิดตามหลังแก้ไม่ทันครับ เพราะเขาใช้เครื่องบิน เราใช้รถจักรยาน แก้ไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ ความแตกแยกทางความคิดของประชาชนใน ๓ จังหวัดปัจจุบันมีมากครับ รัฐบาลต้องสร้างความสมานฉันท์ให้กลับคืนครับ อย่าสร้างความแตกแยกเพิ่มขึ้น มิฉะนั้นจะแก้ไขยาก ยาก และจะยากยิ่งขึ้นในอนาคตครับ ผมเรียกร้องเลยครับ ให้ทุกฝ่ายที่ใช้ความรุนแรง หยุดใช้ความรุนแรงเถอะครับ และยุติการยั่วยุ เพื่อยุติปัญหาโดยเร็วครับ ผมเห็นใจประชาชนใน ๓ จังหวัดครับ ทั้งชาวพุทธและชาวมุสลิมครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปพรรคชาติไทยครับ ท่านภูเฮง ท่านวัฒนา และท่านเจอามิง พรรคประชาธิปไตยครับ เชิญท่านภูเฮงครับ

นายภูเฮง ยาวอหะซัน (นราธิวาส) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายภูเฮง ยาวอหะซัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคชาติไทย ก่อนอื่น ขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า การประกาศใช้พระราชกำหนด วันที่ที่สมาชิกบางท่านบอกว่าที่จังหวัดตัวเองไม่ได้มีปัญหา ก็เพราะว่าไม่ได้ใช้พระราชกำหนดตัวนี้นะครับ ผมก็อยากให้เอาพระราชกำหนดนี้ไปใช้ที่จังหวัดท่าน และท่านจะรู้ว่ามีปัญหาจริง ๆ ปัญหาที่เราพูดวันนี้ คือ ปัญหาพระราชกำหนดตัวนี้ครับ ที่ใช้อยู่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ใช่พวกผมไม่ได้ทำหน้าที่ ไม่ได้ลงพื้นที่นะครับ แต่ว่าวันนี้ที่นำกลั้วมากกว่านั้นคือ อาจจะมีคนของพรรค

ไปมีเชื้อด้วยในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันนี้เป็นเรื่องที่น่ากลัวนะครับ เมื่อมีการประกาศใช้พระราชกำหนดใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถ้าถามว่าวันนี้เหตุการณ์มันดีขึ้นไหม ก็ต้องตอบวันนี้เลยครับว่า รุนแรงขึ้นกว่าเดิม ถ้าสังเกตดูจากหน้าหนังสือพิมพ์วันนี้ จากการลอบทำร้าย จากการชุมนุม วันนี้กลายเป็นการถล่ม และทุกวันนี้แต่เสียงระเบิดครับวันนี้ อยากจะถามว่าชาวบ้านเขาอยู่กันอย่างไรร เพราะพระราชกำหนดตัวนี้ที่ประกาศออกไปใช้ ไม่ได้ทำให้กลุ่มผู้ไม่หวังดีกลัวนะครับ แต่เป็นประชาชนที่กลัว วันนี้ประชาชนหัวหดหมดแล้วครับ อันนี้อยากจะฝากให้ทางท่านรัฐบาลได้ดูแลนะครับ และเมื่อมีเหตุการณ์ที่เยอะขึ้น ความสูญเสียวันนี้ก็เยอะขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางด้านชีวิต หรือว่าทรัพย์สิน

ประการสำคัญคือวันนี้รัฐบาลบอกว่า กลุ่มไม่หวังดีที่ทำการรุนแรง วันนี้เพราะถึงทางตันแล้ว ไม่มีทางไป จึงมีการตอบโต้รุนแรง เมื่อประกาศใช้พระราชกำหนด ผมเป็นห่วงว่าถ้าเหตุการณ์ยังยืดเยื้อ และยังรุนแรงอยู่อย่างนี้เป็นเวลาหลาย ๆ หรือว่าหลาย ๆ เดือนขึ้นไปอีก คนที่ถึงทางตันจริง ๆ น่าจะเป็นรัฐบาล และผลกระทบที่ท่านประกาศใช้ พ.ร.ก. ฉบับนี้จะกระทบมาถึงท่าน อันนี้เป็นเรื่องที่ผมเป็นห่วง ก็อยากเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ เมื่อหลายเดือนที่ผ่านมา เราเคยเอาปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มาพูดในสภาแห่งนี้ ผมเคยพูดว่าวันนั้น ปัญหาสำคัญคือความเข้าใจในวิถีชีวิตของคน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ได้ออกกฤษฎีกาเมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมา บอกว่าวันนี้พื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่พิเศษ พื้นที่พิเศษก็คือว่าคน ๓ จังหวัด คนส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม ผิดกับอีกจังหวัดทั่วไปที่เหลือ คือคนส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ ปัญหามันก็เลยเยอะ แต่ถามว่าวันนี้พอเราเอาพระราชกำหนดนี้มาใช้ ถามว่าเราเคยถามคนในพื้นที่ใหม่่ว่าเราจะเอาอย่างไร วันนี้ไม่ใช่เลยครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนกำกับเองหมดเลย รวบอำนาจมาอยู่ที่ท่านหมดเลย ท่านใช้อำนาจคนเดียว พอมีผลกระทบกลับมา ท่านก็บอกว่าชาวบ้านไม่ให้ความร่วมมือ จริง ๆ ตั้งแต่แรกแล้วไม่มีตัวแทนชาวบ้านหรือชาวบ้านเองมีส่วนร่วมในการกำหนดพระราชกำหนดฉบับนี้ ที่เอาไปใช้กับตัวเขาโดยตรง

ในพื้นที่ เมื่อวันนี้ชาวบ้านไม่ให้ข้อมูล ผมก็ไม่แปลกใจเลยครับ เพราะเขาไม่ได้มีส่วนร่วม
ตั้งแต่แรก -----

- ๕๔/๑

ซึ่งผลกระทบนี้ผมกลัวว่าจะกระทบกลับย้อนมาที่ท่านนายกรัฐมนตรีเอง ก็ผมอยากจะยกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา ที่บ้านยานิง ตำบลจวบ วันนั้นได้เกิดเหตุการณ์ที่น่าเศร้าคือว่ามีเจ้าหน้าที่ได้ขับรถมอเตอร์ไซค์บนทางหลวงถูกลอบยิง และก็ตกจากมอเตอร์ไซค์ และเพื่อนอีกคนได้ขับรถคงด้วยความที่หวาดกลัวหรือตกใจเลยขับรถหนีไปทิ้งเพื่อนให้อยู่บนถนนซึ่งโดนยิงบาดเจ็บ ก็ด้วยความตกใจกลัวท่านเจ้าหน้าที่ท่านนั้นก็ได้เอาปืนออกมายิงโต้ตอบ แต่ด้วยความตกใจกลัวของท่านเจ้าหน้าที่ท่านนั้นก็รอดไปโดนบ้านชาวบ้านก็ ๒ - ๓ หลังที่โดน ก็ที่น่าตกใจผมไปดูด้วยตัวเองก็โดนหลายนัด จนกระทั่งถึงห้องนอนและบ้านนั้นมีแต่ลูกสาวด้วยไม่มีลูกชายเลย ผมอยากจะบอกว่าถ้าพระราชกำหนดนี้มีความรวดเร็วจริงในการแก้ปัญหา ผมอยากให้ปัญหานี้ทุเลา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาของ ผอ. กอบกุลหรืออาจารย์แอ๊ะ ครูแอ๊ะที่ทางคนจะแนะนำให้ความเคารพ หรือว่าปัญหาคนพ่อค้า แม่ค้าในตลาดตันหยงมีสที่โดนลอบทำร้ายมาหลายท่าน หรือไม่ว่าจะเป็นชาวบ้านปารีของตำบลจะแนะเองของอำเภอจะแนะ และเป็นตำบล จะแนะด้วยหลายท่านที่เสียชีวิตหลังจากที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น วันนี้ก็อยากจะดูว่า ความรวดเร็วในการแก้ปัญหาของ พ.ร.ก. ฉบับนี้จะส่งผลกระทบกับเรื่องนี้ หรือส่งผลดีกับเรื่องนี้ได้อย่างไร ผมได้ลงไปในพื้นที่ได้สอบถามคนในพื้นที่ว่า หลังจากที่มีการประกาศใช้ พ.ร.ก. ฉบับนี้ก็สามารถแบ่งได้ว่าเป็น ๓ กลุ่ม คือกลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่รู้มากหน่อย แต่กลุ่มที่รู้มากหน่อยคือเป็นระดับคนที่มีการศึกษามากหน่อยเรื่อง พ.ร.ก. ฉบับนี้ กลุ่มนี้ค่อนข้างจะไม่ยอมรับเท่าไร ส่วนใหญ่ไม่ค่อยยอมรับ เพราะว่ามีนักวิชาการหลายท่าน คือได้ดูข่าว ดูนิตยสารอะไรขึ้นมา นี่ หรือว่าจะเป็นหน้าหนังสือพิมพ์ นักวิชาการ นักกฎหมายทั้งหลาย เขาก็คัดค้าน พ.ร.ก. ฉบับนี้ว่ามีความเป็นมาที่ไม่ถูกต้อง และกลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มที่พอรู้บ้าง กลุ่มที่พอรู้บ้างส่วนใหญ่ก็ยังไม่ยอมรับในเรื่อง พ.ร.ก. ฉบับนี้ เพราะอะไรครับ เพราะว่า พ.ร.ก. ที่ใช้อยู่เป็น พ.ร.ก. ฉบับนี้อำนาจที่ใช้เป็นคนผู้เดียว รวบอำนาจอยู่ที่คนเดียว และสามารถมอบอำนาจนี้ให้ใครก็ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากลัว กลุ่มที่ ๓ กลุ่มที่ไม่ค่อยรู้ กลุ่มนี้มีเยอะมากครับ วันนี้ยังมีเยอะมาก ที่ไม่รู้ว่า พ.ร.ก. นี้คืออะไร แต่เขาขออย่างเดียวว่าอะไรก็ได้วันนี้แต่ให้ความสงบกลับมา ความรุนแรงน้อยลง และขอชีวิตเดิม ๆ ของเขากลับมาให้ได้ ก็ พ.ร.ก. ฉบับนี้จะเป็นบทพิสูจน์ต่อไปว่าสามารถแก้ปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้หรือไม่ เมื่อมีอย่างนี้

แล้วผมก็สอบถามต่อ ในพื้นที่นั้นครับว่า ท่ามกลางที่ใช้ พ.ร.ก. ฉบับนี้คุณรู้สึกอย่างไร ก็มี
 กระแสตอบรับว่า ๑. ทำไมต้องใช้ พ.ร.ก. ท่ามกลางกระแสคัดค้าน เหมือนรอจังหวะ
 เวลาเหมาะ ๆ ที่จะเอากฎหมายนี้มาใช้ และประจวบเหมาะเกิดเหตุการณ์ที่จังหวัดยะลา
 และข้อที่ ๒ ทำไม พ.ร.ก. ให้อำนาจล้นเหลือแก่บุคคลผู้เดียว และมอบอำนาจนี้ให้ใครก็ได้
 ข้อที่ ๓ ไม่เชื่อว่าคน ๆ เดียวทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ ยิ่งในภาวะตึงเครียดและกดดัน อาจทำ
 ให้เกิดการตัดสินใจ ที่ผิดพลาด เหมือนหลายครั้งที่ผ่านมา -----

ข้อที่ ๔ ถูกมองว่าเป็นหนทางสุดท้ายในการแก้ปัญหา โดยรวบอำนาจทั้งหมดมาไว้แต่เพียงผู้เดียว อันนี้ก็อยากจะฝากให้ทางท่านรัฐบาลได้ไปดูแล ได้ไปคิดว่าที่ผมเสนอมานี้ถูกต้องกับคนในพื้นที่ต้องการหรือเปล่า และสุดท้ายนี้ผมหวังว่าพระราชกำหนดฉบับนี้คงจะมีการแก้ไขสักครั้งหนึ่ง เพื่อให้คนในพื้นที่ หรือว่าตัวแทนของเขาได้มีส่วนร่วมในการที่จะนำเสนอกฎหมายตัวนี้ไปใช้ ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงกับตัวเขาในพื้นที่ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกสิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวัฒนาครับ

นายวัฒนา เสงไฟเราะ (บัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา เสงไฟเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านประธานครับที่ให้ผมได้มีโอกาสอภิปราย พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ในขณะเดียวกันนั้นก็ต้องขอบคุณทางฝ่ายรัฐบาลที่เมื่อที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้มานั่งฟังด้วยแล้วขณะนั้นท่านรองนายกรัฐมนตรีถึง ๒ ท่าน รัฐมนตรีก็ได้เข้ามานั่งด้วย ผมอยากขออนุญาตท่านประธานได้อภิปรายเพื่อสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ ด้วยเหตุผลที่ได้นำเสนอ ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ ภาพรวมกับรายละเอียดเนื้อหาสาระบางประเด็นในกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ประเด็นว่าฉุกเฉินหรือไม่ ผมคิดว่าคงไม่ต้องอภิปรายกันต่อไปอีกแล้ว ในมุมมองของผมนะครับ ผมจะไม่ใช้เวทีตรงนี้อภิปราย เพราะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสังคมโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในกรุงเทพมหานคร ผมก็ยังสับสนรับฟังตลอด ท่านประธานครับ แม้จะอยู่ไกล แต่ว่าที่สุดก็ได้มีการทำโพลล์ออกมา โพลล์ได้ยืนยันบอกอยากเห็นทุกฝ่ายให้ความร่วมมือกัน คงจะทนไม่ได้หรอกครับที่พี่น้องประชาชน คงฟังพระองค์ท่านหลายครั้งหลายหน ในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องรักสามัคคี ฉะนั้น ณ บัดนี้ ผมเชื่อว่าสถานการณ์ฉุกเฉินแล้ว เมื่อรัฐบาลชุดนี้ฝ่ายบริหารขอกฎหมายโดยใช้เหตุผลว่าฉุกเฉินหรือไม่ ผมมีความเห็นว่าฉุกเฉินแล้ว ถามว่าแล้วกฎหมายฉบับนี้นั้นผมเห็นว่าหลักการอีกข้อหนึ่งคือมีกรอบในการใช้อำนาจชัดเจนครับ นายกรัฐมนตรีจะใช้อำนาจใน พ.ร.ก.

ฉบับนี้ได้ขึ้นจะต้องอยู่ในมาตรา ๙ ๖ เงื่อนไข มาตรา ๑๑ ใน พ.ร.ก. นี้ ๑๐ เงื่อนไขเท่านั้น ไม่ใช่ นายกรัฐมนตรีนี้จะทำอะไรก็ได้ สรุปคือมันมีกรอบชัดเจน ในการที่จะให้ท่านนายกนั้นจะทำอะไรและอยู่ในพื้นที่แค่ ๓ จังหวัด แล้วก็บางอำเภอในจังหวัดสงขลาเท่านั้น ท่านประธานครับ กรอบชัดเจนนั้นที่ผมได้นำเรียนแล้วเป็นเหตุผลอีกเหตุผลหนึ่งครับว่ามันมีกรอบชัด

หลักอันที่ ๓ กฎหมายแต่ละเงื่อนไข แต่ละมาตราที่ปรากฏอยู่แล้วไปกระทบสิทธิพี่น้องประชาชนนั้นเป็นกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน เพียงแต่บางฉบับนั้นอาจจะออกมาก่อน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ อาจจะออกมาก่อน แต่ก่อนกฎหมายเหล่านั้นใช้อยู่ปัจจุบันครับ เมื่อใช้อยู่ปัจจุบันแล้วถามว่าก่อนหน้านั้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบันปี ๒๕๔๘ ประเด็นเงื่อนไขของกฎหมายที่ใช้อยู่ปัจจุบันและนำมาไว้ใน พ.ร.ก. ฉบับนี้ ผมไม่เคยได้ยินว่ามีการพยายามจะแก้ไขในสิ่งเหล่านั้นเลย แล้วไม่เคยได้ยินการโต้แย้งคัดค้านว่ากฎหมายเหล่านั้นที่มันออกมาก่อน ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ มันขัดรัฐธรรมนูญ ไม่เคยได้ยิน ถ้าผมเห็น รู้ แล้วรู้ก่อน คงจะได้มีการแก้ไขก่อนล่ะครับท่านประธาน ไม่ต้องรอ พ.ร.ก. ไม่ว่าจะเป็น ป. วิ. อาญาอะไรต่าง ๆ ที่อ้างถึง ผมไม่เคยได้ยินท่านประธาน ฉะนั้นอีกหลักการหนึ่งที่รับก็เพราะว่ากฎหมายนี้ใช้อยู่ปัจจุบัน แล้วไม่เคยมีใครโต้แย้งมาก่อนเลย ไม่มีความพยายามจะร่างเพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติเหล่านั้นเลย เพราะผมอยู่ในสมัยที่แล้วก็ไม่เห็นมีร่างเหล่านี้เข้ามาปัจจุบันก็ไม่มีครับ ฉะนั้นเพิ่งมีการพูดคุยกันตอน พ.ร.ก. ฉบับนี้ ฉะนั้นก่อนหน้านี้ไม่มีการโต้แย้ง ผมก็เชื่อว่าหลายส่วนของสังคมนี้หรือผู้ที่รู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องก็เห็นว่าตั้งแต่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นมา กฎหมายที่เอามาใช้รวบรวม และอยู่ใน พ.ร.ก. ฉบับนี้นั้นไม่น่าจะขัดรัฐธรรมนูญ ไม่น่าจะกระทบสิทธิพี่น้องประชาชนใช้อย่างนั้นหรือไม่ ถ้าใช่ พ.ร.ก. ฉบับนี้ หลักการนี้ไม่น่าจะมีปัญหาท่านประธาน -----

ถามท่านประธานครับ ในเรื่องอีกหลักการหนึ่งก็คือเรื่องฟ้องได้หรือไม่ได้ พ.ร.ก. ทั้งฉบับไม่ได้มีตรงไหนบอกเลยว่าห้ามฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา คดีที่ประเทศเราใช้ระบบซีวิล ลอร์ (Civil law) ระบบประมวลกฎหมาย เมื่อกฎหมายเหล่านี้มันยังมีใช้อยู่ แล้วให้องค์กรของศาลยุติธรรมนั้นเป็นผู้ทำหน้าที่วิเคราะห์ เราฟ้องได้ครับท่านประธาน ไม่มีมาตราใดกำหนดเลยว่า ห้ามฟ้องคดีต่อศาล เห็นไหมท่านประธาน ฉะนั้นผมเองด้วยหลักการรวมอย่างนี้ผมเลยเห็นว่ามันเป็นเรื่องปกติจริง ๆ ครับ ปกติจริง ๆ ท่านประธาน แล้วตัวอย่างอันหนึ่งที่ท่านประธานครับที่บอกว่า ฟ้องแพ่งอาญาไม่ได้ ฟ้องศาลปกครองไม่ได้ ผมหยิบแค่เรื่องเดียวเท่านั้นนะครับท่านประธาน กกต. อันนี้เป็นกฎหมายลูกท่านประธาน ออก พ.ศ. ๒๕๔๑ ตอนนั้นรัฐบาลอื่นนะครับท่านประธาน ไม่ใช่รัฐบาลนี้ รัฐบาลโน้นนี่วางบรรทัดฐานไว้แล้วด้วยว่า กฎหมายลูกรัฐธรรมนูญยังเขียนยกเว้นไว้เพื่อให้คนกลุ่มหนึ่งที่จะไปทำหน้าที่ในทางราชการกล้าใช้ดุลพินิจ จึงได้ห้ามอย่าไปฟ้องร้องเขาในเรื่องเหล่านั้นไว้ โดยมีเงื่อนไขน้อยด้วยครับท่านประธาน แค่อุจจิตเท่านั้นเอง ก็คือ กกต. มีเพื่อนสมาชิกหลายคนที่ผ่านมาการเลือกตั้งแล้วมีปัญหาการฟ้องเรื่องใบแดงใบเหลืองกัน ไปฟ้องไม่ได้ ต้องมานั่งบ่นให้ฟังบอกเขาตีกรอบไว้ นั่นออก พ.ศ. ๒๕๔๑ ท่านประธานครับ แสดงว่าบรรทัดฐานนั้นพรรคการเมืองบางพรรคก็ได้วางไว้ให้พวกเรา เราเองก็ได้นำมาใช้กัน แล้วก็มีการขยายต่อ ๆ ตามมาอีกหลายฉบับที่ห้ามไปฟ้องแพ่ง ฟ้องอาญา ถ้าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นหรือคนของรัฐเหล่านั้นได้ใช้ดุลพินิจไปแล้ว แล้วก็มันสุจริต โดยรวมเป็นอย่างนั้นครับท่านประธาน แต่หันมาดูในกฎหมาย พ.ร.ก. ฉบับนี้มีตั้ง ๕ เงื่อนไข คุณฟ้องได้เลยครับ ๕ เงื่อนไขนี้ในมาตรา ๑๗ ที่พยายามบอกกันว่ามันเป็นเรื่องใบประกาศฆ่า ใครจะฆ่าใครก็ได้ ผมว่าไม่ใช่ อ่านไปดูทุกตัวอักษร มันเขียนไว้ชัดว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ถ้าจะใช้อำนาจ ใช้ดุลพินิจ ท่านต้องทำ ๕ เงื่อนไขนี้ถึงไม่ต้องถูกฟ้อง ฉะนั้นถ้าเผื่อใครมีปัญหาไปฟ้องได้เลยครับท่านประธาน ฟ้องแล้วภาระการไปสู้ก็ไปสู่ศาลครับ เรามี ๓ ส่วนบริหารส่วนหนึ่ง นิติ แล้วก็ส่วนตุลาการทางศาลให้กลไกนั้นดูแล ภาระพิสูจน์มากน้อยขนาดไหน ผมว่าเป็นหน้าที่ของแต่ละฝ่ายตามกลไกกระบวนการของศาลเป็นคนดำเนินการเอง ๕ เงื่อนไข ๑. คุณต้องปฏิบัติหน้าที่ ๒. คุณต้องสุจริต บอกสุจริตนี้กว้างก็คือไม่ทุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์ที่คุณชอบหรือโดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือ

ผู้อื่นนั่นละ ๓. ไม่เลือกปฏิบัติ อันนี้เขียนไว้ในนี้ แต่กฎหมายก่อนหน้านี้ที่เขียนเอาไว้ เรื่องห้ามฟ้องทางแพ่งและอาญาเพราะอะไรนี้ เจื่อนไซที่สุจริตเฉย ๆ อันนี้ไม่เลือกปฏิบัติ กว้างท่านประธาน กับพฤติกรรมอย่างนี้คุณไม่จับคนทั้งหมดบ้านนะ คุณจับผมไม่ได้ คล้าย ๆ อย่างนี้ คุณเชิญผมไม่ได้คล้าย ๆ อย่างนี้ท่านประธาน แถมยังต้องไม่กระทำ เกินกว่าตามสมควรหรือจำเป็น ๕ เจื่อนไซ ท่านประธาน ฉะนั้นด้วยกฎหมายด้วย พ.ร.ก. ฉบับนี้ที่เอากฎหมายที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้มารวมไว้เป็น พ.ร.ก. เพราะไม่เห็นตรงไหน ท่านประธานที่จะไปขัดหรือแย้ง หันกลับมาดูท่านประธานครับ อีกเจื่อนไซอีกเหตุผลหนึ่ง ที่ผมรับเพราะว่ามีการพูดคุยกันมากกว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านประธาน รัฐธรรมนูญ ฉบับนี้เราบอกกัน เราคุยกัน และเราก็คิดตรงกันว่าประชาชนร่างใช้ใหม่ เมื่อประชาชน ร่างขึ้นมาแล้วเราเอาเป็นกรอบไว้ว่านั่นคืออำนาจประชาชนที่ให้กติกาไว้ว่าคนที่จะทำอะไร ในสังคมนี้ใช้อำนาจรัฐก็ต้องอยู่ในกรอบตรงนี้พอสมควร ถ้ากติกาตรงนี้ไม่ให้ทำก็ไม่น่าจะทำ ถามว่าสิทธิหรือไม่มี มีคนพยายามพูดหลายเรื่องนะครับ ผมยก บางประเด็นที่เพื่อนสมาชิกพูดไปแล้ว แต่ผมเห็นว่าพูดไม่หมดไม่ครบ เช่น เรื่องสื่อมวลชน ท่านประธาน ซึ่งมันอยู่ใน พ.ร.ก. ฉบับนี้ในมาตรา ๙ วรรคสาม ท่านประธาน ที่เขียนว่า นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ นี่คือการที่นายกรัฐมนตรีจะออก ห้ามการเสนอข่าว การ จำหน่ายหรือการให้แพร่หลาย ซึ่งหนังสือ สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออื่นใดที่มีข้อความอันอาจจะทำให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว ไม่ได้ปิดข่าวนะครับท่านประธาน หวาดกลัว ท่านต้อง หวาดกลัวด้วย หรือเจตนาบิดเบือนข้อมูล ไม่ปิด ตรงไปตรงมา ไม่มีใครเชื่อว่าคุณหรือ กบิดเบือนและทำให้เข้าใจผิดในสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นอย่างไรครับ -----

ผมได้ยินและผมก็เห็นวันดีคืนดีคนตายดันไปเขียนกริชอยู่ในมือ ปลูกระดมชัดเจน แล้วทำยสูดออกมาขอโทษนิดเดียว มันเป็นเรื่องซึ่งมันมีพฤติกรรมเหล่านี้ไหม มันมีท่านประธาน เขาถึงพยายามบอกว่าถ้าปล่อยไปอย่างนี้มันแก้ไม่ได้ เห็นไหมครับ บิดเป็นใหม่ละ เคยมีครับ อย่าบอก ถ้าไม่เคยมีผมไม่ว่าเลยว่าอาจจะ เขายังไม่มีแล้วไปตีกรอบ มันมีมาแล้ว ทำให้เขาเป็นวีรบุรุษเพื่อปลูกระดมขึ้นมาว่าคนถือกริชแล้วตายพวกนี้คือวีรบุรุษ แล้วทำยที่สูดขอโทษ แล้วไปเติมเอาในคอมพิวเตอร์เลวร้ายมากท่านประธาน มันพฤติกรรมอย่างนี้ครับที่ดีก็มีเยอะครับ แต่ที่อย่างนี้เราจึงต้องเขียนไว้ แล้วถามท่านประธานอันนี้มันบอกว่า พอมาดูรัฐธรรมนูญท่านประธาน เขาบอกว่านี่ละรัฐธรรมนูญ ผมมาหั่นดูเพราะผมไม่ชอบครับ เพราะผมเป็นส่วนหนึ่งของสภาแห่งนี้ ผมไม่ปล่อยให้ออกไปโดยที่ผมโดนเขาว่าหรือกในฐานะที่เป็นนักกฎหมายด้วยท่านประธาน ดูในรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตท่านประธานอ่านนิดหนึ่ง มาตรา ๓๙ ท่านประธาน เขาบอกว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา นี่วรรคหนึ่งนะครับท่านประธาน วรรคสองบอก การจำกัดสิทธิจะทำไม่ได้ เว้นแต่จะมีกฎหมาย นี่เป็นกฎหมายท่านประธาน แต่กฎหมายนั้นเพื่ออะไรครับท่านประธาน มันมียกเว้นเยอะครับ เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง ในครอบครัว หรือเพื่อความเป็นส่วนตัวของบุคคล หรือเพื่อรักษาความสงบศีลธรรมอันดี หรือเพื่อป้องกัน เพื่อระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน มันมีเงื่อนไขของมันท่านประธาน นี่ละครับเฉพาะวรรคสองนี่ละครับ หมายถึงวรรคสองที่ข้อเมื่อนี้ท่านประธาน ผมอ่านอย่างไรก็ตามผมก็รู้ว่ามาตรา ๙ วรรคสาม หมายถึงวรรคนี้ แต่เมื่อก็มีเพื่อนสมาชิกไปพูดถึงวรรคสี่ มันรบหรือเปล่า มันสงครามไหม มันต้องออกในยุค คุณทำไม่ได้ละ จะทำได้ก็ต่อเมื่อต้องสงครามเกิดขึ้นมีการรบพุ่งกันผมอ่านดูไม่ใช่ พ.ร.ก. ฉบับนี้กำลังพูดถึงการห้ามสื่อต่าง ๆ เฉพาะในวรรคสอง เพราะถ้าวรรคสี่มันทำไม่ได้ครับ เพราะวรรคสี่บอกว่า การเอาข่าว การเอาบทความที่จะก่อนพิมพ์เอามาดูก่อน อยู่ ๆ ป๊า เอามาดูก่อนลงพิมพ์ไม่ได้ นี่เฉพาะตอนภาวะสงครามครับท่านประธาน หรือการรบกัน เราไม่ได้พูดถึงวรรคนี้ต้องถาม ถ้ารัฐบาลบอกหมายถึงวรรคนี้ด้วยผมบอกเห็นด้วย ถ้าอย่างนั้นไม่ควรออกนะมันเกินไป แต่ผมอ่าน ๒ อันแล้ว พ.ร.ก. ฉบับนี้

หมายถึงมาตรา ๓๙ วรรคสองนะ คำพูดมันชัดเจนอยู่แล้วท่านประธาน แต่ถ้าเพื่อเป็น
 วรรคสี่ก็ใช้อย่างที่เราคิดละครับว่าน่าจะแล้ว แต่อันนี้ไม่ใช่ภาวะสงครามออกได้เพราะมันคือ
 มาตรา ๓๙ วรรคสองเท่านั้นละท่านประธาน ฉะนั้นต้องพูด เพราะว่าไม่อย่างนั้น
 ท่านประธานเขาจะหาผมเสียงข้างมากลากไป ท่านประธานครับ อีกส่วนหนึ่ง
 ท่านประธาน ในรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตนิดหนึ่งท่านประธาน มีการพยายามบอกว่าขัด
 รัฐธรรมนูญกัน ในหมวดสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๒๙ เขาบอกจำกัดสิทธิ
 ไม่ได้ นอกจาก ๑. ต้องรัฐธรรมนูญกำหนดว่าออกกฎหมายเฉพาะ เฉพาะที่ไม่เกี่ยวกับ
 สาระสำคัญ ถ้าเกี่ยวกับสาระสำคัญไปออกไม่ได้ ออกกฎหมายยกเว้นไม่ได้ ฉะนั้นแต่ละเรื่อง
 ที่ใน พ.ร.ก. ฉบับนี้เขียนไว้ใน ๖ เรื่อง กับอีก ๑๐ ประกาศ ผมมาดูรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ทุกมาตราแล้วท่านประธาน แต่ละมาตรามีอนุญาตมียกเว้นทั้งสิ้นว่าให้ออกเป็น
 กฎหมายได้ แล้วดูแล้วก็ไม่ใช่เป็นเรื่องของศาสตร์ทำให้สาระสำคัญในสิทธิเสรีภาพในเรื่อง
 นั้นของพี่น้องประชาชนเสียไป เห็นไหมครับท่านประธาน ฉะนั้นเงื่อนไขรัฐธรรมนูญไม่ชัดเจนนอนใน
 มุมมองของผมในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งท่านประธาน ท่านประธานครับ บางมาตรามี
 เพื่อนสมาชิกเป็นห่วง ผมเองก็พยายามดูเพราะจะได้ช่วยกันดูให้มากขึ้น สิ่งที่น่าเป็นห่วงและ
 หลายคนเอามาพูดคุยกันมากเกรงว่าจะมีการสับสน แล้วเมื่อถึงเวลานั้นจะกลายเป็นว่าเมื่อ
 ผ่านไปผมเป็น ส.ส. อยู่ ผมนั่งป้อนอยู่ทำอะไรท่านประธาน จึงต้องอธิบายความด้วยว่ามัน
 มีเหตุโดยชอบแล้วที่สมควรท่านประธาน มีการบอกกันในมาตรา ๑๒ ท่านประธาน

มาตรา ๑๒ ก็คือเรื่องการจับ การควบคุมตัว ในนี้ขออนุญาตไม่อ่าน เพราะทุกคนอ่านกันแล้ว โดยสรุปเป็นเรื่องอำนาจศาลก่อนอันดับแรก จะทำอย่างไรก็เป็นเรื่องของอำนาจศาลเป็นคนดำเนินการ ๗ วัน แล้วก็เลื่อนไปไม่เกิน ๓๐ วัน สรุปแล้วเป็นดุลพินิจของศาล ถ้ารัฐบาลชุดนี้โดยนายกรัฐมนตรีท่านบอกตั้งคณะทำงานชุดหนึ่งแล้วคุณไปทำเองได้ ผมก็คงห่วงเหมือนกันว่าไปแต่ต้องประชาชนเขาจะเกิดลิดรอนสิทธิขึ้นมา อันนี้โยนให้ศาลตัดสิน ศาลใช้ดุลพินิจเอง เราไม่เชื่อกลไกนี้แล้วหรือ ผมเชื่อครับ ฉะนั้นมาตรา ๑๒ เป็นเรื่องให้อำนาจศาล ในการช่วยดูสิ ช่วยได้ส่วน แค่นี้เราน่าจะสบายใจแล้ว แถมผมกลับมีมุมมองว่ารัฐบาลชุดนี้ ฝ่ายบริหารชุดนี้จะเถียงกว่านี้อีก ละเถียงโดยเขียนอย่างเดียวไม่พอสั่งเจ้าหน้าที่ด้วย ต้องรายงานนะ รายงานไม่พอ ยังบอกด้วยว่ากรุณาอย่าพาเขาไปที่ คุณนะ ราชทัณฑ์นะ คมขังนะ เพราะไม่อย่างนั้นเดี๋ยวชาวบ้านไม่รู้แค่เรียกเฉย ๆ ดันพาผ่านโรงพักล็อกกันทั้งหมู่บ้าน อันนี้เสียชื่อครับ เขาจึงเขียนละเอียดห้ามคนของเขาคือเจ้าหน้าที่อย่าทำตามนี้อีกด้วยนะ และถามว่าแล้วไปซุกไว้ไหน ผมก็ห็นดูแล้วไปไหน ท่านประธานพอเราดูว่าหลังจาก พ.ร.ก. ฉบับนี้ประกาศใช้แล้วรัฐบาลทำอะไรไว้ ทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง ก็หันมาดูก็มีประกาศออกมาเป็นประกาศที่รัฐบาลชุดนี้ออกมา เป็นประกาศในมาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนดบริหารราชการในภาวะฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ขออนุญาตอ่านสั้น ๆ ครับ ใน ๑.๒ ได้เขียนไว้และกับบอกว่าการรายงานตามข้อนี้ต้องประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้ รายละเอียดอะไรครับท่านประธาน ๑. คุณต้องแจ้ง ชื่อ ตำแหน่งพนักงานจับกุม และผู้ควบคุมตัว ๒. ต้องมีชื่อผู้ถูกจับและผู้ที่ถูกควบคุมตัว เหตุอันทำการจับกุมหรือควบคุมตัวโดยให้ระบุพฤติกรรมพอสมควร ข้อ ง. ท่านประธาน สถานที่ที่จะนำเขาไปไว้ ไม่ใช่เป็นดุลพินิจ เป็นกรอบที่เขียนเอาไว้ในประกาศเลยว่าต้องบอกที่ที่เขาอยู่ด้วย แล้วพยานผู้รู้เห็นในการจับกุมควบคุมอย่างน้อย ๒ คน แต่โดยรวมตีกรอบให้กับเจ้าหน้าที่ แม้ที่จะปล่อยให้เป็นอำนาจศาลใช้ดุลพินิจแล้ว ในมาตรา ๑๒ ยังระบุอย่างละเอียดเลยว่าเจ้าหน้าที่ต้องทำอะไรบ้าง เพื่ออะไรครับ ในนี้ยังมีจะคุมขังไม่ได้ ใส่กุญแจมือไม่ได้ มีอีกละเอียดเลยในประกาศที่ลงลึกลงไป ฉะนั้นมาตรา ๑๒ ผมเชื่อว่ารัฐบาลบริสุทธิ์ใจแล้วเชื่อว่าการกระทำเหล่านั้นนั้นเป็นการให้สิทธิ ให้ศาลมาช่วยใช้ดุลพินิจแทนหน่อยเพื่อกันสังคมครหา มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ผมเรียนโดยรวมไป

แล้วว่า คำสั่งทางปกครองก็ดี ฟ้องศาลแพ่ง ศาลอาญาก็ดี ผมบอกพี่น้องประชาชนทางบ้านได้เลยในเมื่อฟังอยู่ ถ้าท่านเห็นเจ้าหน้าที่ชุดนี้ให้ พ.ร.ก. แล้วไปเตะท่านแล้วท่านไม่พอใจฟ้องศาลเลยครับ ฟ้องได้ ทั้งแพ่ง ทั้งอาญา ฟ้องได้ เสร็จแล้วภาระพิสูจน์เขาก็โยนมาให้ศาลยุติธรรมเป็นคนดำเนินการ ฉะนั้นหมดภาระของส่วนบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติแล้ว ถ้าพี่น้องประชาชนสงสัยฟ้องศาลได้เลยครับ ฉะนั้นผมกล้ายืนยันตรงนี้เลยครับว่า ถ้า พ.ร.ก. ฉบับนี้เอาไปใช้และพี่น้องประชาชนตรงนั้นเกิดข้อสงสัยว่ากระทำชอบหรือไม่ ฟ้องศาลได้เลยครับ ฉะนั้นด้วยเหตุผลว่าโดยรวมอีกอันครับ อำนาจทั้งหมดใน พ.ร.ก. ฉบับนี้ผมก็ได้ยินว่าเราไม่อยากจะคำว่า ประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งเขาใช้อยู่ ซึ่งท้ายที่สุดฟังแล้วน่ากลัว แต่อันนี้เป็นอำนาจที่ผ่านกระบวนการทางรัฐธรรมนูญมากคืออำนาจ อธิปไตยโดยผ่านตัวแทนและตัวแทนเราก็เลือกนายกรัฐมนตรีเข้าไปแล้ว แล้วนายกรัฐมนตรีก็เชื่อว่าน่าจะเป็นอำนาจที่ประชาชนให้ใช้ไหม ถ้าให้ ถ้าอำนาจนี้เป็นอำนาจที่เป็นตัวแทนประชาชนมา นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง ผมมั่นใจว่า พ.ร.ก. ฉบับนี้ไม่ไปเตะพี่น้องประชาชน และ พ.ร.ก. ฉบับนี้น่าจะเป็นเครื่องมือในการให้ฝ่ายบริหารนั้นไปแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะภาวการณ์เช่นนี้นั้นผมเคยไปตอนเรียนปริญญาโท ปรากฏว่าระหว่างที่เราทำวิจัยอยู่ เขาบอกว่าพวกเขาอยู่บนเขา ถามทำไม เขาเห็นคนกรุงเทพฯ เห็นพวกนักศึกษาขึ้นมาขึ้นเขา แต่พอผมกลับมา ปรากฏยิ่งตำรวจ ยิ่งเจ้าหน้าที่กัน เหตุการณ์นี้มันเกิดขึ้นมานาน นานจนกระทั่งท้ายที่สุดผมเองก็อยากเห็นความสงบสุข เมื่อรัฐบาลชุดนี้มีเหตุผลและผมเชื่อว่าไม่ได้เป็นเหตุผลที่เกินจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่ประชาชนให้อำนาจไว้ได้กระทำเกินเลย ผมจึงขออนุญาตสนับสนุนเห็นด้วยกับ พ.ร.ก. ฉบับนี้ครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปคุณจะทำอย่างไรครับ

นายเจอะอามิง โต๊ะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจอะอามิง โต๊ะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ การออกพระราชกำหนดของรัฐบาลในครั้งนี้เราต้องถือว่าเป็นความ ผิดพลาดของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้อีกครั้งหนึ่ง นับจากการ แก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งมีเหตุการณ์ความรุนแรงตลอดระยะเวลาเกือบ ๒ ปี รัฐบาลเกิดความผิดพลาดในการแก้ปัญหาครั้งแล้วครั้งเล่า รัฐบาลแก้ปัญหาภาคใต้ ในขณะนี้ต้องยอมรับว่ารัฐบาลแก้ปัญหาอยู่บนคราบน้ำตาของพี่น้องประชาชน แก้ปัญหา ทุกอย่างไปตามอำเภอใจโดยไม่รับฟังข้อคิดเห็นจากพื้นที่ จากผู้คนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ท่านประธานครับ เราจะต้องยอมรับอย่างตรงไปตรงมาว่าสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ได้ยืนยันตลอดว่า พร้อมทั้งจะให้ความ ร่วมมือกับรัฐบาลในการแก้ปัญหา แม้รัฐบาลจะไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มาจากการเลือกตั้ง แต่ในสภาพข้อเท็จจริง ผมขออนุญาต เรียงท่านประธานว่า รัฐบาลได้ขึ้นมากล่าวอ้างและให้สัมภาษณ์มาตลอดว่า พรรคฝ่ายค้านไม่ให้ความร่วมมือ มันเป็นทางกลับกันครับท่านประธาน ๆพณฯ นายกรัฐมนตรีได้พูดถึงส่วนหนึ่งที่พรรคฝ่ายค้านไม่ให้ความร่วมมือกับรัฐบาล ในขณะที่รัฐบาลประกาศอย่างชัดเจนว่าพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับรัฐบาล รัฐบาล แก้ปัญหาภาคใต้โดยการสร้างภาพ สร้างภาพต่อสาธารณะว่าการแก้ปัญหาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ที่ไม่ได้เพราะฝ่ายค้านไม่ให้ความร่วมมือ อย่างนี้เป็นกรกล่าวร้ายให้กับ พรรคฝ่ายค้าน อย่างนี้เป็นการให้ร้ายต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ท่านประธานครับ เราจะต้องยอมรับครับว่าการแก้ปัญหาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ส่วนหนึ่งเกิดจากความดีใจที่คนเป็น นายกรัฐมนตรีไม่ยอมรับฟังข้อคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกเลย สิ่งเหล่านี้ต้องยอมรับอย่าง ตรงไปตรงมาว่าปัญหาความรุนแรงจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการกล่าวขานกันตลอดว่า สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมันไม่ใช่เกิดเพราะรัฐไม่มีเครื่องมือหรือไม่มีกฎหมายเข้า ไปแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ในสภาพข้อเท็จจริงปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

มันเกิดจากองค์กรของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนมีพฤติกรรม มีการใช้อำนาจเหนือกว่ากฎหมาย จนมีการกล่าวขานว่าในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีผู้คนกันมากมายที่ถูกคุม
ถูกฆ่าตายโดยไม่ทราบสาเหตุและไม่ทราบเหตุผล -----

และประเด็นอันนี้ต้องยอมรับอย่างตรงไปตรงมาว่า แม้กระทั่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเอง ก็ได้เคยไปพูดในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมาก่อนหน้านี้ว่า ผมขออนุญาตยกคำกล่าวอ้างของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีตอนหนึ่งว่าท่านได้พูดถึงว่า ต่อจากนี้ไปเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องใช้ความอดทนในการต่อสู้ โดยใช้กฎหมายมากขึ้น หมดยุคของการคุมไปริดข้อมูล เมื่อหมดปัญหาโรคก็ฆ่าทิ้ง ท่านประธานครับจากการพุดจาของคนที่เป็นนายกรัฐมนตรีอย่างนี้ก็หมายความว่าตามข่าวลือ หรือข้อเท็จจริงที่พี่น้องประชาชนพุดถึงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ก่อนที่จะมีสถานการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นนั้น มันเกิดขึ้นเพราะฝีมือของเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนหนึ่งใช้หรือไม่ครับท่านประธาน คนที่เป็นนายกรัฐมนตรีสามารถพุดจาในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้อย่างนี้ นั่นหมายถึงว่ากระบวนการที่เกิดขึ้น ปัญหาร้ายแรงที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เกิดจากฝีมืออำนาจรัฐด้วยหรือไม่ ท่านประธานครับนี่เป็นความชัดเจนว่าสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ผู้คนมีความหวาดหวั่น หวั่นวิตก โดยเฉพาะผู้ที่บริสุทธิ์ วิตกกังวลในความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของตัวเอง ๑. ต้องกลัวผู้ที่ก่อการคิดไม่ดีว่าจะต้องมุ่งร้ายทำลายชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น อีกส่วนหนึ่งก็กลัวว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้อำนาจเหนือกฎหมายไปใช้อำนาจในทางไม่ถูกต้องพี่น้องประชาชนผู้คนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอนาคตต่อไป ท่านประธานครับเราจะต้องยอมรับว่าสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มันเกิดความรุนแรงมากขึ้น และนับเป็นประวัติศาสตร์ที่คนมีทั้งมือ มีเจ้าหน้าที่มีทั้งกำลังคน มีทั้งกำลังเงินอยู่ในมือ แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้จนทำให้สถานการณ์บานปลายไปทำให้ผู้คนเสียชีวิตไป พอที่จะสรุปเท่าที่ผมมีข้อมูลอยู่ในมือว่า ถ้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้คนในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูลบางส่วนเสียชีวิตทั้งหมด เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด ๒,๔๔๑ ครั้ง ท่านประธานครับ เหตุการณ์อย่างนี้มันเกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ถ้ามองว่าในประวัติศาสตร์ของชาติไทยเคยมีเหตุการณ์รุนแรงเท่ากับอันนี้ไหมครับ นี่แสดงให้เห็นว่าภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านทักษิณ ชินวัตรว่าแก้ปัญหาภาคใต้ไม่ได้ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนต่อไปว่าจากสถานการณ์

ความไม่สงบจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยอดสูญเสียซึ่งแยกเป็นคนตาย คนเจ็บ แยกเป็นประเภทบุคคล ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ มีผู้คนเสียชีวิตจากสถานการณ์ทั้งหมด ๗๓๐ คน บาดเจ็บ ๑,๓๑๓ คน ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนี้ผมเรียนอย่างตรงไปตรงมาว่ารัฐบาลยังมีความสุขอยู่หรือครับ การแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องใช้ความลุ่มลึก ใช้ความคิด ต้องรู้ถึงวิถีชีวิตของพี่น้องประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องรู้ถึงปัญหา แต่การแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ก่อนหน้านี้ต้องยอมรับว่า มีการแก้ปัญหาโดยการใช้อารมณ์ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า ในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องใช้ปัญญา ใช้สติในการแก้ปัญหา-----

ท่านประธานครับทุกที่ทุกวันสถานการณ์ความไม่สงบจังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องมีผู้คนเสียชีวิตกันตลอด ผมเรียนท่านประธาน ณ ตรงนี้เลยว่า แม้กระทั่งในขณะที่เราพูดจาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ผมก็ยังไม่มั่นใจว่าสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ผู้คนจะต้องล้มตายอยู่อีกเท่าไร ผมถามท่านประธาน ถ้าท่านประธานเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ท่านจะอยู่อย่างไรครับ คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยเฉพาะในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ในขณะนี้ ทำหน้าที่ในสภานิติบัญญัติมิใช่ฝ่ายบริหาร เพียงแสดงข้อคิดเห็นผ่านทางสภาไปถึงฝ่ายบริหารว่าต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อระงับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ได้โดยเร็ว แต่ท่านประธานครับ จากสถานการณ์ ณ วันนั้นถึงวันนี้ ถ้าในสัดส่วนของสมาชิกซึ่งอยู่ในพรรคฝ่ายค้านได้เสนอข้อคิดเห็นต่อสภาต่อฝ่ายบริหาร แทนที่จะรับฟังก็กลับมามองว่าพรรคฝ่ายค้านตั้งแง่ตั้งมุม คิดไม่ดีต่อรัฐบาล ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ใช่เรื่องคิดไม่ดีต่อรัฐบาลครับท่านประธานครับ ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาของทุกฝ่ายที่จะต้องแก้กัน แต่สิ่งที่พวกกระผมหนักใจมากที่สุดเพราะรัฐบาลไม่เปิดโอกาสให้ฝ่ายค้านเสนอข้อคิดเห็น และเป็นเรื่องตลกที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีบอกว่า ได้ทำหนังสือเรียนเชิญสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อมาหารือ ผมเรียนท่านประธานอย่างตรงไปตรงมาครับว่า แม้ขณะนี้ผู้คนที่เป็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่เคยเห็นตัวอักษรสักตัวเดียวครับ อย่างนี้พูดได้ไหมครับว่าคนที่เป็นนายกรัฐมนตรีพยายามสร้างภาพ และพยายามให้ร้ายพรรคฝ่ายค้านว่าไม่ให้ความร่วมมือ ท่านประธานครับ ผู้คนอย่างพวกกระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประชาชนเขาบอกว่า ให้ออกไปสะท้อนปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อสภาเพื่อผ่านไปยังฝ่ายบริหาร มันเจ็บหัวอกครับ เมื่อพูดในสภาท่านก็ไม่รับฟัง ออกไปวิพากษ์วิจารณ์ข้างนอก ก็วิพากษ์วิจารณ์ว่า ในเมื่อเป็นฝ่ายค้านแล้วไม่ให้ความร่วมมือ ซึ่งในข้อเท็จจริงกลับกันอย่างโดยสิ้นเชิงครับท่านประธาน ท่านประธานครับ สิ่งที่เป็นห่วงในการออกพระราชกำหนดในขณะนี้เราต้องยอมรับอยู่ประเด็นหนึ่งว่า การได้มาซึ่งอำนาจเขาบอกว่าได้มาจากการการเมือง โดยผ่านกระบวนการการเลือกตั้ง แต่สิ่งที่พวกกระผมเป็นห่วงมากที่สุดก็คือว่า เมื่อได้อำนาจ

จากฝ่ายทางการเมืองแล้วมาเป็นนักการเมืองไปเป็นฝ่ายบริหาร สิ่งทีกลัวมากที่สุดคือ กลัวเอาอำนาจที่ไปบริหารไปใช้อำนาจไม่ถูกต้องกับพี่น้องประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แม้กระทั่งประชาชนทั่วประเทศ สิ่งเหล่านี้ต่างหากครับที่พวกผมเป็นห่วงว่า พระราชกำหนด ณ วันนี้จะเป็นเครื่องมือให้กับฝ่ายบริหารในการเข้าไปแก้ไขปัญหาและจะนำไปสู่ถึงปัญหาความรุนแรงเพิ่มขึ้นและมากยิ่งขึ้นหากการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังแก้โดยการใช้อารมณ์และฟันต่อฟันอย่างนี้ -----

ท่านประธานครับ ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เราต้องยอมรับว่า ถ้าหากมีการแก้และยอมรับข้อคิดเห็นจากหลายสัดส่วน ไม่ว่าทั้งผู้นำศาสนา ทั้งฝ่ายการเมือง และผู้รู้ทางธรรมชาติซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่มีความเข้าใจจริงและตั้งใจจริงในการแก้ปัญหา แล้วสามารถแก้ไขได้ ในการออกพระราชกำหนดก็เหมือนกันครับ ท่านประธานครับ เขาบอกว่าผู้คนในจังหวัดชายแดนภาคใต้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอย่างหนาหูว่า รัฐบาลกำลังใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในจังหวัดยะลาในช่วงกลางเดือนกรกฎาคมว่า รัฐบาลกำลังใช้โอกาส ช่วงโอกาสที่เหมาะสมเพื่อออกพระราชกำหนดโดยอ้างสถานการณ์ว่าจะใช้พระราชกำหนดไปควบคุมสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านประธานครับ ถ้ากลับมาดูในเนื้อหาของพระราชกำหนดมันไม่มีบทบัญญัติหรือเขียนไว้ในมาตราใดเลยครับว่าจะใช้เฉพาะ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในสภาพข้อเท็จจริงในพระราชกำหนดฉบับนี้ ฉบับนี้ มันมีการหมกเม็ดข้อเท็จจริงคือรัฐบาลกำลังจะใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ไปควบคุมพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ แม้กระทั่งสื่อมวลชนก็มีผลกระทบจากพระราชกำหนดฉบับนี้ ท่านประธานครับ มันเป็นเรื่องที่แปลกมีอำนาจมาก มีกฎหมายมากอยู่ในมือแล้วยังไม่เพียงพอ ผมบอกแล้วว่า การแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มันไม่ใช่อยู่ที่กฎหมาย อยู่ที่ตัวบุคคล อยู่ที่การบริหารจัดการ องค์การของรัฐ

ผมเรียนท่านประธานว่าการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะว่าแม้กระทั่งภายในองค์กรของรัฐเองก็ยังไม่สามารถที่จะรวมความคิดเป็นหนึ่งเดียวในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในฝ่ายบริหารก็ว่าอีกเรื่องหนึ่ง ในสัดส่วนของเจ้าหน้าที่ระดับล่างก็ว่า ไปคนละทิศคนละทาง ในที่สุดก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ท่านประธานครับ นี่คือการประเพณีที่เราจะต้องยอมรับและกลับไปคิดครีบบ้างฝ่ายบริหารว่าแนวทางอย่างนี้ แล้วจะมาโทษพี่น้องประชาชนว่า ไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาคือได้คงไม่ใช่แล้วครับ มันไม่มีผู้ใดในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่เป็นผู้บริสุทธิ์ไม่อยากจะแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้สำเร็จลุล่วงอยู่อย่างสันติสุข ทุกคนต้องการความสันติสุข ความสงบสุขให้เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ประเด็นปัญหาว่ารัฐบาลเองแก้ปัญหาไม่ถูกจุด และไม่สามารถที่จะจัดการองค์กร องค์การพหุที่เป็นเครื่องมือเครื่องมือของรัฐบาลไปแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านประธานครับ ผู้คนจังหวัดชายแดนภาคใต้ในขณะนี้ต้องยอมรับว่ามีผลกระทบกันทุกส่วน แม้กระทั่งการแก้ปัญหาในสัดส่วนของรัฐบาลได้

แก้ปัญหาที่ผมจะยกตัวอย่างว่ารัฐบาล แก้ปัญหาผิดตลอด แม้กระทั่งกรณีการแก้ปัญหาให้ย้ายครูออกจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ รัฐบาลประกาศเป็นนโยบาย ผู้คนที่เป็นรัฐมนตรีประกาศอย่างชัดเจนว่า ผู้คนผู้ใดที่ไม่สามารถและไม่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอให้บอกมา ผู้คนที่ต้องการย้ายก็ขอให้บอกมาแล้วจะทำการย้ายให้ ในที่สุดก็มีผู้คนส่วนหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ต้องการย้ายออกจากพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะเพื่อน

ข้าราชการครู ขอย้าย ในที่สุดก็มีการย้ายบางส่วน ท่านประธานครับ ปัญหาในพื้นที่มันก็เกิดขึ้นอีกครั้ง เกิดอย่างไรครับ จากเดิมปัญหาครูนี้ก็ขาดแคลนกันอยู่แล้ว เมื่อมีการย้ายข้าราชการครูออกจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็เท่ากับว่าปัญหาครูมีปัญหามากขึ้น เพื่อนข้าราชการครูที่ต้องสอนวันละ ๔ - ๕ ชั่วโมง ต้องเพิ่มเป็น ๘ ชั่วโมงต่อวัน และรัฐเองก็ยังไม่มีการนำครูในพื้นที่อื่นเข้าไปเสริมปรับในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เห็นไหมครับ ในที่สุดนโยบายที่รัฐบาลบอกว่าถ้าอย่างนี้ ถ้าอย่างนี้ ทำอย่างนี้ ในที่สุดทำอย่างไร ทำความผิดพลาด

- ๖๓/๑

ประธาน : พยายามให้อยู่ในเนื้อหาของพระราชกำหนดหน่อยนะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พยายามให้อยู่ในเนื้อหาของพระราชกำหนดหน่อยนะครับ เพราะนี่มันจะเป็นอภิปรายเรื่องนโยบายทั่ว ๆ ไปของรัฐบาลอยู่แล้ว นะครับ

นายเจอะมิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ที่ผมกำลังซื้ออยู่ ณ วันนี้ ผมจำเป็นต้องนำโยงสถานการณ์ในพื้นที่ เพื่อนำมาสู่ปัญหาในการออกพระราชกำหนดครับ ท่านประธาน ท่านประธานครับด้วยความตรงไปตรงมา ต้องเรียนว่าปัญหาจริง ๆ จังหวัดชายแดนภาคใต้ถ้าทราบได้ที่ไม่ยอมรับข้อคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกและของหลาย ๆ ฝ่าย ไม่นำแก้ปัญหา มันก็ไม่ได้ท่านประธาน ท่านประธานครับ เราต้องยอมรับว่าในขณะที่รัฐบาลบอกว่า ในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งหนึ่งก็มีการตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์ขึ้น นั้นแสดงให้เห็นความชัดเจนว่ารัฐบาลกำลังจะแก้ปัญหาในลักษณะความอะลุ่มอล่วย แต่ในขณะที่เดียวกันจากการออกพระราชกำหนด ณ วันนี้ นั้นแสดงให้เห็นว่าการต้องการอำนาจของนายกรัฐมนตรี เพื่อควบคุมอำนาจเพียงแต่ผู้เดียวในประเทศไปแก้ปัญหาที่มีอำนาจในการสั่งการและจัดการทั้งหลายอยู่ที่นายกรัฐมนตรีคนเดียว อย่างนั้น ณ วันนี้มันมี ๒ ทางในการแก้ปัญหา ทางหนึ่งบอกว่าสมานฉันท์อีกทางหนึ่งบอกว่า ต้องออกพระราชกำหนด ในที่สุดประชาชนก็บอกว่ารัฐบาลกำลังหลอกเขาอีกแล้วและประชาชนบอกว่าจากการออกพระราชกำหนดนี้แหละครับ ประชาชนยิ่งเกรงกลัวยิ่งเกรงกลัวและกลัวว่าตนเองซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์จะมีผลกระทบ เพราะก่อนหน้านี้ในขณะที่ไม่มีพระราชกำหนด ประชาชนส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ก็ได้รับผลกระทบจากที่ผมได้กล่าวอ้างก่อนหน้านี้แล้วด้วย และรัฐบาลเองก็ยังไม่เคยแก้ปัญหาให้จบสิ้นกันเสียทีและแนวทางในการแก้ปัญหาก็ไม่ได้แก้ปัญหาย่างชัดเจนเหมือนกันท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ถ้าจะดูอย่างลวงลึกลงไปว่า ในเนื้อหาของพระราชกำหนด ถ้ามองภาพโดยทั่วไปที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีออกมาชี้แจงต่อสาธารณะต่อสังคมว่า เพื่อต้องการแก้อำนาจ แก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมเรียนถามเถอะครับว่าพระราชกำหนดฉบับปี ๒๕๔๘ ภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทักษิณนี้ ท่านถือว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายยาวิเศษหรืออย่างไร ออกพระราชกำหนด ออกกฎหมายนี้ ผมถามว่าออกแล้วสามารถควบคุมสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้สงบหรือไม่ ถ้าไม่สงบใคร

รับผิดชอบ ฝ่ายบริหารรับผิดชอบใหม่ครับ ไม่มีเครื่องยืนยันได้เลยว่าในการออกพระราชกำหนดในขณะนี้จะสามารถควบคุมสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ท่านประธานครับ ถ้ามองอย่างนี้ การออกพระราชกำหนดอย่างนี้ สิ่งทีกลัวมากที่สุดกลัวผู้มีอำนาจทางบริหารไปใช้อำนาจเหนือกว่ากฎหมายอย่างที่เคยเป็นมาแล้ว ในที่สุดผลกระทบต่อน้องประชาชน ผมถึงมองว่าปัญหาพระราชกำหนดวันนี้ ผมขออนุญาตขนานนามเลยครับ ท่านประธานว่าเป็นกฎหมายยาพิษที่เคลือบด้วยน้ำตาล เป็นกฎหมายยาพิษที่เคลือบน้ำตาล ถ้าดูภายนอกสวย อ้างความมั่นคง อ้างเพื่อแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในที่สุดเอายาพิษสอดใส่เข้าไปข้างใน ท่านประธานครับ ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มันมีหลายส่วน ซึ่งเราจะต้องยอมรับอย่างตรงไปตรงมา ว่าปัญหาส่วนหนึ่ง ฝ่ายบริหารพูดตลอดครับว่า แม้กระทั่งฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็เคยพูดต่อสาธารณะว่ามีปัญหาจากการเมืองด้วย ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังฝ่ายบริหารว่า ถ้าท่านสามารถดูในเว็บไซต์ (Web Site) ของ ปีอาร์เอ็น (BRN) ท่านลองไปเปิดดูครับ ตรงนั้นทางการเมืองมีจริง น่าจะมีจริง แต่ไม่ใช่ในสัดส่วน ของพรรคประชาธิปัตย์ครับ -----

สิ่งที่ผมกำลังจะพูดต่อไปนี้ก็หมายความว่าผู้คนที่ถ้าจะมีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมืองก็อาจจะเป็นผู้คนที่อยู่ในพรรคเดียวกับท่านนั่นละครับ ท่านประธานครับ กฎหมายมีให้เพื่อควบคุมผู้คนที่ประเทศให้อยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน ท่านประธานทราบไหมครับ ผมเคยไปตรวจสอบในเว็บไซต์ที่ผมได้กล่าวเมื่อสักครู่ มีการเขียนเป็นภาษาอังกฤษถึงเพื่อนคนหนึ่งในสัดส่วนของรัฐบาล พูดถึง แสดงถึงความสนิมสนมว่าอย่างไรครับ บรรยายข้อความกันเยอะเยอะ และสุดท้าย อิท'ส มาย กู๊ด เฟรนด์ ทู (It's my good friend too) ขออนุญาตที่ใช้ภาษาอังกฤษ นั้นแสดงให้เห็นว่ามีความใกล้ชิดมาก ถึงขนาดเลขาธิการของกระบวนการปีอาร์เอ็น เรียกว่า อิท'ส มาย กู๊ด เฟรนด์ ทู เพื่อนที่แสนดี ท่านประธานครับ ที่พูด ณ วันนี้พูดอย่างตรงไปตรงมา คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่อยากเห็นน้ำตาของพี่น้องประชาชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ตก ภาระความรับผิดชอบของผู้คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกได้ขึ้นมาบอกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสัดส่วนของพรรคฝ่ายค้านไม่ได้ลงพื้นที่ เป็นการกล่าวที่ผิดครับท่านประธาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านลงพื้นที่ทุกวันศุกร์และอยู่พื้นที่ตลอด และการไปเยี่ยมเยียนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ไม่มีรถหวอไปครับ ไม่มีรถนำหน้าไปครับ ไปด้วยส่วนตัว ไปถามถึงความทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนให้พี่น้องประชาชนได้ระบายความทุกข์สุขอย่างตรงไปตรงมา ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้รับฟังข้อคิดเห็นถึงความเดือดร้อน ท่านประธานครับไปถึงพี่น้องประชาชนเขาระบายความทุกข์อย่างไรครับ ระบายความทุกข์ว่าเมื่อไรถึงจะแก้ปัญหาได้ ผมถามท่านประธานไปยังฝ่ายบริหารว่าท่านให้คำตอบได้ไหมครับ ถ้าดูในพระราชกำหนดอีก ๓ เดือนสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้สงบไหมครับช่วยตอบในสภาผู้แทนราษฎรหน่อยเถอะครับ ท่านประธานครับ ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ย่นไถ่กว่าไปดูปัญหาเพียง ๑ อาทิตย์เพียง ๑ วัน ๒ วัน กลับมาแล้วจะรู้ปัญหาหมด มันไม่ใช่ครับ องค์ประกอบในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มีมากเหลือเกิน แล้วยิ่งรัฐบาลแก้ปัญหาระยะยาวนานไม่ได้ กลุ่มเงื่อนไขมันเพิ่มขึ้นมาตลอด ณ วันนี้รัฐบาลต้องไม่คิดที่จะคิดแก้ปัญหาแต่ละเรื่องเป็นนโยบายใหม่ ๆ อย่าไปคิดครับ ยิ่งคิดยิ่งผิด ยิ่งคิดยิ่งพลาด ขอแนะนำรัฐบาลให้แก้ปัญหาที่เป็นก่อนหน้านี้ให้แล้วจบก่อนเถอะครับ แล้วค่อยไปคิดแก้ปัญหา วันดีคืนดีขึ้นมาบอกว่า

จะเอาทีวีไปอีกแล้ว ทีวีไม่ใช่เป็นเรื่องการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เลย พี่น้อง
 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้ขอทีวีเพื่อไปแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้แล้วจะส่ง
 ไม่ใช่ครับ ผู้คนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ขอรัฐบาล ณ วันนี้ว่าทำอะไรให้จังหวัด
 ชายแดนภาคใต้สงบ ชีวิตผู้คนไม่ถูกฆ่า ตอบหน้อยครับตอบให้ชัดเจนว่าจะทำอะไร
 จะให้ความคุ้มครองชีวิตพี่น้องประชาชนของผมในจังหวัดชายแดนภาคใต้-----

ท่านประธานครับที่พวกกระผมขึ้นมาพูดจา ณ วันนี้ ด้วยความเป็นห่วงรัฐบาล ด้วยความเป็นห่วงพี่น้องประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านประธานครับสิ่งที่พวกกระผมเป็นห่วงมากที่สุดในการใช้พระราชกำหนดฉบับนี้กลัวว่ารัฐบาลจะใช้อำนาจ ๓ อ. ครับ ท่านประธาน อ.๑ คือ อ.อำนาจ มีอำนาจและใช้อำนาจไปทุกอย่าง ใช้อำนาจจนเหนือกว่ากฎหมายไม่สามารถจะควบคุมได้ ผลกระทบหมายถึงพี่น้องประชาชน อ. ที่ ๒ ก็คือการใช้อาวุธ อาวุธที่อยู่ในมือของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกิดจับพลัดจับผลูขึ้นมาในพระราชกำหนดก็บอกว่าไม่สามารถที่จะจับดำเนินคดีได้ ทำอย่างไรครับที่นี้ครับ พี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบจะทำอย่างไร ถ้ามองว่าถ้าคนเหล่านั้น ถ้าประชาชนของผมเป็นผู้บริสุทธิ์ไปถูกฆ่าเอา เนื่องจากการตั้งสมมุติฐานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผิดพลาด เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบหรือครับ ถ้ามองว่าสิทธิของพี่น้องประชาชนของผมอยู่ตรงไหน ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เราต้องยอมรับว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ การออกพระราชกำหนดเป็นกฎหมายประกอบ เป็นกฎหมายรองจะมีอำนาจเหนือกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างนี้หมายความว่าอย่างไรครับท่านประธาน ท่านประธานครับ อ.ที่ ๓ ก็คืออาชญากรรม การใช้อาชญากรรม ขออนุญาตเรียนท่านประธานผ่านไปยังฝ่ายบริหารว่าการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่าใช้อาชญากรรมครับ ให้เหตุให้ผลในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านประธานครับ ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มันเป็นเรื่องทีละเล็กละน้อย ทุกคนเป็นห่วง ผมเข้าใจ แม้กระทั่งท่านประธานก็เป็นห่วง หลายฝ่ายเป็นห่วง แต่สิ่งที่ผมเป็นห่วงมากกว่านั้นคือห่วงว่าท่านเอาอำนาจไปใช้ที่ไม่ถูกต้องและห่วงว่าท่านเอาสิ่งที่ไม่ถูกไปแก้ปัญหาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ไม่ถูกอีก ในที่สุดมันก็ไม่จบสิ้นครับท่านประธาน ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังฝ่ายบริหารเพียงสั้น ๆ เพราะว่าถ้าผมจะพูดนี้ ๒ ชั่วโมงก็ยังไม่จบครับ แต่จำเป็นที่จะต้องพูดในเนื้อหาสาระในระดับหัวข้อเพื่อนำเสนอต่อสภาแห่งนี้ ที่จะได้มีข้อสรุปและเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่านที่ต้องการพูด ณ วันนี้เพื่อแสดงและสะท้อนข้อคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา ท่านประธานครับผมขออนุญาตฝากท่านประธานไปยังฝ่ายบริหารนิดหนึ่งครับว่าด้วยความตั้งใจจริงและด้วยความจริงใจในการแก้ปัญหา ถ้าหากท่านมีความตั้งใจจริงในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านใช้กฎหมายอย่างตรงไปตรงมา ใช้กับทุกคน

ให้มีความเสมอภาคในการใช้กฎหมาย และขออนุญาตเรียนไปว่าอย่าตั้งสมมุติฐานว่าพรรคฝ่ายค้านซึ่งมีความคิดเห็นจะแตกต่างจากรัฐบาลในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และพรรคฝ่ายค้านจะเป็นศัตรูกับท่าน ไม่ใช่ครับ ที่พูดถึง ณ วันนี้คือพูดถึงปัญหาความอยู่รอดของพี่น้องประชาชน ประวัติศาสตร์จารึกครับ ว่ารัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร แก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ล้มเหลวมาตลอดขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงครับ

พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนะครับ ใคร่ขอถือโอกาสนี้ชี้แจงข้อเท็จจริงบางเรื่องนะครับ ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กรุณาอภิปรายไม่ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับพระราชกำหนดนี้นะครับ โดยเฉพาะฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับบอกว่าขัดรัฐธรรมนูญและก็ให้อำนาจมากเกินไป ซึ่งประเด็นนี้ผมก็คงจะไม่เข้าไปก้าวล่วง แต่มีข้อสังเกตร่วมกันว่า ห่วงว่าถ้าการใช้พระราชกำหนดนี้นำไปสู่ความรุนแรง ผมก็อยากจะชี้แจงในประเด็นแรกว่าหลังจากที่มีการประกาศใช้พระราชกำหนดนี้เราใช้กันอย่างไรแล้วก็มีผลเป็นอย่างไรนะครับ คือนับแต่ใช้พระราชกำหนด ณ วันนี้ เราจะใช้มาประมาณ ๑ เดือนกับ ๓ - ๔ วันเศษนะครับ ในการใช้นั้นผมเองก็ได้มีส่วนไปเกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก เพราะวันที่เกิดเหตุวันที่ ๑๔ - ๑๕ นี้ ผมไปอยู่ที่ยะลา แล้วก็วันที่ ๑๖ ก็อยู่ยะลา วันที่ประกาศใช้ก็อยู่ที่ยะลา-----

และก็ในวันนั้น ก็มีพระบรมราชโองการยกเลิกการใช้กฎอัยการศึกใน ๓ จังหวัดนั้น ซึ่งเป็นช่วงต่อพอดีของการใช้พระราชกำหนดนี้ ในวันนั้นเราก็ได้มีการประสานงานกับทางศาล เพราะว่ามันก็มีการใช้อำนาจตามกฎหมายอัยการศึก มีบุคคลที่อยู่มากในการควบคุมตามกฎหมายอัยการศีกอยู่ประมาณ ๕-๖ คน ซึ่งช่วงนั้นเราก็ต้องไปรับใช้อำนาจตามพระราชกำหนดนี้ขออำนาจต่อศาลในการที่จะขอหมายศาล เพื่อควบคุมตัวบุคคลเหล่านั้น ซึ่งก็ได้รับความร่วมมืออย่างดี ในการดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้ เราเองเราก็ได้ทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายทหาร ฝ่ายตำรวจและฝ่ายปกครองในพื้นที่ที่มีทีมงานจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยท่านรองเลขาธิการไป มีผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติไป ไปบรรยายให้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ตำรวจใน ๓ จังหวัด ได้ทราบถึงข้อเท็จจริงเหล่านี้ นอกจากนี้แล้วก็ยังมีการชักชวนการใช้อำนาจตามพระราชกำหนดนี้โดยจัดทำคู่มือ ซึ่งนับตั้งแต่ใช้พระราชกำหนดมานี้ก็ได้ใช้ไปจากสถิติเรียกบุคคลมา ๔ ครั้ง ตรวจค้นตามพระราชกำหนดนี้ ๔๒ ครั้ง และก็ออกหมายจับควบคุมตัวบุคคล ๒๐ คน รวมทั้งหมด ๖๖ คน ที่เราใช้มากที่สุดที่เราเกิดผลมากที่สุดคือหลังเหตุการณ์เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม เหตุเกิดที่ยะลา ท่านคงจะทราบว่าในคืนวันที่ ๑๔ นั้นประมาณเวลาหนึ่งทุ่ม ๑๐ นาที ได้มีการระเบิดหม้อแปลงเสาไฟฟ้า ตรงอยู่ชานเมืองออกไปประมาณ ๕ กิโลเมตร โดยระเบิดประมาณ ๓ เสา มีการวางอย่างชำนาญการ ทำให้เสาไฟฟ้าหัก แล้วก็ไฟฟ้าดับทั้งเมือง แล้วก็ฝ่ายขบวนการใช้เวลาเพียง ๒๕ นาที ปฏิบัติการได้อย่างฉับพลัน มีการเผา ๔ จุด ที่หลังศูนย์การค้า หน้าโรงแรม หน้าคาราโอเกะ แล้วก็อีกจุดหนึ่งก็อยู่ในเมือง แล้วก็มีการวางโปรยระเบิดประมาณ ๔ ถนน ด้วยกัน และก็วางระเบิดหลอกอีกประมาณ ๗ จุด ไม่ว่าจะเป็นร้านเซเว่น อีเลฟเว่น (Seven eleven) และร้านอื่นๆ อีกประมาณ ๗ จุด เพื่อเป็นการหน่วงเวลาของเจ้าหน้าที่ และก็มีจุดปะทะกับเจ้าหน้าที่ตรงหน้าที่ทำการรถดับเพลิง ๑ จุด ที่จุดนี้เจ้าหน้าที่ยิงฝ่ายขบวนการ ๑ คน ชื่อภายหลังว่าคือนายกริยา โต๊ะเฮง เข้าที่หลังเป็นผู้ต้องหา ๑ คน และในขณะเดียวกันมีจุดหนึ่งที่น่าสนใจ คือตรงจุดป้อมยามตำรวจที่สถานีรถไฟของยะลา ขบวนการได้ใช้ปืนเอชเค (HK) ยิงเข้าไปก่อน และก็ตามด้วยปืนสั้น และก็โยนระเบิด จุดนี้ทำให้เจ้าหน้าที่เสียชีวิตไปถึง ๒ คน ในการดำเนินการของเขา เขามีสปอตไลท์ (Spot light) จากระถางส่องเข้าไปอีก เขามี

การเตรียมการมาอย่างดี ถ้าลำดับเหตุการณ์ ท่านจะเห็นว่าขบวนการมีศักยภาพที่สูงพอสมควรทีเดียว ที่เข้ามาดำเนินการเพียง ๒๕ นาที สามารถปฏิบัติการได้ แต่ต้องเรียนว่าทางด้านฝ่ายเจ้าหน้าที่บ้านเมืองนี้ ไม่ได้ตั้งอยู่ในความประมาทนะครับ เรามีการซักซ้อมความเข้าใจกันอย่างต่อเนื่องว่า เรามีการดักทางคิดไว้ล่วงหน้าว่า เหตุจะเกิดอะไรบ้างในเขตอำเภอเมือง ในเขตอำเภอใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องก่อวินาศกรรม ไม่ว่าจะเป็นม็อบ หรือเป็นการก่อความไม่สงบในรูปแบบต่าง ๆ มีการฝึกครับ เพราะฉะนั้นจากการที่ว่ามีเหตุเกิด ก็มีการบล็อก (Block) ทาง ซึ่งวันนั้นก็ได้รับความร่วมมือจากประชาชนสามารถแจ้งเบาะแสได้ว่า มีคนที่น่าจะเข้าข่ายเห็นกระทำความผิด เราสามารถไปเอาตัวมาได้ประมาณ ๕ คน จากการที่เราจับกุมได้ ๑ คนที่ถูกยิงบาดเจ็บสาหัสก็คือ นายกริยา โต๊ะเหง ผมเองก็ใช้เรื่องเมตตาธรรมไปเยี่ยมเขาที่โรงพยาบาล-----

ผมไปเยี่ยมเขาก็บอกกับว่าผมว่าเขาจะพิการไหม ผมบอกไม่พิการหรอก บอกว่าเราจะช่วยดูแลรักษาให้ จากการที่เราร่วมมือกับเขาในการรักษา เขาให้ความร่วมมือรับสารภาพ ทำให้เราสามารถไปตรวจค้น ไปเจอขบวนการได้อีก สามารถไปค้น และก็ไปเอากลุ่ม ขบวนการได้มาอีก ๗ คน ผมก็คงไม่อ่านรายชื่อ นะครับ บุคคลเหล่านี้เราก็ใช้อำนาจศาลควบคุมตัว แล้วก็มีการซักถามกัน ใช้เวลาประมาณ ๒๑ วัน บุคคลทั้ง ๗ คนนี้ก็รับสารภาพ นำไปสู่การขยายผล ไปสู่การค้นอีก ๒๐ จุด ทำให้เราได้พยานหลักฐานนำไปสู่คดีอื่น ไม่ว่าจะเป็นคดีฆ่าตัดคอนายดาบสัมพันธ์ แล้วคดียิงครูโรงเรียนประสานวิทยา ขบวนการแถวะรังมันเป็นหนึ่งขบวนการที่เราสามารถดำเนินการได้ ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ พระราชกำหนดนี้ นะครับ สำหรับการใช้พระราชกำหนดนี้ ผมเรียนท่านได้เลยว่า เราได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในประกาศ เพราะในการใช้อำนาจมีบทกำหนดในการใช้อำนาจอยู่แล้วว่า จะต้องมีการแสดงรายชื่อ ณ ที่สถานีตำรวจที่กองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุข รวมทั้งที่ศาลากลาง นอกจากนี้แล้วเรายังเป็นสถานที่เปิดให้ญาติเข้าไปเยี่ยมได้ตลอดเวลา แล้วผมเองอยากจะเรียนว่ามีผู้แทนของคณะกรรมการอำนวยการสมานฉันท์เข้าไปดู ถ้าผมจำไม่ผิด ผมไม่อยากจะยอรายชื่อ เป็นบุคคลที่เอ่ยมมาแล้วก็ต้องรู้ดี เข้าไปเยี่ยม ในวันนั้นที่ผมเองที่ทำงานร่วมกับคณะกรรมการสมานฉันท์ ผมเองจะเข้าไปเล่าให้ฟังว่าคณะกรรมการเสริมสร้างสันติสุข ซึ่งผมรับผิดชอบอยู่นั้นทำกันอย่างไร ผมไปเล่าให้ฟังว่าเราใช้สันติวิธีอย่างไรในการดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรง เพราะผมตระหนักดีว่า ถ้าเพื่อนำไปสู่ความรุนแรงเมื่อไร มันก็เป็นกับดักของผมเอง กับเจ้าหน้าที่เอง ผมยอมรับ เพราะฉะนั้นวิธีการทำงานเราได้เปลี่ยน ผมอยากจะเรียนว่าตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา ผมเข้ามารับผิดชอบเต็มตัว ผมพยายามปรับวิธีคิด วิธีทำงานของเจ้าหน้าที่ว่าเราจะต้องทำในลักษณะสันติวิธี แล้วถ้าเพื่อนท่านตาม ท่านจะเห็นว่าขณะนี้ มีบุคคลที่พยายามที่จะเข้ามาแสดงตน ซึ่ง ณ วันนี้เข้ามาแล้ว ๒๔ คน เนื่องจากระบบที่รองรับยังไม่ชัดเจน ผมก็ได้มอบให้กรมคุ้มครองสิทธิของกระทรวงยุติธรรม อธิบดีเป็นทีมงานในการที่จะไปปรับบุคคลเหล่านี้ เพื่อให้หลักประกันคุ้มครองกับเขาว่า ถ้าเขามาอยู่กับเราเราจะดูแลเขา และนอกจากนี้แล้วในระหว่างควบคุม ผมเรียนได้เลยว่า นโยบายของกองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุขนี้ เดี่ยวจะคิดว่าอะไรก็ต้องใช้สตาฟฟ์ ไม่ใช่

เราจะดูแลเขาอย่างดี ในขณะที่เดียวกัน เราก็จะมีเบี้ยเลี้ยงให้เขา พอเขาพ้นจากเราไป เขาจะได้มีเงิน รวมทั้งจะต้องฝึกอาชีพต่อให้เขาด้วย เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านเลยว่าสิ่งที่เราใช้เราจะใช้ในทางบวก เราจะไม่ใช้ในทางลบ

สำหรับการดำเนินการของรัฐบาล ผมอยากจะเรียนว่าตั้งแต่วันที่ ๔ มกราคม ผมอยากจะย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๔ หลังจากคดีปล้นปืนมา ผมเองฐานะในขณะนั้นยังเป็นข้าราชการประจำอยู่ที่ติดตามเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่อง และก็มีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ และอยากจะเรียนให้ท่านทราบว่าของรัฐบาลเอง มีความมุ่งมั่นอย่างมากที่จะพยายามแก้ไขปัญหานี้ให้ได้ ท่านจะเห็นว่าในช่วงแรกก็มี เสธ. ทบ. ลงไปเป็นผู้อำนวยการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ หลังจากนั้นมาก็มีรอง ผบ. สูงสุด พลเอก ศิริชัย ไปเป็น หลังจากนั้นพอเราเห็นว่าไม่สามารถแก้เหตุการณ์ได้ ถึงได้มาปรับ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ซึ่งผมเองรับเป็นประธานคณะกรรมการนโยบายเสริมสร้างสันติสุข จังหวัดชายแดนภาคใต้ -----

ในคณะกรรมการนี้ก็มีผมเป็นประธาน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม มี ผบ. เหล่าทัพ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สำหรับในการดำเนินการท่านบอกว่าไม่เป็นเอกภาพ ผมเรียนท่านเลยว่านายกรัฐมนตรีเองท่านสั่งในที่ประชุมว่ามอบให้ประธานคณะกรรมการนโยบายคือผม เป็นลักษณะว่าซิงเกิล คอมแมน (Single command) คือเป็นผู้มีอำนาจเต็มที่จะแก้ไขปัญหาในการประชุม เพราะฉะนั้นเราเองเราประชุมตั้งแต่ปกติแล้ววาระงานที่ผมทำอยู่ก็คือ ๘ โมงเช้าถึง ๙ โมงเราจะประชุมเรื่องข่าวประจำสัปดาห์ ข่าวเกี่ยวกับความมั่นคง ๙ โมงจนถึงเที่ยงเราจะประชุมนโยบายทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นนโยบายกระทรวงศึกษาที่เกี่ยวกับความมั่นคงในการแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เรื่องยุทธศาสตร์เกี่ยวกับต่างประเทศ เกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจในจังหวัดชายแดนภาคใต้เราประชุมกันทุกสัปดาห์เหมือนกับกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้เกิดเอกภาพและมีความขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประจำสัปดาห์ ซึ่งผมอยากจะเรียนให้ท่านว่าจาก ๑ มิถุนายนมาถึงปัจจุบันนี้ ผมอยากจะเรียนความคืบหน้าให้ท่านชัดเจนเพราะผมตามตัวเลขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสัปดาห์ต่อสัปดาห์ ผมอยากเรียนว่าเราตามสัปดาห์ต่อสัปดาห์ว่ามันดีขึ้นหรือมันเลวลง ผมอยากจะเรียนให้ท่านทราบมันดีขึ้นหรือเลวลง แต่จากที่ดูมาในช่วงแรก ๆ ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่ต้นมิถุนายนเกิดเท่าไรลงเท่าไร ผมเฉลี่ยมาเป็นสัปดาห์ เฉลี่ยมาเป็นวัน โดยส่วนตัวผมผมพอใจ ซึ่งถ้าเผื่อท่านอยากได้รายละเอียดทั้งหมดตอนนี้ผมได้นำ พลโท ขวัญชาติ กล้าหาญ แม่ทัพภาค ๔ มาอยู่พร้อมที่จะอธิบายรายละเอียดให้ท่านในการปฏิบัติ แล้วก็มี พลตำรวจโท อุดุลย์ แสงสิงห์แก้ว ผู้บัญชาการภาค ๙ ซึ่ง ๒ คนนี้เป็นผู้ใช้อำนาจใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ตามพระราชกำหนดนี้มารออยู่ข้างหลังพร้อมที่จะให้ข้อเท็จจริงแก่ท่าน ผมเองไม่อยากจะพูดว่าใครรู้เรื่องดีกว่าใคร หรือใครมีข้อมูลมากกว่าใคร เพราะผมทราบว่าทุกคนแสดงออกมาอยู่บนพื้นฐานข้อมูลของตัวเองมีอยู่ แล้วก็มีคามนึกคิดขึ้นมา ผมอยากจะเรียนให้ท่านทราบว่าเราเองเราพยายาม สำหรับการทำงานนั้นผมเรียนได้เลยว่าเราเองกับคณะกรรมการสมานฉันท์ ผมเองที่เป็นผู้รับผิดชอบมีความสัมพันธ์อันดี เมื่อคืนวันจันทร์ก็ยังไม่โทรคุยกับท่านประธานถึงเหตุต่าง ๆ แล้วผมให้การันตี (Guaranty) กับท่าน ยืนยันกับ

ท่านว่าผมลงไปทุกอาทิตย์ อาทิตย์ละ ๒ วันยืนยันว่านโยบายการใช้อำนาจโดยที่ไม่ถูกต้องต้องไม่มี เพราะมันเป็นเงื่อนไขผมทราบว่ามันเป็นเงื่อนไขต้องไม่มี ทำไมเราจะต้องวิ่งเข้าไปสู่กับดักเหมือนที่เราเคยมีมาอยู่ อันนี้คือเป็นสิ่งที่อยากจะเรียนท่าน อันที่ ๒ ในการดำเนินการทุกอย่างต้องใช้หลักทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีปัญหามาก่อนก็เป็นข้อเสนอแนะและก็ตรงกับที่รัฐบาลอยากจะทำ ตอนนั้นเราก็ต้องไปตั้งศูนย์นิติวิทยาศาสตร์ร่วมที่ค่ายอิงคยุทธ มีนิติวิทยาศาสตร์จากกระทรวงยุติธรรม จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และกัทหาร ที่เราจะไปทำงานร่วมกัน ซึ่งขณะนี้ก็ได้เริ่มไปแล้ว แล้วนอกจากนี้ผมยังเรียนท่านได้เลยว่ากระทรวงยุติธรรมได้ตั้งมีศูนย์พิสูจน์คนหาย ก็อยู่ในความรับผิดชอบของสารบรรณนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม เมื่อ ๒ วันก่อนผมไปออกรายการทีวีกับคุณหญิงพรทิพย์ ก็ได้พูดถึงเรื่องนี้ว่า คนอุ้มหายเป็นเท่าไรในวันนั้น ในรายการนั้นเมื่อคืนวันอาทิตย์ ที่เปิดรับมาทั้งหมดมีคนมาแจ้งเพียง ๘ ราย คุณหญิงพูดในรายการ ซึ่งขณะนี้ผมก็จะไปขยายผลต่อว่ามันต้องพิสูจน์ทราบต่อมันคงไม่ต้องหยุดเพียงเท่านั้น ผมอยากจะเรียนให้ท่านให้ทราบว่าเราจะไม่หยุดเพียงเท่านั้นนะครับ

ส่วนในเรื่องการบริหารการจัดการ ผมเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีเองก็อยากจะให้เป็นเอกภาพสูงสุดในการดำเนินการ สิ่งอะไรก็ตามที่จะต้องทำร่วมกับ กอส. ผมจะเป็นผู้รับประสานงานตลอดในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งหลังสุดก็มีคณะทำงานชุดเล็กของ กอส. ซึ่งมีท่านอานันท์เป็นประธาน มีหมอบระเวศ มีอาจารย์โคทม มีหลาย ๆ ท่านนั่งอยู่ เขาบอกว่าขอให้ผมไปพบ ผมก็ไปพบ ผมไปพูดคุยอยู่ ๒ ชั่วโมง บอกถามได้ทุกคำถามที่ท่านข้องใจ ผมพร้อมที่จะตอบ ถ้าไม่แน่ใจก็ให้เช็คกับพื้นที่ข้างล่างได้ ผมอยากจะเรียนท่านว่ามีความมุ่งมั่นครับที่จะแก้ปัญหานี้ให้ได้ ผมเรียนยืนยัน แล้วผมก็ตั้งใจมองไปที่ข้างล่าง ผมก็ตั้งใจที่ฟังมาตลอดว่าเราจะร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา ผมเองเรียนท่านเลยว่าผมรับข้อมูลมาทุกวัน มีทั้งคนเอามาให้ มีทั้งเขียนจดหมายมาให้ความแนวทางในการแก้ปัญหามาได้เป็นอย่างดี ผมอ่านตลอด แล้วก็จะมีอะไรดี ๆ จากนั้นมาตลอด เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ผมก็อยากจะเรียนชี้แจงให้ท่านทั้งหลายได้ทราบข้อเท็จจริงทั้งหมดที่ทางด้านผมทำในนามรัฐบาลอยู่ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านต่อไปท่าน พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ แล้วก็ท่านชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ ท่านนิพิฐ อินทรสมบัติ ท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ท่านอภิชาติ ศักดิเศรษฐ์ ท่านสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล และท่าน พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ท่านสมชาย ขออนุญาตที่จะไม่อภิปรายครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าอย่างนั้นต่อไปเป็นท่านชูวิทย์ครับ ไม่อยู่ไม่เป็นอะไรครับ เชิญท่านนิพิฐครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงแล้วผมเป็นผู้แทนฝ่ายค้านผมไม่ควรจะขอบคุณรัฐบาลนะครับ แต่ว่าวันนี้ต้องขออนุญาตขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ท่านได้กรุณาอดทนรับฟังความเห็นของเพื่อนสมาชิกอย่างยาวนาน ซึ่งผมถือว่าท่านเป็นรัฐมนตรีที่ให้เกิดมิติตัวแทน

ประชาชนมากที่สุดในรัฐบาลนี้ก็ได้ ที่ผมเกริ่นนำอย่างนี้ก็ทราบเรียนท่านประธานว่า แม้การอภิปรายที่ยืดยาวของพวกเราบางครั้งอาจจะมีน้ำมากกว่าเนื้อหรืออะไรก็ตาม แต่ผมคิดว่าอาจจะมีสักประโยคหนึ่งที่จะทำให้ท่านบรรลุมืดดวงตาเห็นธรรมได้ในประโยคเดียวของผู้แทนราษฎรก็เป็นไปได้ ผมยังไม่รู้จักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเลยนะครับ ความจริงวันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องนั่งฟังมากกว่าท่านเสียด้วยซ้ำ แต่ไม่เป็นไร ผมคิดว่าท่านอาจจะยังไม่ซาบซึ้งต่อระบอบประชาธิปไตย ระบอบนี้มันเป็นอย่างนี้ มันดูน่าเบื่อ มันซ้ำซาก แต่ว่าผลของประชาธิปไตย มันหอมหวาน หอมหวานกว่าทุกระบบครับ คนที่ไม่ซาบซึ้ง ไม่มีหัวใจเป็นระบอบประชาธิปไตย ฟังผู้แทนไม่ได้หรอกครับ และผมเรียนท่านประธานว่าท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะฟังอยู่ก็ได้ แต่ท่านนายกรัฐมนตรีใช้เวลาในการรับฟังเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ น้อยที่สุดในบรรดานายกรัฐมนตรีที่ผมรู้จักมา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าถ้าปล่อยให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นนายกรัฐมนตรี ๓๐ วัน และท่านนายกรัฐมนตรีไปบวชเสีย สัก ๓๐ วัน ปัญหาแก้ได้ครับ

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตประท้วงครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงว่าอะไรครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคไทยรักไทย จังหวัดอุดรธานี เพื่อนสมาชิกคนนี้ขึ้นที่ไรก็ต้องพยายามแขวะทุกครั้ง และครั้งนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องการที่จะอภิปรายเรื่อง พ.ร.ก. ไต ๗ ทั้งสิ้นตามข้อ ๖๐ วรรคสองนั้นต้องเรียนด้วยว่าการใช้คำพูดแบบนี้เป็นการเสียดสีและทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี และพยายามสร้างทำลายภาพพจน์รัฐบาลมาโดยตลอดครับ สมาชิกท่านนี้ครับ และท่านประธานได้โปรดวินิจฉัย

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนิพิฐภูมิ ผมวินิจฉัยให้ท่านถอนคำพูดนะครับ คือท่านอภิปรายไปตามเนื้อหาสาระ เราอย่าไปเสียดสีเลยครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ได้ครับผมขอบคุณครับ ท่านประธาน
ที่เคารพ เมื่อครู่นี้ผมสมาชิกจากซีกรัฐบาลได้กล่าวว่า ส.ส. ภาคได้ทำอะไรอยู่ ทำไม
ไม่บอกว่าใครเป็นคนร้าย ผมคิดว่ารัฐบาลได้ละเลยโอกาสนี้มานานครับ ที่ผมเกริ่นนำ
อย่างนี้ครับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านเป็นพยานให้กับผมนะครับ -----

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เมื่อเดือนที่แล้วนี้ครับ เราพบกันที่จังหวัดยะลานครับ และผมกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานอาจจะไม่ทราบว่า วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ที่ผมนำคณะไปที่จังหวัดยะลา วันนั้นมีผู้แทน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปมากที่สุดครับ และเราไม่เคยรวบรวมผู้แทนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มากขนาดนั้นเลยครับ วันนั้นผมตั้งใจไปคุยกับผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ท่านทำงานเหมือนตาบอดคลำช้างนี่นะครับ ท่านไม่ได้สนใจตัวแทนประชาชนเลยนะครับ ดีนะครับที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอนนั้นท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่ท่านมาจับฟิ่ง และท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากเรียนอย่างนี้ครับ อยากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม พลตำรวจเอก ชิตชัย ท่านพูดความจริงกับท่านนายกรัฐมนตรีสักครั้งเถอะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีไปพูดในหลาย ๆ ที่ว่า นัดผู้แทนฝ่ายค้านแล้วผู้แทนฝ่ายค้านไม่ไปครับ ผมว่าไม่จริงนะครับท่านครับ ท่านเป็นพยานให้ผมนะครับ ท่านกล้าพูดกับท่านนายกรัฐมนตรีไหมครับ ว่าท่านกับผมและผู้แทนฝ่ายค้านใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เรานัดกันแล้วครับ และผมบอกกับท่านด้วยตัวผมเองว่า ผมอยากจะทำให้มีการประชุมลับกับท่านเสียด้วยซ้ำ แต่ท่านไม่ได้ปฏิบัติครับ ผมกราบเรียนท่านว่าที่ประชาชนเขาเลือกพวกเรามากนี้ครับ เขาต้องการให้เราแสดงปัญหาว่าปัญหาอะไรมันมีอยู่ครับ ผมเรียนว่าเวลาท่านไปประชุมนี้ผมเห็นความขยันของท่านนะครับ ท่านเชื่อผมเถอะครับ ข้าราชการกลัวครับ คนภาคใตวันนี้นักกลัว ๒ เรื่องครับ เชื่อผมเถอะครับ ผมเป็นผู้แทนภาคใต้ครับ เรื่องที่ ๑ คือกลัวโจร เรื่องที่ ๒ คือกลัวรัฐบาล ในระหว่างกลัวโจรกับกลัวรัฐบาลนี้ผมไม่กล้าชี้หรือครับว่า คนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้กลัวใครมากกว่ากัน เพราะถ้าผมจะบอกว่าคนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้กลัวรัฐบาลมากกว่ากลัวโจร ผมต้องถอนคำพูดครับ มันเป็นการหมิ่นประมาทเขา แต่ในความเป็นจริงนะครับ ท่านจะไม่ได้รับความจริงจากข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เลยนะครับ เขาไม่กล้าพูดครับ เวลาท่านไปท่านพบผู้ว่า พบผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ พบแม่ทัพภาค ๔ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ หรือครับที่จะรู้ข้อเท็จจริงมากกว่าผู้แทนใน ๓ จังหวัด ท่านเชื่ออย่างนั้นหรือครับ ถ้าท่านคิดว่าผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ รู้ปัญหามากกว่าผู้แทนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แก่ปัญหาไม่ตกหรือครับ ผมเลยบอกท่านว่า ท่านครับ เรา

ให้ความร่วมมือกับท่านนะครับ แต่บางครั้งเราต้องพูดความจริงกัน ท่านประธานครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านนั่งอยู่ การเมืองนี้ผมดีใจอย่างหนึ่งครับว่า ไม่ว่าท่านจะมีอำนาจมากขนาดไหนก็ตามในขณะนั้นะครับ สิ่งหนึ่งที่ท่านไม่ทำ และผมคิดว่าท่านทำถูกแล้วก็คือ เราในซีกฝ่ายค้านไม่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีแยกดินแดนเลยครับ พรรคพวกท่านทั้งนั้นครับ ตอบคำถามผมได้ไหมครับ ในขณะที่ท่านมีอำนาจมากขนาดนี้นะครับ ไม่มี ส.ส. ฝ่ายค้านที่สังกัดพรรคประชาธิปไตยหรือพรรคพวกถูกขอล่าว่าหาว่าแยกดินแดนหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยเลย เพราะอะไรครับ ท่านตีปัญหานี้แตกไหมครับ และ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลเองยังมาบอกฝ่ายค้านว่า ฝ่ายค้านไม่ให้ความร่วมมือรัฐบาล ก็มี ส.ส. อยู่ในภาคใต้ครับ ส.ส. ระบบบัญชีท่านเยอะครับ ท่านถามท่านวันมูหะมัดนอร์ มะทา ก็ได้ครับ ท่านถามท่านอารีเพ็ญก็ได้ครับ ถ้าท่านไม่กล้าถามพวกเรา ตีปัญหานี้แตกหรือยังครับ ก่อนที่จะไปปัญหาอื่น แต่ทั้งหมดเป็นเพียงข้อสันนิษฐานเท่านั้นเองในทางกฎหมาย ถือว่าทุกคนยังบริสุทธิ์อยู่ และผมยินดีจะปกป้องผู้แทนราษฎรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนในขณะนี้ว่า ท่านคือผู้บริสุทธิ์ เพียงแต่ผมบอกท่านว่านี่คือโจทย์ที่ลึกของภาคใต้ เราทำการเมืองไม่เหมือนกันอย่างสิ้นเชิง -----

ในขณะที่เรามีอำนาจเราให้ความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์สูงยิ่งครับ ไม่เคยเลือกปฏิบัติในชาติพันธุ์ ไม่เคยเลือกปฏิบัติในเรื่องความแตกต่างในศาสนาครับ เราทำการเมืองร่วมกันอย่างมีความสุข แล้วเราแยกกันปฏิบัติธรรมตามหลักศาสนา ไม่มีข้อแตกต่างและความขัดแย้งครับ ท่านครับ จุดของปัญหาที่เกิดขึ้นผมเคยพูดในหลาย ๆ ครั้งท่านอาจจะได้ดวงตาเห็นธรรมก็ได้ เราทำการเมืองไม่เหมือนกันนะครับ เราไม่เคยนำเรื่องศาสนามาทำการเมือง มิฉะนั้นแล้วผมคิดว่าไม่เหลือผู้แทนประชาธิปไตยถูกจับหมดแล้วครับ ฝากท่านไปคิดให้แตกแล้วกันนะครับ ถ้ามีเวลาผมเรียนท่านหลายครั้งแล้วว่าปิดประตูคุยกันก็ได้ครับ เราให้ความร่วมมือท่านนะครับ ผมฝากท่านนิดเดียวครับ ท่านกล้าหรือเปล่า ผมไม่รู้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ ถ้าท่านมีความคิดปลอดโปร่งไม่ถูกครอบงำด้วยผู้นำรัฐบาล ผมคิดว่าท่านแก้ปัญหาได้ ผมยังให้กำลังใจท่านนะครับ ผมฝากท่านประเด็นแรกก็คือไปบอกท่านนายกรัฐมนตรีเถอะครับ ว่าอย่าไปพูดข้างนอกว่าเราไม่ให้ความร่วมมือนะครับ เราให้ความร่วมมือท่านมาตลอด แต่ท่านไม่สนใจเท่านั้นเองครับ ท่านพูดผ่านวิทยุได้ครับ แต่ไม่เคยมานั่งรับฟังผู้แทนประชาชน ไม่ว่าในสภาหรือนอกสภาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมรับพระราชกำหนดนี้ไม่ได้ครับ ผมให้ความยินยอมไม่ได้ครับ เพราะอะไรครับ ผมเปรียบเทียบให้ท่านประธานฟังก็ได้ครับ ถ้ามีมือปืนสักคนหนึ่งฆ่าคนไปทั่ว แล้ววันดีคืนดีมือปืนคนนั้นนะครับขึ้นไปโรงพัก ขึ้นไปที่อำเภอ บอกกับผู้กำกับ บอกกับนายอำเภอว่าจะขอใบอนุญาตพกปืนเพื่อคุ้มครองสุจริตชน ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ ท่านให้ไหมครับ มีประวัติในการฆ่าคนอย่างโชกโชนครับ แล้วขึ้นไปขอใบอนุญาตพกปืนบอกว่าจะเอาปืนนี้ไปคุ้มครองสุจริตชน เป็นผมมีอำนาจผมไม่ให้ครับ แต่ท่านผมไม่แน่ใจครับ ที่ผมยกเรื่องนี้มาเปรียบเทียบก็เพราะว่ารัฐบาลนี้มีข้อครหาเยอะในการละเมิดสิทธิมนุษยชน รัฐบาลมีข้อครหา มีข้อสงสัยนะครับ อย่าให้ผมต้องถอนคำพูดนะครับ มีข้อสงสัยเยอะในการอุ้มฆ่า จริงหรือไม่จริงผมไม่รู้ครับ แต่คนก็สงสัย แล้ววันดีคืนดีครับรัฐบาลบอกว่าอำนาจที่มีอยู่นั้น ไม่ว่าจะเป็นกฎอัยการศึกก็ดี อำนาจตามกฎหมายที่มีอยู่ในแผ่นดินนี้ก็ดีไม่เพียงพอเสียแล้ว วันนี้ต้องการใช้มาตรการพิเศษ วันนี้ต้องมีเครื่องมือพิเศษในการไปคุ้มครองประชาชน ให้ไม่ได้ครับ ให้ไม่ได้เลยครับ เพราะว่าตลอดระยะเวลา ๕ ปี เกือบ ๕ ปี รัฐบาลยังไม่มีปรากฏการณ์ว่าท่านคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจังครับ ท่านไม่เสียตายหรือครับที่คนอย่างชิปปิ้ง

(Shipping) หมูต้องเสียชีวิต ท่านรู้สึกไหมครับ พวกผมรู้สึกตลอดเวลาครับ ท่านเคยปกป้องเขาไหมครับ คนอย่างทนายสมชายที่หายตัวไปท่านเคยปกป้องเขาไหมครับ เรื่องเหล่านี้ละครับที่ผมเปรียบเทียบว่าวันที่มือปืนไปขอใบอนุญาตพกปืนเราให้ไม่ได้ครับ เหมือนกับวันที่ท่านมาขออำนาจที่เป็นพระราชกำหนดที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จอยู่ในมือของท่านให้ไม่ได้ครับ เพราะไม่มีหลักประกันว่าท่านจะใช้อำนาจที่ศักดิ์สิทธิ์และรุนแรงนี้ไปคุ้มครองสิทธิของประชาชน เพราะท่านไม่เคยแสดงให้เห็นครับ ท่านประธานครับ คนเขาไม่เชื่อครับ ปัญหาหลักคือคนไม่เชื่อครับ เมื่อประชาชนไม่เชื่อแล้วอย่าเอาเครื่องมือนี้ไปครับ เป็นการสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นมากไปอีกครับ วันดีคืนดีท่านนายกรัฐมนตรีลงไปภาคใต้เอาคุณเนวินนั่งกางเกงยีนส์สะพายย่ามตามท่านนายกรัฐมนตรีคนก็รักหรือครับ ท่านเสริมศักดิ์ครับ ผมเคยพูดกับท่านหลายครั้งนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ เอาคนที่ควรรัก ผมไม่ได้พูดเล่นนะครับ ถ้าคนที่เขาไม่เชื่อถือนะครับ แก้ปัญหาคนเขาไม่รักนะครับ ท่านพูดอย่างไรคนก็ไม่เชื่อ ท่านนายกชวนไปเกือบทุกอาทิตย์ มีทหาร ตำรวจคุ้มครองไหมครับ ไม่มีครับ ท่านนายกรัฐมนตรีไปทุกครั้งอำเภอไหน พื้นที่ไหนที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปต้องปิดสัญญาณโทรศัพท์ทุกครั้งครับ นายกรัฐมนตรีไปอำเภอไหนอำเภอนั้นใช้โทรศัพท์มือถือไม่ได้ ผมไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไรครับ ผมเรียนท่านประธานว่า ผมเคยเจ็บปวดหลายครั้งนะครับจากการแก้ปัญหาของรัฐบาล เข้า ๆ เมื่อเข้านี้โทรศัพท์ของ ๕ เขาอภิปรายรับพระราชกำหนดไปแล้วครับ คุณสมัคกับคุณดุสิตครับ รับไปเรียบร้อยแล้วครับอนุมัติครับ เห็นชอบครับ ดีไหมครับท่านครับ คิดดูเถอะครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนิพิฐครับ เอาให้อยู่ในประเด็นพระราชกำหนด คนภายนอกอย่างไรก็เรื่องของเขา เอาของเราเองก็แล้วกันนะครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมอยากให้รัฐบาลมีดวงตาเห็นธรรม สิ่งไหน ที่แก้ได้และเป็นการแก้ปัญหา ผมอยากแก้ครับ ผมบอกว่ามันมีอุปสรรคบางเรื่อง เล็ก ๆ มันขวางใจอยู่ระหว่างประชาชนกับรัฐบาล รวมถึงช่อง ๕ ตอนเช้าด้วย ผมจะไม่พูดเรื่องนี้นะท่านประธาน ผมเคยเจ็บปวดหลายครั้งครับวันที่ท่านเอานกไปโปรยที่ภาคใต้ คนเห็นด้วย ผมค้าน ผมถูกด่าครับ ผมเจ็บปวดเมื่อเห็นภาพนักเรียนไล่จับนกกระดาศหาซื้อท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อไปขอรับรางวัล ผมเจ็บปวดมากที่เห็นนักเรียนรวบรวมนกกระดาศได้ ๒๐๐ ตัว ขึ้นไปที่ว่าการอำเภอก็ไปแลกนม ๑ กล่อง คนทั้งประเทศเขาชอบวิธีการนี้ครับ แต่ผมเจ็บปวด ท่านประธานครับ ทำไมผมต้องเจ็บปวดกับเห็นภาพเด็กนักเรียนไล่จับนกกระดาศได้สัก ๑๐๐ ตัว แล้วไปแลกนม ท่านอาจจะไม่รู้สีกก็ได้ ท่านเก็บไปคิดเถอะครับ ท่านจัดตลาดนัดวันศุกร์ ผมก็ไม่ขัดข้องครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านท่านก็ยินดีสนับสนุนท่านอภิปรายไว้ชัดเจน แต่ผมเจ็บปวดอีกแล้วครับ ผมเจ็บปวดเพราะว่าตลาดนัดวันศุกร์ของท่านนั้นท่านไปแจกคุปองให้กับประชาชนของผม นำคุปองไปซื้อสินค้า แลกเป็นสินค้า ทำไมครับ ทำไมต้องดูถูกประชาชนผมอย่างนั้นด้วย ตลาดนัดของท่านทำไมต้องไล่แจกคุปองเพื่อให้คนนำคุปองไปซื้อสินค้า ไม่ได้นะครับ คิดดูเถอะครับ ท่านวางใจเป็นกลางและท่านจะรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ในอีกมุมหนึ่งนั้นคนมาตลาดนัดเยอะ แต่อีกมุมหนึ่งมันทำร้ายใจคนนะครับ เด็กเล็ก ๆ เยาวชน นักเรียนก็อาจจะไม่รู้สีก ท่านประธานท่านไปเอาภาพโทรทัศน์มาดู ท่านเคยเห็นคนอายุสัก ๒๐ - ๓๐ กว่าปี ไล่จับนกกระดาศบ้างไหมครับ มีเฉพาะเด็ก ๑๐ ขวบ ต่ำกว่า ๑๐ ขวบทั้งนั้น เพราะอะไรครับ คิดให้ลึกนะครับ ในปัญหาเหล่านี้ ผมเรียนท่านประธาน ประการแรกว่ารัฐบาลมีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนเยอะมาก วันนี้เมื่อท่านมาขออำนาจพิเศษผมเรียนว่าผมอนุมัติไม่ได้ เพราะอำนาจที่ท่านใช้นั้นมันอาจจะสร้างความไม่เป็นธรรมให้เกิดขึ้นกับประชาชน

อีกประการหนึ่งที่ผมรับไม่ได้ต่อพระราชกำหนดฉบับนี้ ความจริงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นในวันนี้ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕ เวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา ที่พระที่นั่งอนันตสมาคม รัฐบาลสมัยนั้นเคยเสนอกฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม ในยุคหลังเขา

กล่าวหาว่ารัฐบาล จอมพล ป. นั้นเป็นรัฐบาลเผด็จการ มีพรรคมนังคศิลา หรือมีทหารหนุนอยู่ข้างหลังท่านละครับ จากปี พ.ศ. ๒๔๙๕ มาถึงวันนี้ ๕๓ ปี เราได้พิจารณากฎหมายนี้ อีกครั้งหนึ่ง แต่ว่ารัฐบาลที่เราเคยกล่าวหาว่าเป็นรัฐบาลเผด็จการนั้นเมื่อ วันที่ ๒๘ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ เวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา รัฐบาล จอมพล ป. เสนอกฎหมายฉบับนี้ ต่างกันตรงไหนครับ ต่างกันที่รัฐบาล จอมพล ป. ที่เราคิดว่าเป็นเผด็จการทหารนั้น ท่านวิเศษทราบดีครับ เสนอกฎหมายบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินเป็นพระราชบัญญัติ รัฐบาล จอมพล ป. มีเสียงข้างมากเด็ดขาดในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกในสมัยนั้น ๙๘ คน ยกมือไม่มีใครค้านแม้แต่คนเดียว มีเสียงข้างมากเด็ดขาด แต่เสนอกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติ ผมกำลังเปรียบเทียบกับท่านประธานว่ารัฐบาลนี้มีเสียงข้างมากเด็ดขาด ๓๗๗ เสียง ถ้าผมจำไม่ผิดและเป็นผู้ที่ประกาศตัวตลอดเวลา เป็นรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย ท่านเลือกที่จะเสนอกฎหมายนี้เป็นพระราชกำหนด จอมพล ป. พิบูลสงคราม ต่างกับ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ประการหนึ่ง ก็คือเลือกที่จะเคารพเสียงของรัฐสภา เสนอกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เลือกที่จะเสนอเป็นพระราชกำหนด -----

ท่านประธานครับ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ผมเล่าสัปดาห์หนึ่ง ถึงแม้ว่าผมไม่แก้
 ทำอาจารย์มารุตของผมก็ตาม ปี ๒๕๔๕ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ รัฐบาล จอมพล ป. คนที่
 ยืนขึ้นเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านวิเชษฐภคพงศ์ครับ พลตำรวจโท เผ่า
 ศรียานนท์ ยศขณะนั้นครับ พลตำรวจโท เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ยื่นขึ้นเสนอกฎหมายบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน วันนี้
 เปลี่ยนจาก พลตำรวจโท เผ่า ศรียานนท์ เป็นดอกเตอร์วิเชษฐ เครืองาม ผมอยากให้
 กลับข้างกันครับ ผมอยากให้ดอกเตอร์วิเชษฐ เครืองาม ที่เขื่อนกฏหมายมหาชนมือหนึ่ง
 ของประเทศไปเสนอกฎหมายนี้ในปี ๒๕๔๕ และให้ พลตำรวจโท เผ่า ศรียานนท์
 เสนอกฎหมายนี้ในวันนี้ครับ บ้านเมืองกลับหัวกลับหาง กลับทิศกลับทางหมดเลยครับ
 กฎหมายนี้ไม่ได้ร่างกันมาด้วยความเห็นชอบของประชาชน ชัดหลักนิติรัฐ ผมไม่อาจพูดว่า
 ชัดต่อรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะผมไม่ใช่ศาลรัฐธรรมนูญ กฎหมายนี้อ่านาจควบคุมคน
 ผู้ต้องสงสัยได้ ๗ วัน หลังจากนั้นควบคุมได้ ๓๐ วัน ผมฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมไปเลยนะครับ ท่านครับ เมื่อท่านควบคุมประชาชนจะกี่วันก็ตาม แล้วหลังจากนั้น
 ท่านไม่สามารถตั้งข้อหาเขาได้ นั่นละครับ จะเป็นระเบิดเวลา ท่านเข้าใจประเด็นของผมนะ
 ครับ ท่านควบคุมเขาตามกฎหมายฉบับนี้ ไม่ว่าจะกี่วันก็ตามนะครับ หลังจากนั้นถ้าท่าน
 ปล่อยเขาไปเนื่องจากหมดอำนาจควบคุมตัว นั่นละครับ เป็นระเบิดเวลา มีคนพูดแรง
 ถึงขั้นนี้ครับ ท่านครับ ท่านควบคุมแล้ว หมดอำนาจควบคุมแล้ว ปล่อยเขาไปโดยตั้งข้อหา
 อะไรเขาไม่ได้ เขาจะทำจี้ฮั้วได้ครับ อย่าให้ถึงขั้นนี้นะครับ ผมเตือนท่านว่าเมื่อท่าน
 ควบคุมประชาชนตามกฎหมายฉบับนี้ ควบคุมให้น้อยที่สุด ผมอยากจะตรวจสอบกับ
 ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ว่าควบคุมประชาชนตามพระราชกำหนดกี่คนแล้ว ค่ะแล้ว
 หมดอำนาจปล่อยไปเท่าไร โดยที่ไม่สามารถตั้งข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญาหรือ
 กฎหมายอื่นใดได้ครับ ระเบิดเวลาถูกใหญ่มาก ๆ นะครับ ผมจะบอกให้ อย่าคิดว่าท่านมี
 พระราชกำหนดอยู่ในมือ มีอำนาจแล้ว จับคนมาขัง ๓๐ วัน เหมือนข้อหาอันธพาล
 ไม่เหมือนกันนะครับ ผมเลยพยายามเรียกร้อง ไม่รู้ว่าเป็นการซ้ำเติมคนที่ถูกจับหรือเปล่า
 จับเขาตามพระราชกำหนดแล้วต้องตั้งข้อหานะครับ จับไม่มีข้อหาท่านครับ ตัวใครตัวมัน
 นะครับ ท่านรักษาแผ่นดินนี้ไม่ได้หรอกครับ เมื่อไรก็ตามที่เขาคิดเป็นปฏิปักษ์กับรัฐ

ถึงขนาดนั้นนะครับ ผมคิดว่ารัฐบาลแก้ปัญหาไม่ได้เลยนะครับ ทำสถิตินะครับ จับตามพระราชกำหนดเท่าไร แล้วปล่อยไปโดยไม่ตั้งข้อหาเท่าไร แล้วตามดูเถอะครับ เชื้อผมเถอะครับ จะเป็นระเบิดเวลาของท่าน อย่าคิดว่าจับได้จับเอนะครับ เขาฝากผมมาท่านประธานครับ ผมมีอยากจะฝาก ๒ - ๓ เรื่องเท่านั้นเอง ความจริงผมบอกเหตุผลที่ผมรับไม่ได้แล้วนะครับ ผมเรียกร้องอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ ท่านต้องฟังประชาชนในพื้นที่ให้มาก อย่าไปฟังข้าราชการเยอะไปครับ ไม่รู้ดีกว่าพวกผมหรือครับ ฟังประชาชนข้างล่างให้มากที่สุดครับ ได้รับความร่วมมือจากประชาชนให้มากที่สุด วันที่ผมไปที่ยะลา แล้วพบท่าน คนเขามาร้องเรียนผมเยอะนะครับ แต่เขาไม่กล้าไปพบท่าน แต่เขากล้ามาร้องเรียนกับผม เยอะครับวันนั้นครับ ท่านไม่ทราบหรือครับ ไปนั่งรออยู่ข้างหน้าห้องร้องเรียนกับผมทั้งนั้นละครับ แต่ทำไมเขาไม่กล้าร้องเรียนกับผู้บัญชาการตำรวจ เขาไม่ไว้วางใจครับ ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรนะครับ ถึงแม้ว่าท่านทำไม่ได้ แต่ผมจำเป็นต้องขอร้องท่านครับ จริง ๆ ผมขอร้องว่าท่านนายกรัฐมนตรีโหดเถอะ ผมถูกถอนไปแล้ว ไม่ให้ท่านโหดก็ได้ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีต้องมอบอำนาจให้กับท่านชิตชัยก็ได้ครับ ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ได้ครับ -----

แล้วท่านต้องปลอดจากการครอบงำของท่านนายกรัฐมนตรี อย่าไปว่าผมเลยครับ เพราะเขาไม่เชื่อนายกรัฐมนตรี ไม่ได้จริง ๆ คนเขากลัวนายกรัฐมนตรีมาก ผมบอกแล้วคนภาคใต้กลัว ๒ เรื่องครับ กลัวโจร กับกลัวรัฐบาล แต่กลัวใครมากกว่ากันผมไม่ยืนยัน แต่กลัวมากจริง ๆ ท่านไม่ได้ความจริงหรอกครับ ผมเห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านใช้ความพยายามมาก แต่ว่าลดอำนาจที่ได้ขาดของตัวนายกรัฐมนตรีลง ผมเรียนอยู่หลายครั้งว่าตัวนายกรัฐมนตรีเหมือนไฟ เข้าใกล้ไม่ได้ ร้อน ท่านอาจจะไม่เชื่อสายหน้าก็แล้วแต่ท่าน ต้องให้คนที่ประชาชนเขาเชื่อ ผมคิดว่าประชาชนไว้วางใจท่าน เชื่อผมเถอะครับ นาน ๆ ผมจะขึ้นชมท่านสักครั้งหนึ่ง แต่ผมไม่ขึ้นชมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านอย่าลืม ผมขึ้นชมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนะครับ คนเขาเชื่อท่านมากกว่า และลดอำนาจท่านนายกรัฐมนตรีลง อย่าให้คนเขากลัว แล้วก็แก้ปัญหาโดยรับสภาพความเป็นจริง อย่าใช้การตลาดนำหน้านะครับ ความผิดพลาดท่านนายกรัฐมนตรีเรื่องสุดท้ายที่ผมคิดว่าอยากให้ท่านทบทวนก็คือ ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าเป็นคนไทยต้องพูดภาษาไทย ไม่จำเป็นนะครับ อย่าไปบังคับเขา ท่านเห็นไหมท่านนายกรัฐมนตรีพูดผิดแล้ว ออกรายการวิทยุทุกคนบนประเทศนี้เป็นคนไทยต้องพูดภาษาไทย ผู้แทนราษฎรจากภาคเหนือบางท่านยังพูดภาษาไทยไม่ชัดเลยครับ ผู้แทนราษฎรนะครับ แล้วเราแตกต่างในเรื่องศาสนา ในเรื่องประเพณี แล้วท่านไปพูดอย่างนั้นเข้าป่าเลยนะครับ ถ้าพูดภาษาชาวบ้าน และจะไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากประชาชน ผมเรียนว่าท่านต้องไตร่ตรอง ท่านนายกรัฐมนตรีพูดให้น้อยนะครับ ท่านพูดครั้งหนึ่งท่านสังเกตไหมครับ ท่านไปดูสถิติ ท่านนายกรัฐมนตรีพูดครั้งไหนที่ใช้ความรุนแรงสักนิดหนึ่ง วันรุ่งขึ้นระเบิดเกิดขึ้นทันทีเลยครับ ลดตรงนี้ลง และผมคิดว่าเราทำงานหนักด้วยกันทุกคน ผมเป็นฝ่ายค้านผมก็ต้องทำงานหนัก ผมอยากให้ประชาชนมีความสุข อยากให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน เราร่วมมือกับรัฐบาลเต็มที่นะครับ ทำเท่าที่ทำได้ ถึงแม้รัฐบาลไม่ให้โอกาสก็ตาม ผมก็ต้องใช้โอกาสนี้บอกประชาชนว่าเราฝ่ายค้านทำงานเต็มที่หนักกว่ารัฐบาลอีก เพียงแต่เราไม่ได้เสนอต่อสาธารณะเท่านั้นเอง ด้วยเหตุผล ๓ - ๔ ประการที่ผมกราบเรียนมา ผมรับพระราชกำหนดนี้ไม่ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกสิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปคุณชววิทย์เชิญค่ะ

นายชววิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชววิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้พูดกันมาหลายครั้งหลายครา แล้วผมก็ไม่ทราบที่ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านจะเอาอำนาจอีกมากสักเท่าไร เดิมที่ผ่านมาท่านก็มีอำนาจอยู่คนเดียวอยู่แล้ว แต่ท่านออกกฎหมายพระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินเพิ่มอำนาจเข้าไปอีก ท่านครับสมัยที่ผมเรียนธรรมศาสตร์เขาคุยกันว่ารัฐบาลยิ่งมีอำนาจมาก ประชาชนยิ่งเกลียดชังมากขึ้นไม่ผิดเลยครับ ท่านมีอำนาจมากแน่ครับ ท่านเพิ่มพูนอำนาจได้แน่ อำนาจท่านมีมหาศาลแล้วท่านก็เพิ่มไปได้อีก-----

แต่อย่าลืมนะครับ ว่าท่านมีอำนาจมากขึ้นเท่าไร ประชาชนยิ่งเกลียดชังมากขึ้นเท่านั้น พวกกระผมเป็นฝ่ายค้าน ผมไม่ใช่ฝ่ายแค้น ๓ จังหวัดภาคใต้อันที่รักของผม ผมเองก็อยากให้สงบสุข ในอดีตที่ผ่านมาเรามีได้ร่มเย็น เรามีสิ่งต่าง ๆ ที่ดีเกิดขึ้น รัฐบาลเคยมองไปข้างหน้าไหมครับ ว่าที่ผ่านมามันเกิดอะไรขึ้น ทำไมรัฐบาลแก้ไขปัญหามันไม่ได้เสียที เพราะอะไร ทำไมชาวบ้านเขามองว่ารัฐบาลแก้ไขปัญหามันตัวเองมากกว่าปัญหาของภาคใต้ ทำไมรัฐบาลออก พ.ร.ก. เป็นเครื่องมือเครื่องมือของตัวเองเพิ่มอำนาจเข้าไปอีก และเพราะอะไรรัฐบาลถึงเลือกปฏิบัติเอื้อผลประโยชน์ รัฐบาลเริ่มต้นก็ผิด ทำมาก็ผิด ผิดแล้วก็ผิดอีก เปรียบเสมือนเด็กที่ไร้เดียงสา ผิดก็ครั้ง ๆ วันนี้โจรเขาบอกวันศุกร์หยุด ห้ามทำงานทุกคนหยุดหมด ทำไมเขาเชื่อโจรมากกว่าเชื่อท่านละครับ เป็นเพราะอะไรครับ ผมเองก็ไม่เข้าใจ ว่าวันนี้รัฐบาลยังทำยิ่งผิด ในประชาชน ๓ จังหวัดภาคใต้ ท่านประธานครับ เขาไม่คิดเป็นอย่างอื่นหรอกครับ เขาคือคนไทย อย่าไปยัดเยียดเขาเลยครับ เขาเป็นพลเมืองไทย เขาเป็นคนไทย เขาอยากให้เห็นสิ่งดี ๆ เกิดขึ้น แต่อย่าให้เอาเงินไปฟาดหัวเขาเลยครับ อย่าไปใช้วิธีนั้นเลยครับ คนภาคใต้เขาไม่ยอมหรอกครับ เขาเคร่งครัด มุสลิมที่เคร่งครัดต่อพระผู้เป็นเจ้าเขาต้องการสันติ รัฐบาลควรเรียนรู้เสียก่อนว่าในศาสนาอิสลามเขาว่าอย่างไร ผมมันเด็กเยาวราชครับท่าน ผมไม่รู้ แต่ผมศึกษา และผมก็ศรัทธาในวิถีชีวิตของชาวอิสลาม ในคัมภีร์อัลกุรอาน ก็ได้บัญญัติไว้ครับ นายชูโระเอาบายากาเราะ องค์ครั้งที่ ๑๒๖ ความว่า พระองค์ตรัสว่าผู้ใดที่ปฏิเสธความศรัทธาข้าจะให้เขาผู้นั้นรับความสำราญแต่เพียงชั่วครั้งชั่วคราว หลังจากนั้นข้าจะบีบบังคับให้เขาไปสู่นรกทางแห่งขุนนรกและปลายทางที่ชั่วร้ายยิ่งนัก ท่านครับ ท่านอาจจะเอาดาราควดกจอนยาว หน้าขาว ไปตลาดจับไม้จับมือ ไปกินโน้นกินนี่ แล้วก็กลับ ชั่วครั้งชั่วคราว สำราญกันชั่วครั้งชั่วคราว พอท่านกลับผมก็ทราบว่าคุณต้องมีการเปิด ท่านอย่าไปเลยครับ ผมสงสารเขา เพราะท่านไปแค่วันสองวัน ไปเสร็จแล้วก็เปิด เวลาท่านไปก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านผมบอกท่าน ดับสัญญาณมือถือ แม้แต่หมา สุนัข ยังเข้าไม่ได้เลยครับ อย่าว่าแต่ทหาร ตำรวจ ที่มีอยู่เป็นแสน ๆ คน ๘๕ เปอร์เซนต์ของเหตุการณ์ร้ายทางภาคใต้รัฐบาลไม่รู้ว่าใครก่อ รัฐบาลไม่รู้ว่าใคร เดี่ยวรัฐบาลใช้สมานฉันท์ เดี่ยวรัฐบาลไปรยนก เดี่ยวรัฐบาลออก พ.ร.ก. ดูเงินเดือน ท่านครับ ทนายสมชายถูกอุ้มไป ผมเองมี

ประสบการณ์ผู้คุม ผมถูกผู้คุมไปทํานายก็บอกว่าคงเครียดมั้ง ทนายสมชายถูกผู้คุมไป
 ทะเลาะกับเมียมั้ง ทะเลาะเป็นปีไม่กลับ คนที่เกี่ยวข้องได้ดีมีสุข แล้วก็ตะแบงบอกว่าไม่มี
 หลักฐาน ไม่มีพยาน ถ้าผมเป็นรัฐบาลผมจะบอกว่าอย่าเพิ่ง ทํานายพิเคราะห์ไปก่อน
 จนกว่าเรื่องสงบแล้ว รู้เรื่องศาลตัดสินแล้วถึงจะกลับมา ไม่ใช่ออกหน้าออกตาแล้วก็
 บอกว่าไม่มีความผิด ไม่มีพยาน ก็ศาลยังไม่ตัดสินอยู่ในกระบวนการของศาลอยู่ ไม่ใช่
 หรือครับ -----

ท่านครับ พ.ร.ก. ผมไม่อยากพูดถึง ผมไม่อยากเจาะจงไปที่มาตราไหน มาตราหนึ่ง แต่ผมบอกได้ว่า พ.ร.ก. นี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญเรามี ๒ ฉบับ อย่างที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านพูด ขัดต่อบรรยากาศ ขัดต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ลดทอนสิทธิเสรีภาพ กระทบต่อสังคม นโยบาย การปฏิบัติงาน ขัดแย้งต่อนโยบายสมานฉันท์ที่รัฐบาลพูดไว้แต่ต้น สร้างความหวาดระแวง สร้างเงื่อนไข นี่ผมยังไม่พูดถึงผลกระทบ ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ที่การท่องเที่ยวตกต่ำ ยังไม่พูดถึงสินค้าเกษตรกรรมที่ไม่มีใครกล้าไปเก็บ ลองกองโยนทิ้ง ๕ บาท ๑๐ บาท กิโลกรัมละ ๕ บาท ๑๐ บาท ท่านครับ ท่านทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จากหมู่บ้านเป็นตำบล จากตำบลเป็นอำเภอ จากอำเภอเป็นจังหวัด จาก ๓ จังหวัดจะเป็นภาค จากภาคจะกลายเป็นประเทศ องค์การต่างประเทศเขาจ้าง เขามองอยู่ ท่านครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านดูมือผมสิครับ มือท่านนี้เปื้อนเลือด ท่านต้องล้างมือเสียก่อน ท่านต้องเปลี่ยนมือเสียก่อน เพราะมือท่านที่เปื้อนเลือดนี้ไม่มีความชอบธรรม มันไม่มีความชอบธรรมใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งไม่ว่าคดีหรือเซะ ทั้งตากใบ หรือการอุ้มฆ่า ที่บอกทนายสมชายถูกอุ้มใจกลางกรุงเทพนี้จะ ไม่ต้องที่ ๓ จังหวัดภาคใต้หรือครับ ที่กรุงเทพนี้จะ ท่านยังหาตัว หากคนทำไม่ได้เลย แล้วไอ้ที่โดนอุ้มโดนฆ่า แล้วที่ท่านส่งอัครวินแหวนเพชร ลงไปภาคใต้แล้วก็กลับมาเสวยสุขในกรุงเทพ กลายเป็นคนมีอำนาจวาสนา ผัวจับ เมียแกล้งชาวสนุกสนาน ท่านครับ นอกจากมือของท่านเปื้อนเลือดแล้ว มือของท่านยังแข็งแกร่ง มือของท่านแข็งแกร่งบิดเบือน ท่านเปลี่ยนรัฐมนตรีไปที่ท่านแล้วครับ ท่านเปลี่ยนแม่ทัพไปที่คนแล้ว ท่านเปลี่ยนผู้บัญชาการภาคไปกี่ครั้งแล้ว แล้วท่านเปลี่ยนอีกกี่หน ไอ้คนที่ได้ดีนี่นะครับ ก็เป็นคนใกล้ชิด เป็นวงศาคณาญาติท่านที่ได้ดิบได้ดีทั้งนั้น เจ้าหน้าที่ที่เขาทำงานอย่างจริงจังในพื้นที่ เขาไม่ได้โดนหรือครับ เขาไม่ได้รู้เรื่องหรือครับ อย่างที่ท่านนิพิฐฐ์ขอโทษที่เอ่ยนาม ท่านลงไปภาคใต้สิครับ ส.ส. ฝ่ายค้านทางภาคใต้ ท่านลงไปท่านตั้งใจจะไปให้ข้อมูล ผมก็จะไปให้ข้อมูล แต่ไม่ได้พบหรือครับ เพราะท่านโบกมือกับผมแล้วก็หายเลย โบกมือเท่านั้น ผมก็ไม่ว่าผมจะพูดอย่างไร ส.ส. ในจังหวัดภาคใต้ที่ผมบอกมือท่านไม่มีความชอบธรรม ก็เขาไม่ได้ยกมือให้ท่านนี่ เขาไม่ได้เลือก ส.ส. ไทยรักไทยเลยสักคน ก็แสดงว่าเห็นชัดอยู่แล้วว่าเขาไม่เชื่อใจท่าน เขาไม่ไว้วางใจท่าน เขาถึงไม่ยกมือให้ท่าน ท่านถึงไม่มี ส.ส. ไทยรักไทยทางภาคใต้ ทาง ๓ จังหวัดภาคใต้เลยสักคน

นอกจากนั้นท่านเป็นมือที่สับสน ท่านสับสน ท่านกลับไปกลับมา เดี่ยวเป็นนกพิราบ เดี่ยวเป็นเหยี่ยว เดี่ยวไปรยนก เดี่ยวเอาบังเกอร์มา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่ารัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร น่าจะรวบรวมสติสัมมาชัญญะ แล้วก็ศึกษาในศาสนาอิสลาม

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : สติสัมปชัญญะ ไม่ใช่ สัมมาชัญญะ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ผมลืมไปครับว่าท่านประธาน เป็นครูบาอาจารย์ผมเองนี่ชาวบ้าน ผมพูดแบบชาวบ้าน ชาวบ้านเขาถึงชอบ บางคนพูดสูงเกินไปเขาไม่ฟังครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ชาวบ้านชอบต้องถูกด้วยนะคะ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : เขาก็ไม่ค่อยรู้เรื่องว่าท่านนั้นหมายความว่าอะไร เรื่องพระราชกำหนดฉุกเฉินของท่านนี้ ฉุกเฉินแล้วมันแก้ไม่ได้ มันแก้ได้ไหม อ้อมันแก้ได้ครับ มันแก้ผ้าเอาหน้ารอดครับ มันแก้ผ้าเอาหน้ารอด มันแก้แบบนี้ไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็ออกอีก ผมก็ไม่รู้ว่ารัฐบาลจะมีลูกเล่นอะไรอีก เพราะจนถึงวันนี้ผมก็ไม่รู้ว่าเขาเปิดगेะหมดหรือยัง ทุกกระบวนท่ากลยุทธ์ออกมาใช้จนหมดแล้ว ท่านประธานครับ นอกจากมือของท่านนี้ที่ไม่สะอาด ที่เปื้อนเลือด ท่านควรจะเปลี่ยนมือ คนภาคใต้เขาพูดอย่างไร รู้ไหมครับ เขาบอกจะออกอะไรก็ จะแก้อะไรก็ แก้ไม่ได้หรอกครับ ถ้าจะแก้ได้ต้องเปลี่ยนนายกรัฐมนตรีครับ _____

- ๗๗/๑

ผมมันก็ไม่บังอาจเพราะท่านนายกรัฐมนตรีของพรรคไทยรักไทยของรักของผม

แต่ผมมันก็ไม่บังอาจ เพราะท่านนายกรัฐมนตรีพรรคไทยรักไทยของรักของผม มีถึง ๓๗๗ เสียง วันนี้ผมพูดให้คอแหบคอแห้ง คนละพรรค ฝ่ายค้านผมพูดให้คอแหบคอแห้ง อย่างไรก็ตามก็เชื่อว่าท้ายที่สุดสภานี้ก็คือตรายางนี่ละครับ เวลาที่โหวต (Vote) รับประกันได้ รับประกันได้ต้องผ่านต้องอนุมัติแน่นอน แต่ท่านแก้ได้ นะครับ ท่านจำผมไว้ นะครับ ว่าท่านแก้ได้หรือไม่ ท่านผ่านแน่นอนครับ พ.ร.ก. ฉบับนี้ แต่ท่านไม่มีความชอบธรรม ท่านไม่มีความชอบธรรมในการแก้ ในสมัยก่อนท่านก็เอา ส.ส. ลงไปในพื้นที่ ส.ส. ภาคอีสาน ลงไปพูดบอกว่าจะนั่นตรงนั้นผ่านไป ผ่านสงครามมาเยอะเยอะแล้ว แล้วก็กลับ วันนี้ท่านก็มี รัฐมนตรีคนใหม่ แล้ววิสัยทัศน์ผมอยากจะบอกให้ท่านทราบว่าประชาชน ๓ จังหวัดภาคใต้ เขาดูฟุตบอล เขาดูผ่านมาเลเซีย เขาส่งผ่านมาเลเซีย เขาจับเสาอากาศ ดูผ่านที่มาเลเซีย มีทุกช่อง มีทีวี มีฟุตบอลอยู่แล้ว แต่ที่เขาต้องการนี้ มันสนามฟุตบอล มันไม่ใช่ ยูบีซี (UBC) มันไม่ใช่เอื้อประโยชน์กับใคร แต่ที่เขาต้องการ เขาต้องการสนามฟุตบอลไว้เตะ เขาไม่มี สนามฟุตบอล ไหนท่านบอกเองบประมาณเป็นหมื่นล้านบาทลงไป ๓ จังหวัดภาคใต้ ท่านทำสิครับ ท่านอย่าลืมนะครับที่ผมพูดไว้แต่ตอนต้น อำนาจท่านยิ่งมาก ประชาชน ยิ่งเกลียดชังมาก สมัยที่ผมอยู่ธรรมศาสตร์เขาพูดกันแบบนี้ตลอด ผมก็ไม่เชื่อ ผมมาเชื่อ เอาวันนี้ละครับ วันที่ผมอยู่ที่สภานี้ละครับ ปืนเรานี้ไม่ว่าอยู่ในมือใครมันก็คือปืน กฎหมายไม่ว่าอย่างไรเสียมันก็คือกฎหมาย แต่คนละครับ คนที่ถือกฎหมาย คนที่ปฏิบัติ คนต่างหากละครับที่สำคัญ กฎหมายมันไม่มีตาหรอกครับ แต่คนที่ปฏิบัติงานใน ๓ จังหวัดภาคใต้ เจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน มีความจริงใจในการแก้ไข ปัญหาหรือไปแสวงหาประโยชน์แล้วกลับมาแสวงสุขในเมืองกรุงเหมือนที่ผ่านมา เรื่องต่าง ๆ ที่ท่านอุ้ม ที่หายไป สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น เวลาอุ้มไป เขากลับครับ เพราะไม่ได้อุ้มไปโรงพัก เขาอุ้มไป เขาคาดตาไป เขาเอาปืนจ่อหัวเหมือนที่ผมโดน เสร็จแล้วก็บอกว่าคุณเครียด เสร็จแล้วก็บอกว่าอุ้มตัวเอง เสร็จแล้วญาติพี่น้องเขาก็หายไป ความหวาดกลัวกลายเป็น ความเคียดแค้น ในอดีตเราก็มีหลายคนนะครับ ที่หนีเข้าป่า พอหนีเข้าป่าเป็น ความเคียดแค้น รัฐบาลสมัยหนึ่งมีความฉลาดหลักแหลม ชักชวนเข้ามา มาร่วมมือเป็น แนวร่วม ได้ก็สงบ แต่ปัจจุบันมันเหมือนกับการกระพือ การกระพือให้เกิดความไม่ไว้วางใจ ซึ่งกันและกัน หวาดกลัว หวาดระแวง ถ้าท่านใช้วิธีนี้อีก ๓ เดือน ๔ เดือน ท่านได้ผลไหม

ละครับ ท่านช่วยบอกไว้ด้วย ท่านบอกไว้เลยว่า พ.ร.ก. นี้ ออกมารับประกันได้ ๓ เดือน แก้ไขปัญหาได้ ท่านบอกสิครับ หรือว่าจะต้องหมดสมัยก่อน เมื่อท่านแก้ไม่ได้ แล้วท่านก็เปลี่ยนคน ท่านเปลี่ยนคนที่ ท่านก็เปลี่ยนวิสัยทัศน์ที่ ท่านเปลี่ยนนโยบายที่ ท่านอยู่ใกล้ชิดใคร ท่านก็ฟังคนนั้น เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาจนงงสับสนไปหมด คนทางใต้เขาก็เลยไม่ฟัง เพราะเขาฟังมาจนเบื่อแล้ว เสร็จแล้วท่านก็อาศัยการตลาด ท่านก็เอาดารา ขนดาราลงไปไปที่ตลาด ไปจับไม้จับมือ เข้า ๆ เสร็จแล้วก็กลับ แล้วก็ระเบิดตูม ๆ เอ๊ะผมว่าท่านอย่าไปเลยไปแล้วชาวบ้านเขาเดือดร้อนครับ ท่านครับ ผมมีความหวังดี ผมอยากจะร่วมมือกับท่าน สิ่งที่ผมพูดไป ผมพูดจากใจ กลั่นจากใจออกมา มันเจ็บซ้ำครับ มันเจ็บที่พี่น้องทางภาคใต้ของผมตายไป ๆ พี่น้องข้าราชการตำรวจของผมต้องตาย ต้องบาดเจ็บ เขามีลูกมีเมียเหมือนท่าน เหมือนผมนี่ละครับ แต่จะอย่างไรละครับ ผมก็ได้แต่พูด แล้วผมก็เชื่อว่าคืนนี้ก็นอนหลับอีกแล้วผมก็เชื่อว่าต่อไปก็แก้ไขปัญหานี้ไม่ได้อีก ใน ๓ จังหวัดภาคใต้มีมุสลิมอยู่ล้านกว่าคน มีไทยพุทธอีก ๓๐๐,๐๐๐ กว่าคน เขาเป็นพลังแผ่นดินครับ -----

เขาต้องการขับไล่ผู้ที่ก่อความไม่สงบทั้งหลายออกไป ผมในฐานะสมาชิกรัฐสภาแม้ว่าจะอยู่ในฝ่ายค้าน พลพรรคของผมยินดีที่จะร่วมมือกับท่านทุกประการ ไม่เกี่ยงงอน แต่ท่านต้องขอโทษกับประชาชนเสียก่อนว่าที่ผ่านมาท่านทำผิดพลาดหรือเปล่า เมื่อท่านที่เพื่อนเลือดท่านล้างหรือยัง ท่านออกมาบอกสื่อบอกว่าท่านขอโทษที่ผ่านมาทำผิด ประชาชนที่บาดเจ็บล้มตายไปในเหตุการณ์ต่าง ๆ ถือว่าเป็นความผิดพลาดของรัฐบาล ท่านต้องออกมาพูดคนได้เขาให้อภัยท่านครับ ท่านกล้ายอมรับสื่อบอกว่าท่านกล้ายอมรับผิด เมื่อท่านไม่ยอมรับผิด ท่านหาเครื่องมือเครื่องมือใหม่ ๆ ออกมา ท่านหาออกมาอีกเรื่อย ไม่มีใครฟังหรือครับ วันนี้ ๓ จังหวัดภาคใต้เป็นเรื่องที่นอกจากประเทศไทยแล้วต่างชาติเขาจับตามอง เขามองว่าเราจะแก้ไขปัญหายังไง เราไม่รู้หรือครับว่า ๓ จังหวัดภาคใต้มันอยู่ได้ไปไหน เพราะมันมีผลกระทบมาถึงทุกจังหวัดของภาคใต้ไม่ว่าหาดใหญ่ ไม่ว่าภูเก็ต ไม่ว่าสมุยมันได้หมดละครับ เราจะแก้ไขปัญหาแบบไหน เหมือนที่อินโดนีเซีย อาจะ เหมือนที่ฟิลิปปินส์ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ต่างชาติเขามองเรา เขาไม่เข้าใจหรือครับ เขาไม่ใช่คนในบ้านเรา ท่านประธานครับ สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านใหม่ ท่านเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ ผมยินดีครับ ผมยินดีอย่างยิ่งที่ท่านมาทำงาน ท่านมาทำหน้าที่ผมยินดีให้ความร่วมมือ ผมยินดีให้อีกท่าน แต่เชื่อไหมครับ พรรคพวกผมที่อยู่ทางใต้รวมทั้งตัวผมมั่นใจวัน ๆ ว่าอีก ๓ - ๔ เดือนจะเปลี่ยนอีกหรือเปล่า จะเปลี่ยนอีกไหมนี้ จะเปลี่ยนคนอีกหรือเปล่า ใครจะมาอีก เพื่อนนายหญิงคนไหนอีก เพื่อนเจ้ไหนอีก จะมีอีกไหม

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณชววิทย์เรากำลังอภิปรายเรื่องพระราชกำหนดอยู่นะคะ

นายชววิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมก็อภิปรายอยู่นี้อย่างไร ผมก็อภิปรายอยู่

(นายนิโรธ สุนทรเลขา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้ประท้วงค่ะ

นายชววิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญชีรายชื่อ) : ประท้วงอะไรละครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา (นครสวรรค์) : ประทับครับ ผม นิโรธ สุนทรเลขา พรรคไทยรักไทย จังหวัดนครสวรรค์ ครับ ขอประทับท่านผู้กำลังอภิปรายตาม ข้อ ๖๑ วรรคแรก นำวัตถุขึ้นมาเสนอในที่ประชุมโดยไม่ได้ขออนุญาตท่านประธานสภา

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญชีรายชื่อ) : วัตถุอยู่ที่ไหน ผมมีที่ไหน

นายนิโรธ สุนทรเลขา (นครสวรรค์) : เห็นเอามือขึ้นมาบอกมือเพื่อนน้ำกาม ๓ - ๔ ครั้งแล้วครับ อันนี้เป็นการนำวัตถุขึ้นมา ให้ประธานวินิจฉัย

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญชีรายชื่อ) : วัตถุอยู่ที่ไหนครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา (นครสวรรค์) : อันที่ ๒ คือ วกวน วนเวียน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : คุณชูวิทย์คะ ขณะนี้กำลังมีการประทับอยู่ตามระเบียบข้อบังคับแล้วคุณก็ต้องหยุดฟังนะคะฟังว่าเพื่อนสมาชิกเขาประทับ อย่าสวนสิคะ นะคะ ต้องฟังเพราะว่าตัวดิฉันเองกำลังฟังอยู่ว่าสมาชิกเขาประทับเรื่องอะไร เชิญต่อเลยคะ ประทับเรื่องอะไรคะ ผิดข้อบังคับเรื่องอะไร ขอข้างหลังก่อนคะ

นายนิโรธ สุนทรเลขา (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ เห็นนำมือถือว่าเป็นวัตถุ เพราะว่าบอกว่ามือเพื่อนน้ำกามถึง ๓ ครั้ง วนเวียน ซ้ำซาก แล้วตอนนี้ก็พูดวนเวียน แล้วก็อีกอย่างขอให้ท่านประธานบอกท่านผู้กำลังอภิปรายลด วอลุ่ม (Volume) เสียงหน่อยปวดหูแย่แล้วครับ แล้วอย่าพาดพิงถึงบุคคลภายนอกซึ่งไม่มีโอกาสเข้ามาอยู่ในสภาฝากท่านด้วยครับ ตาม ข้อ ๖๑ ครับ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญชีรายชื่อ) : ผมพูดได้หรือยังครับ

(นายสุชาติ ลายน้ำเงิน ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ยังคง มีผู้ประทับอีกท่านหนึ่งคะ เชิญคะ ประทับเรื่องอะไรคะ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน ขออนุญาตประทับผู้อภิปราย ข้อ ๖๑ ครับ วกวน ซ้ำซาก ฟุ่มเฟือย ใช้กิริยาไม่เหมาะสมกับสภานะครับท่านครับ ผมเห็นยกมือขึ้นหลายครั้งบอกเพื่อนเลือด ไม่รู้เลือดหรือสีครับ ตรึงครับท่านครับวินิจฉัยด้วยนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 เชิญนั่งคะ คุณชูวิทย์คะ ก็ได้ใช้เวลามาพอสมควร ตัวดิฉันเองก็นั่งฟังมาโดยตลอดนะคะ
 อันที่ ๑ คือเห็นด้วย ช่วยกรุณาลดเสียงลง เพราะว่ามันอยู่ข้างบนหัวใจเต้นมากเกินไป ลดเสียง
 ลงนิดหนึ่งนะคะ เพราะว่าคุณชูวิทย์เป็นคนพูดเสียงดัง กลัวหัวใจ คุณชูวิทย์จะแข็งแรงมาก
 เพราะว่าระหว่างอภิปราย เวลาประธานพูดขอให้ฟังสักนิดหนึ่งนะคะ เพราะว่าเวลาที่
 อภิปรายไปคุณชูวิทย์เองก็ยังเอาน้ำเข้ามา เพราะว่าเอามาทานอยู่ ขณะนี้ ก็ลดเสียงลง
 นิดหนึ่ง พูดสบาย ๆ อันที่ ๒ ก็คือว่าตั้งแต่ฟังมาก็นั่งฟังมาโดยตลอดว่าคุณชูวิทย์พูดถึงเรื่อง
 ตัวพระราชกำหนด วันนี้ที่จะขอออกเป็นกฎหมายไม่เห็นด้วยประเด็นใดนะคะ เพราะฉะนั้น
 ขอให้เข้ากระชั้นชิดหนึ่งแล้วเข้าในเนื้อหา และอันสุดท้ายเลยตามที่เพื่อนสมาชิกประท้วง
 อย่าไปพูดพาดพิงถึงบุคคลอื่น ขอให้พูดในเนื้อหาจะคะ เชิญต่อเลยคะ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมจะตอบผู้ประท้วงว่าผมไม่ได้ถือวัตถุอะไร ก็ไม่มีวัตถุอะไรอยู่ในมือผม แต่ว่าผมจะไม่ต่อล้อต่อเถียงครับ ถ้าเสียงผมดัง ผมต้องขอภัย เพราะเรื่องนี้พูดค่อยไม่ได้ พูดหวานไม่เป็น

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เข้าเรื่องเลยค่ะ ทราบค่ะ รู้ว่าพูดเบาไม่เป็นเข้าเนื้อเรื่องเลยค่ะ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : เอาละครับ เทียนี่ผมจะพูดว่ารัฐบาลจะแก้ไขปัญหาแบบนี้ในแนวทางใดกันแน่ รัฐบาลกุมอำนาจ เพิ่มอำนาจ ผมแนะนำให้รัฐบาลกระจายอำนาจเสีย อย่าไปเก็บอำนาจไว้กับตัว กระจายอำนาจไปเสีย ไปอยู่ในที่คน ๓ จังหวัดภาคใต้ ไปอยู่ที่ข้าราชการหรือไปอยู่ที่ใครก็ได้แล้วแต่ แต่อย่าได้รวมอำนาจอยู่ที่ใครคนใดคนหนึ่ง รวมอำนาจอยู่ที่คนหนึ่งที่สามารส่งให้มือในนี้ยกสนับสนุนได้โดยที่ไม่ฟังเหตุ โดยที่ไม่ฟังเสียงจากประชาชนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ถ้าท่านประธานถามผม ท่านประธานที่เคารพ ผมก็จะบอกว่าผมเองนี่ประเด็นที่จะพูดผมไม่ได้ลงลึกไปถึงมาตรา ๙ มาตรา ๖ แต่ผมอยากจะพูดโดยภาพรวมกลั่นมาจากหัวใจ คนที่มาจากภาคอื่นอาจจะฟังไม่รู้เรื่อง อาจจะหนวกก็คงต้องไปแคะ แต่ความเป็นจริงมันคือความเป็นจริง

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณชูวิทย์คะ ขอให้ถอนเถอะค่ะว่า คนอื่นพูดแล้วหนวก อะไอย่างนั้นะคะ ขอให้ถอนเถอะค่ะ

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ในสมัยก่อนนี้มีหมอบางคนพูดท่านประธานยังไม่ให้ถอนเลย

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณชูวิทย์คะ คือเรื่องของเมื่อตอนที่คุณมีปัญหาเกี่ยวกับคุณหมอวิชชี่นี่นะคะที่คุณประท้วงกัน ถ้าคุณเถียงประธานอีก ประธานจะไม่ให้คุณพูดต่ออีกเลยนะคะ ถ้าคุณจะเข้าเนื้อเรื่องคุณก็เข้าเลยนะคะ ถ้าคุณยืนเถียงประธานอยู่อย่างนี้จะไม่อนุญาตให้คุณพูด

นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเคารพท่านประธาน ท่านประธานเป็นครูบาอาจารย์ ผมก็เคยนั่งคุยกับท่านประธาน ผมเคารพ

ท่านประธาน ผมไม่อยากจะพูดแทรกหรือครับ แต่บางครั้งมาตรฐานนี้ อย่าง พ.ร.ก. ฉบับนี้ มาตรฐานควรจะใช้กับทุก ๆ คนโดยเท่าเทียมกัน ที่นี้ถ้ามีมาตรฐานไม่เหมือนกัน กฎหมายฉบับเดียวแต่มีมาตรฐานหลายอย่าง มีรัฐธรรมนูญฉบับเดียวแต่ตอนนี้มี ๒ ฉบับ มันทำให้เกิดความสับสนแบบที่เมื่อกี้ครับที่ท่านประธานสับสน ผมเองไม่อยากจะต่อความยาวสาวความยืด สรุปสิ่งที่ผมอยากจะนำเสนอท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องผมอยากจะให้เกิดการกระจายอำนาจมากกว่าการรวมอำนาจครับ การกระจายอำนาจของผม ผมคงจะบอกจะพูดยืดยาวไม่ได้ เพราะเวลาผมมีจำกัด สิ่งสุดท้ายที่ผมอยากจะพูด ผมก็ขอผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า การตลาด การเงิน หรือสิ่งใด ๆ อำนาจเครื่องไม้เครื่องมือ ปากกระบอกปืน มันช่วยไม่ได้ครับ มันอยู่ที่นี้ครับ มันอยู่ที่ใจนี้ครับ ท่านแก้ปัญหา ท่านแก้ด้วยใจเท่านั้นเป็นพอครับ ผมเชื่อว่าถ้าท่านแก้ปัญหาด้วยใจ ท่านแก้ได้ครับ แต่อย่าไปแก้ด้วยการตลาด อย่าไปเอาดารา อย่าไปแก้ด้วยวิธีการใช้อำนาจเท่านั้นละครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ขอเชิญค่ะ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าท่านผู้ฟังที่อยู่ทางบ้านหลายคนก็อยากจะได้โทรศัพท์ และบอกว่าจะทำอย่างไรถึงจะได้รู้ จะได้ทราบว่าเป็นมาเป็นอย่างไบบ้าง เขาบอกความเป็นจริงแล้วเขาก็ได้ฟังได้ดูทีวีมาหลายครั้งหลายหน แต่จับประเด็นโดยสรุปไม่ค่อยได้ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ยิ่งมาฟังวันนี้ก็บอกว่า วันนี้จะอภิปรายการทำงานของรัฐบาล หรือว่าจะมาอภิปรายข้อดีข้อเสียของพระราชกำหนดบางเรื่องบางราวหรือไม่อย่างไร แล้วส่วนใหญ่เขาบอก บอกว่าได้มาฟังแล้วเรื่องเก่า ๆ ที่มันผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็อยากจะขอความกรุณาว่าจะเป็นไปได้ไหมว่าคนที่กำลังนั่งฟังอยู่และเขาอยากจะดูเนื้อหาว่าความเป็นมาที่เราพูด ๆ กัน มันมาเพราะอะไร ทำไมจึงมีพระราชกำหนดเกิดขึ้น ความเป็นจริงก็พูดกันมาบ่อยครั้งก่อนที่จะมาถึงในวันนี้ และผมอยากจะขอทบทวนอีกสักนิดหนึ่งว่า นับตั้งแต่ที่ตัวกระผมเอง ๔๐ ปี นับตั้งแต่อยู่ในองค์กรส่วนท้องถิ่นจนกระทั่งมาถึงระดับชาติคือการเป็นผู้แทนราษฎรนั้นรวม ๔๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เราคงจะได้ยินว่าในภาคใต้ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จะมีโจรมาลยาญบ้าง จกค. จ อะไรที่หลาย ๆ เรื่อง โจรแบ่งแยกดินแดนบ้าง จนกระทั่งแม้แต่การไปกรีดยางก็มีผู้ต้องเรียกค่าคุ้มครองให้ไปกรีดยางบ้าง อย่างนี้เป็นต้น ตั้งแต่เด็ก ๆ เลยครับท่านประธานครับ ความที่เป็นอย่างนี้เรื่อยมาก็ทำให้การปกครองต่าง ๆ เหล่านี้เราก็ตกอยู่ปละละเลยบ้าง ไม่ได้ดูแลกันบ้างตลอดมา เพราะฉะนั้นในการที่เราทั้งหลายครับ ผมก็อยากจะขอกราบขอบพระคุณท่านผู้นำฝ่ายค้านที่ได้กล่าวเมื่อเช้านี้ ได้ฟังประทับใจว่า มีความเศร้าสลดเสียใจกับผู้ที่บริสุทธิ์ในจังหวัดภาคใต้ที่ได้ถูกทำร้ายประทุษร้ายจนกระทั่งถึงแก่ชีวิต อันนี้เป็นเรื่องที่ยากจะขอขอบคุณ แต่ปัญหาต่าง ๆ มันก็เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ยิ่งมาฟังท่านนิพิฐรู้ได้พูดถึงเรื่องว่ายังมีเรื่องต่าง ๆ และจะร่วมมือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีเอกสารอะไร ข้อเรียกร้องต่าง

ๆ เหล่านี้ก็จะร่วมมือกับรัฐบาล อยากจะถามว่าส่งไปให้รัฐบาลหรือยัง ว่าท่านนิพิฐรัฐจะ
แก้ไขปัญหาให้เขาได้ไหม อย่างนี้เป็นต้นนะครับ อันนี้ก็ดี ผมฟังดูแล้วก็ดีนะครับ -----

- ๘๑/๑

แต่ว่าในที่สุดผมก็มาคิดว่าในการอภิปรายก็ไปในเรื่องของ การปฏิบัติบ้าง อะไรบ้าง ต่าง ๆ เหล่านี้ จากสาเหตุต่าง ๆ ที่ประชาชนผู้บริสุทธิ์ได้รับการประทุษร้าย ได้รับการกดขี่ข่มเหงของชีวิตผมจะใช้ คำว่า คับขันของชีวิต คำว่า คับขัน ก็หมายความว่าไม่รู้จะทำอย่างไร จะออกไปทำที่โน่นก็มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นต่าง ๆ แม้แต่ทางรัฐบาลก็เล็งเห็นว่าในเรื่อง อย่างนี้ต้องช่วยเข้าไปแก้ไขปัญหา รัฐบาลจะต้องแก้ในเรื่องหลาย ๆ เรื่อง ดังที่ปรากฏ จนกระทั่งมีคณะกรรมการหลายชุดลงไป ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ เมื่อกระผมมาฟัง ดูเมื่อสักครู่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ กับพระราชกำหนดว่า รัฐบาลนี้ทำไม่ไม่เลือกในการที่จะเสนอพระราชบัญญัติ ถ้าเรามองไป ในสมัยที่ท่าน จอมพล ป. พิบูลสงคราม ในสมัยนั้น ระหว่างในสมัยประชุมสภาก็สามารถเสนอพระราชบัญญัติได้ แต่ว่าเมื่อคราวที่แล้วที่ รัฐบาลมีเหตุคับขันเกิดขึ้น มีฆ่านั่นพันแทงกันทุกวันปรากฏอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้อภิปรายไปแล้วนั้น ก็ทำให้รัฐบาลมีความห่วงใยความเป็นอยู่ ทั้งทรัพย์สิน อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ก็เกิดปัญหาฉุกเฉิน เพราะฉะนั้นการก่อการร้ายที่ทำให้เกิดกำลัง ประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินอะไรต่าง ๆ ที่มันเกิดขึ้น ก็เป็นปัญหาที่รัฐบาล ต้องเร่งดำเนินการ ก็ต้องดำเนินการที่จะต้องออกพระราชกำหนดตามที่รัฐธรรมนูญ กำหนด เพราะฉะนั้นผมก็เห็นใจรัฐบาลครับว่า ตอนนั้นเมื่อปิดสมัยประชุมก็สามารถที่จะ ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญได้ อันนี้ก็เป็นประการสำคัญ ที่เราจะบอกว่าเป็นเผด็จการ หรือทำไมต้องเร่งรัด หรือดำเนินการอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมก็คงจะเห็นว่ารัฐบาลได้ ดำเนินการก็ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญทุกประการ เมื่อผมมาดูตรงนี้แล้ว ท่านประธานครับ เมื่อเรามาดูแล้วว่าการดำเนินการที่จะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติที่ จอมพล ป. เขาทำมาแล้วเมื่อปี ๒๔๙๕ แม้แต่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีหลายสมัย จะดำเนินการทำ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ จนกระทั่งต่อมาก็ท่าน พลเอก เปรม ต่อมาก็มีท่าน พลเอก สุจินดา และอีกหลายรัฐบาลที่ดำเนินการ ก็ประกาศใช้เช่นเดียวกัน แต่ในการดำเนินการ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อผมดูเหตุผลต่าง ๆ ของกฎหมาย แล้ว ในการที่จะเสนอพระราชกำหนดนี้เข้ามา เราก็อยากจะแยกได้ ๒ ประการด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้สามารถที่จะระงับเหตุการณ์ร้ายที่มีการใช้กำลังอาวุธที่เกิดขึ้น การประทุษร้ายทั้งร่างกายและทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ก็ให้มีการปรับในการดำเนินการ

ตามขั้นตอนเสียใหม่ อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญว่า เมื่อมันเกิดขึ้นแล้วเราจะทำอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ เป็นเครื่องมือของรัฐบาล จริงอยู่ทุกคนเป็นห่วง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ทุกคนเป็นห่วง เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทุกวี่ทุกวัน ไม่จำเพาะผู้แทนราษฎรเท่านั้น ผู้ที่ได้รับทราบข่าว ผู้ที่จะอยู่ในภาคไหนก็ตาม เมื่อพี่น้องประชาชนในภาคไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคใต้ที่เกิดขึ้น เมื่อได้ทราบข่าวก็เป็นสิ่งที่น่าสลดใจ อย่างที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้กรุณาพูดไว้ตั้งแต่เบื้องต้น ว่ามีความเศร้าสลดใจที่เหตุการณ์มันเกิดขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้จะทำอย่างไร จะทำอย่างไรที่จะให้เรื่องต่าง ๆ เจียบสงบได้ หรือจะอยู่เฉย ๆ เหมือนสมัยที่ผ่านมา ก็อาจจะกระทำได้ ปล่อยอย่างเดิมก็ได้ เมื่อเช้ามีท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปบอกว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี บอกใจระจอก ทำไมต้องพูดอย่างนั้น แต่ผมคิดของผมไปเอง ท่านประธานครับ ว่าในการที่จะดำเนินการอะไรก็ตาม ถ้าเราสามารถวางก้อนอิฐไปตามทางได้ ดุสิดอะไรมันจะเกิดขึ้น และจะนำปัญหานั้นมาแก้ไข แก้ปัญหา อันนี้ต่างหากที่ท่านต้องพูดไปอย่างนั้น ก็มาพูดกันอยู่ร่ำไปว่า แต่ไม่ได้คิดครับ เวลาคำพูดออกไปอย่างหนึ่งมันอาจจะแปลไปอีกอย่างแต่กระผม คิดว่าอะไรก็ตาม ถ้าเราตามทางไปก่อนเราสามารถที่จะนำปัญหาที่มันเกิดขึ้นมาแก้ไข อันนี้ก็เป็นประการหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเหตุการณ์มันเกิดขึ้นแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดในการบริหาร เมื่อผมดูในร่างพระราชกำหนดแล้ว สาระสำคัญอีกอันหนึ่งที่ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่กระจัดกระจายไปตั้งแต่กระบวนการต่าง ๆ มันแยกกันอยู่ แยกกันดำเนินการ เมื่อมารวมกันอยู่เพื่อส่งการไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้งานนั้นเป็นเอกภาพแล้ว มันก็สามารถที่จะดำเนินการได้ -----

กระผมคิดว่าสิ่งใดก็ตามที่มันเกิดขึ้นแล้วถ้าเราสามารถดำเนินการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรวบรวมและดำเนินการนั้นมีใช่แก้ปัญหาด้วยคนคนเดียวครับ ท่านประธานครับ ผมอ่านดูแล้วไม่ใช่คนเดียวอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้พูดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระราชกำหนดมีคณะกรรมการ เขาเรียกว่าคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ขึ้นคณะหนึ่ง คณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉินมีใครบ้าง มีท่านรองนายกรัฐมนตรี ที่ ๔ พลฯ นายกรัฐมนตรีมอบหมาย แล้วก็มีข้าราชการประจำในระดับปลัดกระทรวง ซึ่งเขาบริหารการตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ตั้งแต่ชั้นตรี ชั้นโทในสมัยก่อน ๆ ไม่ใช่ระดับศึกษา ระดับ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ ระดับ ๕ ระดับ ๖ ถึงขนาดนี้ ผมพูดถึงสมัยเก่าจนกระทั่งมาเป็น ปลัดกระทรวงเขามีความรับผิดชอบในหน้าที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยตั้งแต่เขาบริหารการมาเนี่ยเขาจะต้องมีความรับผิดชอบในตัวของตัวเอง เพราะฉะนั้นเมื่อมีข้าราชการต่าง ๆ ปลัดกระทรวงหลายกระทรวง ท่านประธานครับ ที่เป็นคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการหลายกระทรวง ผมไม่จำเป็นต้องอ่าน แต่ว่าที่ผมได้ดูคร่าว ๆ แล้วผมอยากจะกราบเรียนว่าเป็นระดับสูงที่เขามีความรับผิดชอบ ในการที่จะบริหารสถานการณ์ฉุกเฉินในยามฉุกเฉินอย่างนี้ ในพระราชกำหนดที่ได้กำหนดเอาไว้ ผมก็ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ มีอีกเรื่องหนึ่งที่บอกว่าการจับกุมคุมขังอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ บอกจาก ๓ วันอะไรต่าง ๆ จะผิดไหม ไม่ผิดเพราะว่าสถานการณ์ฉุกเฉินไม่ใช่สถานการณ์ปกติ ไม่ใช่สถานการณ์ปกติ เพราะฉะนั้นก็สามารถทำได้ เมื่อพูดถึงเรื่องอย่างนี้เกี่ยวกับศาลใหม่ เป็นเผด็จการใหม่ ไม่ใช่ ผมก็เพียรพยายามดูว่าในมาตรา ๗ มาตรา ๑๑ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ที่เรากล่าวถึง ว่าไปถึงศาลหรือเปล่าวิธีการจับกุมและดำเนินการจับกุม ผมอยากจะกราบเรียนว่าไปถึงศาลเหมือนกัน ต้องขออนุญาตเหมือนยามปกติ ขออนุญาตเหมือนปกติเหมือนกันต้องไปขออนุญาตจากศาลก่อนแล้วถึงจะดำเนินการได้ อันนี้ต่างหากเหล่าที่เราอยากจะให้ท่านผู้ มีเกียรติที่ฟังอยู่ทางบ้านได้รับทราบว่ามันไม่ใช่จะจับกุมคุมขัง แต่ที่ขอขยายเวลามันแตกต่างออกไปนิดหนึ่ง ก็คือการขยายเวลาออกไปต้องมาขอที่ศาลเหมือนกัน แต่ถ้าศาลอนุมัติก็ดำเนินการต่อไปได้ในการสืบสวน ถ้าหากมันไม่เสร็จสิ้นมันก็ต้องให้ภายใน ๓๐ วัน ถึงจะปล่อยเขา กลับไปได้ในวิธีการสอบสวน เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ก็ขึ้นอยู่กับกระบวนการยุติธรรมด้วย

เหมือนกันเช่นกัน เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าคงจะหายกังวลได้ ถ้าผมอยากจะกลับไปถามประชาชนโดยทั่วไป ว่าทำไมรัฐบาลจึงทำกระทบทกระเทือนใหม่ ถ้าหากจะพูดบอกว่าถ้ารัฐบาลทำไมไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่อยากจะทำให้มีความสงบสุขเกิดขึ้นก็ปล่อยให้ใครจะรวบรวมหาพินก็ปล่อยชนได้ใหม่ หนีไม่ได้ เราก็หนีไม่ได้และก็จะบอกว่าหาวิธีการใหม่ มันก็ต้องหาวิธีการที่ดีที่สุด ต้องกำกับดูแลผู้เข้าไปดำเนินการให้บรรลุ ผลสำเร็จตามเป้าหมายให้ได้ เรื่องนี้ต่างหากน่าจะครับ เพราะฉะนั้นจึงมีมาตรการในการที่กำหนดและวิธีการตามขั้นตอนต่าง ๆ -----

เพราะฉะนั้นขั้นตอนต่าง ๆ นั้นก็จะมีผู้กำกับดูแลเป็นขั้นเป็นตอน ผมพยายามติดตามดู แม้แต่คู่มือ การที่แจกจ่ายคู่มือไป ผมก็ถือว่าเป็นการให้สัตยาบัน มีเอกสารมีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นกฎหมายแต่เมื่อรัฐบาลหรือว่าคณะกรรมการสมานฉันท์จะออกมาอะไรต่าง ๆ ในการให้สัตยาบันกับประชาชน เมื่อส่งไปแล้วอันนี้จะเป็นคู่มือในการที่จะดำเนินการไปตามนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามีความสบายใจมากครับ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในการแก้ไขสถานการณ์เราจะทำอย่างไร คนที่กลัว คนที่เป็นโจรใจดำอำมหิต คิดร้าย คนเหล่านี้ต่างหากละท่านประธานที่กลัวพระราชกำหนดอันนี้ ขณะนี้เราเป็นประเทศประชาธิปไตย เรามีผู้แทนราษฎร คุณมีปัญหอะไรมาร้องได้ เรียกได้ ต้องไปร้องใส่ไว้พรมแดนแล้วเดี๋ยวนี้ เพราะฉะนั้นทำอะไรทุกอย่างต้องให้ไปร้องใส่ทั้งสิ้น เขาจะประณามเมื่อพระราชกำหนดออกไปแล้วไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับได้ เขาก็จะประณามรัฐบาลนั้น ลองดูสิ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในการที่ออกพระราชกำหนดไว้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจตนารมณ์จริง ๆ นั่นคืออะไร ก็หมายความว่าเรามีความประสงค์ รัฐบาลมีความประสงค์ และเรา ที่ใช้คำว่า เรา ก็หมายความว่าถ้าเราเห็นด้วยกับพระราชบัญญัตินี้ ก็ตรงกันกับรัฐบาลว่าสภาแห่งนี้เห็นชอบด้วย ในการที่จะให้รัฐบาลแก้ปัญหาชายแดนภาคใต้ทั้ง ๓ จังหวัดให้มีความสงบสุข ราษฎรสามารถประกอบสัมมาอาชีพได้อย่างองอาจผ่าเผย และผมอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งต่าง ๆ ข้อกำหนดต่าง ๆ เหล่านี้มันจะเป็นเครื่องมือแล้วเราช่วยกันครับ ท่านประธานครับเราจะช่วยกันประคับประคอง เราจะช่วยกันดูแล และเราจะช่วยกำกับดูว่าคณะกรรมการที่ไปดำเนินการซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานดูสิว่าเขาจะดูเป็นอย่างไรบ้าง แต่ถ้าหากว่าให้ความไม่เป็นธรรม ไม่โปร่งใส มีกลิ่นแกล้งกัน ผิดก็ดำเนินการต่อไป เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเครื่องมือในการที่เราจะช่วยกันให้พี่น้องประชาชนทาง ๓ จังหวัดภาคใต้ได้อยู่เย็นเป็นสุขต่อไป ถ้าเจตนารมณ์เราตรงกันอย่างนี้ รัฐบาลสามารถดำเนินการได้ตามเจตนารมณ์นั้น พ่อแม่พี่น้องประชาชนซึ่งเป็นเสมือนญาติของเราในภาคใต้มันก็มีความสุข เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งต่าง ๆ ที่นักศึกษาที่ดีที่อยากจะรู้ ที่ได้โทรศัพท์มายังกระผมเมื่อสักครู่นี้ก็จะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ในการออกพระราชกำหนด

ก็เพื่ออยากจะทำให้เกิดความสงบสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่หลาย ๆ ท่านได้ยกเอาพระราชเสาวนีย์บ้างอะไรมาปรากฏก็น่าจะน้อมรับอันนี้เพื่อให้งานของรัฐบาลและงานของพ่อแม่พี่น้องประชาชนได้อยู่เย็นเป็นสุขต่อไป ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เรียนเชิญ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีค่ะ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ขออนุญาตชี้แจงเหตุผลความจำเป็นบางประการในการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ ผมอยากจะเรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบว่าในวาระที่บ้านเมืองมีปัญหาแบบนี้โดยเฉพาะสถานการณ์ภาคใต้ ผมอยากจะเรียกร้องหาความสามัคคีเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา เพื่อพี่น้องประชาชนและเพื่อรักษาเหตุการณ์ให้ยุติโดยเร็ว เพราะเวลานี้พี่น้องประชาชนที่อยู่ในเขต ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งเสียง ทั้งवादผว แต่คงไม่ใช่वादผวผมเหมือนอย่างที่บางท่านพูดไปแต่वादผวเพราะว่าคนที่ลอบทำร้ายเขาทุกวันทั้ง ๆ ที่เขาต้องออกไปต่อสู้ดิ้นรนเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว บางคนออกไปตัดยาง บางคนออกไปขายไอศกรีม บางคนออกไปรับซาเล้งขายกระดาศ แต่กลับมาถูกฆ่า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วอยู่เป็นประจำเป็นเวลานาน รัฐบาลก็ได้พยายามแสวงหาแนวทางทุก ๆ อย่าง มันไม่่ง่ายอย่างที่ท่านจะพูด คนพูดนะพูดง่าย แต่การทํานั้นมันมีความซับซ้อนในตัวมันอยู่มาก วันนี้ผมคิดว่าพี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ได้ให้ความสมดุลพอสมควรแล้วในเมื่อเลือกพรรคฝ่ายค้านเป็นผู้แทนราษฎรทั้งหมด แล้วก็ให้รัฐบาลทำงาน -----

ถ้า ๒ อย่างนี้ได้มาบรรจบมาคุยกันมาพูดกันมันน่าจะสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อประเทศมาก แต่ยิ่งพูดไปมากเท่าไรก็ยิ่งจะรังทำให้เกิดความสับสนมากเท่านั้น และการพูดในเชิงที่ไม่ค่อยสร้างสรรค์ บางคนพูดเหมือนใช้สภาเป็นเวทีนิยาย ซึ่งผมคิดว่าอยากจะเรียกร้องครับว่า เรื่องอื่นพีดกันให้เต็มที่ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องของความมั่นคงของชาติ ผมเดินทางไปทางภาคใต้หลายรอบผมไม่ได้ไปเพื่อสร้างภาพ ผมไม่ได้ไปเพื่อเอนเทอร์เทน (Entertain) แต่ผมไปผมเก็บข้อมูลตลอดเวลา ผมจะพบใครผมก็พูดคุยเพื่อขอข้อมูล เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ผมได้ไปโดยพบผู้นำท้องถิ่นทั้งผู้นำศาสนา ทั้งผู้นำการเมืองท้องถิ่น ทั้งเกษตรกร ทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกจังหวัด ผมพบ ผมคุย ผมประชุม จนถึงดึกทั้ง ๒ วัน และอีกอาทิตย์หนึ่งผมก็ไป ผมพยายามจะแก้ปัญหา ในขณะที่ผมไปนั้นพี่น้องประชาชนที่เขาหวังใยผมเขาไม่รู้เขาอยู่ไกล อีสานบ้าง ทางเหนือบ้าง ก็โทรมาด้วยความหวังใย กลัวว่าผมจะเป็นอันตราย ซึ่งผมก็บอกว่าไม่ต้องห่วง เพราะการเป็นนายกรัฐมนตรีต้องไปได้ในทุกพื้นที่ในประเทศไทย อันนี้คือความหวังใย แต่ความที่ผมไปนั้นผมก็ตั้งใจที่จะรู้ข้อมูลที่แท้จริงเพื่อจะแก้ปัญหาให้ได้ความจริงแล้วผมก็อยากจะคุยกับนักการเมืองซีกฝ่ายค้านที่อยู่ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และก็ได้เคยมีการนัดหมายไปแล้ว เกือบจะพบกันแล้ว และก็มีการโทรมาขอยกเลิก ซึ่งผมเองก็อยากจะพบอีกนะครับ เพราะผมอยากรู้ข้อมูล อยากรู้ข้อเท็จจริง ผมพยายามแสวงหาข้อเท็จจริง ผมเชื่อว่าผมรู้มากพอสมควร แต่ก็อยากรู้อีก เพราะสถานการณ์มันเปลี่ยนไปตลอดเวลา การออกพระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ได้เป็นการที่ผมแสวงหาอำนาจเพื่อผมเองหรือเพื่อรัฐบาล แต่เพื่อการแก้ปัญหาของพี่น้องประชาชน หลายคนพูดเหมือนกับว่าผมบ้าอำนาจ ผมจะเอาอำนาจมาเพื่อตัวผมเอง เอามาทำอะไร ผมขอเพียงแค่ทำงานได้เท่านั้นเอง การที่เราจะลดทอนเสรีภาพของประชาชนก็ต้องเอามาเท่าที่จำเป็น เพื่อให้การอยู่ร่วมกันของเรามีสันติภาพ มีสันติสุข แต่ขณะนี้ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มันไม่สันติ ก็ต้องมีกติกาเพิ่มเพื่อหาทางที่จะให้สันติโดยเร็ว ระหว่างนี้แทนที่จะมาช่วยกันคิด ช่วยกันแนะ ช่วยกันทำ แต่กลับมามอง ผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่าวันนี้หัวใจของความนี้ถึงส่วนรวมมันอยู่ตรงไหน ผมอยากจะฝากเถอะครับว่า สร้างสรรค์หน่อยเถอะครับ บ้านเมืองจะได้เป็นประโยชน์ เรื่องที่ไม่ดีเอาเลยเต็มที่เลยไม่ว่ากัน แต่เรื่องนี้มันเป็นเรื่องที่เราต้องหันหน้าเข้าหากันครับ

พี่น้องทางใต้ลำบากมาก เขาร้องทั้งการทำมาหากินก็ลำบาก ผมรู้ผมพยายามหาทางแก้ และที่บอกว่าต้องแก้ปัญหาด้วยใจนั้นใจแน่นอน แต่ใจที่สำคัญต้องใจเมตตาธรรม ไม่ใช่ ว่าอยากขับไล่ที่ก็ทุบตีเขา และชดเชยก็ไม่ชดเชย อย่างนั้นเขาไม่เรียกว่าใจหrok ผมใช้ ใจแน่ และมือผมนี้ไม่เปื้อนเลือดแน่นอน มือผมไม่เปื้อนเลือดแน่ เพราะผมทำทุกอย่าง เพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชน คนยากคนจนคนลำบาก คนที่ไม่มีสิทธิมีเสียงในสังคม เพราะฉะนั้นการที่ท่านพูดเอามันปาก พูดด้วยอารมณ์ ขอให้รู้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องความ มั่นคงของชาติ ขอให้พูดด้วยสติ ด้วยสำนึกของความเป็นชาติบ้างเถอะ แล้วผมนี้พร้อมที่ จะทำทุกอย่าง ขอให้ทำมาแล้วมันเกิดความสันติสุขของภาคได้ บอกมาเลยอะไรก็ได้ ขอให้มันสันติ เพราะว่าผมหวังคนที่เขาต้องหาเข้ากินค่า เขาต้องลำบาก ผมเข้าใจเรื่อง ของศาสนาพุทธสมควร ผมได้อ่านคัมภีร์ก็อ่าน เพราะผมอยากเข้าใจอยากรู้เพื่อจะให้ การทำงานนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผมไม่ได้ทำด้วยอารมณ์ ผมไม่ได้ทำเพราะว่าเพื่อตัว ผมเองแน่นอน -----

ถ้าผมทำเพื่อตัวเอง ผมคงไม่ต้องทำแบบนี้ แต่การออกพระราชกำหนดนี้เป็นประโยชน์จริง ๆ ครับ ผมยกตัวอย่างให้รายหนึ่ง เมื่อเหตุเกิดระเบิดที่ยะลา วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ตำรวจจับผู้ต้องหาได้ ๑ ราย ได้เชิญตัวไปสอบ และสอบพยานถึง ๑๗๘ ปาก ในที่สุดผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ แล้วก็พาดพิงไปถึงแหล่งฝึก เราเข้าไปค้นตาม พ.ร.ก. นี้ และในที่สุดก็จับผู้ต้องหาได้ เราเอามาสอบ สอบ ๗ วันแรกเขาไม่รับหรอกครับ แต่เราสอบแบบถูกต้อง ขอหมายศาล พอครบ ๗ วันก็ขอหมายศาลอีก ครบ ๗ วันก็ขอหมายศาลอีก ขออนุญาตศาลอีก ซึ่งเราทำได้ถึง ๓๐ วัน ความยากในการสอบพยาน หรือสอบผู้ต้องหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เนี่ย มันมากกว่าที่อื่น เพราะว่าคนเหล่านี้มีระบบการสาบาน เรียกว่าต้องไปถอนชูเปาะกันก่อนกว่าจะสารภาพกันได้ แล้วเขามั่นใจว่าไม่มีพยานกล้าให้การ เขากล้าปฏิเสธ ต้องสอบกันอยู่นานครับ ในที่สุดเราสอบ ๒๑ วัน รับสารภาพครับ และบอกมาเลยครับว่ามีใครบ้างที่ฆ่าตัดคอตำรวจครับ นี่คือผลที่ พ.ร.ก. ได้ใช้แล้ว ได้ผลแล้ว มองในแง่ดีบ้างเถอะครับ ผมได้ไปพบเจ้าอาวาสวัดหนึ่ง ท่านบอกว่าอย่างไรรู้ไหมครับ ท่านได้ยินคนกรุงเทพฯ อยู่ ๓ คำ กรือเซะ ตากใบ หนายสมชาย เขาไม่เคยคิดถึงเลยว่าข้าราชการถูกฆ่า คนบริสุทธิ์ถูกฆ่า ปล้นโรงพัก ปล้นอำเภอ ไม่เคยได้ยิน ท่านก็บอกว่าอยากให้คนนั้น คนนี้ ที่ชื่อดัง ๆ ทั้งหลายมาเป็นผู้ว่าราชการ ๓ จังหวัดนี้ที่เถอะ จะได้รู้ว่ามันเป็นอย่างไร คือบางทีบางครั้ง พ.ร.ก. หลายคนวิจารณ์ ไม่ได้อ่านหรอกครับ ไม่ได้อ่านลึก ๆ หลอกครับ พ.ร.ก. ที่ออกมานี้เราตั้งใจที่จะให้ไปแทนกฎัยการศึก ประเทศประชาธิปไตยที่ใช้กฎัยการศึก มันดูไม่ดี ภาษาอังกฤษใช้ มาร์เซียล ลอว์ ซึ่งท่านอานันท์ก็ได้มาบอกผมว่ามันมีมาร์เซียล ลอว์ มันดูไม่ค่อยดี ก็จะพยายามออกกฎหมายเพื่อมาใช้แทน ในกฎัยการศึก ท่านรู้ไหมครับว่าแม่ทัพประกาศได้เลยนะครับ และต้องไม่มีความรับผิดชอบทางการเมืองต่อรัฐสภา แต่ว่าเราตั้งขึ้นมาเป็น พ.ร.ก. จะประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ต้อง ครม. ประกาศ ถ้าไม่ฉุกเฉินไปประกาศ ก็ต้องรับผิดชอบต่อทางการเมือง ต่อรัฐสภา อันนี้ถึงความรับผิดชอบต่อมาระดับสูง เสียด้วย แล้ว ๓ เดือนต้องทบทวนครั้งหนึ่ง ๓ เดือนต้องทบทวนครั้งหนึ่ง ไม่ใช่จะทำอะไรได้ตามใจชอบ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องห่วงครับว่าเรื่องของบ้านเมืองนั้น ผมรู้ได้

ทั้งกาย ทั้งใจ และหัวใจ เพราะฉะนั้นผมไม่มีทำอะไรที่เพื่อจะบ้าอำนาจ ก็ไม่รู้บ้าไปทำอะไร ๓๗๗ เสียในสภามีสมอง ๓๗๗ ของพรรครัฐบาลมีสมอง มีปัญญา มีสติ เราต้องพูดกันให้ เข้าใจ เราอธิบายกันให้เข้าใจ ใน ครม. เสร็จแล้วก็มาอธิบายในพรรค อธิบายให้เขาเข้าใจ เขา มีอะไรถาม เขาก็ถามในพรรค เขาถามแล้ววันนี้เขาถึงพูดได้ แต่ของท่านไม่ถาม มันอยู่คนละ ฟากก็ไม่ใช่ไร แต่วันนี้ท่านพูดก็ดีแล้ว เราก็อึ้ง แต่ผมขอขอบคุณหลายคนทีพูดให้คำแนะนำ ดี ๆ ผมก็จด แต่หลายท่านผมไม่รู้จะพูดอย่างไร ครับก็ต้องขอขอบคุณสมาชิกทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลที่ให้ข้อเสนอแนะที่ดี ผมขอจบแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณ ค่ะ ท่านผู้นำฝ่ายค้านจะขอใช้สิทธิตรงนี้ใช่ไหมคะ เชิญค่ะ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่ เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำ ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ก็ต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีนะคะ ที่มาร่วมในการ ประชุม และได้ใช้เวลาชี้แจงกับพวกเรา ซึ่งอภิปรายกันมาทั้งวัน แต่ว่าคำชี้แจงของ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านพาดพิงถึงการทำงานของพวกเราในสภา ซึ่งถ้ากระผมไม่ลุกขึ้นมา กระผมคิดว่าเสียหายกับการทำหน้าที่ของผู้แทนปวงชน -----

ผมไม่อยู่ในฐานะหรือครับที่จะไปบอกว่าคำอภิปรายของสมาชิกทุกท่านถูกต้องแม่นยำหรือดี และผมก็คงไม่ไปวิจารณ์คำอภิปรายหรือคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีรวม ๆ ว่ามันสร้างสรรค์หรือไม่สร้างสรรค์ ผมคิดว่ามันเป็นความเห็นที่หลากหลาย และผมก็ฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกและคำชี้แจงของรัฐมนตรีแต่ละท่านก็เข้าใจ บางท่านไม่เข้าใจ บางท่านเห็นด้วยกับบางท่าน ไม่เห็นด้วยกับบางท่าน แต่ว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะบอกว่าเรื่องอื่นพัดกันไปเถอะ เรื่องนี้ท่านเรียกร้องความสามัคคี ผมกราบเรียนว่าผมทำการเมือง ผมมาเป็นผู้นำฝ่ายค้าน ท่านย้อนกลับไปดูเถอะครับ ผมไม่คิดพัดเรื่องอะไรทั้งนั้นละครับ ผมคิดแต่ว่าบ้านเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ถ้ารู้จักคุณค่าของระบอบนี้ต้องเอาความแตกต่างหลากหลายมาสร้างเป็นพลัง มาสร้างปัญญา คำอภิปรายของผมเมื่อเช้า ผมว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะบอกว่าวิจารณ์กันโดยไม่อ่าน คงไม่ใช่หรือครับ ผมอ่านทั้งกฎหมายใหม่ กฎหมายเก่า อ่านทั้งกฎอัยการศึก อ่านทั้งรัฐธรรมนูญครับ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกทหารประกาศกฎอัยการศึกได้เลย ไม่ใช่ครับ มาตรา ๒๒๒ ท่านต้องไปดูเงื่อนไข ปกติพระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจในการประกาศและยกเลิกกฎอัยการศึก ผมกราบเรียนว่า ผมเข้าใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีถูกวิจารณ์เยาะในสภานี้ด้วย ในวันนี้ด้วย แต่หลายเรื่องถ้าท่านฟังผมเมื่อเช้าท่านจะเข้าใจเลยว่าพวกผมไม่ได้วิจารณ์อย่างที่ท่านมาวิจารณ์พวกกระผมว่าค้านทุกเรื่อง ผมถูกถามคำถามหลายคำถามที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดครับ นายกรัฐมนตรีลงได้สร้างภาพใหม่ ท่านเคยได้ยินผมพูดไหมครับ ว่าท่านลงไปสร้างภาพ ตรงกันข้ามผมพูดบอกว่าท่านลงไปจะมีส่วนขาดส่วนเกินอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ถ้ามีเป้าหมายเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ ถ้ามีเป้าหมายเพื่อที่จะทำให้ชีวิตของคนใน ๓ จังหวัดดำเนินไปโดยปกติได้ ผมบอกผมสนับสนุน ผมไปพบปะกับพี่น้องประชาชนที่มาจากพื้นที่ ๓ จังหวัด ผมก็เป็นคนมาเสนอตอนแรก เรื่องการกระตุ้นภาคเศรษฐกิจใน ๓ จังหวัดนั้น เรื่องการนำสินค้าต่าง ๆ มาขาย ผมไม่ตั้งใจหรือครับว่าท่านจะยอมรับไหมว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของการดำเนินการอย่างสร้างสรรค์ แต่ว่านี่คือข้อเท็จจริงที่พวกกระผมทำ ถามว่าพวกกระผมที่อยู่ในพื้นที่ วันนี้ถูกหลายคนต่อว่านะครับ พูดถึงขนาดว่าลงพื้นที่บ้างหรือเปล่า บอกได้ไหมว่าใจเป็นใคร ท่านประธานครับ ผมพูดแทนผู้แทนราษฎรในพื้นที่ว่าผมเห็นใจเขา ผมเชื่อทุกพรรคทุกคนผมย่ำตั้งแต่เช้า ทุกคนอยาก

เห็นความสงบ ทุกคนไม่ต้องการเห็นคนไทยถูกฆ่า ไม่ต้องการเห็นผู้บริสุทธิ์ที่ไม่รู้
 อีโน้อีเหน่ต้องมารับเคราะห์ แต่ไม่ได้หมายความว่า การที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลแปลว่า
 อยากจะส่งเสริมให้ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ตรงกันข้ามครับ ถ้าผมอยู่เฉย รัฐบาลอยากทำ
 อะไรทำไป เสร็จแล้วผมก็ไปทวงถามอย่างที่คุณเขาบอกว่ามีกฎหมายแล้วนี่ ๙๐ วัน
 ไม่สงบจะรับผิดชอบไหม ผมก็ทำได้ครับ แต่เพราะผมสำนึกว่ารัฐบาลดำเนินการหลาย
 เรื่องในทางที่ผิดและกำลังเดินผิดมากขึ้นก็จำเป็นต้องบอก ไม่บังอาจหรอกครับว่าผม
 จะต้องถูกต้องและท่านจะต้องผิด แต่ผมเชื่อว่าเส้นทางที่ท่านเดินมันไม่ถูกต้องผมก็บอก
 ท่าน ท่านก็เอาไปปรับฟัง ถ้าทำอย่างนี้ครับ มันไม่ได้เป็นปัญหาว่ามาพัดกันหรือสามัคคี
 กันหรือไม่ ผู้แทนราษฎรในพื้นที่อยู่ในภาวะน่าเห็นใจนะครับท่าน เพราะทุกครั้งที่ผม
 สัมผัสกับคนในพื้นที่ สิ่งที่เขารับรู้ สิ่งที่เขารับทราบ สิ่งที่เขาเชื่อ ด้วยผลของความ
 ผิดพลาดของนโยบายวันนี้ครับ มันต่างจากความเชื่อความรู้สึกรักของคนที่นอกพื้นที่มากครับ

เวลาผมไปเจอคนที่นั่นหรือคนที่นั่นมาเจอผม ถ้าผมพูดสิ่งที่เขาบอกกับผม ท่านจะตกใจครับ ที่ท่านได้ยินวันนี้ค่อยไปครับ ท่านจะตกใจ แต่ผมไม่พูด เพราะผมรู้ว่ามันละเอียดอ่อน ผมไม่เคยใช้เวทีสาธารณะตรงไหนเลยครับ ที่จะไปขยายผลตรงนั้น ผมก็รู้ว่าผู้แทนราษฎรในพื้นที่ก็อึดอัดเหมือนกับผม จึงไม่สามารถพูดอะไรได้มาก ถ้าพูดก็คงถูกต่อว่าว่าสร้างความแตกแยก พอไม่พูดท่านก็กลับไปกล่าวหาว่าเราไม่ลงพื้นที่ เราไม่ทำงาน และกราบเรียนนะครับ พูดกำกวม วกไปเวียนมาว่าการเมืองอยู่เบื้องหลังหรือเปล่า ผมย้ำอีกครั้งนะครับ การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองในเรื่องของความไม่สงบทุกครั้งไม่ได้เกี่ยวข้องกับบุคคลฝ่ายค้าน เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองที่เป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นผมไม่สบายใจว่าถ้าท่านพูดเหมือนกับว่าพวกกระผมไม่ร่วมมือ ไม่สนใจเรื่องความสามัคคี ท่านคงไม่ได้ฟังผมเมื่อเช้านะครับ ตัดสินใจด้วยความยากลำบากนะครับ ความเชื่อพื้นฐานผมหลายเรื่องรับไม่ได้กับหลายสิ่งหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายนี้ แต่บอกเรื่องส่งดีความอย่าไปทำให้เป็นปัญหากับเจ้าหน้าที่ ผมเสนอแนะทางออกว่าใครหว่าดระแวง หว่าดกลัว เอาผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภามามีบทบาทหน่อย รัฐบาลช่วยตั้งกรรมการหน่อย ซึ่งตอนแรกก็เหมือนจะรับไป แต่ว่าในที่สุดยังไม่ได้ดำเนินการ แล้วสุดท้ายก่อนจะมาถึงวันนี้ผมก็ยังเปิดทางอีก บอกว่า วันที่ท่านบอกว่ามาช่วยกัน พวกผมทำได้แต่เพียงว่ารับหรือไม่รับ เพราะท่านได้เลือกเส้นทางของการตราเป็นพระราชกำหนด ผมก็เปิดทางว่าอยากได้ความคิดทุกฝ่าย สร้างเวทีสิครับ จะทำงานแบบเปิดเผย จะทำงานแบบขอเป็นเรื่องลับเพราะเป็นเรื่องละเอียดอ่อน พวกผมบอกผมยินดี จะได้ชี้ให้เห็นว่ามาตรานั้น มาตรานี้มีช่องทาง การแก้ไขอย่างไร ท่านก็บอกผม พวกผมได้ว่า ที่คิดว่าจำเป็นจะต้องมีตรงนั้น ตรงนี้มันคืออะไร แต่ไม่ใช่ทางพวกผมที่ปฏิเสธนะครับ ผมเสนอ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ปฏิเสธผม ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ปฏิเสธผมผ่านสื่อว่าไม่จำเป็น ไม่ต้องทำ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนเพียงแค่ว่ามันใจเถอะครับว่า พวกเราต้องการที่จะร่วมมือในการแก้ไข ปัญหา แต่เราสงวนจุดต่างทางความคิดและเราก็ต้องมีทางออกให้สังคม ผู้แทนราษฎรที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าการนัดหมาย ความจริงผมกราบเรียนนะครับ ตั้งแต่เดือนมีนาคมผมก็ประกาศว่าเราพร้อม อยากให้หน่วยงานให้ความสำคัญ ผมมีแต่

เสียงบ่นมาจากผู้แทนราษฎรว่าที่ผ่านมาทางเจ้าหน้าที่ทางพื้นที่กลับกังวลในการที่จะมา
พูดคุยกับพวกเรา แต่การนัดหมายเท่าที่ผมทราบถ้าจะมีอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่า
มีการเลิกนัดหมายอะไรกัน เข้าใจกันว่าอาจจะตกลงกันไว้อย่างแล้วเกิดปัญหาขึ้น
แต่ไม่สายที่จะเริ่มต้นใหม่ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีลูกขึ้นสิครับ บอกว่าเอาละเวทีสภา
วันนี้อาจจะกระทบกระทั่งกันบ้าง ไม่ง่ายหรอกครับเรื่องละเอียดอ่อนอย่างนี้ทุกคนก็กังวล
หยุดหงิดมีอารมณ์ได้ครับ -----

แต่ว่าวันนี้มันเป็นกระบวนการทางประชาธิปไตย แล้วท่านอย่าปิดทุกประตูสิครับ เปิดช่องทาง ผมเสนอท่านก็ปิด ผมเสนอท่านก็ปิด และถึงเวลาท่านก็มาเรียกร้องว่า พวกผมต้องสามัคคี กระผมกราบเรียนว่างานเรื่องนี้ครับ ถึงผมจะคิดถูกหรือถึงผมจะคิดผิดเกี่ยวกับ พ.ร.ก. ผมเชื่อว่าท่านก็เห็นด้วยกับผมว่าปัญหานี้มาถึงวันนี้แก้ไม่ได้ง่าย ๆ แก้ไม่ได้ในระยะเวลานี้สั้น ๆ หรือครับ ต้องทำงานร่วมกันต่อไปอีกยาวนานพอสมควร เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอใช้สิทธิในนามของผู้แทนราษฎรทุกคน เพื่อทำความเข้าใจกับรัฐบาลว่าความมุ่งหมายของพวกเราคืออะไร ผมไม่คิดว่าจะไปพัดกับใครในเรื่องไหนทั้งสิ้น ทุกเรื่องยึดผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง บางเรื่อง การยึดผลประโยชน์ส่วนรวมก็คือการบอกกับท่านตรงไปตรงมาว่าที่ท่านทำดีแล้ว ซึ่งผมก็ทำไปหลายเรื่อง บางเรื่องก็จำเป็นต้องบอกว่าเราคิดว่าท่านยังทำไม่ถูก แต่การที่เราบอกว่าท่านยังทำไม่ถูกต้องไม่สามารถไปทำให้การปฏิบัติงานของท่านได้รับการขัดขวางแต่ประการใด ถ้าท่านจะได้เข้าใจการทำงานของพวกเราอย่างนี้ ผมก็คิดว่ายังมีสมาชิกอีกหลายท่านที่ต้องการที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นประโยชน์มากน้อยแค่ไหนแน่นอนอยู่ที่สาระของผู้พูด และอยู่ที่ความใจกว้างของผู้ฟังครับ กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ต้องขอขอบคุณท่านผู้นำฝ่ายค้านที่ได้ลุกมาอธิบาย จริง ๆ แล้วถ้าท่านฟังให้ดี ผมก็บอกว่า ผมขอขอบคุณหลายท่านที่ให้ข้อคิดที่เป็นสร้างสรรค์ ซึ่งเราก็จดไว้ในแนวทางที่จะต้องไปแก้ไข และบังเอิญผมก็ได้ฟังท่านพูดเมื่อเช้า ก็มีข้อเสนอแนะดี ๆ หลายอัน แต่บังเอิญผมก็ได้ฟังคนที่ฟังแล้วก็อยากจะบอกว่าช่วยนึกถึงบ้านเมืองบ้างเถอะ หลายท่านก็พูดดี ซึ่งเราก็จด ๆ ไว้หมดนะครับ ผมมีทีมงานที่จดไว้ ก็ต้องขอขอบคุณ และก็ดีใจที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านบอกว่าเราพร้อมที่จะร่วมมือกันทำงาน แน่นนอนครับ

ประชาธิปไตยเป็นเรื่องของความแตกต่าง ความแตกต่างไม่มีปัญหาเลยครับ แต่บางครั้งบางประเด็นเราก็จะมีความรู้สึกกว่าเรามีความแตกต่างแบบสร้างสรรค์มันก็จะเป็นประโยชน์มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของสถานการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ผมก็จะถือโอกาสนี้ฝากผ่านท่านประธานไปยังท่านผู้นำฝ่ายค้านว่าผมอยากขอเชิญท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มาตั้งวงคุยกัน ผมอยากได้รับข้อมูลจากท่านและทาง ส.ว. ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยเพื่อจะได้มีโอกาสได้รู้ในแต่ละมุมมอง แต่ละอย่าง เพราะว่ามุมมองที่ไปมันไม่เหมือนกัน บางทีผมไปมุนนี้ก็พูดอย่าง มุนนี้ก็พูดอย่าง แต่หลายอย่างก็มีความสอดคล้องกันว่าผมถือโอกาสได้เชิญทางท่าน และผมจะนัดวันเวลามาอีกครั้งหนึ่งในการเชิญท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรของฝ่ายค้านทุกพรรคได้มาพูดคุยกัน ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอภิชาติครับ คงไม่มีอะไรแล้วเพราะชี้แจงกัน

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) :
ท่านประธานที่เคารพครับ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ต้องการจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพร้อมแล้วก็อยากจะกราบเรียนว่าน่าจะมากกว่า ๓ จังหวัด อย่างน้อยสงขลาเป็นอีกจังหวัดหนึ่งซึ่งได้รับผลกระทบ ก็ยินดี สตุลด้วยนะครับจะได้เป็น ๕ จังหวัดขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ต่อไป
ท่านอภิชาติครับ

นายอภิชาติ ศักดิเศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นมา
อภิปรายพระราชกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘
ด้วยความรู้สึกที่ไม่ค่อยสบายใจอย่างยิ่ง

ประการแรกก็เนื่องจากว่า เกรงว่าคำอธิบายต่าง ๆ จะสับสนเสี่ยงต่อความไม่เข้าใจจากรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกในซีกรัฐบาล

ประการที่ ๒ ก็คือความไม่สบายใจของผมเกิดขึ้นหลังจากที่ เมื่อผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้หยิบยก ๒ ประเด็นสำคัญที่เป็นบทบัญญัติในพระราชกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนนะครับ เป็นความห่วงใยที่ผมคิดว่าท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้ชี้ประเด็นให้เห็นชัดเจนว่ามีอยู่ ๒ มาตราในพระราชกำหนดฉบับนี้ ที่สื่อว่าจะเป็นการลดรอนสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนและสื่อมวลชน -----

หลังจากท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้หยิบยก ๒ ประเด็นดังกล่าวขึ้นมาอภิปรายแล้วก็ได้มี ส.ส. ในฝ่ายรัฐบาล ๔ - ๕ ท่านได้แสดงความคิดเห็นในเชิงตอบโต้แล้วก็นำเสนอข้อมูลแย้งมาว่า ในความเป็นจริงแล้วสื่อมวลชนนี่ละคือตัวที่สร้างปัญหาทำให้ สถานการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ลุกลาม ช่วยในการกระพือโหมสถานการณ์ให้รุนแรง แล้วก็ยากต่อการแก้ไขปัญหาระหว่างรัฐบาล ผมได้ยินเรื่องนี้แล้วก็ด้วยความไม่สบายใจ ก็เนื่องจากว่าผมเองก็ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนมายาวนานก่อนที่จะมาทำงานการเมือง ได้เข้าใจได้รับรู้ถึงข้อกล่าวหาเหล่านี้มายาวนานตลอดเวลาที่ผมทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ผมถึงบอกว่าสื่อมวลชนอาจจะมีเคราะห์กรรมแต่ปางไหนก็ไม่ทราบเหมือนกัน เพราะเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ในบ้านเมืองทุกครั้ง สื่อมวลชนจะต้องถูกลาก ถูกโยกเข้าไปเป็นเหยื่อทุกครั้ง เป็นแพะที่ต้องรับบาปในทุกครั้งเหมือนกัน แล้วยิ่งสถานการณ์ที่มีความเข้มข้นรุนแรง สื่อมวลชนก็จะโดนลูกหลงทุกครั้ง ถ้าท่านประธานได้ย้อนกลับไปศึกษาประวัติศาสตร์ ทุกครั้งที่มีการปฏิวัติรัฐประหาร สื่อมวลชนจะเป็นบุคคลกลุ่มแรกที่จะถูกเพ่งมองจากผู้มีอำนาจและถูกจัดการเป็นอันดับแรก หนังสือพิมพ์ทุกฉบับถูกปิดทุกครั้งเมื่อเกิดการปฏิวัติรัฐประหาร พร้อมกับออกกฎระเบียบที่มากดมาครอบไม่ให้สื่อมวลชนได้สามารถทำหน้าที่ได้ในสถานการณ์วิกฤติเช่นนั้นทุกครั้งอีกเหมือนกัน เขาถามว่าเพราะอะไรครับ ก็เพราะว่าสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการไปค้นหาไปแสวงหาความจริง และอาจจะเป็นอันตรายต่อการไปเปิดโปงข้อเท็จจริงของกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจอยู่ในขณะนั้น แต่ข้อกล่าวหาเหล่านี้ครับ สื่อมวลชนเราสงบเสงี่ยมเจียมตัวมาโดยตลอด ไม่เคยตอบโต้ ให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์มาโดยตลอด แล้วก็พบความจริงว่าเราไม่ได้เป็นไปอย่างผู้ที่มีอำนาจในประเทศกล่าวหา เราไม่ได้เป็นผู้กระพือโหมสถานการณ์ เราไม่ใช่ตัวปัญหา ไม่ใช่อุปสรรคของการแก้ไขปัญหาของประเทศอย่างแน่นอน ท่านประธานที่เคารพครับ บทเรียนสำคัญที่สุดที่สื่อมวลชนรู้สึกเจ็บปวดแล้วก็ฝังใจมายาวนานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนก็คือ หลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินในขณะนั้นได้ออกคำสั่งขึ้นฉบับหนึ่งเรียกว่าคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ ๔๒ หรือ พร. ๔๒ มีเนื้อหาที่ออกมาควบคุม การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนที่ไม่ใช่

สื่อมวลชนของรัฐก็คือหนังสือพิมพ์ อย่างเข้มงวดและรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ วงการสื่อมวลชนต้องใช้เวลายาวนานถึง ๑๒ - ๑๓ ปี กว่าที่จะหลุดพ้นจากแอกอันนี้มาได้ วันนี้ครับคนในวงการสื่อมวลชนเขาพูดกันว่า ฟี พร. ๔๒ กำลังจะกลับมาหลอกหลอนคนในวงการสื่อมวลชนอีกครั้งหนึ่งด้วยการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมา -----

๒ มาตราที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนก็คือ มาตราที่ ๙ (๓) ที่ระบุว่าห้ามการเสนอข่าว การจำหน่ายแพร่หลายสิ่งพิมพ์หรือสื่ออื่นใด กับในมาตรา ๑๑ วรรคสอง (๕) พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งตรวจสอบสวนจดหมายหนังสือ สิ่งพิมพ์ โทรเลข โทรศัพท์หรือการสื่อสาร ด้วยวิธีการอื่นใด หลายท่านได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ บอกว่าไม่ได้เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะในรัฐธรรมนูญก็เขียนเปิดช่องไว้ให้ออกกฎหมายมา เนื้อหาเขานำเสนออะไรครับ ผมอยากจะสะท้อนให้ท่านประธานได้รับทราบ เพื่อให้ท่านสมาชิกฝ่ายรัฐบาลได้สบายใจด้วยว่าสื่อมวลชนไม่ได้เป็นตัวปัญหาของสถานการณ์ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ตามที่ท่านเข้าใจแต่อย่างใด ท่านประธานที่เคารพครับ คนในวงการสื่อเขาสะท้อนอะไรครับ เขาบอกในแถลงการณ์ชัดเจนว่าเขารู้สึกห่วงใยกับสถานการณ์ที่รุนแรงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และพร้อมจะให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในการแก้ปัญหาเพื่อให้คลี่คลายลงได้ด้วยดี สื่อไม่ได้ตั้งป้อมว่าจะตรวจสอบ จะถล่มรัฐบาลอย่างเดียว แต่พร้อมจะให้ความร่วมมือ โดยใช้วิจารณญาณในการเสนอข่าวด้วยความรับผิดชอบ ซึ่งได้แสดงให้เห็นตลอดมา เพราะตลอดเวลาที่เกิดเหตุวิกฤติใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ สื่อไม่เคยละเลยที่จะแสดงความรับผิดชอบอันนี้ พร้อมกับในแถลงการณ์นี้ก็ได้อภิปรายการกระทำของกลุ่มที่ก่อเหตุร้ายใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย

ประเด็นต่อมาที่คนในวงการสื่อต้องการจะบอกกับรัฐบาลและคนในสังคมก็คือเพราะอำนาจที่นายกรัฐมนตรีได้รับจากพระราชกำหนดฉบับนี้เป็นอำนาจที่เบ็ดเสร็จเด็ดขาดเหลือเกิน คนในวงการสื่อเองก็มีความห่วงใยว่าแม้จะมีอำนาจอื่น ๆ ซึ่งครอบคลุมและให้โอกาสรัฐบาลในการบริหารประเทศในการแก้ปัญหาอยู่แล้ว รัฐบาลยังแก้ไม่ได้การที่มีอำนาจที่เบ็ดเสร็จเด็ดขาดมากขึ้นนี้จะไม่เป็นการก่อปัญหาที่ทวีคูณมากขึ้นไปหรือไม่คือข้อห่วงใย -----

-๙๑/๑

ที่สำคัญก็จะเป็นการไปรื้อรอนสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนและสื่อมวลชน

ที่สำคัญก็คือเป็นการไปลดรอนสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนและสื่อมวลชน อันนี้เราบอกว่าปัญหาภาคใต้เป็นปัญหาวิกฤติที่ยาวนาน แล้วยากที่จะเยียวยาโดยใช้สูตรสำเร็จอันใดอันหนึ่งได้

ประเด็นต่อมาก็คือคนในวงการสื่อเรียกร้องกันว่า รัฐบาลเมื่อมีกฎหมายมีเครื่องมือพิเศษอันนี้แล้ว ขอให้แก้ปัญหภาคใต้ให้ได้โดยเร็ว จะด้วยวิธีการใดที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมเป็นหลัก จะด้วยวิธีการเช่นใด ก็ขอให้ยุติปัญหานี้โดยเร็ว แต่จะต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังและขอเรียกร้องว่า พ.ร.ก. ฉบับนี้ ให้ยกเลิกทันทีเมื่อสถานการณ์ได้คลี่คลายไปแล้ว

ประเด็นที่ขอเรียกร้องกับรัฐบาลอีกข้อหนึ่งก็คือ สถานการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความสลับซับซ้อนสูง เหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีข้อมูลมีข้อเท็จจริงหลากหลายมาก ยาก บ่อยครั้งยากที่สื่อมวลชนจะเข้าไปถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เพราะมีการปกปิด มีการกักข่าว มีการปิดข่าว เพื่อไม่ให้สื่อมวลชนนำไปเสนอข่าว สิ่งนี้เรียกร้องกับรัฐบาลว่า ถ้าหากว่าเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง แล้วเปิดเผยทันต่อสถานการณ์ การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนก็จะรอบคอบและสามารถเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาระดับรัฐบาลได้มากขึ้น นี่คือการเสนอที่ผมคิดว่าเป็นข้อเสนอในเชิงสร้างสรรค์มากและเป็นจุดยืนที่สะท้อนต่อสังคมและรัฐบาลให้รับไปดำเนินการโดยทันที ท่านประธานที่เคารพครับ ตลอดเวลาที่มีการตั้งข้อสังเกตและกักข่าวหาสื่อว่าเป็นผู้โหมกระพือสถานการณ์ให้ลุกลาม รุนแรงมากขึ้น แต่ทุกครั้งที่มีอำนาจในรัฐบาลออกมาพูดเรื่องนี้ ไม่เคยระบุให้ชัดเจนลงไปเลยว่าสื่อมวลชนประเภทไหน แขนงไหน หนังสือพิมพ์ฉบับใด ที่วิชีของไหน ที่เป็นตัวการในการกระพือโหมสถานการณ์เช่นที่ว่านี้ สื่อมวลชนของรัฐบาลมีจำนวนมาก วิชยุทธศาสตร์ อยู่ในมือของรัฐทั้งสิ้น มีแต่เพียงของสื่อเอกชนเท่านั้นที่รัฐบาลไม่สามารถควบคุมได้ แต่ถามว่าที่ผ่านมาสื่อเอกชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ได้ไปกระทำการให้มีการให้สถานการณ์โหมกระพือรุนแรงขึ้นจริงหรือไม่ หรือว่าสถานการณ์ที่มันรุนแรง มันบานปลาย มันสร้างความแตกแยกให้กับสังคมนี้ เป็นผลมาจากการกระทำของสื่อที่รัฐควบคุมอยู่นั่นละวันนี้ท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้พยายามหยิบยกการบางรายการ เช่น รายการ ๒ เกล็ดเจ้าเก่าทางช่อง ๙ ช่อง ๕ ที่พยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะสร้างความไม่เข้าใจ

ให้เกิดขึ้นในการแก้ไขปัญหากล่าวหาผู้ที่มีความคิดเห็นที่แตกแยกแตกต่างออกไปว่าเป็นผู้ที่ทำให้สถานการณ์รุนแรงบานปลาย แต่ไม่เคยคิดถึงว่าตัวเองนั้นจะเป็นผู้สร้างปัญหา ผมคิดว่าถ้ารัฐบาลได้แยกแยะแล้วชี้ออกมาให้ชัดเจนว่าสื่อไหน ฉบับไหน เคยทำอะไรที่มันก่อให้เกิดความรุนแรงในสถานการณ์ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เราจะได้ช่วยกันแก้ไขได้ตรงจุด ท่านประธานที่เคารพครับ มีความพยายามของทั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่จะขอเข้ามาพูดคุยแล้วก็ทำความเข้าใจกับสื่ออยู่ตลอดเวลาว่า ขอให้มีการนำเสนอข่าวในทิศทางที่เป็นประโยชน์กับการแก้ไขปัญหานะครับ รัฐบาลเองโดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีเองพยายามพูดนะครับ อย่างเช่นเมื่อเกิดกรณีข่าวใบปลิวในวันศุกร์ ใบปลิวออกมาข่มขู่ไม่ให้คนออกมาทำงานในวันศุกร์ -----

ท่านก็บอกว่าข่าวเช่นนี้ไม่เป็นประโยชน์ การที่สื่อมวลชนออกมานำเสนอก็เหมือนหนึ่งเป็นการนำเอาใบปลิวเหล่านั้นไปแพร่ขยายไปทั่วประเทศ วงการสื่อเขาก็ตั้งคำถามว่า ถ้าปรากฏการณ์เช่นนี้ไม่นำมาเสนอแล้วประชาชนไม่รับรู้อะไรจะเกิดขึ้น อันตรายอาจจะเกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ออกมาทำงานวันศุกร์ โดยไม่ได้ระมัดระวังตัวมากขึ้นก็ได้ นี่เป็นมุมมองที่ผมคิดว่าเราจะต้องทำความเข้าใจกัน ให้เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ระหว่างกันให้ได้ ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านสุรนันทน์ เวชชาชีวะ ท่านก็ออกมาให้สัมภาษณ์บอกว่าได้สั่งการให้สื่อของรัฐประสานกับสื่อมวลชนที่เป็นสื่อเอกชนให้มากขึ้น เพื่อที่จะมานำเสนอข่าวใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและไม่อยากให้มีการเสนอข่าวที่หือหวาน่ากลัวและก็เป็นคล้ายกับว่าจะกลายเป็นเครื่องมือของผู้ไม่หวังดี สิ่งนี้ต้องบอกกับท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า วงการสื่อมวลชนเองก็ตระหนักในเรื่องนี้ครับ เราตระหนักอยู่เสมอว่าเนื้อหาสาระที่นำเสนอในสื่อมวลชนนั้นจะต้องผ่านการกลั่นกรอง ต้องผ่านการทบทวนก่อนที่จะนำเสนอไปตามกระบวนการผลิตสื่ออยู่แล้ว แต่สื่อมีหน้าที่ในการแสวงหาความจริง และเสนอความจริงกับสังคมครับ ข่าวนั้นไม่ว่าจะเป็นข่าวร้ายหรือข่าวดี ถ้าหากว่าเป็นข่าวที่ไปมีผลกระทบกับพี่น้องประชาชน ไปมีผลกระทบต่อส่วนรวมสื่อจะต้องนำเสนอ ถ้าไม่นำเสนอ แปลว่าไม่ได้ทำหน้าที่ของตัวเอง แต่การนำเสนอในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าเสนอทั้งดุ้น เสนอโดยไม่รับผิดชอบ พวกเราที่ทำหน้าที่สื่อมวลชนมายาวนานเรารู้ดีครับ มีความรู้ มีประสบการณ์ มีวุฒิภาวะสูงพอที่จะรู้ว่าอะไรเป็นประโยชน์กับประเทศ อะไรเป็นโทษกับประเทศ เราไม่ได้เพิ่งมาทำงานสื่อมวลชนกันแค่วัน ๒ วัน หรือเดือน ๒ เดือน แต่พัฒนาการของสื่อมวลชนไทยโดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ยาวนานถึง ๑๕๐ กว่าปี ผ่านยุคสมัยของความโหดร้าย รุนแรง ผ่านยุคสงคราม ผ่านยุคปฏิวัติรัฐประหาร ผ่านยุควิกฤติเศรษฐกิจ เราทำหน้าที่ของเราแล้วก็ได้รับการยอมรับจากสังคมมายาวนานเหลือเกิน ถามว่าถ้าเราไม่เสนอข่าวร้ายที่เกิดขึ้นในสังคม สังคมจะอยู่ได้อย่างไร จะรู้ได้อย่างไร ว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นแล้ว ต้องระมัดระวังตัว ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อครั้งเกิดวิกฤติเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ สื่อมวลชนถูกวิพากษ์วิจารณ์รุนแรงมากว่าเมื่อหลังเหตุการณ์ผ่านไปแล้วเขาก็มาศึกษามาทำการวิจัยว่าบทบาทของสื่อมวลชนในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ ก่อนหน้าเกิดวิกฤติเศรษฐกิจได้ทำหน้าที่ในการเตือนภัยสาธารณะ

กับพี่น้องประชาชนมากนัก้อยแค่ไหน ปรากฏว่ามีงานวิจัยอยู่ชิ้นหนึ่งบอกว่าสื่อมวลชนทำหน้าที่ในเรื่องนี้น้อยมาก ไม่ได้เตือนภัยให้พี่น้องประชาชนได้รับรู้ถึงวิกฤติที่กำลังจะเกิดขึ้น อันนี้ก็เหมือนกันครับ เหตุร้ายที่เกิดขึ้นเป็นความจำเป็นที่สื่อมวลชนจะต้องแสดงออก และก็เตือนภัยกับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ เราซึ่งเป็นสื่อมวลชนได้บอกกับสังคมมาตลอดว่าเรามีกระบวนการทำงานที่ดี เรามีการกลั่นกรองการนำเสนอข่าวและเสนอบทความความเห็นอยู่ตลอดเวลา ด้วยความสำนึกว่าเราก็เป็นคนไทย เราก็ไม่ต้องการจะเห็นความรุนแรงเกิดขึ้นในประเทศนี้ ต้องการเห็นสันติภาพ สื่อไม่ได้เห็นหายนะของประเทศเป็นสินค้าหรือเป็นเครื่องมือที่จะเอาไปเล่นงานใครต่อใคร แน่นนอนครับ เพราะถ้าสื่อฉบับใดสื่อแขนงใดคิดแบบนั้นวันหนึ่งก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากพี่น้องประชาชน สื่อเองก็รักชาติอยากเห็นประเทศสงบมีสันติ เพียงแต่ขอให้รัฐบาลเปิดใจกว้างทำความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของเราและก็แยกแยะเถอะครับว่าสื่ออันไหนมีปัญหาและก็พูดคุยกับเขา ไปให้ตรงจุดจะดีกว่า

ประการสุดท้ายครับท่านประธาน สิ่งที่ผมพูดมาทั้งหมดไม่ได้เป็นเรื่องที่เลื่อนลอย บอกว่าสื่อให้ความร่วมมือ ผมอยากจะยกตัวอย่างตบท้ายกับท่านประธานก็คือว่าวันนี้สมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพที่ดูแลผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอยู่จำนวนมากและเป็นองค์กรเดียวที่กล่าวได้ว่า ได้แสดงบทบาทปกป้องวิชาชีพนี้ และก็ส่งเสริมการทำงานของวิชาชีพนี้มายาวนาน ได้มีโครงการที่จะร่วมมือกับรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาการนำเสนอข่าวของผู้สื่อข่าว เรามีโครงการอะไรบ้างครับ ตั้งแต่หลังเลือกตั้งเป็นต้นมา วิกฤติใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้รุนแรงแล้ว สมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยได้เชิญหัวหน้าข่าว ได้เชิญบรรณาธิการลงไปในพื้นที่ภาคใต้ด้วยตัวเอง ไม่ใช่คอยแต่รับข่าวจากนักข่าวในพื้นที่รายงานอะไรแล้วก็นำเสนอไปตามนั้น ไม่ใช่ แต่ระดับหัวหน้าข่าว ระดับบรรณาธิการซึ่งมีอำนาจในการ ตัดสินใจในการเสนอข่าวลงไปพื้นที่ ไปดูข้อเท็จจริงในพื้นที่ด้วยตัวเอง นี่เป็นโครงการที่ทำไปแล้วและกำลังจะนำผู้สื่อข่าวสายสตรี เด็กเยาวชนจะลงไปในพื้นที่ในต้นเดือนกันยายนนี้ ไปดูประเด็นข่าวใหม่ ๆ ไปดูเรื่องดี ๆ เรื่องที่คิดว่าจะสามารถสะท้อนวิถีชีวิตที่เป็นจริงของ พี่น้องใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มาให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบ นี่เป็นโครงการหนึ่ง แล้วก็เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ได้จัดอบรมสัมมนาผู้สื่อข่าวใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้ สะท้อนอะไรบ้างครับ ประเด็นที่เขาได้นำเสนอในที่ประชุมอบรมผู้สื่อข่าววันนั้น เขาสะท้อนแล้วก็มี ข้อเสนอแนะว่าในฐานะของผู้สื่อข่าวที่อยู่ในพื้นที่นี้จะทำอย่างไรได้บ้างที่จะคลี่คลายสถานการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ดีขึ้น ในฐานะที่เป็นสื่อ จะทำอย่างไรที่สื่อที่ นำเสนอออกสู่พี่น้องประชาชนจะสามารถสร้างความรู้สึกที่ทุกคนอยากอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมนี้ได้ เราได้พยายามสร้างเครือข่ายนักวิชาการ ผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ในปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มาอบรม มาให้ความรู้กับผู้สื่อข่าวกับบรรณาธิการเพื่อให้เห็นว่า เหล่านั้นเข้าใจ และก็มีแง่มุมมองที่กว้างขวางมากขึ้นเป็นประโยชน์ในการทำหน้าที่สื่อข่าวในอนาคต และที่สำคัญครับ จะจัดทำคู่มือการเสนอข่าวในช่วงสถานการณ์ที่เป็นวิกฤติ หรือการเสนอข่าวด้านความมั่นคง ซึ่งเป็นคู่มือที่สมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยจะจัดทำขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อต้องการจะชี้ให้รัฐบาลเห็นว่าเราเองมีความรับผิดชอบและเราต้องการจะ

ร่วมมือกับรัฐบาล ร่วมมือกับทุกคน ทุกฝ่ายในประเทศนี้เพื่อสร้างสันติภาพ สันติสุขให้เกิดขึ้นกับในสังคม เราทำของเราเองโดยที่ไม่จำเป็นต้องให้นายกรัฐมนตรี หรือต้องให้นายกรัฐมนตรีมาชี้ทางให้เดินครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย ผมดีใจครับ ที่วันนี้การพิจารณาพระราชกำหนดที่รัฐบาลได้เสนอต่อสภาในวันนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาเข้าร่วมประชุมและก็ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมเสมือนหนึ่งเป็นการให้อาณัติว่า สิ่งในวันนี้ทางสภาผู้แทนราษฎรได้นำเสนอให้ข้อสังเกต-----

ท่านพร้อมที่จะรับฟัง และก็พร้อมที่จะนำไปสู่การแก้ไข และดีใจมากกว่านั้นตรงที่ท่านได้นัดหมายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งรวมถึงสงขลาและสตูลด้วย รวมทั้งวุฒิสมาชิกเพื่อที่จะนั่งจับเข่าคุยกันถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหา ผมอยากจะกราบเรียนครับว่า นอกเหนือจากเพื่อนสมาชิกรัฐสภาแล้ว คณะกรรมการสมานฉันท์ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาแต่งตั้งอย่าลืมคนกลุ่มนี้ รวมถึงกลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมายที่เป็นผู้ปฏิบัติ และได้สะท้อนความคิดเห็นผ่านสื่อมวลชน เพราะนักวิชาการผู้ปฏิบัติรวมทั้งบุคลากรทางฝ่ายตุลาการนั้นไม่มีโอกาสที่จะมาแสดงความคิดเห็นในสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกับเพื่อนสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าหลังจากที่พระราชกำหนดฉบับนี้ได้ประกาศใช้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างอึ้งมี ทั้งจากฝ่ายนักวิชาการ ทั้งจากฝ่ายองค์กรเอกชน ทั้งจากฝ่ายเพื่อนข้าราชการของรัฐที่เป็นผู้ปฏิบัติ และแม้แต่กระทั่งกลุ่มนักการเมืองอย่างพวกเราทุกคน ผมต้องกราบเรียนว่าทุก ๆ เสียงสะท้อนที่ออกไปนั้น ล้วนแล้วแต่มีเจตนาที่สุจริตที่ตั้งใจอยากจะเห็นปัญหาในเขตพื้นที่ชายแดนภาคใต้นั้นได้รับการแก้ไขกลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็ว เสียงสะท้อนจากกลุ่มนักวิชาการ กลุ่มองค์กรอิสระ ภาคเอกชน กลุ่มนักการเมืองนั้น ผมถือว่าเป็นปรากฏการณ์ปกติ แต่สิ่งที่ไม่ใช่ปรากฏการณ์ปกติและบ่อยครั้งเหลือเกินที่จะได้มีโอกาสพบเห็น แต่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากใช้พระราชกำหนดได้เกิดและก็พบเห็นว่าบุคคลที่อยู่ในฝ่ายกระบวนการยุติธรรม ซึ่งในอดีตที่ผ่านมามีความระมัดระวังต่อการที่จะแสดงความคิดเห็น หรือวิพากษ์วิจารณ์ในพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่รัฐบาลออกมาด้วยตระหนักถึงฐานะหน้าที่ตำแหน่ง ในฐานะของคนที่จะใช้อำนาจอธิปไตยทางฝ่ายตุลาการ เพื่อชี้ถูกชี้ผิดและตัดสินข้อกฎหมาย แต่ในวันนี้ท่านเชื่อไหมครับบุคคลที่เป็นที่ยอมรับในประเทศว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายและอยู่ในกระบวนการตุลาการ ตลอดจนจนเป็นครูบาอาจารย์ทางกฎหมายของนักกฎหมายชื่อดังในประเทศหลายท่าน ต้องจัดถือได้ว่าท่านเป็นครูของแผ่นดินในทางกฎหมายคนหนึ่ง วันนี้ท่านได้ลุกขึ้นมาแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ ซึ่งกระผมได้กราบเรียนไปแล้วเมื่อสักครู่ว่า ความคิดเห็นของเพื่อนข้าราชการของรัฐซึ่งอยู่ฝ่ายตุลาการนั้น ก็เป็นสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล

ชุดนี้ที่น่าที่จะรับฟัง และก็นำข้อคิดเห็นนั้นมาร่วมกันเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา วันนี้ผมยกตัวอย่างครับ ท่านอัครราชทูต จุฬารัตน์ ในฐานะประธานศาลปกครองสูงสุด ซึ่งถือว่าเป็นหมายเลข ๑ ของสถาบันศาลปกครอง ท่านได้แสดงความเห็นไว้เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะกล่าวถึงความเห็นที่ได้แสดงออกต่อสาธารณะว่าโดยอำนาจแล้วรัฐบาลสามารถที่จะออกพระราชกำหนดในลักษณะนี้ได้เหมือนกับหลายประเทศในโลกที่เขาทำกัน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ที่บทบัญญัติบางมาตราของพระราชกำหนด โดยเฉพาะในมาตราที่ ๑๖ ที่ไม่ให้มีการฟ้องศาลปกครอง มาตราที่ ๑๒ เจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมคุมขัง ๗ วัน-----

และมาตรา ๑๗ ในประเด็นเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบทางละเมิด ทั้งทางแพ่ง อาญา และวินัย ท่านได้แสดงความเห็นต่อไปว่า ในเชิงรัฐธรรมนูญแล้ว ถือเป็นการละเมิดสิทธิ จริงอยู่ที่สิทธิเสรีภาพนั้นจะอยู่เหนือเรื่องความมั่นคงของประเทศไม่ได้ แต่ต้องทำให้ ๒ อย่างนี้สมดุลกัน เพราะรัฐธรรมนูญต่างให้ความคุ้มครองทั้งคู่ ซึ่งศาลปกครองสามารถดูได้ ถ้าดูไม่ได้ก็แปลว่าองค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้นไม่มีความหมาย นี่คือการเห็นของปฐนียบุคคลทางกฎหมาย และสังคมให้การยอมรับ ผมกราบเรียนครับ หลังจากที่ได้เห็นความเห็นนี้ สัณฐานาญาณของนักการเมืองอย่างผมบอกกับตัวเองได้ทันทีว่า นายที่ท่านประธานศาลปกครองสูงสุดแสดงต่อสาธารณะนั้น ท่านต้องการอะไร และเมื่อท่านต้องการอะไรแล้วในวันนี้ท่านจะส่งผ่านใครที่จะมาทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ นี่เป็นเหตุผลหนึ่งครับ ที่ในวันนี้ผมในฐานะนักการเมืองฝ่ายค้าน พร้อมกับพรรคชาติไทย ก็มีความเห็นในแนวทางที่สอดคล้องกันว่าแนวทางที่พระราชกำหนดฉบับนี้ได้วางไว้เพื่อแก้ไขปัญหาในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้นได้กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้คน

อีกประเด็นหนึ่ง ที่พวกเรามองดูแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องที่ใหญ่กว่านั้นอีก นั่นคือเรื่องของกระบวนการตัดความขัดแย้งระหว่างดุลอำนาจทั้ง ๓ ฝ่าย การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น เรามีองค์กรหลัก ๓ องค์กร คือองค์กรของฝ่ายบริหาร ของฝ่ายนิติบัญญัติ และของฝ่ายตุลาการ ทั้ง ๓ องค์กรนี้จะต้องทำหน้าที่กันเพื่อให้เกิดความสมดุลในการปกครองบ้านเมือง แต่ในวันนี้ในพระราชกำหนดเขียนไว้เสมือนหนึ่งว่าเป็นการยก คัตเอาท์ (Cut out) ตัดขาดความเชื่อมโยงและความขัดแย้งระหว่างองค์กรทั้ง ๓ อย่างสิ้นเชิง ตัดขาดอย่างไรครับ ผมจะชี้ให้เห็นถึงมาตรา ๕ ที่เขียนถึงการตัดขาดความขัดแย้งระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ ในมาตรา ๕ ได้เขียนไว้ เมื่อปรากฏว่ามีสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้น และนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรใช้กำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารร่วมกันป้องกัน แก้ไข ปรามปราม ระวัง ยับยั้ง ฟื้นฟูหรือช่วยเหลือประชาชน ให้นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักร หรือในบางเขต บางท้องที่ ไล่เรื้อยมาจนถึงวรรคที่สองครับ มาถึงวรรคที่สองบอกว่าการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามวรรคหนึ่ง

ให้ใช้บังคับตลอดระยะเวลาที่นายกรัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๓ เดือน นับแต่วันประกาศ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องขยายระยะเวลาให้นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศขยายระยะเวลาการใช้บังคับออกไปอีกเป็นคราว ๆ คราวละไม่เกิน ๓ เดือน ตรงนี้ผมอยากจะถามครับว่า โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร วันนี้อำนาจอื่นของรัฐไม่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ประการใด และตรงนี้จะครับ เป็นหลักการของพระราชกำหนดที่ชี้ให้เห็นถึงความแบ่งแยกอำนาจที่ถูกกระทบต่อภาวะการถ่วงดุลอย่างสิ้นเชิง ทำไมละครับ เมื่อฝ่ายบริหารสามารถที่จะประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อให้อำนาจกับนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีไปเสร็จแล้ว บนห้วงเวลาที่กำหนดว่าไม่เกิน ๓ เดือน แต่ไม่สามารถที่จะแก้ไขเหตุการณ์นั้นได้ -----

ก็ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีสามารถที่จะขยายระยะเวลาประกาศภาวะฉุกเฉินต่อไปได้อีก ผมถามว่าแล้วสภาละครับ รัฐสภาของเราตรงนี้ไปอยู่ที่ไหน พอหลังจากที่พระราชกำหนดฉบับนี้ผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ผ่านความเห็นชอบของวุฒิสมาชิกไปแล้วจะประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติ นั้นหมายความว่าทุกอย่างเข้าสู่กระบวนการของระบบรัฐสภา วันนี้การประกาศสภาวะการฉุกเฉิน ในพระราชกำหนดก็เขียนไว้ชัดเจนครับว่าไปกระทบกับสิทธิเสรีภาพของผู้คนในแผ่นดิน และสภาแห่งนี้เป็นสภาที่ต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพ เป็นสภาที่ให้สิทธิเสรีภาพของผู้คนไปอยู่ตรงไหนครับ ผมอยากจะถือโอกาสตรงนี้กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีที่เมื่อสักครู่นี้ ท่านบอกว่าท่านยินดีที่จะรับฟังความเห็นข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ เอาละท่านประกาศใช้พระราชกำหนดบนสภาวะฉุกเฉินโดยที่ในขณะนั้นสภาผู้แทนราษฎรยังไม่มี ไม่เป็นอะไรครับ แต่หลังจากนี้เป็นกฎหมายถูกต้องแล้วครับ แก้ไขเสียเถอะครับ การจะประกาศขยายระยะเวลาประกาศภาวะฉุกเฉินเป็นเรื่องใหญ่นะครับ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของผู้คน นี่คือลมหายใจของระบอบประชาธิปไตยนะครับ เมื่อท่านทำไม่สำเร็จท่านต้องมาบอกต่อสภาสิครับ มีปัญหา มีอุปสรรคอะไรที่ทำไม่สำเร็จ เพื่อที่สภาแห่งนี้จะได้ช่วยกันหาแนวทางแก้ไข แล้วก็ควรจะให้สภาแห่งนี้ ซึ่งเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ได้มาเป็นผู้พิจารณาว่าจะอนุญาตให้ขยายระยะเวลาประกาศภาวะฉุกเฉินในเขตพื้นที่ใดออกไปอีกนานแค่ไหน นี่คือการเกี่ยวร้อยและคือการเชื่อมโยงสร้างดุลยภาพให้เกิดขึ้นในการบริหาร ในการปกครองบ้านเมืองครับ ผมฝากสิ่งนี้ต่อท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี เพราะเชื่อว่าในวันนี้ ๓๗๗ เสียงนั้นคงจะเห็นชอบต่อพระราชกำหนดฉบับนี้ และก็จะถูกใช้เป็นกฎหมายที่ถูกต้องต่อไป

ในประเด็นต่อมาครับ ที่ชี้ให้เห็นถึงการตัดความยืดหยุ่นระหว่างฝ่ายตุลาการ ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ดังที่ท่านอัครราชทูตได้ให้ความเห็นไว้ ตรงนั้นละครับ ในรัฐธรรมนูญต้องการเห็นครับ เมื่อมีประชาชนถูกอำนาจรัฐใช้ปฏิบัติโดยไม่ชอบธรรม สามารถที่จะให้ประชาชนนั้นร้องต่อศาลปกครอง เพื่อเรียกร้องชดเชยค่าเสียหายได้ ภายในพระราชกำหนดฉบับนี้ตัดศาลปกครองออกไปอย่างสิ้นเชิง และก็ไปเขียนหมวดไว้ในมาตรา ๑๗ ในมาตรา ๑๗

เขียนไว้แบบนี้ครับ ขออนุญาตท่านประธานนะครับ บอกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่พระราชกำหนดฉบับนี้กำหนดไว้ ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการระงับหรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย หากเป็นการกระทำที่สุจริตไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เกินสมควรแก่เหตุหรือไม่เกินกว่ากรณีจำเป็น แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ที่ได้รับความเสียหาย ที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะกราบเรียนครับ ว่าที่เขียนไว้แบบนี้หมายความว่าให้ไปสู่กระบวนการยุติธรรมไปเรียกทางแพ่ง ทางอาญา แต่ถ้าเกิดมีใครสักคนหนึ่งเป็นศรีธนญชัย บอกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นผลพวงมาจากมาตรา ๑๖ ว่าเป็นการกระทำของรัฐ เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วศาลปกครองออกไปบอกให้ไปกับศาลปกครอง แล้วประชาชนจะไปไหนละครับ จะมาศาลยุติธรรมก็มาไม่ได้ จะไปศาลปกครองก็ไม่มี-----

นี่ละครับ คือสิ่งที่ผมกราบเรียนว่าได้ตัดความยึดโยงของกระบวนการฝ่ายตุลาการออกไปอีกกระบวนการหนึ่ง ทั้ง ๓ กระบวนการตรงนี้ถูกพระราชกำหนดฉบับนี้แยกขาดจากกันไปทั้งหมด แล้วจะมีอะไรละครับที่จะให้หลักประกันต่อผู้คนที่สงสัยว่ากระบวนการถ่วงดุลอำนาจกัน ทางการเมือง ทางการปกครอง โดยผ่านระบบรัฐสภานั้นจะสามารถใช้การได้อีก นี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ผมใคร่อยากจะนำเสนอต่อท่านประธานส่งผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี

และอีกประเด็นหนึ่งครับ เมื่อสักครู่นี้ผมได้ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ขึ้นมาชี้แจงต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า หลังจากที่ได้ใช้พระราชกำหนดไปแล้วสถานการณ์ในเขต ๓ จังหวัดภาคใต้ดีขึ้น ในขณะเดียวกันผมก็ได้ฟังเพื่อนสมาชิกที่อยู่ภาคใต้ ผมได้ฟังท่านภูเฮง จากพรรคชาติไทย ได้สะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นให้กับพรรคฟังเมื่อวานนี้ว่า ๑ เดือนเศษ ๆ หลังจากใช้พระราชกำหนดไปแล้ว นอกจากสถานการณ์ไม่ดีขึ้นแล้ว ในทิศทางตรงกันข้ามครับ สถานการณ์นั้นกลับดูว่าจะเลวร้ายลงกว่าเดิมอีก ที่เลวร้ายลงกว่าเดิมดูจากตรงไหนครับ วันนี้ไม่ต้องดูเรื่องการวางเพลิง การวางระเบิด การลอบทำร้าย หรือการเผา แต่ไปมองว่าในวันนี้ ทุกวันศุกร์พี่น้องประชาชนชาวมุสลิมถูกห้ามไม่ให้ทำกิจกรรมการงานใด ๆ ทั้งสิ้น ภูเฮงบอกว่าวันศุกร์ชุมชนแต่ละชุมชนนั้นเจียบเหงา บนท้องถนนนั้นปราศจากรถ มีแต่รถที่บรรทุกอาวุธเตรียมพร้อม แต่รถที่จะรับขนส่งคนเพื่อประกอบวิถีชีวิตตามปกติหาไม่พบครับ ตรงนี้ผมไม่ได้มาพูดเพื่อที่จะมาบอกว่าข้อมูลของใครถูก ข้อมูลของใครผิด ผมต้องการที่จะมาบอกกับสภาแห่งนี้ว่า อย่าไปเถียงกันเลยครับว่าข้อมูลของใครถูกหรือข้อมูลของใครผิด เขาเป็นว่าวันนี้ทำอะไรละครับ ถึงจะให้ทุกวันศุกร์พี่น้องในเขต ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้กลับมาใช้ชีวิตของเขาตามปกติได้ ภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซามาโดยตลอดจะได้รับการคุ้มครองดูแลจากฝ่ายรัฐ ทุกคนมาประกอบสัมมาชีพกันตามสุจริต และสามารถประกอบอาชีพตามปกติได้เสียทีหนึ่ง นั่นเป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนในสภาแห่งนี้ปรารถนาจะเห็นครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่าเหตุผล ๓ - ๔ ประการที่ในวันนี้ได้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็คาดหวังว่าหลังจากที่ ๓๗๗ เสียงยกมือสนับสนุนร่างพระราชกำหนดฉบับนี้แล้วน่าจะได้มีการนำไปสู่กระบวนการ

การเปลี่ยนแปลงโดยการมีส่วนร่วมของพวกเราทั้งหมด แม้ว่าในส่วนหนึ่งอาจจะคิดว่า
เป็น ส.ส. หรือ ส.ว. จากภาคใต้เพียงเท่านั้น แต่กระผมเชื่อว่กั้ยังดีกว่าใช้กฎหมายฉบับนี้
ไปตลอดปีตลอดชาติ ผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงไม่ทำ -----

และในท้ายที่สุดครับ ผมมีข้อสังเกตของคณะกรรมการสมานฉันท์พร้อม ๆ กับคำพูดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีสิงคโปร์คนปัจจุบัน คือท่าน ลี เซียน หลง ทั้งท่านนายกรัฐมนตรีสิงคโปร์และคณะกรรมการสมานฉันท์นั้นมีแนวคิด มีความเห็นที่สอดคล้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำกล่าวของ ฯพณฯ ลี เซียน หลง ที่ได้กล่าวเอาไว้ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาท่านกล่าวไว้ว่า การแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย โดยการฆ่าผู้ก่อการ ๑ คน จะทำให้ผู้มาร่วมมากขึ้นเป็น ๑๐ เท่าตัว ที่จะได้ผลมากที่สุดมีทางเดียวคือการชักชวนให้ใช้แนวทางสันติวิธี นั่นคือการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด และยกตัวอย่างให้เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือกรณีการแก้ปัญหาของอาเจะ โดยประกาศยกเลิกกฎอัยการศึกอย่างไม่มีเงื่อนไข และก็ไม่มีการออกกฎหมายอื่นมารองรับนะครับ ของอินโดนีเซีย ตรงนี้ทำให้สถานการณ์การต่อสู้ที่ยืดเยื้อยาวนานสูญเสียชีวิตผู้คนของชาวอินโดนีเซียนับหมื่นยุดึงได้ครับ ผมเชื่อว่าแนวทางสันติวิธีเมตตาธรรมนั้นเป็นแนวทางที่จะบรรลุเป้าหมายได้ วิธีคิดของท่านนายกรัฐมนตรีสิงคโปร์กับแนวคิดของคณะกรรมการสมานฉันท์นั้นตรงกัน ถ้าหากว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะได้นำสิ่งนี้มาปฏิบัติ ผมเชื่อว่านั่นละครับคือแนวทางที่จะสร้างสันติสุขและนำวิถีชีวิตของคนในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นกลับสู่สภาวะปกติครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านรองวิษณุ เชิญครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ที่จริงผมมีเรื่องที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานหลายเรื่อง แต่บังเอิญเมื่อสักครู่นี้ทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวข้อความซึ่งไพเราะ และทำให้เกิดความหวังเป็นที่เข้าใจได้ว่าบรรยากาศต่อไปน่าจะเป็นบรรยากาศที่ได้คลี่คลายไปมาก บังเอิญเมื่อสักครู่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ผมเคารพนับถือท่านได้ตั้งคำถามและก็ฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งประโยคที่ว่าหวังว่าจะมีการชี้แจงในส่วนเหล่านี้ ผมจึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานชี้แจงสักข้อสองข้อในส่วนที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งข้อสังเกตหรือสอบถามเมื่อสักครู่ครับ

ในพระราชกำหนดฉบับนี้ซึ่งมีทั้งหมด ๑๙ มาตรานั้นว่ากันอันที่จริงตั้งแต่ปลายมาจนถึงบัดนี้ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ยกขึ้นอภิปรายเกือบครบหมดทุกมาตรา ประเด็นสำคัญก็จะอยู่ในประเด็นว่ามาตรานี้ มาตราไหนหรือมาตรานั้นน่าจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เรื่องนี้เป็นความคิดเห็นครับ รัฐบาลเคารพความคิดเห็นของท่านสมาชิกสภา ถ้าหากว่าท่านเห็นว่าน่าจะจะไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญก็คงจะต้องดำเนินการตามกระบวนการต่อไป แต่อย่างไรก็ตามในชั้นของรัฐบาลเมื่อได้มีการยกร่างพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้น และเมื่อมาถึงมาตราต่าง ๆ นั้นก็ได้มีการพิจารณาโดยบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ทั้งฝ่ายกฎหมาย ฝ่ายความมั่นคง ฝ่ายปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือฝ่ายกฎหมาย เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงต้องมีความเข้าใจในภาคของรัฐบาลเองว่าไม่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ว่าใครจะถูกหรือผิดประการใดนั้นก็คงเป็นประเด็นของความคิดความเห็น ยกตัวอย่างท่านประธานที่เคารพ บางมาตราที่ท่านสมาชิกสภาได้กล่าวถึง เช่นในกรณีของมาตรา ๑๑ (๖) ที่บัญญัติไว้ว่าห้ามไม่ให้กระทำการใด ๆ หรือสั่งให้กระทำการใด ๆ ซึ่งประหนึ่งว่าจะกว้างไป ถ้าเขียนเพียงแค่นี้มันคงกว้างจริงครับ ท่านประธาน แต่บังเอิญมันมีประโยคต่อท้ายไปว่า ห้ามกระทำการใด ๆ หรือสั่งให้กระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นแก่การรักษาความปลอดภัยของประเทศหรือความปลอดภัยของประชาชน ตรงนี้มันก็จะขึ้นเงื่อนไขทั้งบังคับก่อนและทั้งบังคับหลัง สมมุติว่ามีการสั่งห้าม และมีคนไม่เชื่อถือฝ่าฝืน ถามว่าจะทำอย่างไรต่อไป คำตอบก็คือว่า ก็จะต้องมีการจับตัวและไปดำเนินคดีตามพระราชกำหนดฉบับนี้ละครับ คือมาตรา ๑๘ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท ถ้าหากว่าสั่งให้ทำหรือห้ามทำ และมีผู้ฝ่าฝืน รัฐสามารถลงโทษได้เอง ตรงนี้อันตราย แต่เมื่อปรากฏว่ามันเป็นความผิดฐานหนึ่งเหมือนกับความผิดทางอาญา เช่น สั่งให้ทำ สั่งห้ามทำ และมีผู้ฝ่าฝืน ก็ต้องให้ตำรวจจับดำเนินคดีส่งฟ้องศาลปกติ และก็ไม่ใช่ศาลทหาร เป็นศาลธรรมดาที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม และศาลยุติธรรมนั้นละครับ จะเป็นผู้พิจารณาว่าจะสมควรลงโทษตามพระราชกำหนดมาตรา ๑๘ หรือไม่ การที่ศาลจะลงโทษหรือไม่ก็ต้องย้อนกลับไปดูนั่นเองว่า การสั่งให้ทำ หรือห้ามทำนั้นเข้ากับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ คือมาตรา ๑๑ (๖) จริงหรือไม่ คือเท่าที่จำเป็นแก่การรักษาความปลอดภัยของประเทศ

หรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่จำเป็นแก่การรักษาความปลอดภัยของประเทศ ศาลก็จะวินิจฉัย
ว่าคนที่ฝ่าฝืนไม่มีความผิด หรือการสั่งนั้นไม่ชอบ -----

ท่านประธานที่เคารพ ความจริงฝ่ายที่เราร่างมาตรานี้มาเราได้เสนอเหตุผลกำกับมาแล้ว ที่จริงกำกับมาหมดทุกมาตรา ว่าบทบัญญัติในกฎหมายที่เขียนว่าสั่งให้ทำหรือสั่งห้ามทำ ซึ่งดูเหมือนจะหลวม ๆ นั้นมีอยู่ในกฎหมายหลายฉบับด้วยกัน ขอประทานอภัยที่จะยกตัวอย่าง อย่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๘ ก็บัญญัติว่า เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งห้ามกระทำการใด ๆ อันจะทำให้โรคติดต่อแพร่หลาย ซึ่งถ้าหากว่าจะสงสัยก็สงสัยได้ว่าห้ามกันขนาดไหน ห้ามกันเพียงใด เจื่อนไขมันก็อยู่ที่ว่าอันจะทำให้โรคติดต่อแพร่หลาย แล้วคดีไปถึงศาล ศาลก็จะวินิจฉัยว่าการสั่งห้ามอย่างนั้นมันมีเหตุมีผล มีตรรกะกับการแพร่หลายของโรคหรือไม่ พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งสภาในสมัยที่แล้วเพิ่งออกมา มาตรา ๖๒ (๒) บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งห้ามกระทำการใด ๆ หรือแม้แต่พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้า เกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๔ (๕) ก็บัญญัติว่าเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งห้ามกระทำการใด ๆ แล้วการห้ามเหล่านี้ถ้ามีการฝ่าฝืนโทษหนัก หนักกว่าที่กำหนดในพระราชกำหนด มาตรา ๑๘ ซึ่งมีโทษเพียงจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผมยกมาเพื่อให้เห็นว่า ตรรกะหรือแบบอย่างนั้นมันมี ส่วนถ้าหากว่ามันผิด ผิดมาทั้งหมด นั่นก็เป็นอีกกรณีหนึ่ง แล้วเราคงไม่ต้องพูดถึงกระบวนการกันนะครับว่า อันนั้นมัน กระบวนการผ่านสภา อันนี้ไม่ได้ผ่านสภา เพราะถ้าถือว่ารัฐบาลออกพระราชกำหนดนี้มา โดยอำนาจตามมาตรา ๒๑๘ โดยชอบ ก็เป็นเรื่องของกระบวนการ กราบเรียน ท่านประธานครับว่า ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ผมเคารพนับถือมากท่านหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ท่านได้พูดถึงเรื่องการยึดโยง โดยเฉพาะกรณีตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ในพระราชกำหนด ซึ่งพูดกันภายนอกสภามากเหลือเกินก่อนหน้านี้ มาตรา ๑๖ ที่บอกว่า คำสั่งใด ๆ ตามพระราชกำหนดนี้ล้วนแต่เป็นคำสั่งที่ไม่อยู่ในบังคับของ กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง พูด่าง ๆ ก็คือว่าไม่ไปศาลปกครอง คำพูดที่สั้น ๆ แล้วมักจะใช้กันอยู่คือปิดทางไปศาลปกครอง และบางครั้งก็พูดเลยเถิดไปถึงขนาดว่าปิดทางการไปสู่กระบวนการ ยุติธรรมใด ๆ ทั้งหมด ขอกราบเรียนท่านประธานว่า มาตรานี้ไม่ได้ปิดทางของ กระบวนการยุติธรรมนะครับ แต่ปิดทางกระบวนการของศาลปกครองจริง ยังสามารถ

ดำเนินคดีโดยผ่านทางศาลแพ่ง ศาลอาญาได้ตามปกติเพื่อที่จะสั่งให้เพิกถอนหรือทำลายคำสั่งข้อกำหนดเหล่านั้น เรื่องนี้เป็นเพียงปิดทางไปสู่ศาลปกครองด้วยเหตุผลบางอย่างของการยกเว้นมา แล้วก็คำพูดที่รัฐบาลใช้อธิบายก็คือว่า ไม่ได้ปิดทางสิ่งที่ภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า ดิว โพรเซส ออฟ ลอว์ (Due Process Of Law) คือมีกระบวนการที่จะดำเนินการต่อไป แต่เขาจะปิดหรือไม่ปิดก็ตามที่ ก็มีคำพูดว่ารัฐธรรมนูญขอกราบเรียนครับว่าเรื่องนี้มันมีแบบอย่างเหมือนกัน ฝ่ายที่เขายกเว้นเขาก็ได้อ้างมาว่า ยกตัวอย่างที่ค้นพบกัน在这段时间ก็คือพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย บสท. พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๑ ซึ่งได้บัญญัติเอาไว้ชัดเจนว่า ไม่ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้แก่การดำเนินคดีหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. ตามกฎหมายนี้ นั่นก็คือปิดทางไปสู่ศาลปกครองเหมือนกัน แต่ว่าไม่ปิดทางที่จะไปศาลแพ่งหรือจะไปศาลอาญา ไม่ปิดทางในสิ่งที่เรียกว่า ดิว โพรเซส ออฟ ลอว์ ต่อมาเมื่อผู้คัดค้านเห็นว่า พระราชกำหนด บสท. มาตรา ๑๑ ซึ่งบัญญัติปิดทางไปสู่ศาลปกครองนี้ น่าจะขัดรัฐธรรมนูญ จึงมีการนำคดีไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญโดยผ่านทางผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีมติ ๑๐ ต่อ ๓ ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๓/๒๕๔๔ โดยมีมติ ๑๐ ต่อ ๓ วินิจฉัยว่า การที่พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย มาตรา ๑๑ บัญญัติไม่ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองมาใช้บังคับ จึงเป็นการบัญญัติในรายละเอียดว่าด้วยอำนาจของศาลปกครอง ซึ่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗๖ บัญญัติให้กระทำได้ เช่นเดียวกับที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเอง มาตรา ๙ ก็ได้ปิดทางบางคดีที่ไม่ให้ขึ้นมาสู่ศาลปกครองเหมือนกัน เมื่อพระราชกำหนด บสท. มีสถานะเท่ากับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองแล้วจะปิดทางเพิ่มขึ้นไปอีกคดี ๒ คดีนั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่ยกเว้นไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง -----

เพราะฉะนั้นศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญโดยมติ ๑๐ ต่อ ๓ จึงมีมติว่าพระราชกำหนดดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและไม่มีปัญหาความชอบหรือไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแบบอย่างอันนี้ที่มาปรากฏในกรณีของมาตรา ๑๖ ส่วนมาตรา ๑๗ ที่บอกปิดทางฟ้องคดีปิดทางฟ้องคดีแพ่ง ปิดทางฟ้องคดีอาญา คำพูดที่ใช้กันก็คือว่าปิดทางฟ้องคดีขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าความจริงมาตรา ๑๗ ไม่ได้ปิดทางฟ้องคดี เพราะว่ายังฟ้องได้ แต่มาตรา ๑๗ ได้บัญญัติว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ แล้วถ้าหากปรากฏว่าได้ทำไปโดยสุจริตไม่เลือกปฏิบัติ ไม่เกินสมควรแก่เหตุ ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา นั่นแปลว่าฟ้องได้ และเมื่อฟ้องไปแล้วหลักก็จะเป็นอย่างนี้ครับ เกิดสมมุติมีการไปทำร้ายราษฎรเข้า แนนอนเจ้าหน้าที่ที่ทำร้ายราษฎรคงจะอ้างมาตรานี้เต็มประตูเลยครับ แต่ไม่ต้องไปฟัง เพราะเริ่มต้นเมื่อมีการอ้างมาตรานี้ไปทำร้ายราษฎรแล้วก็จะอ้างความไม่ต้องรับผิดชอบ ก็เป็นเรื่องที่ต้องฟ้องร้องอยู่ดี ผู้เสียหายต้องฟ้องอยู่ดี ผมเป็นผู้เสียหายผมก็ต้องฟ้องและเมื่อฟ้องไปแล้วราษฎรไม่จำเป็นต้องไปพิสูจน์ว่าสุดท้ายเรื่องนี้มันจะเข้ามาตรานี้หรือไม่ ฟ้องว่าเจ้าหน้าที่คนนี้ ร้อยตำรวจตรีคนนั้น หรือพันโทคนนั้นได้ยิงบุคคลนั้นแล้วก็จบอยู่แค่นั้น เป็นเรื่องของผู้ที่อ้างความคุ้มครองตามมาตรา ๑๗ นั้นเองที่จะต้องพิสูจน์ให้ปรากฏว่า ๑. ตนกระทำไปในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ๒. ตนกระทำด้วยความสุจริต ๓. ตนไม่ได้เลือกปฏิบัติ คือเลือกที่รักมักที่ชัง และ ๔. ตนไม่ได้ทำเกินสมควรแก่เหตุ เมื่อการพิสูจน์เป็นได้ดังนี้ ศาลก็จะวินิจฉัยว่าน่าเชื่อถือฝ่ายใดมากกว่ากันและก็วินิจฉัยไป ถ้าศาลไม่เชื่อจำเลยคือเจ้าหน้าที่ ศาลก็จะวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในฐานความคิดที่ไปทำ เช่น ไปทำร้ายร่างกายหรือไปฆ่าคน แต่ถ้าศาลเชื่อว่าเจ้าหน้าที่กระทำการและมีข้อยกเว้นตามสิ่งที่ได้อ้างมาศาลก็จะพิพากษาบุคคลนั้นได้รับความคุ้มครอง ซึ่งวิธีบัญญัติอย่างนี้ก็เคยปรากฏในแบบอย่างของกฎหมายหลายอย่าง คงไม่จำเป็นต้องไปยกประมวลกฎหมายอาญาเรื่องกระทำโดยจำเป็น หรือกระทำโดยป้องกันหรือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เรื่อง นิรโทษกรรม แต่กฎหมายที่ปรากฏในระยะหลัง ซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านได้กล่าวถึงบ้างแล้วในตอนบ่ายนั้นก็มียุหลายฉบับ ยกตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ได้บัญญัติไว้ในมาตรา

๒๔ ว่าถ้าหากกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้งจังหวัด อนุกรรมการการเลือกตั้งได้กระทำไปตามอำนาจหน้าที่โดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งหรือทางอาญา ซึ่งก็เป็นที่มาของการมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ หรืออย่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ ก็บัญญัติไว้ในทำนองเดียวกันว่าถ้าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้กระทำไปตามอำนาจหน้าที่แล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งหรือในทางอาญา ความคุ้มครองอย่างนี้ก็มีการเขียนมาแล้วอ้างอิงถึงในกรณีดังกล่าว จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อจะชี้แจง ส่วนทั้งหมดนั้นท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยเป็นความคิดเห็นของท่าน แต่เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานชี้แจงเหตุผลของการบัญญัติแต่ละอย่างและรวมทั้งที่มาที่ไป ขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านต่อไป ท่านพันเอก อภิวันท์ครับ เดี่ยวผมขอว่ารายชื่อไปสัก ๓ - ๔ ท่าน จากนั้นเป็นท่านสุรเชษฐ์ แวอาแซ และท่านอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ และท่านสุนินทร์ พิศสุวรรณ ครับ เชิญครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้ ดังนี้ครับ เมื่อถามว่ารัฐบาลมีความจำเป็นอย่างไรถึงต้องออกพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นมาทั้ง ๆ ที่ขณะนี้เรามีพระราชบัญญัติการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๕ อยู่แล้ว และก็มี การประกาศใช้กฎอัยการศึกของทหารเช่นเดียวกัน ก็อยากจะเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรอย่างนี้ครับว่า พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนั้นออกไว้ตั้งแต่สมัยปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ทันต่อสถานการณ์ ในขณะเดียวกันได้มอบอำนาจนี้ให้แก่กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ใช้อำนาจ ในขณะเดียวกันกฎอัยการศึกก็มอบอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้บัญชาการทหารบก หรือแม่ทัพภาคในพื้นที่นั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบ -----

เมื่อถามว่าสถานการณ์ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร ขอเรียนว่าสถานการณ์ได้พัฒนา มีความละเอียดอ่อน มีความลึกซึ้งในการแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง ต้องการการบูรณาการ การแก้ไขปัญหาย่างเป็นระบบ ต้องการเอกภาพในการบังคับบัญชา ต้องการเอกภาพในการตัดสินใจสั่งการอย่างเป็นระบบ เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่พระราชกำหนดฉบับนี้ต้องเกิดขึ้นให้ทันต่อสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเหตุการณ์ที่ผ่านมา ปี ๒ ปีที่ผ่านมา ทหารได้เข้ามาร่วมในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหาค ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ใช้กฎอัยการศึก แต่ถามว่าภาพลักษณ์ของการใช้กฎอัยการศึกต่อสายตาสังคมโลกเป็นอย่างไร สังคมโลกจะมองว่าประเทศที่ใช้กฎอัยการศึกในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ คงอยู่ในสถานการณ์การรบ เพราะฉะนั้นพระราชกำหนดฉบับนี้จึงดีกว่าการใช้กฎอัยการศึกของทหาร แต่อย่างไรก็ตามผมเคารพในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกทุกฝ่าย บรรดาผู้ที่ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ทุกท่าน บางท่านกล่าวว่าพระราชกำหนดฉบับนี้เป็นการมอบอำนาจเผด็จการให้นายกรัฐมนตรีใช่หรือไม่ ผมกลับมองว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ได้มีการมอบอำนาจเผด็จการแก่นายกรัฐมนตรีแต่อย่างใด แต่เป็นการกำหนดกรอบให้นายกรัฐมนตรีและพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องเดินตามกฎหมายฉบับนี้อย่างเคร่งครัด ยกตัวอย่างเช่น การกำหนดคำจำกัดความว่าสถานการณ์ฉุกเฉินเป็นอย่างไร ก็กำหนดได้ว่าพื้นที่ที่มีเหตุการณ์ที่เกิดความไม่สงบ กระทบกระเทือนต่อความปลอดภัยของพี่น้องประชาชน หรือกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ ซึ่งจะเรียกว่าสถานการณ์ฉุกเฉินได้ เพราะฉะนั้นกรอบอันนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจะใช้ได้เฉพาะในพื้นที่ที่มีเหตุการณ์ไม่สงบเท่านั้น ไม่ใช่ว่าวันดีคืนดีท่านนายกรัฐมนตรีจะมาประกาศกรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่สถานการณ์ฉุกเฉินและอีกประการหนึ่ง พื้นที่สถานการณ์ฉุกเฉินเราได้รับทราบกันอยู่ เมื่อเกิดภัยพิบัติสึนามิที่ผ่านมา ต้องการการแก้ไขปัญหาย่างบูรณาการ ต้องการความฉับไวในการแก้ไขปัญหามิฉะนั้นพระราชกำหนดฉบับนี้เปิดโอกาสให้รัฐเข้ามาแก้ไขปัญหได้อย่างเต็มที่ ต่อกรณีที่ถามว่าพระราชกำหนดฉบับนี้มีความละเอียดรอบคอบหรือไม่ ผมได้อ่านพระราชกำหนดทั้ง ๑๙ มาตรา ได้เห็นว่าพระราชกำหนดฉบับนี้มีความละเอียดรอบคอบเป็นอย่างยิ่ง

ทุกมาตราสามารถตอบคำถามได้ สามารถชี้แจงได้ให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมเองคาดเดาว่ารัฐบาลคงเตรียมที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติใน สมัยประชุมสภาครั้งนี้ แต่เนื่องจากมีเหตุการณ์ในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม เกิดเหตุระเบิดที่ จังหวัดยะลา รัฐเองต้องการความรวดเร็ว ความฉับไวที่จะตั้งสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ อย่างรวดเร็ว ตอนนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลได้เสนอออกมาเป็นพระราชกำหนด อีกกรณีหนึ่งที่บอกว่าละเอียดรอบคอบหรือไม่ แต่เดิมอำนาจจะอยู่ในกระทรวงมหาดไทย และอำนาจจะเป็นของกองทัพ ไม่ว่าจะเป็นแม่ทัพภาคที่ ๔ หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๙ แต่ปัจจุบันนี้พระราชกำหนดฉบับนี้ได้กำหนดกรอบให้นายกรัฐมนตรีเมื่อจะ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี การได้รับความ เห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีนั้นถือได้ว่าเป็นการยกระดับความรับผิดชอบในการแก้ไข ปัญหาให้สูงขึ้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีทั้งหมด ๒๐ กว่าท่าน จะทำการกลั่นกรองว่าพื้นที่นั้น ๆ เหมาะสมที่จะประกาศเป็นพื้นที่ที่มีสถานการณ์ฉุกเฉินได้หรือไม่ อันนี้คือความรอบคอบ ในขณะที่เดียวกันการให้อำนาจการประกาศสภาวะฉุกเฉินนั้นให้อำนาจแค่เพียงครั้งละ ๓ เดือน เมื่อนายกรัฐมนตรีเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องขยายเวลาต่อ ท่านนายกรัฐมนตรี จะต้องนำเข้าได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง จะเห็นได้ว่าคณะรัฐมนตรี จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรโดยอัตโนมัติครับ ในการอภิปราย ไม่ไว้ว่างใจหรือการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร อันนี้คือการยกระดับความรับผิดชอบ ให้สูงขึ้นครับ ต่อกรณีที่ถามว่าพระราชกำหนดฉบับนี้จำกัดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ ผมเคารพท่านประธานศาลปกครองสูงสุด เคารพในความคิดเห็นของท่าน แต่ผมมี ความคิดเห็นที่แตกต่างครับ ผมกลับมองว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ให้สิทธิเสรีภาพ ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๙ ทั้ง (๑) (๒) ที่ห้ามพี่น้องประชาชนออกนอก เคหสถานในยามค่ำคืน -----

(๒) บอกว่าห้ามชุมนุม หรือกระทำการใด ๆ ที่เกิดการยุยงให้เกิดความไม่สงบ จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี หรือผู้อำนวยการส่งเสริมสันติสุข ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผอ.สสส.จชต. จะไม่มีอำนาจ ถ้าไม่มีสภาวะการณ์ที่ผิดปกติเกิดขึ้น โดยเฉพาะ (๑) ห้ามออกเคสสถานนั้น ผมมั่นใจว่าพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พร้อมทั้งจะเสียสละความสุขส่วนตัวบ้าง เสียสละสิทธิเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อรักษาส่วนใหญ่ของชาติบ้านเมืองเอาไว้ โดยเฉพาะ (๒) ห้ามชุมนุม และยุยงให้เกิดความไม่สงบ ยังเปิดโอกาสให้ชุมนุมได้ ท่านชุมนุมไปเถอะครับ ชุมนุมโดยสันติ ปราศจากอาวุธ และไม่มีการยุยงให้เกิดความไม่สงบท่านสามารถกระทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๙ (๓) ห้ามเสนอข่าว ห้ามจำหน่ายสื่อ หรือสิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวอันจะเป็นการให้พี่น้องประชาชนเกิดความหวาดกลัว และมีเจตนารมณ์บิดเบือนข้อมูล ข้อเท็จจริง อันนี้ไม่ใช่ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีเป็นการกำหนดกรอบให้นายกรัฐมนตรีต้องเดินว่าท่านจะใช้ อำนาจสะเปะสะปะไม่ได้ ถ้าหากว่าสื่อมวลชนส่วนใหญ่ได้เสนอข้อมูลตรงตามข้อเท็จจริง ไม่มีการปั่นข้อมูล หรือไม่ได้มีการสร้างข่าวให้เกิดความหวาดกลัวของพี่น้องประชาชน ท่านเสนอข่าวไปเถอะครับตามปกติ ท่านมีสิทธิทำได้เต็มที่ และถ้าหากเกิดกรณี อย่างนี้ท่านนายกรัฐมนตรีไปสั่งปิด กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ให้ไว้ ไม่ได้มีอำนาจที่ท่าน นายกรัฐมนตรีหรือแม่ทัพภาคที่ ๔ จะสามารถดำเนินการได้ มาตรา ๑๒ ก็เช่นเดียวกัน ในการจับกุม คุณชัง ระบุไว้ชัดเจนในการขออนุญาตจับกุมคุณชังต้องขออนุญาตต่อศาล ในเขตอำนาจนั้น ๆ หรือศาลอาญา เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องเตรียมข้อมูล หลักฐาน พยานหลักฐานที่ชัดเจน ศาลจะวินิจฉัยว่าการเสนอขออำนาจจับกุม คุณชังนั้น กระทำได้หรือไม่ ถ้าหากว่าไม่มีหลักฐานที่ชัดเจนศาลก็จะไม่อนุมัติให้ทำการจับกุม คุณชังได้ แต่ข้อแตกต่างที่เราพูดกันมากคือตรงนี้ครับว่าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้คุณชังได้แค่เพียง ๔๘ ชั่วโมง หรือ ๒ วัน แต่พระราชกำหนดฉบับนี้กำหนดให้สามารถคุมชังได้เป็นเวลา ๗ วัน ๗ วันแล้วถ้ายังไม่พอก็ขออนุญาตศาลต่อ ต้องขออนุญาตศาลนะครับ ขออนุญาตขยายการคุมชังต่อไปเรื่อย ๆ แต่ไม่เกิน ๑ เดือน ทำไมถึงต้องทำอย่างนี้ครับ การแก้ไขปัญหานี้ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาที่เราร้องมาเป็นเวลา ๑๐๐ ปี เป็นปัญหาความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติ

เป็นปัญหาแตกต่างระหว่างศาสนา เป็นปัญหาที่เกิดจากประวัติศาสตร์ เป็นปัญหา
ที่สั่งสมมาเป็นเวลานานต้องการความละเอียดรอบคอบในการพิจารณาคดี
การหาพยานหลักฐานกระทำได้อย่างครบถ้วน ประธานสภาที่เคารพครับ-----

- ๑๐๓/๑

เพราะฉะนั้น ๒ วัน ไม่มีทางหรอกครับที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะหาพยานหลักฐานมาใช้ในการวินิจฉัยคดีได้ แต่อย่างไรก็ตามในพระราชกำหนดฉบับนี้ให้สิทธิและเสรีภาพนะครับ ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐคุมขังผู้ถูกคุมขังในสถานี่ตำรวจ ในห้องขัง ในสถานราชทัณฑ์ ข้อนี้หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าให้เกียรติแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหา ถือเสมือนว่าท่านทั้งหลายเหล่านั้นยังไม่ได้เป็นผู้ผิดตามข้อกล่าวหา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับอนุญาตจากศาลให้ทำการจับกุมคุมขัง จะต้องประกาศให้พี่น้องของผู้ที่ถูกจับกุมคุมขังทราบอย่างชัดเจนครับว่าโดยข้อหาใด และสถานที่จับกุมคุมขังนั้นเป็นสถานที่ใด และเปิดโอกาสให้ญาติพี่น้องได้เข้าไปเยี่ยมเยียนได้อย่างเต็มที่ อันนี้คือสิทธิเสรีภาพที่เขาจะพึงมีพึงได้ เหตุการณ์ที่ผ่านมาครับ เราจะเห็นกันได้ดีว่าด้วยพระราชกำหนดฉบับนี้ มาตรา ๑๒ นี่ละครับ ในการให้เวลา ในการค้นหาความจริง การหาพยานหลักฐานปัจจุบันนี้เราสามารถดำเนินการจนกระทั่งมีแกนนำของผู้ก่อความไม่สงบเข้ามาบอตัวแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นจำนวนมาก สถานการณ์พัฒนาไปสู่ในแนวทางที่อาจจะเรียกได้ว่าดีขึ้นกว่าเดิม ต่อข้อจำกัดสิทธิในข้ออื่นมาตรา ๑๖ ก็เช่นเดียวกันครับ มาตรา ๑๖ คนพูดกันมากครับว่า การกระทำการตามพระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ให้นำเอาวิธีการกฎหมายของศาลปกครอง คือไม่ให้นำคดีไปฟ้องร้องศาลปกครองได้ มันมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งครับ การแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้นต้องการความรวดเร็วฉับไวในการแก้ไขปัญหา ต้องการความละเอียดอ่อน ความลับในการแก้ไขปัญหา มันมีความจำเป็นอย่างยิ่งครับถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถรักษาความลับไว้ได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถใช้ความรวดเร็วฉับไวได้ ยังนำคดีนี้ไปสู่ศาลปกครองได้ ไม่มีทางหรอกครับที่จะแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ มาตรา ๑๗ เช่นเดียวกันครับ บอกว่าเจ้าพนักงานของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญา เมื่อพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นทำไปเพื่อป้องกันและรักษาความสงบ เพราะฉะนั้นเงื่อนไขต้องอยู่ตรงนี้ครับ ต้องทำไปเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ รักษาความสงบเรียบร้อยแห่งรัฐ และเงื่อนไขข้อที่ ๒ กำหนดไว้ชัดเจนครับว่าต้องมีเจตนาที่บริสุทธิ์ต่อชาติบ้านเมือง ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่เลือกปฏิบัตินี้สำคัญครับ จะเห็นได้ว่าที่ผ่านมาเรามีการออกหมายจับคุณรอมรี อุดรสินธุ์ ต้องขออภัยที่เอ่ยนาม เป็นพี่ชายของ ส.ส.

บัญญัติรายชื่อพรรคไทยรักไทยครับ อันนี้ยืนยันชัดเจนครับว่ารัฐบาลเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่คือ กอ. สสส. จชต. นั้น ดำเนินการไปตามข้อเท็จจริงที่มีอยู่ ไม่ได้เข้าไปก้าวก่ายครับ ไม่มีการปกป้อง ไม่มีการเลือกปฏิบัติใด ๆ ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะไม่มีความรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา แต่ไม่ใช่ว่าปิดทางอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี วิชาญ เครื่องาม ท่านอธิบาย ชี้แจงไปเมื่อก็ เจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าหากว่าพิสูจน์ไม่ได้ นะครับ ว่าตรงตามเงื่อนไขทั้ง ๒ ประการ คือเป็นการระงับความไม่สงบที่เกิดขึ้น มีเจตนาไม่บริสุทธิ์เลือกปฏิบัติหรือกระทำเกินกว่าเหตุ พี่น้องประชาชนที่เสียหายยังสามารถนำความไปฟ้องร้องในคดีแพ่ง คดีอาญา ก็จะได้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ๆ ยังต้องมีความรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและความอาญานั้น ๆ ครับ เพราะฉะนั้นสรุปได้ว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ที่บอกกันว่าเป็นการมอบอำนาจเผด็จการให้นายกรัฐมนตรี ผมกลับมองต่างมุมนะครับว่า ไม่ใช่มอบอำนาจเผด็จการ แต่เป็นการกำหนดกรอบแนวทางเดินให้แก่รัฐบาล ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามพระราชกำหนดฉบับนี้ครับ

ท่านประธานสภาที่เคารพครับ พระราชกำหนดฉบับนี้ เมื่อผ่านมติของสภาผู้แทนราษฎร ผ่านมติของวุฒิสภาไปแล้วจะเป็นพระราชบัญญัติ หากได้มีการใช้ไปแล้วพบข้อบกพร่องใด ๆ พวกเราในสมาชิกพรรคไทยรักไทยจะเป็นผู้เสนอแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ แต่อย่างไรก็ตามพระราชกำหนดฉบับนี้ ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือส่วนหนึ่ง ในการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมได้เคยอภิปรายไว้ในรัฐสภาแห่งนี้ครับว่า ต้องใช้พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่กล่าวไว้ว่าเข้าใจ เข้าถึงและ พัฒนาในการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนชายภาคใต้ ผมขออนุญาตสรุปครั้งนี้อีกครั้งหนึ่งครับ สั้น ๆ ครับว่าบุคลากรทุกฝ่ายนอกจากจะใช้พระราชกำหนดฉบับนี้อย่างเคร่งครัดแล้ว ยังจะต้องเข้าใจในเรื่อง ๕ ประการที่สำคัญ ต้องเข้าใจอย่างละเอียดและลึกซึ้ง เข้าใจแรก คือเข้าใจปัญหา สาเหตุแห่งปัญหา ผมไม่อธิบายเพราะอภิปรายไปมากแล้ว เข้าใจข้อที่ ๒ เข้าใจศาสนาอิสลาม เข้าใจวิถีอิสลาม เข้าใจการเรียนการสอนของศาสนาอิสลาม ต้องรู้ว่า ศาสนาอิสลามหัวใจของเขาก็คือความมีสันติสุข และต้องรู้ต่อไปครับว่าเด็กมุสลิมทุกคน จะต้องเรียนศาสนาถึงขั้นพันดูอิน เพราะฉะนั้นต้องมีความจำเป็นครับที่จะต้องมีโรงเรียน ตาดีกา โรงเรียนปอเนาะเกิดขึ้น รัฐบาลจะต้องทำหน้าที่ในการสนับสนุนโรงเรียนตาดีกา โรงเรียนปอเนาะให้เขาดำเนินการไปอย่างเต็มที่ ในขณะเดียวกันก็ต้องส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพไปด้วย ในระดับผู้ที่จะเป็นผู้นำทางศาสนาไม่ว่าจะเป็นอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น ต้องเรียนในระดับอย่างน้อยนี้ครับ ประเทศไทยไม่มีครับ ไม่เคยอนุญาตให้เปิดการเรียน การสอน แต่บัดนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ผมขอกล่าว้าอีกครั้งหนึ่งครับ ท่านได้มี นโยบายที่จะเปิดสถาบันยามืออะห์ซันในประเทศไทย ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดย เปิดสาขาสถาบันอาอะซาสแห่งประเทศไทย ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันศาสนาที่มีชื่อเสียง ระดับโลก เพื่อให้ลูกหลานของเราไม่ต้องไปเรียนในตะวันออกกลาง ซึ่งมันเป็นบ่อเกิดของ ปัญหาครับ เมื่อไปเรียนในตะวันออกกลาง ไปเรียนที่ไคโรก็ดี ไปเรียนที่โอมาน ไปเรียนที่คูเวตก็ดี สำหรับบางประเทศที่ผมไม่เอ่ยนามลูกหลานเยาวชนของเราถูก Recruit (รีครูท) ให้ไปเป็น ผู้ก่อการร้ายโดยไม่รู้ตัวครับ เพราะฉะนั้นเมื่อในอนาคตเราเปิดสถาบันการศึกษาเหล่านี้ แล้วในประเทศไทย การแก้ไขปัญหาจะง่ายขึ้น เข้าใจอย่างที ๓ คือต้องเข้าใจผลกระทบ ของการปฏิบัติที่ผ่านมา ผมไม่อธิบายรายละเอียด เข้าใจผลกระทบของกรณีกรือเฮะ เข้าใจ

ผลกระทบของกรณีตากใบ เข้าใจผลกระทบการอุ้มทนายสมชาย นิระไพจิตร พอดีท่านรองนายกรัฐมนตรี พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ เข้ามาพอดี ตอนนั้นผมอภิปรายไปว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีต้องหาตัวผู้กระทำความผิดในคดีสมชาย นิระไพจิตร มาลงโทษให้ได้ และถ้าหากว่าทนายสมชายตายไปแล้วจะต้องชี้จุดสถานที่ฝังศพหรือเผาศพ เพื่ออะไรครับ เพื่อให้ครอบครัวของเขาได้มาดำเนินการทำพิธีทางศาสนาที่ถูกต้อง เป็นเข้าใจข้อที่ ๓ เข้าใจข้อที่ ๔ รัฐบาลจะต้องเข้าใจในการสรรหาบุคลากรที่เหมาะสมเข้ามาแก้ไขปัญหา ปัจจุบันแม่ทัพภาคที่ ๔ พลโท ขวัญชาติ กล้าหาญ ท่านผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ พลตำรวจโท อุดุลย์ แสงสิงห์แก้ว ทั้ง ๒ ท่านนี้ล้วนเป็นนายทหาร นายตำรวจ รุ่นหนุ่มรุ่นใกล้เคียงกับผมครับ รุ่นเดียวกับผมเองท่านแม่ทัพภาค มีความคิดเป็นประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนถือได้ว่ารัฐบาลได้เลือกบุคลากรที่ถูกทางมาแล้ว ก็ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังนายกรัฐมนตรีนะคะรับว่าขอความกรุณาอย่าเปลี่ยนแปลงครับ ในเรื่องต่อไปก็คือเข้าใจข้อสุดท้ายข้อที่ ๕ เข้าใจแนวทางในการแก้ไขปัญหาย่างถ่องแท้ ผมได้อภิปรายไปว่าผมแบ่งประชากรใน ๓ จังหวัดภาคใต้ออกเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มแรกคือกลุ่มแกนนำพวกนี้อายุมาก อายุเกิน ๔๕ ปีขึ้นไปเป็นคนที่คิดว่าตัวเองไม่ใช่คนไทยครับ และก็นึกอยู่เสมอว่าจะต้องแบ่งแยกดินแดนไปเป็นรัฐปัตตานี คนเหล่านี้เปลี่ยนความคิดไม่ได้ วิธีการที่จะใช้เขาก็คือป้องกันและปราบปราม -----

ในขณะเดียวกันก็ต้องเจรจาโดยสันติวิธีให้เขาเห็นว่า โลกในยุคปัจจุบันเขาไม่สามารถที่จะแยกดินแดน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปได้ ถึงแยกไปได้พี่น้องประชาชนก็จะอยู่ด้วยความยากลำบาก กลุ่มที่ ๒ คือกลุ่มกองกำลัง กลุ่มกองกำลังนี้คือเยาวชนที่ดีทั้งสิ้นครับ ถูกส่งไปเรียนในตะวันออกกลาง ถูกปลูกฝังในศาสนาที่ผิดหลักของศาสนา เขาเชื่อโดยบริสุทธิ์ใจว่าสิ่งที่เขาทำนี้ คือการทำสงครามศาสนาหรืออัลจีญญ์ เมื่อละจากโลกดุนยาไปสู่อาคีเราะฮ์ ก็คือหมายความว่า อยู่จากโลกมนุษย์แล้วพ้นไปจากโลกมนุษย์ คือความตาย การทำสงครามศักดิ์สิทธิ์จะได้ไปพบอัลลอฮ์ (ซุบฮานะฮูวะตะวาลา) คือพระผู้เป็นเจ้าที่เขาเคารพรัก มาตรการของรัฐบาลก็ต้องทำสงครามความคิดครับ ถึงแม้ว่าเราจับกุมคุมขังมาแล้วปล่อยตัวไป เขาก็กลับไปเป็นแบบเดิม เห็นด้วยครับ แล้วต้องขอชื่นชมท่านรองนายกรัฐมนตรีชิตชัย วรรณสถิตย์ ที่ท่านได้จัดโรงเรียนหรือสถานบำบัดเกี่ยวกับเรื่องศาสนาให้แก่ผู้หลงผิดเหล่านี้ เมื่อเราจับกุมคุมขังเขามาแล้วพิสูจน์ทราบว่าได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับจริงจัง ต้องเปลี่ยนความคิดของเขาให้ได้ การเปลี่ยนความคิดของเขา ถามว่าคนจากสำนักจุฬาราชมนตรีไปพูดเขาฟังไหม ไม่ฟังครับ เพราะเขาถือว่าเป็นตัวแทนของประเทศไทย คนกลางมีเยอะแยะครับ ไม่ว่าจะเป็นผู้ทรงความรู้ทางศาสนาในพื้นที่ชายแดนภาคใต้เองหรือแม้กระทั่งอิหม่ามในประเทศไทยนี้ละครับผมรู้จักอยู่ ๑ ท่าน ขอเอ่ยนามครับ เชค มุฮัมมัด อาลีเยฮา อิหม่ามของมัสยิดอัลซุกร จังหวัดอยุธยา ท่านผู้นี้เป็นคนอียิปต์โดยกำเนิดครับ สอนหนังสือมา มีลูกศิษย์ลูกหามากมาย ท่านก็เป็นผู้หนึ่งที่สามารถจะเจรจาให้กับลูกหลานของเราให้กลับเนื้อกลับใจได้ รัฐบาลใช้ท่านเยอะครับ ยังมีบุคคลเหล่านี้อีกมากมายที่ยินดีที่จะมารับใช้ชาติบ้านเมืองของเรา ท่านอิหม่ามเหล่านี้ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ เป็นคนไทย แต่ท่านรักชาติไทยครับ นอกจากนั้นวิธีการก็จะแบ่งออกเป็นแนวร่วม คือพี่น้องประชาชนที่ให้การสนับสนุน อันนี้ง่าย ไม่ยาก ต่อไปก็เป็นประชาชนธรรมดา วิธีการผมเสนอไว้ว่าต้องทำจากล่างขึ้นบนครับ ไม่ใช่ทำจากบนลงล่าง ซึ่งปัจจุบันนี้ กอ.สสส.จชต. เริ่มดำเนินการแล้ว คือแยกประชาชน ออกจากแนวร่วม แยกแนวร่วมออกจากกองกำลัง โดยการเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาครับ พัฒนาสาธารณูปโภค พัฒนาทางการศึกษา ทางด้านศาสนา พัฒนาทางอาชีพและพัฒนาขวัญกำลังใจของพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แล้วเมื่อนั้นเราถึงจะเจรจากับแกนนำได้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ตามประวัติศาสตร์ครับ การก่อ

ความไม่สงบ การก่อการก่อการร้ายใด ๆ ทั้งสิ้น ผมเองพูดอยู่เสมอว่าต้องใช้การเจรจาโดยสันติวิธี แต่ไม่มีการก่อการร้ายหรือการก่อความไม่สงบใด ๆ ครับ ที่เจรจาได้เลย โดยปราศจากการกดดันจากผู้รักษากฎหมาย อันนี้เราสามารถกดดันแกนนำให้เขาเข้ามาสู่การเจรจากับเราโดยสันติวิธี ท่านประธานสภาที่เคารพครับ จึงเป็นเหตุผลที่ผมสนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้ ด้วยความร่วมมือร่วมใจของพวกเราทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน ท่านผู้อาวุโสนอกสภา ความคิดเห็นที่แตกต่างกันนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา อยากจะขอเสนอให้รัฐบาลนำข้อคิดเห็นเหล่านี้ครับ ไปปรับปรุงแก้ไข แล้วเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่ายมีความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทั้ง ๕ เรื่อง ที่ผมได้เรียนต่อท่านประธานไปเมื่อきのอย่างถ่องแท้แล้ว เขาก็จะใช้พระราชกำหนดฉบับนี้อย่างมีเมตตาธรรมอย่างมีคุณธรรม ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม แล้วเมื่อนั้นปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้แก้ไขได้อย่างแน่นอนครับ ขอบพระคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านต่อไปท่านสุรเชษฐ์ นะครับ ก็ฝากพวกเรานิดหนึ่งนะครับ คือบางที่ประเด็นมันเริ่มซ้ำ แล้วก็ประเด็นที่เกี่ยวข้องในแต่ละมาตราก็ได้มีการอภิปรายมีการชี้แจงกันพอสมควร อยากจะขอให้กระชับแล้ว ถ้าไม่ซ้ำกันได้ดีนะครับ เพราะว่ายังมีที่จะพูดอีกหลายท่าน ก็เห็นทั้ง ๒ ฝ่าย บอกตกลงกัน เราจะเลิกให้ได้โดยประมาณ ๕ ทูม ไม่ทราบเห็นโน้ตขึ้นมาอย่างนั้นนะครับ ก็คงไม่เป็นไร ถ้ามันจะเลยไป แต่ขอว่าขอให้กระชับสักระยะแล้วกันครับ เชิญครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนราธิวาส เขต ๒ ซึ่งประกอบด้วยอำเภอสุไหงปาดี อำเภอสุไหงโก-ลก แล้วก็อำเภอแว้ง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ท่านทั้งหลายก็คงจะได้ยินคงจะทราบว่าเป็นพื้นที่ที่มีสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และวันนี้ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายจากความรู้สึกถ่ายทอดให้บรรดาเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้รับทราบ ผมคิดว่าที่ผมจะอภิปรายในวันนี้คงจะเน้นที่บรรดาเพื่อนสมาชิกได้เข้าใจคนข้างนอกนั้นจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจผมคิดว่าคงจะไม่สำคัญเท่ากับบรรดาเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในสภาแห่งนี้ เนื่องจากว่าการพิจารณาพระราชกำหนดฉบับนี้นั้นมันเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งรวมกับพื้นที่เขตที่ผมสังกัดอยู่ ท่านประธานครับ อันที่จริงก่อนที่จะเราจะพิจารณาพระราชกำหนดฉบับนี้นั้น ในสภาแห่งนี้รวมทั้งสมาชิกรัฐสภาได้พิจารณาถึงปัญหาความไม่สงบเกิดขึ้นมาหลายครั้ง ยุติติก็ได้มีการพิจารณา ผมก็ได้ลุกขึ้นมาพูดหลายครั้ง แต่ในที่สุดคำพูดการอภิปรายในสภาแห่งนี้ไม่มีความหมายครับ ฝ่ายบริหารไม่ได้นำไปใช้ นำไปคิดเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา เอาแต่ความรู้สึกและความคิดจากข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายเดียว ต้องยอมรับครับว่ารัฐบาลก็พยายามทุกวิถีทาง ผมเองก็ให้การสนับสนุนมาโดยตลอดถึงแม้ว่าไม่ใช่โดยตรงก็โดยทางอ้อม ทุกครั้งที่รัฐบาลใช้วิธีการนโยบายในการที่จะเข้าไปแก้ปัญหาความไม่สงบ ผมเองในฐานะที่เป็น ส.ส. ของพื้นที่ ๓ จังหวัด ก็ไม่เคยออกมาแสดงความคิดเห็นหรือทักท้วงในข้อผิดพลาดของฝ่ายบริหาร เพราะเหตุว่าไม่ต้องการสร้างความสับสน ในขณะนี้นั้นต้องยอมรับว่าในพื้นที่ ๓ จังหวัดนั้นกระแสวิจารณ์มีมากมาย มีจนไม่สามารถที่จะแยกแยะได้ว่าชาวที่ลือไปนั้นประชาชนรับไปแล้วนั้นข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างไรและแค่ไหน เชื่อถือได้หรือไม่ เราหวังทางเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่จะสร้างความเข้าใจก็ไม่มีหน่วยงานใดครับที่รับผิดชอบที่จะกลบกระแสข่าวลือที่มีอยู่ทุกวี่ทุกวัน ณ ปัจจุบันนี้ สิ่งสำคัญที่สุด ณ ขณะนี้รัฐบาลยังไม่มี ความชัดเจนเลยว่าการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัดนั้นกลุ่มไหนกันแน่ ปิอาร์เอ็น คองเกรส (BRN Congress) หรือปิอาร์เอ็น เอ โคออร์ดิเนท (BRN a coordinate) หรือเท่าที่พี่น้องคนไทยรู้จัก พูโล เบอร์ชาตู หรือกลุ่มใด ชี้แจงให้ชัดสักครับว่าวันนี้เรารู้เลยว่าตัวตนคนที่คิดก่อการร้ายแบ่งแยกดินแดน

นั่นคือใคร ต้องพยายามจับตัวมาให้ได้ครับ กบฏ คิดแบ่งแยกดินแดนต้องประหาร เพราะฉะนั้นอย่าเป็นห่วงว่ากรณีที่เกิดขึ้นมาตรงนี้ เวลานี้คนในพื้นที่ ๓ จังหวัดเขาจะเห็นดีด้วย ท่านประธานครับ คนในพื้นที่ ๓ จังหวัดเขายอมรับว่าเขาเป็นคนไทย ส่วนใหญ่เขาไม่มีความคิดและความรู้สึกที่จะแบ่งแยกดินแดน เพราะเขาอยู่อย่างมีความสุข ปัญหาอะไรที่เขาจะต้องแบ่งแยก สาเหตุที่เขาเป็นมุสลิมหรือ เพราะเขานับถือศาสนาอิสลามหรือ อิสลามเขาจะจงด้วยหรือว่าจะต้องแบ่งแยกดินแดน ต้องแยก ไม่สามารถที่จะร่วมอยู่ภายใต้การปกครองของศาสนาอื่น เป็นอย่างนั้นหรือ ไม่ใช่ -----

แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น ณ วันนี้สรุปประเด็นที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเราแก้ปัญหามันพื้นฐานของ
 ความไม่เข้าใจ สิ่งที่ผมจะเติมเข้าไปอีกก็คือความไม่ตั้งใจและไม่จริงใจ ทำไมที่ผมพูดถึง
 อย่างนี้ เพราะว่าวันนี้และก่อนหน้านี้ คนไทยวันนี้ ท่านประธานครับ ผมจะพูดผ่าน
 ท่านประธานไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีชิตชัย ในฐานะที่เป็นรองนายกรัฐมนตรีคนที่ ๑
 รองที่รับผิดชอบในพื้นที่ตรงนี้ด้วย ผมต้องทำความเข้าใจกับท่านเพราะไม่มีเวลา ไม่มี
 โอกาสได้คุยกับท่านอย่างนี้ วันนี้เป็นโชคดีที่ผมได้มีเวทีได้พูด ได้ระบาย ได้พูดของจริง
 เพื่อให้เป็นประโยชน์กับแผ่นดินนี้ไม่อย่างนั้นไม่มีโอกาสครับ เจอท่านท่านก็บอกว่าจะ
 นัดเจอ จนแล้วจนเล่าจนถึงวันนี้ยังไม่มีโอกาส ท่านก็กำหนดวิธีการต่าง ๆ ล้วนแล้วไป
 กระแทกกับพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ทั้งสิ้น แล้วบอกว่าขอความร่วมมือ ขอความเห็น
 วันนี้ผมภูมิใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มาสะท้อน ครั้งแรกนั้นก็สะท้อนด้วยอารมณ์
 หลังจากที่ว่าหน้าพรรคผม ท่านหัวหน้าอภิสิทธิ์ได้กล่าวถึงความรู้สึกที่แท้จริงของซีก
 ฝ่ายค้านว่า เราก็มีความทุกข์ที่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของภาคใต้เช่นเดียวกัน แต่เรา
 ไม่มีอำนาจในการเข้าไปจัดการ แต่ถึงอย่างไรเราก็พยายามที่จะให้มีส่วนร่วม เพราะพื้นที่
 ตรงนั้นส่วนใหญ่เป็น ส.ส. ของซีกฝ่ายค้าน แต่ด้วยความตั้งใจหัวหน้าพยายามทุกวิถีทาง
 พยายามที่จะหารือ พยายามที่จะหาข้อมูล ข้อเท็จจริง เราก็พยายามป้อนให้กับท่านหัวหน้า
 มาโดยตลอด สุดท้ายข้อมูลก็เก็บไว้อยู่ที่พรรคครับ ในเมื่อฝ่ายบริหารเขาไม่รับรู้ ไม่ให้
 ความสำคัญ จนแล้วจนเล่าวันนี้ครับชัดเจน วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรียอมรับแล้วว่าอยากจะ
 ขอความร่วมมือจากฝ่ายค้านและท่านหัวหน้าก็ยินดีที่จะให้บรรดาถูกพรรคได้ไปพบ ได้ไป
 ปรีกษาหารือหาแนวทางในการแก้ปัญหา แต่ผมเสียดยายว่าวันนี้เราพูดบนข้อเท็จจริง
 แต่เรามีเงื่อนไขตรงที่ว่าเราเรียกร้องที่จะต้องเสนอ พ.ร.ก. ฉบับนี้ อันที่จริงยังไม่จำเป็นครับ
 ท่านประธาน ถ้าเราได้คุยกันก่อน ทำความเข้าใจเสียก่อน ผมเชื่อว่า พ.ร.ก. ฉบับนี้ไม่ใช่
 เครื่องมืออันแท้จริงในการแก้ปัญหา วันนี้ผมบอกได้เลยครับท่านประธานผ่านไปยัง
 ท่านรองนายกรัฐมนตรีชิตชัยครับ นี่ละเครื่องมือที่จะสร้างเงื่อนไขและเพิ่มปัญหามากขึ้น
 และยิ่งขึ้น เชื่อก่อนว่าความรู้สึกของคนที่จะถูกต้องด้วยการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้
 จะเป็นเงื่อนไข จะสร้างปฏิกิริยาในอนาคต เพราะเราและประชาชนทั่วไปยังไม่มี ความ
 มั่นใจเลยครับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งก่อน ๆ ที่มีความผิดพลาดจากการปฏิบัติของ

เจ้าหน้าที่ ผมถามว่ารัฐบาลนี้ได้เข้าไปแก้ไขเยียวยาหรือยัง กรณีที่ผิดพลาดมากมายครับ
ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัด ผมอยากให้รัฐบาลต้องแยกแยะให้ดีกว่าปัญหาที่เกิดขึ้น
ในพื้นที่ ๓ จังหวัดนั้น ใครกันแน่ กลุ่มไหน ใครบ้างอาจถึงขนาดว่ารัฐบาลเข้าไป จับกุม
ดำเนินการไม่ได้-----

- ๑๐๘/๑

เพราะฉะนั้นต้องแยกท่านประธานครับ ว่ากลุ่มก่อการร้ายหรือเจ้าหน้าที่ที่มีปัญหา หรือในเรื่องของประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ หรือผู้ร้ายปกติ ต้องแยกออก อย่ารวมเป็นกบฏ อย่ารวมเป็นผู้ก่อการร้ายทั้งสิ้น เมื่อ ๒ วัน ที่สุโขทัย-ลก เวลาประมาณตีหนึ่งเศษ ๆ เจ้าหน้าที่ทหารใช้บาร์มีดที่ ในตลาดเทศบาลเลย ออกมาถึงสนุกสนานหลังจากที่ก่อนจะกลับ ก็เอาอาวุธปืนยิงในกลางเมือง เจ้าหน้าที่ตำรวจก็เข้าไปจะควบคุม ปรากฏว่าไม่ยอมเจรจกันเสร็จ ไม่เอาความ ชับรถซึ่งในเมืองแล้วกลับมา แล้วก็ยิงรถของตำรวจ ไม่พอใจกลับไปเอากองกำลังมาล้อมเจ้าหน้าที่ตำรวจในกลางตลาด กลางเมืองสุโขทัย-ลก แล้วอย่างนี้จะให้ประชาชนมีความมั่นใจกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างไร ๕ โมงเย็น บป สุไลมาน ที่รอเสาะโต๊ะครูถูกยิง และเสียชีวิต อันนี้เราก็ยังไม่ชัดเจนว่าใครเป็นผู้ฆ่า เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่ากระแสนี้มันกระพือกันไปว่า ฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าเจ้าหน้าที่ อีกฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าโจร อีกฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าเรื่องส่วนตัว ๒ ปีนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เคยสรุปได้เลยว่า กรณีที่เกิดขึ้น ณ วันนั้นมันเป็นฝีมือของใคร คุณตำรวจที่อยู่บนสถานีตำรวจ ณ ปัจจุบันนี้ในพื้นที่ ๓ จังหวัดนี้ยังผู้ร้ายน้อยมากครับ เว้นแต่ลักทรัพย์ กับยาเสพติดเท่านั้น ยาเสพติดก็จับรายเสพติดเท่านั้น รายใหญ่ไม่ค่อยได้จับหรอกครับ เรามุ่งพากองกำลัง บอกแล้วว่าเอากองกำลังหน่วยงานที่มีขีดความสามารถจากทั่วประเทศลงไปในพื้นที่ ๓ จังหวัด ผมถามว่าในพื้นที่ ๓ จังหวัด ณ วันนี้ สิ่งที่ผิดกฎหมายมีอยู่ไหม ซ่องโสเภณีมีอยู่ไหม บ่อนการพนันมีอยู่ไหม ผู้มีอิทธิพลมีอยู่ไหม ข้าราชการชั่ว ๆ มีอยู่ไหม มีเต็มพื้นที่เลยครับถามว่าเจ้าหน้าที่ไปปราบปรามสิ่งเหล่านี้บ้างไหม ไม่สน สนใจแต่ว่าเหตุระเบิดเหตุเสี่ยงปิ่นมีที่ไหน นั่นละที่เราจะเจาะจงว่าเป็นการกระทำของผู้ก่อการร้ายใช่ไหมครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เราจะต้องพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบ ไม่ใช่อยู่ ๆ เราก็ใส่ความให้กับกลุ่มพี่น้องในพื้นที่ตรงนั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ ๓ จังหวัด ก็ขอร้ายของบรรพบุรุษของผมก็ได้ที่ไปเกิดในพื้นที่ตรงนั้น บังเอิญว่าผมเป็นคนไทย ชาติพันธุ์มลายู นับถือศาสนาอิสลาม เพราะฉะนั้นคนที่นี่จะบอกว่าเป็นคนมุสลิม ไม่ใช่ ถ้าจะพูดให้เต็มให้สมบูรณ์จะต้องเรียกว่าคนไทยมลายู-มุสลิม เราต้องบอกว่าเขาเป็นคนไทยมลายู คนไทยชาติพันธุ์มลายู เช่นเดียวกันกับคนไทยเชื้อสายจีน คนไทยเชื้อสายมอญ คนไทยเชื้อสายลาว ไม่ทราบว่าเป็น

ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อันที่จริงจะว่ารัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมไปแล้ว ท่านก็เป็นคนไทยเชื้อสายลาวได้ไหม ก็ท่านอยู่ที่ภาคอีสานใช่ไหม
ถ้าหากว่าเรียกอย่างนี้ถูกต้องไหม แต่นับถือศาสนาพุทธ สิ่งที่เราเหมือนก็คือเราคือ
คนไทยชาติพันธุ์ของเรานั้นมันความหลากหลาย โคตรตระกูลเรา โคตรเหง้าเรา
มาจากไหน นั่นก็คือชาติพันธุ์ของเรา ทำไมถึงมีความแตกต่างของชาติพันธุ์ถึงต้อง
รังเกียจด้วยหรือ แต่ความเป็นมุสลิมไม่ได้เจาะจงว่าจะอยู่ที่ใน ๓ จังหวัด เชียงใหม่ก็มี
คนไทยเชื้อสายจีน นับถือศาสนาอิสลาม ภาคอีสานมีคนไทยเชื้อสายปากีสถาน นับถือศาสนา
อิสลาม คนไทยเชื้อสายอาหรับนับถือศาสนาอิสลามแถวอยุธยา ในกรุงเทพมหานคร -----

หรือคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามที่อยู่ทั่วภูมิภาคของประเทศไทย เขาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัด เพราะฉะนั้น คำว่า ไทยมุสลิม คนที่นับถือศาสนาอิสลาม เขาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องของกระบวนการก่อการร้าย ขอให้ท่านได้รับทราบเถอะ ขอให้พี่น้อง บรรดาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกภูมิภาค ทุกจังหวัดได้เข้าใจในพื้นที่ของ ๓ จังหวัดบ้าง เขาก็ฝากฝังอนาคตกับพวกท่านทั้งหลายนี่ละ ฝากฝังกับสภา แห่งนี้ทำไมละ เราถึงรังเกียจ เราถึงกับมองถึงความโหดร้าย ถึงความโหดเหี้ยมของคนในพื้นที่นั้นมันเกินเลย ท่านทั้งหลายที่พูด ณ วันนี้ ไม่มีประสบการณ์ที่ได้ไปเห็นของจริง ไม่ได้สัมผัสของจริง เพราะฉะนั้นท่านเอาความรู้สึกเช่นเดียวกับรัฐบาล ร่างพระราชกำหนดฉบับนี้ก็เช่นเดียวกัน ร่างโดยความรู้สึก ไม่ใช่เอาจากข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นวันนี้ผมในฐานะที่เป็นคนในพื้นที่ ขอระบายความรู้สึกว่าพระราชกำหนดฉบับนี้แน่นอน ชัดเจน มีผลกระทบกับพี่น้องชาวไทยมลายู มุสลิมแน่นอน เพราะกฎหมายฉบับนี้จะแจ้งว่าผู้ก่อการร้ายนั้นนับถือศาสนาอิสลาม ผมพูดได้เลยว่ารัฐบาลนี้กำลังมองคนมุสลิมในพื้นที่ ๓ จังหวัดเป็นผู้ก่อการร้าย ผมไม่ปฏิเสธ จริง แต่ถามว่ามีจำนวนเท่าไร กลุ่มที่คิดก่อการร้ายมันมีส่วนน้อย คนส่วนใหญ่ยังเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นเราจะเหมารวมทั้งหมด นี่คือปัญหา ปัญหาว່ว่าเราไม่สามารถที่จะแยกแยะได้เลยว่าคนไทยมุสลิม คนไหนเป็นคนร้าย คนไหนเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะเราไม่มีข้อมูล ข้อเท็จจริงในพื้นที่ แม้กระทั่งเราจะให้เจ้าหน้าที่เข้าไปปราบปราม ใช้ให้เจ้าหน้าที่เข้าไปสืบสวน ใช้ให้เจ้าหน้าที่เข้าไปควบคุมดูแลในพื้นที่ตรงนั้น ล้วนแล้วเป็นคนนอก ล้วนแล้วเป็นคนไม่ใช่คนมุสลิม เพราะฉะนั้นคนนอก ท่านรัฐมนตรีอดิศร ขอประทานอนุญาตพาดพิงไปถึงหน่อย จะยกตัวอย่างว่า สมมุติว่า ท่านมอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีอดิศรไปแก้ปัญหาในพื้นที่ ๓ จังหวัด ผมถามว่าท่านมีความสบายใจไหม แน่แน่นอนครับ สิ่งแรกที่ท่านไม่สบายใจก็คือว่าท่านไม่เข้าใจวิถีชีวิตของคนที่นี่ การที่เราจะเข้าไปศึกษา หรือว่าเข้าไปทำอะไรให้เกิดประโยชน์กับพื้นที่ตรงนั้น หรือพื้นที่ใดก็แล้วแต่ เราต้องศึกษา ต้องเข้าใจในพื้นที่ตรงนั้น ต้องเข้าใจในเรื่องที่เราจะศึกษา เข้าใจในสิ่งที่เราจะทำ แต่ ณ วันนี้ท่านรองชิตชัย ผมยืนยันได้ว่าท่านไม่เข้าใจ วันนี้ท่านรองชิตชัยมองมุสลิมเช่นเดียวกับที่ผมกำลังกล่าว เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ในเรื่องของความมั่นใจี่เรื่องสำคัญ ถ้าทราบใดเราไม่สามารถที่จะทำให้

คนในพื้นที่มั่นใจต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้แล้ว ไม่ต้องผลิตอะไรออกมาหรือครับ ต่อให้กฎหมายอีกก็ฉบับก็ไม่มีทาง ทำอย่างไรให้พี่น้องประชาชนในพื้นที่ตรงนั้น มีความมั่นใจต่อรัฐบาลเสียก่อน วันนี้ที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาและการแก้ไขในพื้นที่ ๓ จังหวัดค่อนข้างที่จะเป็นปัญหา เพราะว่าประชาชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดมีอาการกลัว กลัวตัวเดียวจะกระทบหมด กระทบด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของศาสนา กระทบในด้านเศรษฐกิจในด้านค้าขาย ธุรกิจการท่องเที่ยว ทุกคนกลัว แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่เองก็กลัว แม้กระทั่ง ส.ส. เองก็กลัว ถามว่ากลัวใคร ผมจะยกตัวอย่าง ตัวผมเองนี่ละ เวลาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เวลาอยู่ในสภาพุดเสียเสียงดัง แต่เวลากลับไปพื้นที่เดี๋ยวนี้นี้ วันนี้ ท่านประธานครับ ต้องยอมรับความเป็นจริงว่ามีความรู้สึกกลัวจริง เมื่อก่อนนี้ผมทำกิจกรรมทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นภาคกลางวัน กลางคืน ยามวิกาล ผมออกไปเยี่ยมเยียน แต่วันนี้คำไม่มี จบ ไม่มีเวลาที่จะไปเยี่ยมเยียน ถึงขนาดประชาชนในพื้นที่หวั่นเคหนขอร้องว่าท่าน ส.ส. ไม่ต้องเสียง ไม่ต้องออกมา เราไม่รู้ว่าอะไรมันจะเกิด เพราะผมไม่มีเกราะ และส่วนใหญ่ที่ชนรยยนต์หรือว่าถูกตัวของคนที่เกิดขึ้นนั้นล้วนแล้วก็ขนาดอาก้าทั้งสิ้น เอ็ม ๑๖ อย่างน้อย -----

เพราะฉะนั้นความกลัวที่ผมว่า ถามว่ากลัวใคร ถามว่าผมกลัวใครไหม ก็กลัว แต่ ณ วันนี้ผมยังไม่รู้ว่าใคร หรือว่ากลุ่มขบวนการแบ่งแยกดินแดนในพื้นที่ผม ในเขตพื้นที่บ้านผมเขาเป็นใครผมยังไม่รู้เลย แต่ที่รู้ก็มีบัญชีรายชื่อเท่าที่ผมทราบ ณ วันนี้ไม่ได้อยู่ในพื้นที่ ไปอยู่ในประเทศมาเลเซีย ไปอยู่ในประเทศสวีเดน ไปอยู่ในกลุ่มประเทศต่าง ๆ แต่ในพื้นที่ ผมเรียนตรง ๆ ว่าผมเองยังคาใจอยู่เหมือนกันว่า ณ วันนี้เด็กที่ดูลักษณะที่มีบุคลิกที่ค่อนข้างที่จะดี เป็นคนที่เจียบสุขุม รอบคอบมักจะเป็น หรือมักจะไปเกี่ยวข้อง อันนี้ผมยอมรับว่าเป็นจริง ถูกแทรกซึม ถูกฝังความคิด ซึ่งเราไม่ทราบ แต่ถ้าหากว่าเราร่วมมือกันจริง ๆ แล้ว ก็ไปเจาะในพื้นที่จริง ๆ จากที่มันเป็นพื้นที่กว้าง เราให้แคบลงคัดคนดีออก ให้มันเหลือคนที่เราน่าสงสัยจริง ๆ จากพฤติกรรมที่แสดงออกผมคิดว่าควบคุมได้ เพราะทุกหมู่บ้านทุกหน่วย ทุกชุมชน หัวคะแนนนักการเมืองมีทั้งนั้น ทำไมหัวคะแนนของ นักการเมืองไม่รู้เลยหรือ สิ่งเหล่านี้ผมสามารถที่จะยืนยันได้ว่าเราสามารถที่จะคัดกรองว่าใครที่น่าสงสัย ใครที่มีพฤติกรรมที่น่าสงสัยควรที่จะคัดออก แล้วก็คนที่ดี ๆ อยู่ เขาอย่าให้เกิดความหวาดระแวง อย่าให้เกิดความหวาดกลัว ให้เขาทำมาหาอาชีพออย่างเป็นปกติ แต่วันนี้มันเกิดอาการกลัวไปหมด เพราะไม่ถูกขู่จากฝ่ายตรงข้าม ก็ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐนี้ละขู่ขู่ว่ามีบัญชีรายชื่อ ขู่ว่าไปเกี่ยวข้อง ตัวอย่างมากมาย อย่างที่อำเภอจะนะ มีเจ้าหน้าที่ทหารบอกว่าเอาละนี่อุสตาซคุณมีชื่อะวันศุกร์นี้ต้องไปรายงานที่อำเภอ คุณมีชื่อ ๆ เดือดร้อนกันไปหมด บังเอิญว่าคนที่มีชื่อนั้นส่วนหนึ่งเคยสนับสนุนผม ผมก็ได้ประสานไปยังเจ้าหน้าที่ของอำเภอบอกช่วยไปเรียนถาม ถ้าเกิดว่าถามนายอำเภอเดี๋ยวก็เกิดความเข้าใจเป็นอย่างอื่น บอกถามนายอำเภอดูสิว่ารายชื่อต่าง ๆ เหล่านี้เขามีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับขบวนการนี้อย่างไร เขาจะได้ทำตัวถูก นายอำเภอบอกไม่มี เขาไม่มีข้อมูลเหล่านี้ใครบอก เขาบอกเจ้าหน้าที่ทหาร อ้าวทำไมละ บอกให้มารายงานตัวถ้าไม่มาเขาจะออกหมายจับ เพราะฉะนั้น ณ วันที่ที่ออกแสดงตน ที่ออกมามอบตัวของจริง หรือของปลอม บางส่วนนั้นท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ เพียงสร้างภาพให้เห็นปริมาณของผู้เข้ามามอบตัว แต่ของจริงก็มีนะ อันนี้ไม่ปฏิเสธ แต่การสร้างภาพนั้นไม่ควรอย่างยิ่ง นี่ละสิ่งที่ผมอยาก จะเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้ชัดชี้ว่ากรณีที่เกิดขึ้นและปัญหาที่หมักหมม อยู่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดนั้น มันมีอะไรที่ยังลึก ๆ ที่ท่านไม่ทราบ

ท่านนายกรัฐมนตรีลงไปในพื้นที่ ผมดีใจครับ อยากให้ท่านไปสัมผัสข้อเท็จจริง และก็นำข้อมูลมาแก้ปัญหาความคิดที่ส่วนกลางเราไม่ว่า แต่ที่นี้การลงของท่านไป อย่างเช่นที่ลงไปเมื่อกลางเดือนนี้ที่สุโขทัย-ลพบุรีพื้นที่ผม และท่านพักที่ห่างไกลจากบ้านผมก็ประมาณสัก ๑๐ กิโลเมตรเอง ทำไมละจะสะกิดสักนิดว่า ส.ส. มาร่วมกันทานข้าว แล้วมาปรึกษาหารือพื้นที่ของคุณมีปัญหาอะไร ที่นี้เป็นอย่างไร เศรษฐกิจเป็นอย่างไรบ้าง และสถานการณ์ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ผมจะได้กระซิบให้กับท่าน -----

ไม่มีหรอกครับ เข้าได้ข่าวว่าผู้ว่าจะเชิญผม โทมมาบอกว่าคืนนี้ ๑ ทุ่ม พอ ๔ โมงเย็น มีคำสั่งบอกว่ายกเลิก วันนี้ยากไม่ต้องการพบ แล้วไปหาข้อมูลจากใครล่ะครับ ก็ฟังจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายเดียว ผมคิดว่าอันนี้เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่กลัวว่าถ้าเอา ส.ส. สุรเชษฐ์เข้าไปนั่งด้วย สุรเชษฐ์จะพูดของจริงมันจะกระทบกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ตรงนั้น อาจจะเป็นไปได้ เพราะหลายกรณีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยเฉพาะอำเภอสุโขทัย อำเภอนี้มีปัญหามากและยอมรับว่าเป็นพื้นที่สีแดงจริง ๆ มีปัญหาจริง ๆ แต่เรารู้อยู่แล้ว กรอบของอำเภอสุโขทัยอำเภอเดียว อำเภอเวียงท่ากานอย่าเพิ่งไปแตะต้องก่อน พิจารณา อำเภอสุโขทัยก่อน รู้เลยว่าตรงนี้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เหตุที่เกิดในอำเภอสุโขทัยล้วนแล้ว เกิดจากการกระทำของผู้ไม่หวังดี คือฝ่ายก่อการร้าย ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ แต่กรณีที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก บางพื้นที่บางเหตุการณ์เจ้าหน้าที่ก็รู้ว่าใครเป็นผู้ฆ่า ใครเป็นผู้กระทำ แต่ไม่มีการดำเนินการจับกุมอะไรเลย นี่มันแปลก อำเภอสุโขทัยเกิดซ้ำซาก แต่ไม่มีการเยียวยา ทำไม ผมถึงบอกว่าถ้าอำเภอสุโขทัย ถ้าเรามาจำลองดูสิว่าอำเภอสุโขทัยทำไมมันเกิดขึ้นบ่อยครั้ง พื้นที่ไหนที่มันเป็นพื้นที่สีแดง อำเภอสุโขทัยผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีครับว่าอำเภอสุโขทัยประกอบด้วย ๖ ตำบล มีตำบลหนึ่ง ๑๒ หมู่บ้านเป็นชาวไทยพุทธเสีย ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ยกเว้นได้เลยว่าหมู่บ้านนี้ปลอดภัยและควรที่จะเป็นเขตสีเขียว เพราะเจ้าคณะจังหวัดก็อยู่ในพื้นที่เขตนี้ ท่านลองลงไปแล้วก็ลงไปศึกษาฟังข้อมูลจากเจ้าคณะจังหวัดที่ตำบลสุโขทัยบ้าง สอนให้มีความสำคัญกับพระสงฆ์บ้าง อย่าดูถูกดูแคลนแต่ได้ะอิมมาอย่างเดียว ก็ควรจะให้ความสำคัญทุกศาสนา ฟังดูสิว่าข้อเท็จจริง ความเป็นกลางจริง ๆ เอามา พระนี่ละท่านลองไปฟังสิว่าอะไรที่มันเกิดขึ้นจริง ๆ ในพื้นที่ ตรงนั้นเพราะท่านเป็นคนในพื้นที่นั่นแล้วถ้าเกิดว่าตำบลอื่นซึ่งมีตำบลได้ะเด็งก็มีปัญหา กำนันได้ะเด็งกำลังถูกต้องดำเนินคดีอยู่ มีตำบลภาวะก็ยิ่งกันบ่อย ตำบลริโกก็ยิ่งกันบ่อย ตำบลสากอกก็ยิ่งกันบ่อย ตำบลปะลูลูก ก็คือเขตเทศบาลซึ่ง ๒ วันนี่เองระเบิด บังเอิญว่าครอบครัวของนายมะยูโซะทั้งผัวเมีย เสียชีวิต เหลือลูก ๒ คน ขณะนี้ไม่ทราบว่าจะต้องตัดขาหรือไม่ คนเล็กอายุ ๒ ขวบ คนโตอายุ ๗ ขวบ ขณะนี้กำพร้าพ่อกำพร้าแม่ ถามว่าเจ้าหน้าที่มีให้ความสำคัญบ้างไหม ถึงวันนี้ยังไม่มีใครไปเยี่ยมให้กำลังใจเขาเลย อย่างนี้หรือเข้าไปแก้เยียวยา อย่างนี้หรือ

มีความตั้งใจและจริงใจต่อการแก้ปัญหา อย่างนี้หรือจำเป็นที่จะต้องออก พ.ร.ก. เรื่อง เล็ก ๆ อย่างนี้เราก็ไม่คิดแก้ คิดแต่จะแก้เรื่องใหญ่ ผมถึงบอกว่าของเราโดนสับสันหมด ถ้าตั้งแต่แรกคิดจะมานั่งคุยหรือนั่งปรึกษาค้นหาข้อเท็จจริง ไม่ว่าในชื่อของฝ่ายค้าน ไม่ว่าในชื่อของฝ่ายรัฐบาล ผมและพีวันนอร์ หรืออารีเพ็ญมาร่วมสิ มานั่งคุยกันสิ เอาหวัคเนนทั้งหลายที่เด่น ๆ ท่านบรรดา ส.ส. ก็คงจะรู้ว่าใครหวัคเนนที่เก่งกล้า มีความสามารถเอามาใช้งานสิเพื่อชาติ เพื่อแผ่นดิน ไม่ใช่มาพูดที่สภาแห่งนี้อย่างเดียว เราควรจะต้องทำให้เป็นรูปธรรมในพื้นที่ -----

เพราะฉะนั้นถ้ามาคุยกันตั้งแต่ต้นปານี่นี้ พ.ร.ก. ฉบับนี้มันก็จะไม่เกิด มันจึงจะไม่มี ความจำเป็น นี่ละที่ผมอยากจะเรียนและอยากจะบอกบรรดาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยทั้งหลาย ว่าการตรากฎหมายพระราชกำหนดฉบับนี้มัน มีความจำเป็นสำคัญอย่างไร มันจะก่อให้เกิดประโยชน์และโทษอันไหนที่มันจะหนักกว่า ผมเรียนตรงนี้ว่าเงื่อนไขอันนี้มีแต่โทษมากกว่าประโยชน์ ผมขอให้พิจารณาเถอะ อย่าฟัง เสียงจากคนนอกพื้นที่ วันนี้เกิดความสับสนเพราะคนนอกพื้นที่นอกจาก ๓ จังหวัดนั้น วันนี้ทุกคนล้วนแล้วสุด ๆ ครับ ที่กล่าวพูดถึงว่าคนมุสลิมในพื้นที่ ๓ จังหวัดนี้มีความเหี้ยม มีความอะไรต่ออะไรในสิ่งที่ไม่ดีทั้งสิ้น ผมไม่อยากจะให้เกิดในภาวะที่มีความเข้าใจอย่างนั้น แม้กระทั่งว่าคนมาจากนราธิวาสที่ใช้บัตรประชาชนนี้ เข้าไปจะพักในโรงแรมบางโรงแรมนี้ เห็นจากจังหวัดนราธิวาสไม่ยอมให้พัก มันอะไรเกิดขึ้นในสังคมในประเทศไทยในขณะนี้ อันนี้ละครับ ท่านประธานครับ ที่ผมรอคอยจนถึงเวลานี้ ถึงแม้ว่าจะตึกตื่นแค่ไหน อย่างไร ผมไม่ได้คาดหวังว่าที่ผมอยากอภิปรายวันนี้ต้องการให้พี่น้องคนข้างนอกได้ยิน ได้ฟัง แต่วันนี้สิ่งที่ผมจะพูดนี้ต้องการให้บรรดาเพื่อน ๆ ส.ส. ของเราซึ่งเป็นผู้แทนของ ปวงชนชาวไทยนี้ได้เข้าใจถึงความรู้สึกความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ วันนี้ผมอาจจะพูด เสียงดัง แต่กลับไปอาจจะไม่พูด เพราะพูดแล้วมันจะกระทบกับใครเราไม่รู้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับ เราเมื่อไรเราไม่รู้ สิ่งที่ผมไม่อยากจะให้เกิด และสิ่งที่ผมห่วงใยมากที่สุดก็คือกลัวเหตุที่จะ เกิดถึงครอบครัวผม ลูกเมียผม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าผมไม่ได้คาดหวังกับฝ่ายรัฐบาล แล้วนี้แน่นอนครับ ปัญหาในพื้นที่ตรงนั้นไม่มีทางที่จะสงบ ไม่มีทางที่จะยุติ คนที่มีอำนาจ ในเรื่องของการจัดการที่จะเกิดความสันติและยุติได้ก็คือรัฐบาล เพราะฉะนั้นรัฐบาลมี กลไกมีงบประมาณขอให้ใช้ให้เกิดประโยชน์เถอะครับ ผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่าน ไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรี ผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ภาระกิจที่ท่านทำไว้และ นโยบายที่ท่านคิดไว้ และงบประมาณที่ท่านมอบให้ ท่านรวบรวมพิจารณาเสียใหม่เถอะ พิจารณาเสียใหม่ภาระกิจที่ท่านทำนั้นมันเกิดประโยชน์จริงหรือไม่ มันถูกแนวทางใน ทางการแก้ปัญหาจริงหรือไม่ และนโยบายที่ท่านคิดท่านมอบให้กับฝ่ายผู้ว่า ซีอีโอ (CEO) ก็ดี หรือบรรดาข้าราชการในพื้นที่ตรงนั้นถูกต้องหรือไม่ในงบประมาณที่ทุ่มเท เข้าไปมากมายครับ บางครั้งบางโครงการนั้นก็ทิ้งมาสร้างปัญหาให้กับฝ่ายรัฐ

ฝ่ายเจ้าหน้าที่ของเราก็มีเยอะ เพราะฉะนั้นงบประมาณนี้ควรที่จะใช้ให้มันถูกกับกรณีหรือว่าปัญหา อย่างที่ท่าน มท. ๑ มีโครงการที่จะมอบทีวีนะครับผมขอเถอะ ไม่ทราบว่าเป็นความคิดของท่านนี้อาจจะปรึกษาในครอบครัว แล้วก็กลับมาคิดให้เป็นนโยบายหรือภาพรวมในการแก้ปัญหาของ ๓ จังหวัดนั้นนะครับ มันเล็กมากครับ ผมอยากจะให้คิดกว้างกว่านั้น ใครจะมอบ เอกชนจะมอบนั้นไม่ต้องเป็นข่าวหรอกครับ มอบให้ท่าน ท่านก็ส่งไปให้หมู่บ้านไหนก็ให้มันมีเถอะ ทีวีจะดูอะไรก็ปล่อยยให้เขาดู แต่อย่าไปเน้นว่าจะต้องเป็นศูนย์รวมการดูกีฬา ให้ดูฟุตบอล ความรู้สึกคนในพื้นที่ตรงนั้นไม่มีความจำเป็นและความต้องการอย่างนั้นหรอกครับ และคนในพื้นที่ตรงนั้นไม่จนถึงขนาดจะซื้อทีวีไม่ได้ ที่ท่านคิดนั้นผิด แต่ผมก็ไม่ได้ขัดข้องนะครับ ถ้าหากว่ามีทีวีใครมอบที่จะบริจาค บริจาคผ่านผมก็ได้ครับ -----

มีหอสมุดหรือว่าที่สาธารณะที่จะให้ประโยชน์สาธารณะในด้านการข่าวให้เกิดประโยชน์ในพื้นที่ได้ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นข่าว ท่านประธานที่เคารพครับ ที่นี้ผมจะโยงมานิดหนึ่งให้บรรดาเพื่อนสมาชิกได้เข้าใจกรณีมูลเหตุที่เกิดขึ้นมีปัญหาเกิดขึ้นใหญ่หลวงขนาดนี้เพราะอะไร มีใครสนับสนุน วันนี้ผมต้องขอพูดความจริงให้ท่านประธานผ่านไป ยังฝ่ายตัวแทนของรัฐบาลแล้วกับบรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ทราบ เพราะทุกครั้งที่มีกรณีอย่างนี้มักจะโยงในเรื่องของการเมือง ส บ้าง ใคร ๆ ในพื้นที่ก็บอกว่า สุรเชษฐ์แน่นนอนในกลุ่มอดีตนักการเมืองบังเอิญว่าสมัยที่แล้วผมสอบตก คนที่สอบตกก็มีผมอยู่คนเดียว พอบอกอดีต ส.ส. ทุกคนจ้องมองเป็น ส.ส. สุรเชษฐ์หมด ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานครับว่า ในกรณีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมันก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมือง เราไม่ต้องสงสัยหรือครับบรรดาสมาชิกที่ถูกจับกุม ที่มีหมายจับ ที่หนีออกไปต่างประเทศ หรือถูกฆ่าตาย ถูกวิสามัญ ล้วนแล้วเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองทั้งสิ้น ถามว่าพรรคการเมืองไหนละ แล้วมันเกี่ยวข้องอย่างไร ผมขอเรียนต่อท่านประธานและสภาแห่งนี้ได้ทราบว่า การเมืองในพื้นที่ของ ๓ จังหวัดนั้นค่อนข้างที่จะเข้มข้น ผมขออนุญาตไม่ได้พาดพิงแล้วก็ตามจะพูดถ้ามีอะไรที่ไม่ถูกไม่ต้องท่านวันมูหะมัดนอร์ มะทา ก็อยู่ ท่านก็เป็นนักการเมืองที่อยู่ตรงข้ามกับผมมาโดยตลอด วันนี้เราพูดเพื่อที่จะสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา ผมไม่ได้กล่าวหาว่าท่านเป็นหัวหน้ากลุ่มขบวนการ ไม่ใช่ แต่ผู้สนับสนุนของท่านนั้นอันนี้อาจจะใช้ เราต้องยอมรับครับว่าเมื่อก่อนนั้น ก่อนที่จะไม่ทราบว่าตอนนี้ยุบเลิกหรือยัง เพราะท่านเป็นหัวหน้าของกลุ่มวาดะห์ เพราะฉะนั้นวาดะห์กับประชาธิปไตยท่านมองให้เห็นชัดเจนนะครับเหมือนน้ำกับน้ำมัน มันเข้ากันไม่ได้ว่า ๒ พรรคนี้จะรวมหัวกันเป็นกบฏเป็นไปไม่ได้เด็ดขาด เพราะฉะนั้นถ้ามีกลุ่มใดทางฝ่ายการเมืองไปก่อหรือไปสร้างสถานการณ์หรือมีอะไรที่จูงใจให้เห็นว่าเขาเป็นกลุ่มขบวนการหรือผู้ก่อความไม่สงบนั้นโยงไปได้เลยครับว่า ถ้าเป็นกลุ่มไหนก็ว่าไปเลยบรรดาสมาชิกกลุ่มนั้น ไม่ต้องมาโยงว่าควรจะมีเกี่ยวข้องวันนั้นไปเจอที่นั่น วันนั้นไปพบที่นี้ ไม่ต้องสามารถที่จะแยกแยะได้เลย เพราะฉะนั้นอย่างเช่นตัวอย่าง มะแซ อุเซ็ง นี่ผมไม่ปฏิเสธเลย นี่ละคือตัวสำคัญ นี่ละคือผู้ที่ปลุกกระดมเยาวชน และนี่ละผู้ต่อต้านทางการเมืองกับผมมาโดยตลอด ปลุกเยาวชนไปสอนในโรงเรียนตาดีกาต่าง ๆ และปลุกกระดม

ความเป็นชาตินิยมถึงขนาดว่าไม่ยอมให้ชักธงชาติไทย ชักธงชาติอะไรก็ 모르 ทุกวัน
 เลี่ยมสอนอยู่อย่างนี้ ผมเคยแจ้งให้กับเจ้าหน้าที่ให้ติดตามกับพฤติกรรมคนคนนี้ แต่ก็ไม่มีใครสนใจ ในที่สุดก็ได้หลักฐาน มีแผนผัง ๗ ขั้นตอนที่คิดกบฏต่อแผ่นดิน แต่แล้วหนีรอด
 เพราะฉะนั้นระยะทางในการที่เขา ช่วงเวลาที่เขาหนีจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๆ ได้
 จับกุมอยู่แล้วแต่หลุดลอยไปได้ได้อย่างไร อันนี้ผมอยากจะให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี
 ชิดชัยลองสาวเรื่องนี้ดูสิว่าหลุดไปได้อย่างไร -----

และขณะนี้อยู่ที่ไหน ผมเชื่อมี ต้องมีคนรู้ เพราะว่าถ้าได้คนนี้นั้นจะโยงโยไปอีกหลาย ๆ กลุ่มหลายคน และอดีต ส.จ. นี่ก็ออกหมายจับค่าตัวถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท นี่ก็คนสำคัญของกลุ่มทางการเมืองเช่นเดียวกัน แม้กระทั่งอดีต ส.ส. แล้วยังมีนายเจ๊ะอาแม นายอาหมัด นายกอเซง ผู้ใหญ่บ้านบางคน อีหม่ามบางคนและสมาชิกกลุ่มวาดะห์บางคนไม่ใช่ทั้งหมดนะครับ ที่มีรายชื่อ ที่มีหมายจับ

(นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุรเชษฐ์คะ มีผู้ประท้วงคะ เชิญคะ

นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ผมคิดว่าอยากจะให้เป็นการรักษามารยาทของการประชุมและใช้ข้อบังคับ ผมคิดว่าไม่ใช่ในศาลนะครับ ที่เรากล่าวหาใครโดยที่เขาไม่อยู่ในห้อง เพราะฉะนั้นผมถึงอยากจะขอประท้วงว่าเป็นการกระทำ ความผิดตามข้อบังคับ การเอ่ยชื่อบุคคลภายนอกไม่ว่าใครก็ตาม ซึ่งบุคคลที่อ้างชื่อเมื่อขณะนี้ผมรู้จักบ้าง ไม่รู้จักบ้าง ไม่รู้ว่าเป็นใคร แต่ว่าเป็นการทำตามความผิดตามข้อบังคับ ผมขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุรเชษฐ์ พยายามอย่าไปเอ่ยชื่อถึงบุคคลภายนอก

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : บุคคลภายนอกที่ไม่มีอยู่ในประเทศหรือครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คะ ไม่จำเป็นก็อย่าพูดดีกว่า

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : มีคนที่ถูกออกหมายจับ ผมช่วยประกาศจับผิดทางหนึ่งก็คือผ่านเสียงของรัฐสภา กลุ่มที่ผมอ้างอิงนั่นคือผู้ที่ถูกหมายจับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่จำเป็นก็

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : จำเป็นสิครับ ผมจะพูดถึงว่านี่ละคือ กลุ่มขบวนการที่เกี่ยวข้องทางการเมือง

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ดิฉันวินิจฉัยแล้วนะคะ

นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ การออกหมายจับ ถอนถอนครับ กล่าวหาเขาโดยว่าเป็นกบฏนั้นผมคิดว่าเป็นการหมิ่นประมาทเขา

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุรเชษฐ์คะ ประธานวินิจฉัยแล้วขอให้คุณงดในการที่จะไปเอ่ยชื่อถึงบุคคลอื่น และขณะนี้คุณสุรเชษฐ์ได้ใช้เวลาในการอภิปรายไปแล้ว ๔๒ นาที ยังมีสมาชิกของทางพรรคประชาธิปัตย์อีกหลายท่าน และของพรรคไทยรักไทยด้วย ก็อย่างไรอภิปรายต่อแล้วก็ขอไม่ให้เอ่ยชื่อของบุคคลอื่น เชิญต่อค่ะ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ขอบคุณท่านประธานครับ อันที่จริงแล้วผมบอกแล้วว่าที่ผมจะพาดพิง สุดท้ายผมก็ต้องขอภัยบรรดาผู้ที่ผมพาดพิงถึง เช่น

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนิพิฏฐ์ ประทับใจเชิญค่ะ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในตอนเริ่มแรกของการอภิปรายนั้น ส.ส. ในชื่อของรัฐบาล ขอภัยเอ่ยนาม ท่านจำลอง ครุฑขุนทด ได้อภิปรายว่า ส.ส. ฝ่ายค้าน ในลักษณะท่านองว่า ส.ส. ฝ่ายค้านไม่ได้ทำหน้าที่ และไม่ได้แจ้งข้อมูลข่าวสารกับทางราชการในเรื่องการก่อการร้าย ผมเรียนท่านประธานแล้วว่าเรื่องนี้ต้องเจ็บปวดกันบ้าง ผมเคยกราบเรียนท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ผมเคยเรียนกับท่านโดยตรงว่าบางครั้งต้องประชุมลับกับท่าน

แต่ที่ท่านละเลยโอกาสนั้นไป วันนี้ต้องเจ็บปวด ต้องยอมรับความจริง มีฉะนั้นแล้วท่าน
จะแก้ปัญหาไม่ได้ครับ

- ๑๑๕/๑

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนิพิฐฐ์ยืนขึ้นประท้วงก็ต้องหมายความว่ามีการทำผิดข้อบังคับ ขอบ้างนั้นจะคะว่าที่คุณนิพิฐฐ์ได้ลุกขึ้นชี้แจงเรื่องที่ คุณจำลอง ครุฑขุนทด อภิปราย พอดี ในช่วงนั้นตัวดิฉันทำหน้าที่ประธานอยู่พอดี ก็ขอความกรุณาว่าดิฉันขอวินิจฉัยว่าถ้าจะมี รายชื่อตามที่ท่านจำลองได้พูดในที่ประชุม ดิฉันขอว่าขอให้ท่านสุรเชษฐ์ได้ส่งรายชื่อ ทั้งหมดให้กับทางฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้เรียนเชิญสมาชิก ของทางภาคใต้ และท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก็ขอร่วมของสตุลและ สงขลาแล้ว ดิฉันว่าอันนี้จะเป็นความร่วมมือที่ดีกว่านะคะ และที่อภิปรายมาคุณสุรเชษฐ์ ก็อภิปรายดีโดยตลอด เพราะว่าเป็นการชี้ให้เห็นแนวทาง ก็ขอความกรุณาว่าถ้าจะเป็น เรื่องของรายชื่อ ขอให้ส่งรายชื่อมาโดยตรง ดิฉันว่าเป็นความร่วมมือที่ทุกฝ่ายก็คงจะ เห็นว่าน่าจะเป็นทางออกที่ดีกว่านะคะ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมขอนิดเดียวท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่าอันนี้เป็น

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธาน ผมขออนุญาตประท้วง ประท้วงผู้อภิปราย

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณหมอวิชัยประท้วงเรื่องอะไรคะ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคไทยรักไทย จังหวัดอุดรธานี ผมประท้วงคุณนิพิฐฐ์และประท้วง ประธาน ผมประท้วงท่านประธาน ข้อ ๘ ประท้วงคุณนิพิฐฐ์ คือเนื่องจากว่าประท้วง โดยไม่มีข้อทักท้วงเลย ไม่ได้ผิดข้อไหน และหยิบยกเรื่องที่ท่านจำลองอภิปรายตั้งแต่ ช่วงเช้าขึ้นมา ผมเรียนว่าทำไมไม่ประท้วงในตอนนั้น นี่ขึ้นได้ตอนนีมาประท้วงตอนนี ทำไม ท่านครับ แล้วเรียนว่าผู้ที่อภิปรายไปก่อนหน้านี้ คุณสุรเชษฐ์ แวอาแซ ขออนุญาต ต้องเอ่ยนาม มาอ่านเหมือนหมายศาลเลย ผมถามว่าคุณเป็นเจ้าพนักงานเมื่อไร วันนี้ อภิปรายเรื่อง พ.ร.ก. พระราชกำหนดคณะรัฐมนตรีท่าน แล้วอภิปรายเพื่อนำไปสู่ประเด็น

ในการแก้ปัญหา ไม่ใช่เข้ามาเพื่อจะชี้ให้เห็นแล้วก็เพื่อจะหยิบยกให้กลุ่มวาดะห์ทะเลาะกับของไทยรักไทยเอง จุดประสงค์ซ่อนเร้นแอบแฝง ท่านประธานครับ กรุณาได้วินิจฉัยด้วย

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญนั่งลงเถอะคะ ดิฉันวินิจฉัยแล้ว เชิญคุณนิพิฐฐ์นั่งลงนะคะ ขอเชิญคุณสุรเชษฐ์ต่อแล้วก็อย่าเอ่ยชื่อของบุคคลนะคะ คุณสุรเชษฐ์ ขอให้ประธานพูดให้จบก่อนนะคะ คือประธานวินิจฉัยแล้ว ไม่อนุญาตให้เอ่ยรายชื่อถึงบุคคลอื่นนะคะ แต่ว่าถ้าจะมีรายชื่อก็ส่งรายชื่อมานะคะ แล้วคุณสุรเชษฐ์ก็เชิญอภิปรายต่อ และขณะนี้ได้ใช้เวลามา ๔๒ นาทีแล้ว เชิญต่อคะ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : อันนี้ผมคิดว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีขีดชัยก็คงเอารายชื่อที่มีหมายแจ้งท่านประธานด้วยก็แล้วกัน เพราะว่าเป็นหมายของรัฐบาลทั้งสิ้นเลย ที่ผมอ่านนี่นะครับ โดยเฉพาะมีคำตัวทั้งนั้นไม่ใช่หรือ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ ปกติแล้วรายชื่อนี้เป็นรายชื่อเราควรจะต้องเก็บเป็นความลับ ยกเว้นพวกที่มีหมายจับนะครับ สำหรับที่ท่านได้อภิปรายมาว่าทางเรารู้จักกลุ่มดีไหม ผมยืนยันว่าเรามี การข่าวเรามี แต่มันเป็นเรื่องทางลับที่เราไม่อยากจะเอามาเปิดเผยหรือมาพูดในที่ประชุม อันที่ ๒ กลุ่มเป้าหมายที่เราจะดำเนินการครับ กลุ่มเป้าหมายที่เป็นแกนนำที่มีหลักฐานเราก็ขอหมายจับจากศาล แกนนำที่ยังไม่มีหลักฐานพอจะมีหมายจับเราก็มีอยู่ส่วนหนึ่ง กลุ่มที่ปฏิบัติการเราก็มี

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ท่านประธาน เดี่ยวให้ท่านชี้แจงเลยให้ผมได้อภิปรายเหลือเวลาอีกสักไม่กี่นาทีแล้ว ท่านจะได้ชี้แจงรวดเดียว

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ผมอยากจะพูดสั้น ๆ ว่าเรามีแต่เป็นเรื่องความลับเท่านั้นเอง เราไม่อยากจะเอามาพูดในตรงนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรามีเป้าหมายชัดเจนครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ถ้าหากว่าเป็นความลับ ผมขออนุญาตท่านประธานนะครับ เราก็ประชุมลับนะครับ ผมต้องการให้บรรดาเพื่อนสมาชิกได้ทราบ นี่คือการที่ผมกล้าพูดวันนี้ อย่าคิดว่าผมให้ร้ายเลยครับ เดี่ยวผมก็ต้องขอภัยบรรดาท่านที่ผมกล่าวพาดพิงถึง เช่น ท่านวันมูหะมัดนอร์ มะทา ผมเคารพนับถือ ที่ผมพูดถึงเพื่อยืนยันให้เห็นว่ากลุ่มผู้สนับสนุนท่าน ไม่ใช่ของท่าน คือในกลุ่มของท่านในอดีต

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุรเชษฐ์คะ ก็ขอความกรุณานะคะว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้ชัดชัด ท่านก็ได้เรียนชี้แจงแล้ว เพราะฉะนั้นขอว่าถ้าเรื่องรายชื่อ ดิฉันขอเรื่องเดียวนะคะว่า ไม่ต้องเอ่ย ก็ตกลงตามนั้น แล้วคุณสุรเชษฐ์ก็ต่อเลยนะคะ แล้วเดี๋ยวท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงนะคะ เชิญเลยคะ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (บัญญัติรายชื่อ) : ขอให้ผมได้พูดจบประโยค

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านวันมูหะมัดนอร์ มะทา ค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ กระผมขอใช้สิทธิพาดพิงครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ถ้าจะพาดพิงเดี๋ยวรอหลังจากที่คุณสุรเชษฐ์พูดจบนะคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (บัญญัติรายชื่อ) : ได้ครับ ผมขออนุญาตว่าจะใช้สิทธิพาดพิงหลังจากที่ท่านประธานเห็นว่าคุณสุรเชษฐ์พูดจบแล้ว เพราะว่าประเด็นของการอภิปรายนั้นเกิดความเสียหายต่อผม และพรรคไทยรักไทย ผมขอชี้แจงในภายหลังได้ไหมครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ คุณสุรเชษฐ์เชิญต่อเลย และก็สรุปหน่อยนะคะ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (บัญญัติรายชื่อ) : ครับ แนวทางในการแก้ปัญหา ผมอยากจะเรียนท่านประธานไปยังท่านรองขีดชัย สิ่งแรกวันนี้คนในพื้นที่ ๓ จังหวัดนั้น เขายอมรับรัฐธรรมนูญ และก็ยอมรับกฎหมายการกระจายอำนาจแล้ว เขาไม่ได้หวังต้องการปกครอง ๓ จังหวัดหรอกครับ วันนี้เขาปกครองถึงระดับตำบล ระดับเมือง และระดับจังหวัด วันนี้คนในพื้นที่ก็มาเป็นผู้บริหารแล้ว เพราะฉะนั้นส่วนที่ว่าใครยังคิดจะเป็นประธานาธิบดี อยากเป็นสุลต่าน นั้นเป็นความคิดเก่า ๆ ของคนคร่ำครึ ของคนบางคนของคนบางกลุ่ม ไม่ใช่คนทั้งหมด วันนี้นายก อบต. เพิ่งเลือกตั้งทะเลาะเบาะแว้งกัน ซึ่งยังไม่เคลียร์กันเลย ต่อไปก็เทศบาล ต่อไปก็ อบจ. และในเทศบาลก็วันนี้คนที่บริหารก็ไม่ใช่เป็นมุสลิมทั่วไป มีทั้งพุทธ มีทั้งมุสลิมคละกันไปก็ยังไม่เห็นมีปัญหา ทำไมรัฐบาลกลางถึงมีปัญหามากมายในเรื่องของการที่จะไปปกครอง ในเรื่องของเป็นห่วงระวางอะไรต่ออะไรมั่วหมัด เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าแนวทางการแก้ปัญหาลองไปให้อำนาจกับท้องถิ่นต่าง ๆ อบต. เขาบริหารสิว่าเขาควรจะบริหารการพัฒนาในท้องถิ่นของเขา

เป็นอย่างไรในระดับ อบต. และความปลอดภัยชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในตำบล
 ของเขานั้นแค่ไหน อย่างไร ควรจะมีหน่วยงานไหนเข้าไปเสริม ผมคิดว่าถ้าเราแก้ปัญหา
 ในระดับตำบล ถ้าหากว่าทุกตำบลมันก็อำเภอไม่ต้องพูดถึง ทีนี้ถ้าหากว่าแก้ปัญหา
 ระดับอำเภอ จังหวัดนราธิวาสของผม ๑๓ อำเภอไม่ต้องพูดถึงตัวจังหวัดแล้ว เจาะจงตัว
 เนื้อที่ของอำเภอเลย อำเภอหรือเสาะ อำเภอสุไหงปาดี หรือแล้วแต่อำเภอไหนที่มันมีพื้นที่ที่
 ล่อแหลมอยู่เราก็ว่ากันไป แต่ถ้าหากว่าในอำเภอนั้น ก็อย่าไปเหมาว่าทั้งอำเภอก็ต้อง
 เจาะจงตำบลไหน ถ้าตำบลริโกก็ควรจะวงตำบลริโก และลงเอาเจ้าหน้าที่เข้าไปดู ควบคุม
 เพื่อดูว่าประชากรในเขตตำบลริโก ๓,๐๐๐ คน ๓๐๐ ครอบครัว มีบุคคลที่น่าต้องสงสัย
 มีกี่ครอบครัว มีกี่ราย แล้วเราจะควบคุม หรือจะดำเนินการอย่างไร ผมคิดว่านั่นเป็น
 วิธีการแก้ปัญหาที่ง่ายที่สุด นี่เรามองภาพรวมเอาทางภาคอีสานบ้าง ภาคองทัพบกจาก
 ภาคเหนือมาภาคกลางบ้าง รุมอยู่ในภาคใต้หมด พื้นที่ใน ๓ จังหวัดแคบ ๆ เท่านั้น แต่ ณ
 ขณะนี้เราก็ยังมีคำตอบให้กับสังคมได้ นี่คือการสร้างความสับสน และอีกอย่างหนึ่งที่ผม
 อยากจะแก้ไขในที่มีมันใกล้เคียงกับปัญหา เพื่อไม่ต้องให้มีกระทบต่อไปอีก ก็คือว่าปัญหาของ
 พี่น้องมุสลิมในพื้นที่ตรงนั้น ใช้มุสลิมแก้ปัญหามุสลิมเถอะครับ ไม่ต้องเอามุสลิมในพื้นที่
 เอามุสลิมจังหวัดเชียงใหม่ มุสลิมไทย จีนมุสลิม หรือคนมุสลิมอยุธยา มุสลิมจังหวัด
 ปทุมธานี มุสลิมจังหวัดนนทบุรี มุสลิมจังหวัดกระบี่ มุสลิมจังหวัดสุราษฎร์ธานี มุสลิม
 เพชรบุรีเอาไปเถอะ ไปใช้งาน ไปกล่อมเกล่า ไปใกล้เคียงกับพี่น้องมุสลิมในพื้นที่ตรงนั้น
 ไม่มีความแตกต่างเลยครับ มุสลิมตรงไหนก็แล้วแต่ไม่มีความแตกต่าง เพราะใช้คัมภีร์
 อัลกุรอานเล่มเดียวเท่านั้น จะแตกแยกเป็นอย่างอื่นเป็นไปไม่ได้ เว้นแต่วัฒนธรรม
 ประเพณีท้องถิ่น มาลาญ ประเทศไทย ประเทศอินเดีย ประเทศจีน อันนี้แตกต่างกัน
 ผมอยากจะให้แยกแยะในเรื่องของชาติพันธุ์ และศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
 อันนี้ต้องแยกแยะ -----

ถ้าหากว่าเราสามารถที่จะแยกแยะ ผมคิดว่าในการแก้ปัญหาในพื้นที่ตรงนั้นก็คงจะสัมฤทธิ์ผล ดีใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับปากว่าจะเชิญพวกเราไปร่วม อันที่จริงที่ท่านพาดพิงถึงว่าได้ประสานกับกลุ่มฝ่ายค้านก็คือผม ผมพบท่านนายกรัฐมนตรีที่ห้องอาหารของสภา ผมขอร้องท่านนายกรัฐมนตรีขอให้โอกาสพวกเราในฐานะ ส.ส. พื้นที่ ผมพูด ส.ส. พื้นที่ ได้เข้ามาหารือกับท่านบ้าง ท่านบอกดีใจ โอ.เค. เชิญชวนพรรคพวกมาทานข้าวเที่ยงกัน แต่อย่าเป็นชวณะ ผมบอกยิ่งดี เพราะเราไม่ต้องการเป็นชว แต่ในที่สุดท่านก็ให้สัมภาษณ์บอกเชิญตัวแทนฝ่ายค้าน ผมไปรับหน้าที่ที่ไปเป็นมติว่าเป็นฝ่ายค้านไปได้ อย่างไรก็ตาม เพราะผมวันนี้ผมต้องสวมวิญญาณอยู่ในสภา ผมต้องทำงานเป็นฝ่ายค้าน แต่นอกสภาการเมืองผมต้องทำงานในพรรคประชาธิปัตย์ แต่ในพื้นที่ผมต้องเป็น ส.ส. ต้องเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยครับ เพราะฉะนั้นปัญหาของพื้นที่ผมจะต้องทำหน้าที่โดยความรับผิดชอบของความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ไม่ใช่ของพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ใช่ชี้กฝ่ายค้าน ท่านต้องเข้าใจในจุดตรงนี้ เพราะฉะนั้นวันนั้นก็มีการยกเลิก เพราะผมถ้าไปในนามของฝ่ายค้าน ผมไม่ไป ผมปฏิเสธเพราะเราไม่ได้ประจักษ์ดีว่ามอบหมายให้ผมเป็นตัวแทนของฝ่ายค้าน เราก็ได้มีการยกเลิกตรงนั้นไปนะครับ ก็ดีใจครับถ้าหากว่าได้มีการนัดหมายและก็ได้รับฉันทานุมัติแล้วครับ ท่านหัวหน้าพรรคก็ได้มอบหมายให้บรรดา ส.ส. พื้นที่ ๕ จังหวัดได้มีโอกาสได้มีเวลาไปเจรจาและนำข้อมูลไปปรึกษาหารือกับท่าน ผมก็หวังว่าถ้าหากว่าเรามีการสมานฉันท์อย่างนี้ ให้ความสำคัญกับทุกฝ่าย โดยเฉพาะเอาการเมืองนำปัญหา เอาการเมืองนำการทหารหรือเอาการเมืองนำปัญหาที่เกิดขึ้นผมคิดว่าทุกอย่างมันก็จะได้บรรลุเป้าหมายและบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่เราต้องการ ก็คือความสันติให้กับพี่น้องชาว ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เรียนเชิญท่านวันนอร์ค่ะ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ตรงที่มีการนัดหมายกันครับ ถ้าอย่างนั้น

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่อนุญาตค่ะ เชิญท่านวันนอร์เลยค่ะ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ผมขออนุญาตนิดหนึ่ง ได้ไหมครับท่านครับ คือผมก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องเป็นพยานให้กับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพราะว่าท่านสุรเชษฐ์น่าจะครับได้พูดบอกว่านายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ อันที่จริงท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าดีแล้วท่านสุรเชษฐ์ประสานกับประชาธิปไตย คือผมต้องชี้แจงครับ ขออนุญาตท่านวันนอร์นิดหนึ่งครับ เพราะว่า

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : อนุญาตแล้วค่ะที่จะให้คุณประชาธิปไตย เชิญค่ะ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก พรรคไทยรักไทย จังหวัด นครราชสีมา ด้วยความเป็นสุภาพบุรุษของลูกผู้ชายที่ต่อสู้กับความยุติธรรมมาโดยตลอด กระผมต้องยอมรับนะครับว่า สุรเชษฐ์เพื่อนผมได้บอกผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีให้ประสาน กับผมว่าขอพบ ขอพบนะครับ ผมก็ดีใจ ท่านนายกรัฐมนตรีดีใจครับ ว่านี่คือสปิริต (Spirit) ของผู้แทนราษฎรทุกภาค ทุกจังหวัดที่ประชาชนเดือดร้อน ที่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการ แก้ไขปัญหาเป็นความถูกต้องชอบธรรมในระบอบประชาธิปไตย บ้านเมืองมีปัญหา ความเป็นอยู่เดือดร้อนแก้ไขปัญหายาละเว่นการปฏิบัติหน้าที่ นี่คือการเข้าใจสิ่งที่กระผม กระตือรือร้นในการประสานระยะเวลา สถานที่เพื่อให้เกียรติสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถึงแม้เราจะไม่เรียกว่าฝ่ายค้าน แต่ความเข้าใจมันมี เราต้องพูดความจริงครับ ถึงจะเป็น ชาวหรือไม่เป็นชาว ถ้าเป็นประโยชน์กับบ้านเมืองผมถือว่าเป็นความชอบธรรมที่ ผู้แทนราษฎรจะต้องไปตามนัด ถ้าไม่ไปตามนัดก็ต้องรับผิดชอบว่า ความรับผิดชอบมีมาก น้อยเพียงใด ผมเจ็บปวดนะครับ เจ็บปวดมากครับในฐานะเป็นผู้แทนปวงชน ผมยกย่อง ความคิดพี่น้องเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓ จังหวัดภาคใต้ ผมยกย่องความใจกว้าง ของนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีกระตือรือร้นจะพบที่ไหนก็ได้ ที่บ้านพิษณุโลก ที่ตึกไทยคู่ฟ้าทำเนียบรัฐบาลหรือที่ไหนก็ได้ เพราะท่านให้อภัยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓ จังหวัด ภาคใต้ ได้สั่งอาหารปักษ์ใต้ มีทั้งสะตอ อาหารอิสลาม ท่านระวี หิรัญโชติ สั่งมา อย่างดีเยี่ยมเพื่อให้รู้ว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่อภิสิทธิ์ใด ๆ ทั้งสิ้น เปิดกว้างครับ แล้วอีกสักครู່เพื่อนผมเขาโทรบอกว่า นี่ประชาธิปไตย คนโน้น คนนี้ไป

ต่างประเทศอย่างโน้นอย่างนี้ เฮ้ยเพื่อน ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเปิดกว้างแล้วนะเป็นโอกาส
แล้วที่จะช่วยเหลือปัญหาภาคใต้ ต้องการให้พี่น้อง ๓ จังหวัดภาคใต้นอนหลับ อ้วนหมี
พื้มันมีความสุขสะดวกสบาย -----

ผู้แทนราษฎรปักชำได้ก็ได้น้ำได้ตา ได้มีผลงาน นายกรัฐมนตรีก็ แฮปปี้ (Happy) มีความสุขเพราะพี่น้องมีความสงบสุขภายใน ๓ จังหวัดภาคใต้ นี่ละครับนี่คือความจริงที่กระผมชื่อประชาธิปไตย ผมตรงไปตรงมา สุรเชษฐ์มันก็รู้ ขอโทษนะครับท่านประธาน ขอถอนคำพูดครับ สุรเชษฐ์ก็รู้มาจับมือกับผม มึงแน่นอนมาก สามารถนัดได้เป๊ะท่านนายกรัฐมนตรีแน่นอนมากนะครับ ท่านระวิควักเงิน ๓,๐๐๐ บาท ไปซื้ออาหารภาคใต้ นี่คือข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีกับท่านผู้นำฝ่ายค้านพูดจากันจบแล้วเมื่อ ๒ ชั่วโมงที่แล้ว แฮปปี้เอ็นดิง (Happy Ending) ทั้งหมดควรจะปิดประชุมด้วยซ้ำไป นี่ละครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอกราบเรียนข้อเท็จจริงว่าการเป็นข่าวพี่น้องชาวไทยเขารู้ครับ ไม่มีครับที่จะไม่ต้องสัมภาษณ์มันก็รู้ข่าวแล้วครับ นี่ครับเพราะฉะนั้นอย่าไปปรักปำเหมือนเพลงผมถูกปรักปำอะไรนะครับ ผมไม่ยกตัวอย่าง เพราะฉะนั้นผมจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ลูกผู้ชายอย่างพวกเรานะครับ ผมกับสุรเชษฐ์เพื่อนกันนายประชาธิปไตย เราพูดตรงไปตรงมา วันนี้นายกรัฐมนตรีโปร่งใสชัดเจนเป็นลูกผู้ชายใจกว้าง นัดพร้อมเปิดใจกว้าง ผลงานเป็น ๓ จังหวัดภาคใต้เป็น ส.ส. ประชาธิปัตย์ท่านดีใจ ท่านบอกเลยดีมาก เอาความดีความชอบไปถ้าสิ่งใดได้ร่วมมือกันทำ เพราะฉะนั้นวันนี้กระผมจึงกราบเรียนข้อเท็จจริงให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับทราบและขอชื่นชมท่านสุรเชษฐ์ที่มีความตั้งใจอยากจะพบนายกรัฐมนตรีเอาความจริงให้ท่านนายกรัฐมนตรีรับทราบ ที่นี้ท่านนายกรัฐมนตรีเปิดใจกว้างแล้วพร้อมที่จะดำเนินการต่อไป ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ค่ะ ดีค่ะ เพราะว่าวันนี้ก็เป็นบรรยากาศที่ดีนะคะ ไม่นุญาติแล้วค่ะ เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีและท่านผู้นำฝ่ายค้านก็ได้แสดง

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ชมก็ชมเถอะครับ ท่านประธาน

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ไม่อนุญาตค่ะ เชิญนั่งลง

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ผมเคารพท่านประธานนะ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

จะประท้วงใช่ไหมคะ ขอประธานพูดก่อนค่ะ พูดให้จบก่อนนะคะ คือในเรื่องของการ

ประชุมวันนี้ดิฉันคิดว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีนะคะ ที่ว่าเราได้ผู้นำของทั้ง ๒ ชักเลยนะคะ ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้นำฝ่ายทางบริหารและท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้แสดงความรู้สึกในเรื่องของการที่จะแก้ไขปัญหาและมีการนัดหมายออกไป ซึ่งท่านสมาชิก และก็ทุกฝ่ายก็ได้รับทราบพร้อมกัน ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะฉะนั้นการพูดคุยกระทบกระทั่งกันระหว่างที่เมื่อที่คุณสุรเชษฐ์พูดแล้วคุณประชาธิปไตยขึ้นมาพูดเมื่อไหร่ ดิฉันฟังแล้ว แล้วก็มีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องของเพื่อน คุณสุรเชษฐ์มีอะไรที่จะขอเสริมตรงคุณประชาธิปไตยตรงนั้น หรือเปล่าคะ เพราะว่าจะทำให้ท่านอาจารย์วันนอร์ซึ่งจะขอตรงสิทธิใช้พาดพิง

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : นิดเดียว

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
อาจารย์วันนอร์ขอ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (บัญชีรายชื่อ) : เมื่อสักครู່ท่านประธานอนุญาตให้ผมแล้วใช่ไหมครับ เมื่อผมเป็นผู้ที่ใช้สิทธิพาดพิงก็เหมือนประทั่ว ท่านประธานก็อนุญาตแล้วหลังจากท่านสุรเชษฐ์พูด ประธานอนุญาตให้ผม

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
อันนี้คุณสุรเชษฐ์บอกว่าจะประทั่วก็เลยจะถาม

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (บัญชีรายชื่อ) : ก็ต้องหลังจากผมพูดใช่ไหมครับ ต้องหลังจากที่ผมได้แสดงความคิดเห็นแล้ว

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ได้คะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (บัญชีรายชื่อ) : คุณสุรเชษฐ์ถ้าประธานจะอนุญาตก็ต้องเป็นหลังจากผมถูกไหมครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (บัญชีรายชื่อ) : เพราะต้องเป็นลำดับอย่างนั้น

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญนั่งก่อนเลยคะ คุณสุรเชษฐ์

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : เชิญให้ท่านวันนอร์ก่อนเลยครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านอาจารย์วันนอร์ค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพและ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ความจริงผมไม่ได้ตั้งใจจะมาอภิปรายในเรื่องพระราชกำหนด
ในวันนี้ตั้งใจจะมาฟังความเห็นของสมาชิกที่จะขออภิปราย รวมทั้งคำชี้แจงจากรัฐบาล
ฟังมาก็มีประโยชน์ รวมทั้งความคิดเห็นของสมาชิก รวมทั้งคุณสุรเชษฐ์ด้วย ท่านสมาชิก
โดยเฉพาะท่านสุรเชษฐ์และสมาชิกบางท่านได้พาดพิงถึงผม กลุ่มวาทะห์และพรรคไทยรักไทย
ในทางที่พยายามที่จะเบี่ยงเบน พยายามที่จะพูดเป็นเรื่องของการเมืองเพื่อให้เกิด
ความเสียหาย ผมเองก็พยายามที่จะไม่พูด ไม่แสดงอะไรออกไป เพราะผมเห็นว่า ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรี และหลายท่านนั้นพยายามที่จะพูดถึงเรื่องของบ้านเมือง มาพูดถึงเรื่อง
การแก้ไขบ้านเมืองมากกว่าการที่จะหาเสียงในทางการเมือง เพื่อให้เกิดความสับสน ผมเอง
ผมขอเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ไม่เป็นไร ถ้าเราจะต้องเสียการเมือง
ไปสักเท่าไร แต่ขอให้เราเอาบ้านเมืองให้อยู่ เอาประชาชนให้อยู่รอด ผมพร้อมที่จะยอมอดทน
ต่อสิ่งเหล่านี้ ท่านประธานครับ ท่านสุรเชษฐ์ก็พยายามพูดในตอนแรกผมเห็นว่ามี
ประโยชน์และสร้างสรรค์ แต่พยายามที่จะพูดในตอนท้าย ๆ เพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชน
และสมาชิกสภาให้เข้าใจว่ากลุ่มที่ก่อเหตุนี้มาจากกลุ่มของผู้สนับสนุนกลุ่มของวาทะห์
หรือพวกผม และพยายามที่จะอ่านชื่อซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องประหลาดอะไรนะครับ การที่จะอ่านรายชื่อ
หรืออะไรผมก็ไม่ว่านะครับ -----

เพราะว่าเป็นรายชื่อที่ไม่ได้มีแปลกอะไร ถ้าหากว่าผู้ใดที่กระทำความผิด ผู้นั้นก็ต้องถูกดำเนินการตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้สนับสนุนผมหรือสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ และหลายครั้งที่เราออกหมายจับหรือเราจับกุม เราตรวจค้น คงปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่ใช่เฉพาะผู้สนับสนุนกลุ่มใด บางครั้งก็ไปตรวจสอบ ก็เป็นผู้สนับสนุนผมบ้าง ผู้สนับสนุนในพรรคไทยรักไทยบ้าง เพราะผู้สมัครก็ย่อมจะมีผู้สนับสนุน แต่ท่านไม่พยายามจะพูดถึงว่าหลายครั้งที่เจ้าหน้าที่ไปตรวจค้น ก็เจออดีตผู้สมัครหรือผู้สมัครของพรรคประชาธิปัตย์ก็หลายครั้ง มันก็มีทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะเราเป็นผู้แทนและมีผู้สนับสนุน แต่ทางพรรคไทยรักไทยและในชีกของรัฐบาล เราไม่เคยไว้วางใจและเราไม่เคยปฏิเสธแม้แต่การจับมะแซ อุเต็ง แนนอน เขาอาจจะเคยสนับสนุนผู้สมัครของไทยรักไทย แต่เขาจะเป็นสมาชิกพรรคไทยรักไทยหรือไม่ เราก็ไม่ทราบ แต่เมื่อเจ้าหน้าที่บอกว่ามีความผิด อย่าว่าแต่ผู้สนับสนุนเลย แม้แต่ ส.ส. ในพรรคไทยรักไทย เราก็ยอมให้ไปดำเนินคดี เพื่อพิสูจน์ในชั้นกระบวนการยุติธรรม นี่คือกฎหมายของบ้านเมือง ท่านพูดเหมือนกับว่าผู้ก่อเหตุใน ๓ จังหวัดนั้นไม่มีผู้สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์เลย ท่านไม่พยายามพูด แต่หลายครั้งที่ผ่านมาสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ก็เคยไว้วางใจหลายครั้งว่า ไปค้นบ้านผู้สมัครของพรรคประชาธิปัตย์แล้วต้องยอมรับว่าผู้ปฏิบัติการบางครั้งเวลาจับมาจะเป็นอุซตาสหรืออะไรก็ดี เราก็ทราบว่าเคยสนับสนุนหรือผู้สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ แต่เราบอกว่ามันไม่ใช่ความผิดของพรรคประชาธิปัตย์ หรือไม่ใช่จะมาหาเสียงเอาความดีแล้วไปใส่ความชั่วร้ายให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ใช่ เพราะผู้สมัครไม่ทราบว่าผู้สนับสนุนอันนั้นเขาจะไปทำความผิดอะไรบ้าง อันนี้เป็นเรื่องทั้ง ๒ ฝ่าย ผมต้องการพูดว่าวันนี้เราต้องการสร้างสรรค์ ถ้ามีรายชื่อผู้กระทำความผิดจะเป็นผู้สนับสนุนพรรคไทยรักไทย กลุ่มวาดะห์ สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ เอามาให้เจ้าหน้าที่เลยครับ แล้วก็ดำเนินคดีตามกฎหมาย อย่ามาพูดกันเพื่อเอาความดีฝ่ายเดียวแล้วมาทับถม ผมไม่เคยปฏิเสธว่าอาจจะมีผู้ที่เคยสนับสนุนผม หรือพรรคพวกผมได้กระทำความผิด เช่นเดียวกับทางฝ่ายโน้นผู้สนับสนุนของ ส.ส. ท่าน อาจจะเคยเจอคดีฆ่าคนตาย หรือสมาชิกของท่านเจอคดีฉ้อโกง แล้วจะไปบอกพรรคประชาธิปัตย์ผิด หรือ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ผิดได้อย่างไร มันเป็นเรื่องของบุคคล หัวหน้าพรรคไทยรักไทยบอกแล้วว่าพรรคไทยรักไทยไม่ใช่ที่จะฟอกคน ฟอกสมาชิก ถ้าเป็นสมาชิกไทยรักไทย ถ้าเป็น ส.ส.

ไทยรักไทยแล้วทำผิดแล้วไม่ผิด มันพิสูจน์กันแล้วว่าถ้ามีข้อกล่าวหาก็ต้องสู้กันจากกระบวนการยุติธรรม พรรคไม่เกี่ยวและพรรคไม่เคยช่วยเหลือใคร ในเรื่องของที่พูดกันหลายท่านก็บอกว่า ก็มีแต่พรรครัฐบาล เท่านั้นที่เกี่ยวข้องกับคดีในทางการเมือง ๓ จังหวัด ท่านลองสำรวจดูสิครับว่า ในอดีตอดีตรัฐมนตรีศึกษาธิการเมื่อปี ๒๕๑๙ ผมต้องขอประทานโทษที่ผมไม่อยากเอ่ยนาม เพราะท่านเสียชีวิตแล้ว ท่านก็เคยเจอคดีกับภรรยาใน ๓ จังหวัดใช่หรือไม่ แล้วทำไมพรรคประชาธิปัตย์ให้มาเป็นผู้บริหารประเทศได้ ก็เป็นเรื่องของบุคคลและเมื่อเขาพิสูจน์กันในชั้นศาลก็ว่าเคยถูกคุมขังเสียด้วยซ้ำไป แต่พรรคความหวังใหม่ผมไม่เคยเอาเรื่องเหล่านี้มาพูด เพราะเราต้องการสร้างสรรค์ แล้วเขาจะพูดถึงหัวหน้าขบวนการทำไมท่านไม่พูดว่าดอกเตอร์ฟาเด หัวหน้ากลุ่ม เบอร์ซาตู ผมไม่ได้บอกเกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ แต่อย่างน้อยเขาเป็นลูกเขยของอดีต ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ใช่หรือไม่ -----

ตอนนี้ก็ยังอยู่ ผมไม่อยากให้เอาประเด็นการเมืองมาพูดในขณะที่เรากำลังแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นผมขอความเป็นธรรมต่อพี่น้องประชาชนและสมาชิกสภาว่า ความผิดของใครก็เป็นของคนนั้น ผู้สนับสนุนใครก็คือผู้สนับสนุน ถ้ากระทำความผิดเราก็ดำเนินคดีกันมานานแล้ว ตั้งแต่ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ก็เคยถูกดำเนินคดี ในคดีต่าง ๆ แต่เราไม่ได้บอกพรรคประชาธิปัตย์ชั่ว พรรคประชาธิปัตย์ฆ่าคนตาย อดีตรัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์เคยโดนคดีกบฏแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ แต่เราไม่เคยเอาเรื่องนี้มาพูด มาหาเสียง เพราะนั่นเป็นเรื่องของเขา แล้วทำไมเราไม่พูดว่าประธานเบอร์ชาตู ท่านก็คงจะทราบ ดอกเตอร์ฟาเด หัวโลกก็ลงกันที่ท่านลงใน อินเทอร์เน็ต (Internet) อะไร เขาก็สารภาพ ท่านลองไปดู ถ้าผมพูดผิด ท่านเอามาค้านได้เลยว่าภรรยาเขาเป็นลูกสาวของอดีตผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนราธิวาส แต่ผมไม่อยากจะเอ่ย เพราะไม่เกี่ยวข้องไม่เกี่ยวกัน ท่านประธานที่เคารพ เรื่อง พ.ร.ก. ก็เรื่องของ พ.ร.ก. ความจริงถ้าพูดก็อีกเยอะ แต่ผมไม่อยากจะใช้เวลาของสภาให้มากกว่านี้ ต้องการขอความเป็นธรรมและพูดสิ่งที่ดีก็พูดดี อยู่แล้ว แต่ทำไมต้องมาแฉวะ เพื่อสร้างความเข้าใจผิด ผมต้องการความถูกต้องเท่านั้นครับท่านประธานครับ

รองศาสตราจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ขอบคุณอาจารย์วันนอร์ ต่อไปขอเชิญท่านอรรถสิทธิ์ต่อเลยค่ะ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ จริง ๆ ผมลุกขึ้นมาผมน่าจะเสนอให้มีการปิดอภิปรายด้วยซ้ำไป เพราะว่าการอภิปรายในวันนี้มันไปจบลงที่เจ้าบ่าว เจ้าสาวกำลังจะลงกันเข้าหอครับ ท่านนายกรัฐมนตรีและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้มีการพูดจาถ้อยทีถ้อยอาศัย สถานการณ์แห่งความสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นในสภาแห่งนี้แล้ว และเมื่อสักครู่นี้ก็มีสมาชิกท่านหนึ่งได้ยืนยันว่าได้มีการพูดคุยกัน ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สมาชิกในสภาแห่งนี้ต่างก็มีความหวังในความสงบในภาคใต้ที่กำลังจะเกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ อย่างไรก็ตามครับ การอภิปรายของสมาชิกบางท่านในที่ฝ่ายค้านก็อาจจะทำให้เกิดความสับสน ความเข้าใจผิดว่าการออกพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินจำเป็นต้อง

มีอยู่ต่อไปหรือไม่ ซึ่งตรงนี้ผมฟังแล้วก็เกิดจะคล้อยตามว่าไม่จำเป็นเสียแล้วกระมัง แต่เมื่อฟังไปฟังมาแล้วผมก็ยังเห็นว่าความไม่สงบในภาคใต้ยังคงมีอยู่ต่อไป ถ้าเป็นดังนั้นความจำเป็นในการที่จะมีพระราชกำหนดฉบับนี้ที่จะก้าวไปสู่การเป็นพระราชบัญญัติในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ยังจำเป็นที่จะต้องมีอยู่ เพราะฉะนั้นผมจำเป็นต้องพูดครับ พูดว่าผมเห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะออกพระราชกำหนด จะออกกฎหมายนี้มาเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาด้านการณ์ในภาคใต้ ผมเป็นคนจังหวัดนครพนมครับ ท่านประธานจริง ๆ ผมอยู่ไกลจากภาคใต้ เป็น ๑,๐๐๐ กิโลเมตร ผมเติบโตในสถานการณ์แห่งความขัดแย้งทางความคิด อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ท่านที่นั่งอยู่ตรงนี้จะเคยได้ยินชื่อเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ผมเรียนว่าอาจจะคล้อยคลึงกับสถานการณ์ทางภาคใต้ในขณะนี้ แต่มันก็แตกต่าง การต่อสู้ทางภาคอีสาน ซึ่งผมยืนยันว่าที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ผมจะไม่เอ่ยนาม บอกว่าพวกเราเป็นคนไทยเชื้อสายลาวนั่นไม่ใช่ครับ พวกเราเป็นไทย อีสาน เป็นคนไทยอีสาน และเป็นคนไทย เชื้อสายไทย แต่เราก็พูดภาษาอีสานไม่ใช่ภาษาลาว ภาษาไทยอีสาน ฉะนั้นในภาคอีสานนี้ความแตกต่างทางความคิดการต่อสู้ทางความคิดอาจจะไม่เหมือนทางภาคใต้ แล้วความชาญฉลาดของรัฐบาลในยุคนั้นที่ใช้คำสั่งที่ ๖๖/๒๓ ซึ่งในสมัยที่ ฯพณฯ ท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ขอภัยที่ต้องเอ่ยนามท่าน เพราะไม่เสียหาย และท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นผู้มีบทบาทในการร่างคำสั่งฉบับนี้ ทำให้สถานการณ์ตรงนั้นเงียบสงบไป แต่ว่าภาคใต้นั้นผมมองแล้วครับ ท่านประธานครับ ว่าความจำเป็นในการที่จะมีกฎหมายที่จะไปทำให้รัฐบาลมีเครื่องมือที่จะใช้เพื่อที่จะทำให้สถานการณ์เกิดความสมานฉันท์อย่างแท้จริงนั้นยังต้องมีอยู่-----

ทางซีกโน้นมีความวิตกกังวลในเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย แต่เมื่อก็สมาชิกลงในซีกรัฐบาล รวมทั้งท่านผู้ชี้แจงจากทางฝ่ายรัฐบาล ท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านได้ลุกขึ้นมาชี้แจงแล้วว่าอย่าไปกังวลเลย ไม่ต้องไปกลัวการดูแลอำนาจ เพราะมันมีขีดจำกัดครับ มีขีดจำกัดในการใช้อำนาจนั้น คู่มือการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๔๘ มีคำสั่ง ระเบียบ ข้อสังเกตและคำแนะนำมากมายหลายประการ มันมีวงจำกัดในการใช้อำนาจ มีข้อบังคับ มีอะไรต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้ที่ใช้อำนาจนั้นต้องระมัดระวัง ในนี้เขียนไว้ละเอียดียบ ซึ่งผมคงจะไม่สามารถที่จะใช้เวลาที่สั้น ๆ นี้มาอ่านรายละเอียด แต่เมื่อผมดูตรงนี้แล้ว ผมมั่นใจครับ ท่านประธานที่เคารพว่ารัฐบาลที่ทำอยู่ในขณะนี้มีความตั้งใจ มีความมุ่งมั่น มีความจริงใจในการที่จะทำให้ภาคใต้สงบโดยเร็ว การที่มีคำสั่งหรือว่ามีการบังคับใช้กฎหมายนี้ ผมมองว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่ก่อความไม่สงบอยู่ในขณะนี้ส่วนหนึ่ง รวมทั้งแนวร่วมได้เริ่มทยอยเข้ามามอบตัวเป็นข่าวในสื่อทุกวัน ซึ่งตรงนี้ผมถือว่าเป็นความสำเร็จไม่ใช่สิ่งที่ล้มเหลวแต่ประการใดทั้งสิ้น เมื่อเป็นดังนั้นะครับ ผมเห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ยังคงมีความจำเป็น แล้วเราก็จะต้องพูดกันให้สิ้นกระบวนการความว่ามันมีความสำคัญและมันจะก้าวไปสู่ความสงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมอาจจะไม่เคยลงไปสัมผัสตัวอย่างที่สมาชิกบางท่านได้อภิปราย แต่ความห่วงใย ความวิตกกังวลนี้ ผมคิดว่าผมไม่แพ้หรือไม่ดีไปกว่าสมาชิกลงในสภาแห่งนี้ จะอยู่ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน เราก็เป็นคนไทย เราอยากจะให้ภาคใต้สงบ เราอยากจะให้พี่น้องภาคใต้ได้ทำมาหากินกันอย่างปกติสุข ไม่ต้องไปวิตกกังวลใด ๆ เหมือนภาคอีสานที่เคยมีปัญหา มาโดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดนครพนมของผมซึ่งเคยเป็นพื้นที่สีแดง เขตเลือกตั้งของผม อำเภอนาแกเคยเป็นพื้นที่สีแดง แต่ตอนนี้เราสมานฉันท์ เราไม่มีปัญหาอย่างนั้นแล้ว เราอยากจะให้ภาคใต้เกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาบ้างครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่รัฐบาลได้ทำอยู่นี้ หลาย ๆ คนวิตกกังวลว่ารัฐบาลผิดพลาดหรือเปล่า รัฐบาลทำดีหรือไม่ ผมอยากจะอ้างบทคำพูดหรือว่าคำกล่าวของกวีท่านหนึ่ง ปรัชญาเมธีท่านหนึ่ง ท่านเคยกล่าวเอาไว้ว่า ในโลกนี้นะครับ บทกวีที่ดีที่สุดในโลกยังไม่ได้เขียน บทเพลงที่ไพเราะที่สุดโลกยังไม่ได้แต่ง ดอกไม้ที่สวยงามที่สุดในโลกยังไม่บาน รัฐบาลที่ดีที่สุดในโลก

ยังไม่มี แต่ขณะนี้เรามีรัฐบาลที่มีความจริงใจครับที่จะแก้ไขปัญหา เรามีท่านนายกรัฐมนตรีที่มีความตั้งใจ มีความแน่วแน่ เรามีคณะรัฐมนตรีที่มีความมุ่งมั่น ผมเชื่อมั่นนะครับว่าพระราชกำหนดฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาในภาคใต้ เพราะฉะนั้นความกังวลทั้งหลายที่มีอยู่ในขณะนี้ ผมว่าถ้าหากว่าเราจะมองด้วยความเป็นธรรมว่ารัฐบาลจำเป็นต้องมีเครื่องมือในการที่จะทำให้ภาคใต้ได้สงบ ความวิตกกังวลทั้งหลายที่เกิดขึ้น การแก้ปัญหาทั้งหลายที่กำลังจะตามมานี้ โดยเฉพาะการที่เราจะเปิดโอกาสให้ทุกคนได้พูดได้คุยกัน ทุกคนได้เข้าไปร่วมกันแก้ไขปัญหาอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีและท่านผู้นำฝ่ายค้านได้พูดกันไปเมื่อไม่กี่ชั่วโมงที่ผ่านมา แล้วก็ได้ให้โอกาสสมาชิกทุกคนทุกฝ่ายได้มาจับมือ ได้มาแก้ไขปัญหา ได้มาพูดคุยปราศรัยกัน ผมเชื่อว่าหลังจากวันนี้ครับสถานการณ์ในภาคใต้จะคลี่คลายไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น ความวิตกกังวลของประชาชนคนไทยทั่วทั้งประเทศที่เป็นอยู่ในขณะนี้ สมาชิกผู้ทรงเกียรติที่อยู่ในสภาแห่งนี้ที่มีกังวลเช่นเดียวกันทั้งหมด ผมเชื่อว่าบนความจริงใจ บนความตั้งใจของรัฐบาล บนความมุ่งมั่นของท่านนายกรัฐมนตรีที่จะนำคณะรัฐมนตรีไปแก้ไขปัญหาหาวิธีการทุกวิธีการที่จะลงไปช่วยกันตรงนั้น และบนกำลังใจของสมาชิกในสภาแห่งนี้ บนความเข้าใจที่จริงใจของสมาชิกในสภาแห่งนี้ไม่ว่าจะเป็นชีกาโด ปัญหาภาคใต้ไม่ต้องไปแบ่งเป็นชีกาครับ ไม่ต้องแบ่งเป็นพรรค เราคือพวกเดียวกันครับ คือพวกคนไทย คือคนไทยที่จะต้องช่วยกันร่วมไม้ร่วมมือกันแก้ปัญหาในขณะนี้-----

ถ้าคิดได้อย่างนี้ ผมเชื่อเหลือเกินครับ อดีตทั้งหลาย ความขัดข้องหมองใจทั้งหลายก็จะเหือดหายไป ก็จะไม่มีการเกิดขึ้น แล้วเมื่อเกิดตรงนี้ขึ้นมาครับ ถ้าเราไม่แบ่งว่าใครจะได้หน้า ได้ตามากกว่ากัน ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินครับว่า จะได้รับการคลี่คลายไปด้วยดี และสิ่งที่จะตามมาคือสันติสุขของภาคใต้ เหมือนกับที่ภาคอีสานที่ตอนนี้นะเรามีความสุขกันแล้ว จะเดือดร้อนก็น้ำท่วมบ้างเล็กน้อยครับตอนนี้เท่านั้นเอง ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน หลังจากที่พระราชกำหนดฉบับนี้ได้มีการประกาศใช้ไปแล้ว ก้าวไปสู่การเป็นพระราชบัญญัติ ถ้ามีปัญหาอะไรต่อไปในอนาคต เราก็มาพูดคุยแก้ไขปัญหากันได้ ไม่มีอุปสรรคใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะสภาแห่งนี้เป็นของประชาชนทั้งประเทศ และเรามาในนามของประชาชน อะไรที่ไม่ถูกต้องไม่ควร ปรับได้แก้ไขได้ เหมือนกับที่เราได้ปรับได้แก้มามากมาย แม้กระทั่งรัฐธรรมนูญ เรายังแก้ได้นะครับ แล้วจะไปวิตกกังวลอะไรกับพระราชกำหนดที่กำลังจะเป็นพระราชบัญญัติ ทำไมมันจะแก้ไขไม่ได้ ถ้าหากว่ามันมีอุปสรรคในการทำงาน เพราะฉะนั้นข้อวิตกกังวลในการบังคับใช้กฎหมาย เมื่อมีการวางกรอบที่มีรายละเอียดยืดหยุ่นนะครับที่อยู่ในเอกสารนี้ ซึ่งเป็นเพียงเอกสารที่ถ่ายเอกสารมา แต่ก็มีถ้อยคำเหมือนกับต้นฉบับจริงทุกประการ ทำให้ผมมั่นใจว่าการใช้กฎหมายฉบับนี้จะไม่เป็นปัญหาอุปสรรค จะไม่ทำให้ไฟใต้ต้องลุกโชน แต่มันจะนำไปสู่ความสงบเรียบร้อยภายในภาคใต้ และนำความผาสุกมาสู่ประชาชนในภาคใต้และทั่วทั้งประเทศ เราก็จะมีความมั่นใจ เศรษฐกิจจะได้รับการพัฒนา ปัญหาประเทศจะได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและจริงใจท่ามกลางความตั้งใจของรัฐบาลนี้ และความตั้งใจอันมุ่งมั่นแน่วแน่ของท่านนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมขอสนับสนุนให้มีการประกาศใช้ หรือว่าให้มีการนำกฎหมายฉบับนี้ไปประกาศเป็นพระราชบัญญัติต่อไปครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรินทร์ พิศสุวรรณ และท่านอารีเพ็ญต่อหน้าครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สุรินทร์ พิศสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ยิ่งดีคุณหมอยิ่งสูงนะครับ ผมไม่ได้ตั้งใจมาชวน
 ใครผิดครับ แต่ว่าตั้งใจที่จะพูดด้วยเหตุด้วยผล เพื่อที่จะเรียนท่านประธานให้ทราบถึงสาเหตุ
 ที่กระผมไม่สามารถที่จะอนุมัติสนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ
 พระราชกำหนดฉบับนี้ ยาที่ไม่ถูกต้องกับโรค เกสชกรไม่เข้าใจว่าโรคมีต้น มีสาเหตุ
 มาจากอะไร แพทย์ที่วินิจฉัยก็ไม่เข้าใจ จึงทำให้พวกกระผมมีความรู้สึก ถ้าใช้ยา
 ขนานนี้แล้วจะเกิดการแสดงยา แพ้ยาขึ้น ก่อนอื่นท่านประธานต้องยอมรับเสียก่อนว่า
 ปัญหาที่เกิดขึ้น มันไม่ใช่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ที่จังหวัดยะลา ไม่ใช่ต้นเหตุ
 และไม่ใช่จุดเริ่มต้น ปัญหามันสั่งสมกันมาเป็นเวลา ๔ ปี ๕ ปี ก่อนหน้านี้ ซึ่งวินิจฉัย
 โรคผิด ใช้ยาผิด แพ้ยากันมาตลอด ที่พวกกระผมจำเป็นจะต้องท้วงติง และจำเป็นที่
 จะต้องขออนุญาตอภิปรายชี้แจงแถลงเหตุผลว่า ทำไมถึงรับพระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ได้
 ก็เพราะว่าพฤติกรรมสั่งสมที่ผ่านมา ๔ ปี ๕ ปีนั้น เป็นพฤติกรรมที่มีแนวโน้ม
 ที่จะรวบอำนาจ ที่จะเกาะกุมอำนาจ ที่จะยึดอำนาจมารวมไว้เบ็ดเสร็จในส่วนกลาง
 โดยส่วนบุคคล หรือคณะบุคคล -----

การที่จะแก้ปัญหาในลักษณะนี้จำเป็นจะต้องมีส่วนร่วม วันนี้ คืบนี้ ท่านประธานได้เห็นแล้วว่าจุดแข็งผลประโยชน์ของระบบนี้ คือระบบรัฐสภา คือโอกาสที่จะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงออกซึ่งเหตุผล แสดงออกซึ่งข้อคิด แล้วก็มีการยอมรับกันในระดับหนึ่งว่าต้องมีการปรึกษาหารือกัน แต่ในอดีตที่ผ่านมา ท่านประธานครับ แนวโน้มมันเป็นไปในเชิงที่จะรวบอำนาจเผด็จการยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นแนวความคิดเรื่องซีอีโอ รู้คนเดียว เก่งคนเดียว ล้างคนเดียว ไม่ว่าจะเป็นความคิดเรื่องของการที่จะชะลอการกระจายอำนาจ ความคิดเรื่องของการที่จะยึดเอางบประมาณ อย่างน้อย ๆ ๑ ใน ๓ ของงบประมาณแผ่นดินมาไว้ในมือของคนคนเดียว กลุ่มเดียว เพื่อที่จะใช้ทำอะไรก็ได้ โดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ นานา เพื่อการแก้ไขปัญหาวิกฤติเฉพาะหน้า การที่จะเอาหลักเกณฑ์จากส่วนกลาง เพื่อที่จะไปกำหนดให้มีการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ต่าง ๆ มากมายไกลตัว ไม่มีทางหรอกครับที่จะเข้าใจปัญหาทุกอย่างละเอียดถี่ถ้วนในทุกเรื่อง แต่ทุกครั้งที่มีการนำเสนอแนวความคิดเห็น กลับจะถูกถากถาง กลับจะถูกเยาะเย้ย กลับจะถูกรังเกียจ รังแก โดยวิธีการต่าง ๆ นานา และไม่มีโอกาสที่พวกผมจะสามารถแสดงความคิดเห็น มีเวที มีช่องทางที่จะพูดได้ เพราะทุกช่อง ทุกคลื่นปิดหมด ท่านประธานที่เคารพครับ องค์การอิสระของรัฐธรรมนูญ ที่จัดตั้งขึ้นอ่อนเปลี้ยไปหมด ถูกแทรกแซงไปหมด ถูกบั่นทอนประสิทธิภาพไปหมด ตรงนี้ ละครับไม่สามารถที่จะตรวจสอบ ไม่สามารถที่จะควบคุม ไม่สามารถที่จะให้คำปรึกษาใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าเกิดจะมีคำปรึกษาออกมาบ้าง ก็จะถูกเมินเฉย ถูกละเลย หาว่าเขาไม่รู้ปัญหา ไม่มีข้อมูลและเข้าใจผิดเลื่อนลอยเป็นขาประจำ ท่านประธานที่เคารพครับ องค์การเอกชนหลายหน่วยก็ถูกจำกัด ถูกถากถาง ถูกดูหมิ่น ถูกเหยียดหยาม สิทธิมนุษยชนถูกละเมิด โดยสรุปก็คือแนวโน้ม ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมา มันเป็นแนวโน้มที่รวบอำนาจ กุมอำนาจ ยึดอำนาจมากขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ใช่เพราะอำนาจไม่พอ เครื่องมือไม่พอ กฎหมายไม่พอ ปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะการใช้ อำนาจเกินเลยขอบเขตของกฎหมาย การใช้อำนาจนอกกรอบของกฎหมาย การละเมิด สิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนที่แสดงออกมาให้เห็น ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่ว่าจะเป็นการใช้อำนาจรุนแรงเกินความเหมาะสม กรือชะกับตากใบ คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมา โดยรัฐบาลเองไปศึกษาปัญหาออกมาเอง มีผลสรุปออกมา บอกว่าใช้กำลัง

ใช้อำนาจเกินเลยความเหมาะสมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงตายกันเป็นเปือ ทานประธาน
จนกระทั่งเป็นประเด็นที่ทั่วโลก ไม่เฉพาะในประเทศไทยเขาตั้งข้อสังเกต ตั้งข้อกังขา
ตั้งข้อสงสัย ไหนยังมีการปราบปรามยาเสพติดโดยวิธีการวิสามัญฆาตกรรม มีการตัดตอน
กันเอง ไม่มีการตรวจสอบ ๒,๕๐๐ ศพ ๒,๗๐๐ ศพที่สูญเสียชีวิตไปในสงคราม
ปราบปรามยาเสพติด ทั่วโลกเขาสงสัย ทั่วโลกเขากังขา รับปากอาสาว่าจะทำให้มัน
โปร่งใส เดียวนี้โปร่งใสก็รายครับท่านประธาน ทั้งหมดนี้คือพฤติกรรมสั่งสมที่ผ่านมา
ในอดีต ว่าอำนาจที่เคยมีขอบเขต อำนาจที่เคยมีกลไกตรวจสอบ อำนาจที่เคยมีข้อจำกัด
ถูกใช้ ถูกละเมิด ถูกทำเกินเลย แล้วมีหลักประกันอะไรที่จะให้อำนาจตามพระราชกำหนด
ฉบับนี้ ซึ่งใหญ่โตกว้างขวางครอบคลุม จะเป็นหลักประกันได้ว่าจะไม่ละเมิดอีก และจะไม่
ก่อปัญหาอีก -----

ตรงนี้รัฐบาลต้องตอบให้ชัดเจน เพียงแต่ตอบว่ามีกลไกมีการตรวจสอบจะใช้อย่างสุขุมรอบคอบจะใช้อย่างระมัดระวังจะใช้เท่าที่จำเป็น ในอดีตก็พูดอย่างนั้นแหละครับ หลักของประชาธิปไตยบอกว่าอย่าเชื่อในอำนาจ จึงต้องจำกัด จำกัดด้วยเวลา จำกัดด้วยขอบเขตของกฎหมาย จำกัดโดยการตรวจสอบ ตามกลไกในการถ่วงดุลในระบบในกรอบภายในกันเอง มีการจัดตั้งองค์กรพิเศษขึ้นเพื่อที่จะทำหน้าที่นี้แหละครับ หลักของประชาธิปไตยคืออย่าไว้ใจอำนาจ มีหลักประกันอะไรที่จะให้พวกกระผมมั่นใจว่าจะไม่ละเมิดในการใช้อำนาจที่ล้นฟ้า ค่อนข้างจะรวบรัดเบ็ดเสร็จอันนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในอดีตถ้าหากว่าใครไม่พอใจในรัฐธรรมนูญก็จะมีปฏิวัติทำรัฐประหาร ยกเลิกรัฐธรรมนูญฉีกรัฐธรรมนูญทิ้ง แต่สมัยนี้ดูเหมือนจะวิวัฒนาการไปให้เข้ากับยุคประชาธิปไตย ให้เข้ากับยุคโลกาภิวัตน์ เพียงแต่หานักกฎหมายที่อาสาจะมาร่างจะมาเขียน จะเป็นพระราชกำหนดหรือพระราชบัญญัติก็ตามแต่ เพื่อที่จะหลบหลีกรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะหลบกรอบของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้อ่านแล้วทุกอย่างเป็นไปตามตัวอักษรของรัฐธรรมนูญ แต่ไม่คำนึงถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ อันนี้อันตรายครับ เพราะถึงที่สุดมันก็นำไปสู่การรวบอำนาจการหลีกเลี่ยงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญโดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั่นเอง หลายข้อหลายประเด็นครับ ท่านประธานครับ ที่หมิ่นเหม่ที่ต้องเป็นห่วง ที่นักประชาธิปไตยอย่างผมต้องแสดงความกังวล เพราะถูกสอนมาว่าอย่าไว้ใจในอำนาจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจที่เบ็ดเสร็จอย่าไว้ใจเด็ดขาด มาตรา ๑๑ (๑) ท่านบอกว่าไม่ไปขัดกับรัฐธรรมนูญ ๒๓๗ ที่บอกว่าจะใครกล่าวหาใคร คும்ขัง ใครจะต้องทำภายใน ๔๘ ชั่วโมง และจะต้องมีโอกาสได้ปรึกษากับทนาย ท่านบอกว่านี่ไม่ใช่การจับกุม นี่ไม่ใช่การคุมขัง นี่เป็นการเชิญตัวมาให้ข้อมูล ทุกคนเป็นแขกรับเชิญหมด ท่านบอกว่านี่ไม่ใช่ผู้ต้องหาจึงไม่มีสิทธิที่จะได้สิทธิตามรัฐธรรมนูญที่จะปรึกษาทนาย ที่จะถูกฟ้องร้องภายใน ๔๘ ชั่วโมง ท่านบอกว่าไม่ใช่การคุมขัง และท่านไปอ่านสิครับ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ใช้คำว่า จับกุม คุมขัง แน่แน่นอนครับ และจะเลียบบาลีกันไปถึงไหนครับ ยังมีข้อที่น่าสังเกตอีกข้อหนึ่ง นั่นก็คือว่าจะไม่ขังเขาควบคุมเขาในคุกในตาราง จะไปใช้วัด ใช้โรงเรียน ใช้สถานที่ที่อื่นที่ไม่ใช่ที่คุมขัง ท่านประธานครับเซฟ เฮ้าส์ (Safe house) ก็คือที่ที่จะใช้ดำเนินการในลักษณะนั้นได้ ท่านประธานอย่าลืมนักธุรกิจชาวอุ นักการทูตชาวอุคนที่ถูกสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องก็ถูกนำไปที่เซฟ เฮ้าส์นี่แหละครับ และก็เสียชีวิตในมือ และก็นำเข้าไประงับร่าง

แถวชลบุรี แถวบางละมุง นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นแล้ว และจะทำให้เกิดความมั่นใจได้อย่างไรว่าจะไม่มีการใช้อำนาจเกินเลยในลักษณะนี้อีก ท่านประธานที่เคารพครับ แน่ใจหรือครับว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ทำให้งานของท่านได้ผลทันตาเห็นอย่างเช่นที่กรณียะลา แน่ใจหรือครับว่าที่ควบคุมตัวเขาไว้ ๗ วัน ต่ออีก ๗ วัน เป็น ๑๔ วัน ต่ออีก ๗ วัน เป็น ๒๑ วัน และได้ข้อมูลมากมายนำไปสู่การมอบตัว นำไปสู่การตรวจค้น นำไปสู่การจับกุม แน่ใจหรือครับว่าใน ๗ วันนั้นไม่มีการละเมิด ไม่มีการข่มขู่ ไม่มีการจี้ด้วยไฟฟ้า ไม่มีการซ้อมเหมือนกับ ๕ คน ที่ถูกกล่าวหากรณีเจาะไอร้องเหมือนกับกรณีที่คุณสมชาย นิละไพรจิตร อาสาไปแก้ต่างและโดนอุ้มเสียเองเพราะไปเปิดเผยว่าถูกซ้อม ถูกจี้ ถูกทำร้าย -----

แน่ใจหรือครับว่าข้อมูลเหล่านั้นเขาจะไม่กลับคำในชั้นศาล แน่ใจหรือครับว่าไม่มี
การละเมิดกรอบและขอบเขตของกฎหมาย สิทธิและเสรีภาพของเขาตามกฎหมาย
ตามรัฐธรรมนูญ ประเด็นนี้คณะกรรมการอิสระสมานฉันท์แห่งชาติเป็นห่วง แล้วได้
นำเสนอ ๑ ใน ๑๔ ข้อว่าที่จับกุม ที่คุมขังเขาไว้ตามมาตรา ๑๑ (๑) มาตรา ๑๒ นั้น ขอให้
ทำภายใน ๔๘ ชั่วโมง ขอให้เขามีสิทธิในการปรึกษาทนาย ๗ วันนั้น ๑๔ วันนั้น ๒๑ วันนั้น
ที่ท่านได้ข้อมูลเขามา ไม่มีการละเมิดใด ๆ ทั้งสิ้น และรับเอาแนวคิดความเป็นห่วงของ
คณะกรรมการสมานฉันท์ไปปฏิบัติไปใช้บ้างไหมครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานจะ
เห็นว่าเหตุการณ์ ๓- ๔ ปีที่ผ่านมาในกรณีปัญหาภาคใต้มันมีลักษณะที่แกว่งอยู่
ตลอดเวลา วันหนึ่งแข็งขันรุนแรงเด็ดขาด ไม่ยอมยอม ใช้ความรุนแรงปราบปราม วันหนึ่ง
พูดกับคนใต้บังคับบัญชาว่าต้องเอาคืนให้ได้ ท่านประธานครับ ผู้บังคับบัญชาออกไป
ก็ต้องหาทางเอาคืน เพราะเป็นนโยบาย แต่เอาคืนกับใคร มีข้อมูลถูกต้องแค่ไหน มีเหตุผล
อย่างไร คงไม่ต้องไปคิดอะไรมากครับ เพราะมีนโยบายว่าให้เอาคืนให้ได้ เพราะฉะนั้น
บางครั้งก็อ่อนน้อม รอมชอม รับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๓๐ เดือนมิถุนายนที่แล้ว
เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคมหรือเมษายนที่แล้วพูดกันเรื่องนี้ในสภาก็ยอมรับหลายสิ่งหลายอย่าง
แต่ก็ไม่ได้ทำ วันนี้ก็มีการยอมรับอีก แต่ต้องมีการโต้เถียง ต้องมีการถกเถียง ต้องมีการ
โต้ตอบ เมื่อเห็นว่าไม่มีทางออกแล้วก็ยอมรับ ผมจึงอยากจะตั้งชื่อแนวนโยบาย
ในลักษณะนี้ว่าเป็นลักษณะ ดับเบิล เพอร์ซันแนลลิตี้ (Double Personality) คู่กับ ดับเบิล
สแตนด์ดาร์ด คือมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกัน ๒ อย่างซ้อนอยู่ในตัวในขณะเดียวกัน ดับเบิล
เพอร์ซันแนลลิตี้ และลักษณะอย่างนี้จะไม่มีทางที่จะแก้ปัญหาได้ครับท่านประธาน
เพราะว่าปัญหามันลึกล้ำ ปัญหามันซับซ้อนกว่าที่จะใช้นโยบายแกว่งไปแกว่งมา
ในลักษณะนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลถามมาที่คณะกรรมการอิสระสมานฉันท์
แห่งชาติว่ามีผู้ทางที่จะแนะนำในการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมในพื้นที่ ๓ จังหวัด
ภาคใต้ได้อย่างไรบ้าง ขอความกรุณาให้คำปรึกษา -----

พวกเราก็ดำเนินการ ผมพุดในฐานะส่วนตัวที่เผชิญไปเป็นสมาชิกในคณะกรรมการอิสระชุดนั้นด้วย แต่พุดในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันนี้ว่าประเด็นหนึ่งที่กระผมเองแสดงความคิดเห็นและเป็นหนึ่งในประเด็นที่เสนอไปที่รัฐบาล นั่นก็คือความเป็นห่วงเรื่องการใช้อำนาจเกินเลยขอบเขตและพี่น้องประชาชนไม่มีที่พึ่งพิงครับ ถ้าหากว่าผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกควบคุม ผู้ถูกเชิญมาเป็นแขกตามพระราชกำหนดฉบับนี้ ๗ วัน ๆ ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนของเขา มีโอกาสใหม่ครับที่จะมีทนายอาสาไปแก้ต่าง ในกรณีของท่านสมชาย นีละไพจิตร ไปจากกรุงเทพมหานคร ขออาสาแก้ต่างให้ ๕ คนนั้นพุดความจริงออกมาโดนอุ้มในกรุงเทพมหานคร เพื่อน้องเพื่อนร่วมอาชีพของคุณสมชายอาสาที่จะว่าความต่อ ถูกชี้หน้ากล่าวหาว่าพวกนี้คือทนายโจร ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าทัศนคติเป็นอย่างนั้น สำหรับบุคคลที่ยืนยันที่จะต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน ความยุติธรรมหาไม่ได้ครับ เมื่อความยุติธรรมหาไม่ได้ ความสงบก็ไม่เกิดขึ้น เมื่อความสงบไม่เกิดขึ้น เราก็ตองมาพุดกันอยู่ในเรื่องนี้เดือนแล้วเดือนเล่า ปีแล้วปีเล่า และวิธีแก้ปัญหาก็จะแกว่งกันอยู่อย่างนี้ดับเบิ้ล เพชชันแนลอย่างนี้ไม่มีที่สิ้นสุด กระผมถึงได้เสนอไปว่ารัฐต้องเอาจริง เอาจริงกับการพัฒนาบุคลากรด้านที่จะปกป้องสิทธิมนุษยชน เหตุผลเพราะว่า ถ้าหากว่าหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ฝายความมั่นคง ทหาร ตำรวจ ปกครองยังไม่ตระหนักยังไม่เข้าใจในค่านิยมมาตรฐานการปฏิบัติของประชาคมระหว่างประเทศเรื่องสิทธิมนุษยชนเราก็จะไม่เข้าใจและก็จะละเมิดกันตลอดไป และเราจะมองคนที่ไม่เห็นด้วยกับเราเป็นศัตรูกันหมด และเราจะหาเรื่องไปยัดเยียดความผิดให้เขา เพราะมันสะดวก เพราะมันง่าย เพราะเราถูกบังคับให้ทำทุกสิ่งทุกอย่างภายในขอบเขตเวลาที่จำกัด นั่นคือปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายกฎหมาย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ท่านผู้ซึ่งดูแลหน่วยงานของรัฐด้านความมั่นคงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต้องสนใจปัญหานี้ เพราะนี่คือต้นตอของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัด ๔ จังหวัดภาคใต้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เราอย่าไปกล่าวหาว่าการนำเรื่องนี้ออกมาพุด การวิพากษ์วิจารณ์พระราชกำหนดฉบับนี้ การตั้งข้อสงสัยและไม่เห็นด้วยและปฏิเสธในพระราชกำหนด

ฉบับนี้เป็นการไม่รักชาติ หรือถ้าหากว่าเรื่องนี้แพร่กระจายไปสู่สื่อต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศที่ดูแลเรื่องในลักษณะนี้เป็นการประจานประเทศเหมือนที่ผู้นำรัฐบาลใช้ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรฐานการปฏิบัติในเรื่องเหล่านี้มันเป็นพันธกรณีของเรากับประชาคมระหว่างประเทศ เราไปลงนามเป็นภาคีกับเขาในหลาย ๆ เรื่อง เรายอมรับในภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ -----

เราจำเป็นที่จะต้องเคารพในกฎเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ใช่การก้าวท้าว ไม่ใช่การ
 ประจาน และไม่ใช้การดึงเอาข้างนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่เป็นเพราะเราอยู่ในประชาคมระหว่าง
 ประเทศที่เขาพยายามที่จะมีความเป็นศิวิไลซ์ เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงมีความ
 พยายามที่จะแสดงความคิดเห็น แสดงความห่วงใยในกรณีต่าง ๆ เหล่านี้ นี่คือ
 เอกสารรายงานของผู้แทนพิเศษของท่านเลขาธิการสหประชาชาติที่ต้องทำรายงานจาก
 ทุกประเทศทั่วโลกถึงสถานภาพ ถึงสวัสดิภาพ สวัสดิการของคณะบุคคลกลุ่มหนึ่งที่
 เรียกว่า ผู้พิทักษ์ ผู้พิทักษ์ปกป้องสิทธิมนุษยชน นี่ละครับที่มาของประโยคที่เป็น
 ประวัติศาสตร์ที่เขาเข้ามาติดตามปัญหาวิสามัญฆาตกรรมในช่วงของการปราบปรามยา
 เสพติด ประโยคประวัติศาสตร์นั้นคือ ยูเอ็น (UN) ไม่ใช่พ่อ ทัศนคติอย่างนั้นจะทำให้เรา
 ถูกมองว่ายังเป็นประเทศและเป็นสังคมที่ไม่ยอมรับในพันธะ ในภาระที่เราเองไปผูกพันตัว
 เราเองมา ท่านประธานที่เคารพครับ เดียวนี้แนวความคิดเรื่องการร่วมมือ การแลกเปลี่ยน
 ข้อมูลต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามพันธกรณี ตามข้อมติ ตามกติกา ตามอนุสัญญา ตาม
 ปฏิญญาสากลต่าง ๆ เหล่านี้ มันมีรัดกุมยิ่งขึ้น มันจะมีมาบ่อยขึ้น มันจะสร้างความ
 รับผิดชอบต่อท่านมากขึ้น ถ้าหากว่าท่านมองสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องก้าวท้าวน่ารังเกียจ
 ที่มาจากข้างนอก ในกติกาสากลว่าด้วยเรื่องสิทธิพลเรือนและสิทธิทางการเมือง
 เมือง เขากำหนดไว้มาตราหนึ่งครับท่านประธานครับ ว่ารัฐภาคีใดก็ตามแต่ที่
 ดำเนินการลดทอนสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งก็คือสิทธิทั้งหลายที่พูดกัน
 ในคืนนี้ในวันนี้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิทธิในการรับรู้ สิทธิในการที่จะได้รับการปกป้องจาก
 กระบวนการยุติธรรม สิทธิในการที่จะได้ทนายความ สิทธิในการที่จะสื่อข้อมูลต่าง ๆ
 ต่อกันระหว่างกัน สิทธิทั้งหมดทั้งหลายเหล่านี้ รัฐใด ภาคีใด ดำเนินการบั่นทอน
 สิทธิเสรีภาพเหล่านั้นต้องแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติ รับรู้ รับทราบ และต้องแจ้งวัน
 สิ้นสุดที่การลดทอนลดระดับสิทธิเสรีภาพเหล่านั้นให้กับท่านเลขาธิการสหประชาชาติด้วย
 สิ่งที่จะต้องถามต่อไป เพิ่มจาก ๒๖ ข้อที่เขาถามเรามาจากเจเนวา คณะกรรมการสิทธิ
 มนุษยชนแห่งสหประชาชาติถามมาแล้ว ๒๖ ข้อ แล้วเขาบอกว่าเขาไม่พอใจในคำอธิบาย
 ของรัฐบาล ไม่พอใจในคำอธิบายเรื่องคุณสมบัติ ไม่พอใจในเรื่องคำอธิบายของกรือเซะ
 ของตากใบ ที่ท่านนายกไม่อยากให้พูดนั้นละ แต่ว่าประเทศชาติชาวไทยทั้งประเทศต้อง

กลายเป็นจำเลยระหว่างประเทศไปในขณะนี้ เรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่ ๒๗ อยากจะเรียน
ถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าแจ้งท่านเลขาหรือยัง -----

หรือว่าไม่มีพันธะ ไม่มีกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น หรือว่าไม่มีหน้าที่ใด ๆ ทั้งสิ้นปฏิเสธไปแล้ว เราจะต่างพร้อมในเรื่องนี้ขึ้นมาอีก ท่านประธานที่เคารพครับ ปฏิกริยาจากประชาคมระหว่างประเทศ อย่าทำเป็นเล่นนะครับ ไม่ใช่กระจอกนะครับ มันกระทบกับความมั่นใจในระบบเศรษฐกิจของเราด้วย มันกระทบกับหลักการที่ว่าประเทศนี้ปกครองโดยหลักนิติธรรมหรือไม่ สิทธิเสรีภาพ ผลประโยชน์ของคนควรจะได้รับ การปกป้องตามกฎหมายหรือไม่ ถ้าเราไม่เคารพในสิทธิเสรีภาพของเราเองตามพันธกรณีที่มีต่อตัวเราเอง ตามรัฐธรรมนูญของเราและไปเป็นภาคีกับคนอื่นเขา มันจะมีผลต่อการลงทุนครับ มันจะมีผลต่อการท่องเที่ยวครับและพูดกันมากเรื่องกิจกรรม กิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจที่กระทบกระเทือนที่ลดน้อยถอยลง ส่วนหนึ่งก็คือความเชื่อมั่นในเรื่องการแก้ไขปัญหาทางภาคใต้ครับ ถึงที่สุดผิดพลาดมา ช้าแล้วช้าเล่าบวกอำนาจมาเรื่อย ๆ มาถึงจุดที่ต้องการพระราชกำหนดฉบับนี้ท่านออกมาโดยไม่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านที่ประชุมแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้ามันเป็นปัญหามากนักในสายตาของประชาคมระหว่างประเทศ เดียวนี้เขาไม่ได้พูดว่าต่างประเทศมีสิทธิที่จะเข้ามาก้าวก่ายหรือไม่ เดียวนี้มันแปรเปลี่ยนไปแล้วครับ นี่ครับคณะกรรมการอันหนึ่งของสหประชาชาติ ไม่ได้พูดถึงสิทธิในการที่จะไปก้าวก่าย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกรุณาทราบไว้ นะครับ เขาถือเป็นภาระหน้าที่ของประชาคมระหว่างประเทศที่จะต้องเข้าไปปกป้องคนที่ถูกละเมิด กลุ่มที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะเขาบอกว่ามันจะนำไปสู่ความขัดแย้งรุนแรง และในโลกยุคโลกาภิวัตน์ มันจะไม่จำกัด มันจะไม่หยุดอยู่เฉพาะในขอบขันธสีมาของรัฐบาลนั้น ๆ มันจะไหลบ่าออกไปกระทบกับคนอื่นเขาเหมือนกับที่กระทบกันอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นมันกลายเป็นสิทธิที่เข้ามาปกป้อง มันกลายเป็นความรับผิดชอบที่จะต้องนำมาปกป้อง เดอะ เรสปอนซิบิลิตี ทู โปรเทคท์ (The responsibility to protect) เป็นรายงานที่การปฏิรูปสหประชาชาติกับเอาแนวความคิดนี้เข้าไป นี่คือการรายงานที่ท่านอานันท์เป็นประธานที่สหประชาชาติรับความคิด เรื่องภาระความรับผิดชอบที่จะเข้าไปปกป้องภายใน ถึงตอนนั้นปัญหามันจะซับซ้อนยิ่งขึ้น ถึงตอนนั้นปัญหามันจะวุ่นวายยิ่งขึ้น ถึงตอนนั้นปัญหามันจะแก้ยากยิ่งขึ้น และเราจะกลายเป็นจำเลยในข้อหาที่หนักยิ่งขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

เป็นห่วงเรื่องอะไรครับ และเป็นคำที่เขาส่งให้กับประเทศไทยในขณะนี้ เป็นห่วงว่าขณะนี้เรากำลังมีวัฒนธรรมใหม่ เรียกว่า วัฒนธรรมของการปกป้องคนกระทำความผิด มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ที่อยู่ในพระราชกำหนด คือมาตราที่บอกว่าทำไปแล้วไม่ต้องรับผิดชอบ ถ้าทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ถ้าทำด้วยความจริงใจและไม่เลือกปฏิบัติใครเป็นผู้พิสูจน์ครับ ถึงโอกาสที่จะไปขึ้นศาล ศาลสถิตยุติธรรม อ้างว่าถูกรังแก ถูกปฏิบัติโดยไม่สุจริต โดยไม่เสมอภาค โดยไม่ยุติธรรม โดยถูกเลือกปฏิบัติ ใครจะเป็นผู้หาหลักฐานมาแก้ต่างให้กับผู้ที่ถูกรังเรียน ก็คือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็คือเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกนั่นละ ก็คือกลไกของรัฐอีกนั่นละ ซึ่งอยู่ภายใต้พระราชกำหนดฉบับนี้ นี่คือวัฒนธรรมของการปกป้องคนกระทำความผิด ซึ่งมีมาตลอด -----

กรณีคุณสมชาย นิละไพจิตร ยอมรับกันแล้วว่าตำรวจทำไม่ได้ สืบสวนปกติทำไม่ได้ จึงย้ายไปอยู่ที่กระทรวงยุติธรรม ท่านชิตชัยดูอยู่ในขณะนี้ ถามว่าไปถึงไหนแล้วครับ หรือว่าลูปหน้าปะจุมุกอีก หรือว่ายังไม่สามารถที่จะสอบสวน สืบสวนอะไรได้อีก นี่คือ วัฒนธรรมของการปกป้องคนผิดที่เขาเป็นห่วงเป็นใยกันครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านประท้วงอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปราย ที่กระทำผิดในข้อ ๖๑ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็น ขอประทานโทษสักนิดเถอะครับ ขณะนี้เป็นเวลาเที่ยงคืน ๑๕ นาที ผมอดใจรอว่าท่านจะพูดเข้าประเด็นเมื่อไร นี่ ๓๒ นาที ท่านเริ่มตั้งแต่การถ่ายโอนอำนาจไปถึงสหประชาชาติ ถ้าจะต้องฟังการเลคเชอร์ (Lecture) นั้นไม่ใช่เวลาเที่ยงคืนครับท่านประธาน ผมเห็นว่าการอภิปรายของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรตินั้นมีลักษณะไม่เข้าประเด็นและวอกวน และขอให้เห็นใจเถอะครับว่าเราพยายาม จะฟังท่านตลอดเวลา วันนี้ ขณะนี้เป็นวันใหม่แล้ว และยังมีผู้อภิปรายอีกหลายคน ถ้าท่านจะกรุณาขอให้เข้าประเด็นและจบโดยเร็วเถอะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ประเด็น ของผมก็คือพระราชกำหนดฉบับนี้มีบทและมาตราที่ทำความเสี่ยงให้กับประเทศชาติ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ถ้าตรงนี้ไม่เข้าประเด็นอย่าโทษผมนะครับ คนฟัง ฟังไม่เอาศัพย์มากกว่าครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญต่อครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระผมด้วยความ เคารพ เมื่อสักครู่นี้ประท้วงท่านก็ขอให้เห็นใจว่าตอนนี้มันเป็นอีกวันหนึ่งแล้ว ถ้าจะพูดถึง การถ่ายโอนอำนาจมาตั้งแต่ต้นก็ต้องต่อล้อต่อเถียงกัน ถ้าท่านจะเสียดสีกลับมาที่ผม

ผมก็จะเสียดสีกลับไป ผมขอให้ท่านประธานกำชับให้อยู่ในประเด็นและไม่ต้องมาเสียดสีคนอื่น ก็เพราะวิธีพูดอย่างนี้ถึงไปเป็นเลขาธิการยูเอ็นไม่ได้ ถึงต้องกลับมาสภา

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
อย่าเสียดสีกันนะครับ ท่านสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (นครศรีธรรมราช) : ความเห็นแตกต่างกัน
ความเห็นบางอย่างมันอาจจะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ความเห็นบางอย่างมันอาจจะ
ใกล้เคียงกัน

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุรินทร์ครับ ผมขอวินิจฉัยก่อนนะครับ เนื่องจากมีผู้ประท้วงซึ่งบอกว่าใช้เวลามาก
อันนั้นคงไม่มีการกำหนดเวลา เพราะทางฝ่ายค้านต้องเป็นผู้บริหารเวลาตนเองนะครับ
แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ท่านใช้เวลา ๓๓ นาที วิธีการอภิปรายท่านกับบอกว่าท่านอยู่ใน
ประเด็น ก็จริงอยู่นะครับ แต่ขอให้พยายามสรุปสักนิดหนึ่งเพราะยังมีอีกหลายท่าน
จริง ๆ แล้วผมก็จะปรึกษาหารือที่ประชุมเหมือนกันว่าอาจจะให้ท่านเป็นท่านสุดท้าย
และคงจะขอปิดการอภิปรายเหมือนกันนะครับ ขอให้ท่านสรุปหน่อยนะครับ เชิญครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ มันเป็น
ปัญหาที่ค่อนข้างจะมีความขัดแย้งกันในเรื่องความคิดอย่างรุนแรง ถ้ามันแก้ง่าย มันแก้ได้
ไปแล้วครับ แต่เหตุผลที่มันแก้ไม่ได้เพราะว่ามันไม่มีโอกาสได้มานั่งพูดกันอย่างกว้างขวาง
อย่างลึกซึ้ง เจาะประเด็นและให้เห็นผลกระทบที่พึงจะเกิดขึ้น ถ้าพระราชกำหนดฉบับนี้
ออกไป และถ้าพวกผมไปยกมือสนับสนุนด้วย ท่านอย่าไปคิดว่าเราต้องเห็นด้วยกับวิธีการ
ของท่านเพราะมันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน มันเป็นเรื่องใหญ่โต เรื่องยิ่งละเอียดอ่อน เรื่องยิ่ง
ใหญ่โต ยิ่งต้องทำความเข้าใจกันให้ลึกซึ้งและกว้างขวาง เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะมี
ความเห็นไม่ตรงกันมันมี ท่านยอมรับไหมละว่า ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมามันซ้ำแล้วซ้ำเล่า
ผิดแล้วผิดเล่า มันถึงนำมาสู่จุดที่เป็นประเด็นอยู่ในขณะนี้ -----

จริงหรือเปล่าที่พวกผมไม่เคยให้ความร่วมมือ จริงหรือเปล่าที่พวกผมไม่เคยให้ข้อมูล หรือว่าสิ่งที่พูดไปให้ข้อมูลไปถูกเยาะเย้ย ถากถาง ปิดเวที ปิดช่องทางที่จะแสดงความคิดเห็น เพราะฉะนั้นอย่าต้องมาถูกบังคับให้เห็นด้วยในสิ่งที่ผิด ถ้ามันผิดก็ผิด ถ้ามันถูก มันก็ถูก และถ้าถูกมันก็แก้ได้แล้ว แต่ที่เป็นมาผมถึงบอกว่ามันเป็นพฤติกรรมสิ่งสมที่ไว้ใจไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ

อีกประเด็นเดียวครับ ที่เกี่ยวข้องกับข้อสังเกตของประชาคมระหว่างประเทศที่ไม่ใช่สื่อมวลชนเล็ก ๆ ที่ไม่ใช่องค์กรกระฉอก แต่เป็นองค์กรว่าด้วยเรื่องนักกฎหมายระหว่างประเทศ ที่เรียกว่า อินเตอร์เนชันแนล คอมมิชชั่น ออฟ จูริสท์ (International Commission Of Jurist) เขาเพิ่งออกคำแถลงการณ์บอกว่าเป็นการเพิ่มอำนาจ ลดความรับผิดชอบ นั่นคือข้อสรุป บทสรุปที่เขามีต่อพระราชกำหนดฉบับนี้ และที่เราอภิปรายกันมาทั้งวันสะท้อนตรงนี้ ว่าอำนาจมันไม่จำกัด การควบคุมมันไม่มี ลู่วางที่ประชาชนจะไปขอความเป็นธรรม หรือขอเป็นที่พึ่งไม่ได้เปิดให้ ตรงนี้ที่เราเป็นห่วงเป็นใยกัน เขาใช้คำต่อไป นี่คือกลุ่มที่ดูแลเรื่องสิทธิมนุษยชนบอกว่าเป็นการหมิ่น เป็นการละเมิดอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ ผมไม่อ้างความเห็นเหล่านี้เพื่อมาโน้มน้าวท่านประธาน แต่ผมอ้างความเห็นเหล่านี้เพื่อที่จะเรียนท่านประธานว่าเราไม่ได้อยู่คนเดียวโดดเดี่ยวในโลกนี้ เรามีพันธมิตร เราเป็นภาคี เรามีหน้าที่ เรามีความรับผิดชอบ ถ้าปัญหานี้มันยืดเยื้อ กระทบกระเทือนไปทั้งภูมิภาค กระทบกระเทือนไปทั้งประชาคมระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นการที่อธิบายว่ามาตรการต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในกฎอัยการศึกแล้ว พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกแล้ว อยู่ในกฎหมายว่าด้วยเรื่องการบริหารราชการในภาวะฉุกเฉินแล้ว เพียงแต่เอามานุกรณาการเข้าด้วยกัน ไม่มีอะไรมากมายไปกว่านั้น ท่านประธานครับมันไม่ใช่บูรณาการ มันบูรณาเกิน เพราะว่าจะไปอ้างว่าสิ่งเหล่านั้นคือสิ่งที่ถูกต้องในอดีต เดียวนี้จึงยังถูกต้องอยู่ ตอนนั้นมันเปลี่ยนไป เวลามันเปลี่ยนไป เงื่อนไขต่าง ๆ มันเปลี่ยนไป เดียวนี้เราอยู่ในระบบ ระบอบ ปฏิรูปการเมือง เดียวนี้เราอยู่ในระบบ ระบอบของการดำเนินการในกรอบของรัฐธรรมนูญ เจตนารมณ์ และวิญญาณของรัฐธรรมนูญในระบบประชาธิปไตย ในระบอบรัฐสภา กระผมรับไม่ได้ที่จะบอกว่า

นี่คือการบูรณาการกฎหมายเก่า ๆ เข้ามาอยู่ด้วยกันมันมากกว่านั้น มันรุนแรงกว่านั้น มันร้ายกว่านั้น

ขอประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน ประเด็นที่พาดพิงกันหลังสุดคือ ประเด็นที่บอกว่าใครเป็นสมาชิกของใคร ใครมีส่วนเกี่ยวข้อง ใครมีส่วนรับผิดชอบ ใครเป็นผู้ก่อเหตุ ผู้ก่อการ เกี่ยวข้อง เกี่ยวโยง เป็นญาติ เป็นเชยใคร ท่านประธานที่เคารพ เราถูกกล่าวหา เราถูกชี้มาตลอดว่าไม่สามารถที่จะมีส่วนร่วม ไม่สามารถที่จะให้ข้อมูล ไม่สามารถที่จะชี้ตัว-----

วันนี้เราตั้งข้อสังเกตว่าบุคคลต่าง ๆ เหล่านั้นคือบุคคลที่ทางการออกหมายจับต้องการตัว เผอิญว่าไปเกี่ยวข้อง เกี่ยวโยง เกี่ยวพันกับกลุ่มกับพรรค และเป็นกลุ่มเป็นพรรคที่ดำเนินการทางการเมือง ถ้าทั้งหมดทั้งหลายที่เกิดขึ้นในอดีตเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องส่วนบุคคลก็เหมือนกับสมาชิกที่อยู่ในคณะรัฐบาลเดี๋ยวนี้ ในอดีตก็เคยเป็นสมาชิก พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เคยต่อสู้ เคยจับอาวุธ เคยใช้ความรุนแรง เคยผิดกฎหมาย แต่เดี๋ยวนี้เป็นเรื่องกลุ่ม นี่เป็นเรื่องของพวกเขา นี่มันเป็นเรื่องของคณะที่ดำเนินการและอาศัยช่องทางทางการเมืองเพื่อที่จะแสวงหาโอกาสและอำนาจทางการเมือง และมันปรากฏโยงใยกันชัดเจน จึงเป็นการยกประเด็นขึ้นมาพูด ขึ้นมาอภิปรายว่ามันไม่ใช่ เรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวส่วนบุคคลหรือพฤติกรรมส่วนตัวส่วนบุคคลในอดีตที่ไหน เป็นเรื่องปัจจุบัน เดี่ยวนี้เป็นกลุ่มเป็นก้อน และก็เป็นกลุ่มเป็นก้อนที่ทุกคนรู้จัก ผมเป็นผู้แทนนอกพื้นที่ตรงนั้นก็จริง แต่มีส่วนรับผิดชอบในการดูแล ในการทำความเข้าใจกับ พี่น้องประชาชนในส่วนนั้น เข้าใจปัญหาและประเด็นดีและเจ็บปวดมาตลอด จึงอยากจะเรียนท่านประธานว่าวันนี้เรายอมรับความจริงเสียเถอะครับว่ามีการรวมกลุ่ม มีการใช้ โอกาส มีการผูกโยง มีการใช้อำนาจ มีการใช้ช่องว่างเพื่อที่จะดำเนินการในหลาย ๆ วิธีการเพื่อที่จะเป็นช่องทางหาอำนาจทางการเมือง ท่านประธานครับ ขอจบโดยการอ้าง หนังสือฉบับเดียวครับ เพราะมันเป็น เรื่องของการสนทนาของนักปราชญ์ ๒ คน คนหนึ่ง เป็นพุทธ คนหนึ่งเป็นอิสลาม หนังสือนี้แจกในคณะกรรมการสมานฉันท์ครับ ท่านชิตชัยคง จะได้รับไปด้วย หนังสือนี้น่าสุดท้าย มีอยู่ประโยคหนึ่งครับที่จับใจมาก เขาบอกว่า ความแตกต่างที่มีอยู่ไม่ใช่กำแพงที่ขวางกั้นเราทั้งสองออกจากกัน คนหนึ่งพุทธ คนหนึ่ง อิสลามนะครับ แต่กลับเป็นแต่ละเหลี่ยมแต่ละมุมของเพชรแห่งวัฒนธรรมที่สองประกาย เจิดจรัสอย่างเท่าเทียมกัน ท่านประธานที่เคารพครับจะเข้าใจความแตกต่างหลากหลาย เป็นมิติเป็นมุมของเพชรแห่งวัฒนธรรมได้ ก็ต้องยอมรับในความแตกต่างกันนั้นต้องเข้าใจ ว่ามันมีความละเอียดอ่อนอยู่ในพื้นที่ต้องเข้าใจว่ามาตรการต่าง ๆ ที่ออกมาเนี่ยมันอาจจะ กระทบกระเทือนกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ อย่างเช่นพระราชกำหนดฉบับนี้ ถ้าหากว่าเรา ยอมรับในความแตกต่างหลากหลายนั้น และเห็นว่ามันเป็นความสวยงาม เห็นว่ามันเป็น มิติมันเป็นมุมของเพชร เราก็จะทำใจแก้ปัญหาได้ แต่พระราชกำหนดฉบับนี้ปิดทางที่จะให้

เห็นความแตกต่างเหล่านั้น แต่จะนำไปสู่ความขัดแย้งความรุนแรงความไม่เข้าใจกันมากยิ่งขึ้น เพราะอำนาจที่ให้นั้นมันไม่มีขอบเขต มันไม่มีข้อจำกัด และมันไม่มีเส้นทางที่จะหาความยุติธรรมในระบบได้ จะไปอ้างเอาอินเทอร์เน็ตซีเคียวริตี้ (Internal Security) ของคนอื่นเขา มันไม่เหมือนกันครับ ของเขามีเส้นทางถึงที่สุดประธานาธิบดีหรือหน่วยงานองค์กรพิเศษจะเป็นผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้ซึ่งเป็นผู้ถูกระทำ ไม่ว่าจะในมาเลเซียหรือไม่ว่าในสิงคโปร์ที่ไปอ้างว่าเหมือนกับอินเทอร์เน็ต ซีเคียวริตี้ แอคท์ (Internal Security Act) ของมิตรประเทศไม่เหมือนกันครับ มันมีความแตกต่างกันมาก ที่สำคัญที่สุดก็คือเข้าใจยอมรับและอ่อนไหวกับความต่างนั้น พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่เอื้ออำนวยหนทางนั้นครับ ขอบพระคุณครับ ผมไม่รับครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านบอกว่าจะจบด้วยหนังสือก็ไม่จบสักที ผมก็เลยต้องขึ้นมาครับท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : จบแล้วครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : มันไม่ใช่มหาวิทยาลัยเที่ยงคืนครับ ท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : จบแล้วครับ เชิญท่านนั่ง ผมขอปรึกษาที่ประชุมนะครับว่าเราประชุมกันมาประเด็นก็คงเริ่มซ้ำกันครับ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นการขัดรัฐธรรมนูญ การจำกัดสิทธิเสรีภาพ ซึ่งกว้างเกินไป ประเด็นการละเมิดสื่อ นะครับ แล้วก็หลาย ๆ ประเด็นที่ซ้ำ ๆ กันแล้ว ผมว่าน่าจะยุติการอภิปรายแล้วนะครับ เพื่อจะลงมติต่อไป ท่านสภิตย์ครับ

นายสภิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สภิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกผู้แทนสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ขอถือโอกาสนี้เรียนท่านประธานในฐานะของประธานกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้านนะครับว่า เราได้มีการประสานกับกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลแล้วนะครับ ก่อนหน้านี้นี้ โดยตอนที่ฝ่ายค้านเราอภิปรายได้ไป ๑๐ ท่าน ตอนนั้นเราเหลือผู้อภิปรายอีก ๒๐ ท่าน ก็เลยตกลงกับฝ่ายรัฐบาลว่าเราก็จะตัดผู้อภิปรายลงนะครับ ในที่สุดแล้วฝ่ายค้านก็เลยถอนตัวไปประมาณ ๑๐ ท่าน ก็เหลืออีก ๑๐ ท่าน ฝ่ายรัฐบาลก็ถอนตัวไปจนกระทั่งเหลือ ๔ ท่าน เพราะฉะนั้นก็เลยตกลงกัน ในที่สุดว่าหลังจากอภิปรายไปตรงนั้นแล้วนี้ ฝ่ายค้านจะเหลือผู้อภิปรายอีก ๙ ท่าน ซึ่งในขณะนี้ใน ๙ ท่านนั้นก็อภิปรายไปจนกระทั่งเกือบหมดแล้ว ในเวลานี้รายชื่อที่ตกลงกันนั้นก็เหลืออีก ๕ ท่านเท่านั้น ซึ่งมีการถอนตัวออกไปนะครับ ผมเข้าใจว่าเป็นข้อตกลงระหว่างฝ่ายกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลกับฝ่ายค้านนะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่าโดยข้อตกลงที่ประชุมกันมาตั้งแต่วันอังคารนี้ เราก็ตกลงให้กันจบภายในวันนี้ไม่ว่าจะดีก็ดื่นปานใดนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อตัวผู้อภิปรายลดลง ฝ่ายค้านนี้มีการถอนตัวผู้อภิปรายออกไปถึงประมาณ ๑๔ คนนะครับ แล้วก็เหลือ ๕ คนเท่านั้น ก็มีทางออก ๒ ทางว่า ๑. ก็อภิปรายให้จบไป กับ ๒. ก็คือถ้า

ท่านประธานเห็นว่าดีก็อาจจะเลื่อนไปวันพรุ่งนี้ อันนี้ก็ยังคงเป็นดุลพินิจของท่านนะครับ ก็เป็นข้อมูลที่ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุชาติครับ

นายสุชาติ ลายน้เงิน (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ลายน้เงิน

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่อภิปรายนะครับ เอาเรื่องนี้ก่อน เอาประเด็น

นายสุชาติ ลายน้เงิน (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ หรือท่านครับ ก็ผมคิดว่าเมื่อที่ท่านประธานก็ได้พูดชัดเจน แล้วก็ท่านประธานก่อนหน้าท่านครับ ท่านประธานโกคินก็ได้บอกว่าจะใช้เวลาประมาณ ๕ นาที แล้วผมก็นั่งฟังมา ตั้งแต่บ่ายท่านครับ ก็ทุกคนก็พูดได้ดีวนไป วกไป วนมา แล้วท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรท่านก็ได้พูดดีมากวันนี้ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็เปิดโอกาสแล้วท่านครับ ผมว่าเวลาที่เหมาะสมท่านครับ ผมว่าหรือครับ ท่านประธานน่าจะปิด แล้วก็ขอผู้รับรองครับ ท่านครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านจะเสนอญัตติให้ปิดการอภิปรายนะครับ

นายสุชาติ ลายน้เงิน (ลพบุรี) : ครับ ผมขอเสนอญัตติปิดการอภิปรายครับ ท่านครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ มีผู้รับรองครบ ท่านสภิตย์ครับ

นายสภิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ อย่าถึงขั้นต้องลงมติกันเลยนะครับ เพราะความจริงแล้วกรรมการประสานงานคุยกันแล้ว ตกลงกันแล้วนะครับ มิเช่นนั้นการทำงาน ประสานงานทำไม่ได้ครับ ถ้าเป็นอย่างนี้ในอนาคตข้างหน้า ผมถามว่ากรรมการประสานงานมีไว้ทำไม เวลาประชุมกันประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธาน

นะครับ แล้วก็ตกลงกันเรียบร้อย แล้วก็ถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันมาตลอดนะครับ เราเป็นฝ่ายค้าน ที่ให้ความร่วมมือกับสภามาตลอด แล้วงานนี้เป็นงานทำเพื่อสภานิติบัญญัติ นะครับ อย่าถึงขั้นต้องลงมติกันเลยนะครับ มิฉะนั้นแล้วมติกรรมการประสานงานไม่มีผลอะไร แล้วต่อไปในวันข้างหน้า อย่าหวังจะประสานกันอีกให้ราบรื่นนะครับ ถึงวันนั้นก็จะเป็นปัญหา ผมก็ไม่อยากจะเป็นอย่างนั้น ผมเลยกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ในเมื่อเราเหลืออีก ๕ ท่าน เราก็ตัดออกไปแล้ว ๑๘ คน ให้ความร่วมมือกับสภา เพราะฉะนั้นก็ให้โอกาสพวกเราที่จะอภิปราย แล้วเหลืออีก ๕ คน เราใช้เวลาของเรานะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ขอความกรุณาได้ไหมครับ กรรมการประสานงานครับ ถอนญัตติที่จะปิดอภิปรายออกไป ผมก็ไม่อยากจะพูดนะครับว่าในเมื่อเราเหลือผู้อภิปรายอีก แล้วทำอย่างนี้มันจะปิดหูปิดตา กันมากไป ก็ไม่อยากจะพูดอย่างนั้น และไม่ได้เสนอญัตติจะเปิดต่อก่อนนะครับ อยากฟังทางฝั่งรัฐบาลก่อนว่าจะถอนญัตติหรือเปล่าครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือท่าน สาทิตย์ครับ เรื่องข้อตกลงของคณะกรรมการประสานงานทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลล่าสุด ผมเป็นคนดำเนินการเอง โดยที่หลังจากท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบเสร็จ ก็เห็นว่าบรรยากาศดีมาก ท่านผู้นำฝ่ายค้านก็ได้มีการนัดแนะกับท่านนายกรัฐมนตรีว่า ขอให้ส.ส. ๓ จังหวัด บวกอีก ๒ จังหวัด สงขลา กับสตูล ไปนัดประชุมกับท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรง ซึ่งตอนนั้นผมก็ได้ปรึกษาหารือกับทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ซึ่งล่าสุดการตกลง โดยที่ผมเป็นพยานอยู่คือมีหนังสือขึ้นมายืนยันว่าฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลตกลงกันแล้ว ยินดีจะปิดตอน ๕ ทุ่ม นั่นคือข้อตกลงล่าสุดเลยครับ ซึ่งผมเป็นพยานอยู่ในขณะนั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามในเมื่อยังมีผู้ต้องการอภิปรายอยู่มาก เราก็ปล่อยเวลามาเรื่อย ๆ จนถึงขณะนี้ผมเห็นว่าสมควรแล้ว เพราะผมเองก็ได้ปล่อยตั้งแต่ ๕ ทุ่ม มาจนถึงเที่ยงคืนครึ่ง แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอภิปรายท่านสุรินทร์ พิศสุวรรณ ซึ่งมีผู้ประท้วงอย่างนี้ ซึ่งท่านก็พยายามจะบริหารเวลา แต่ทั้งนี้ ทั้งนั้น แต่ละท่านอภิปรายยาวมาก ท่านก็รู้อยู่ว่ามีผู้ต้องการประสงค์จะอภิปรายอีกหลายท่าน ท่านต้องบริหารเวลาเองครับ ไม่อย่างนั้นก็ส่ว เพราะฉะนั้นมันต้องจำกัดสิครับ คือทุกคนอยากจะพูดทั้งนั้น แต่ต้องรู้จักบริหารเวลา รู้จัก

กระชั้นในการอภิปราย เพราะไม่อย่างนั้นแล้วท่านมีหลายสิบคน ผมเห็นใจที่ต้องการ
อภิปราย ไม่เช่นนั้นแล้วมันก็ไม่จบเสียที ผมขอท่านพงศ์เทพจะมีอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ทางรัฐบาลกับทางวิปฝ่ายค้านได้มีการหารือกันจริง ในตอนนั้นทางฝ่ายค้านเองมีท่านผู้อภิปรายที่เสนอชื่อไปแล้วประมาณ ๕ ท่าน ซึ่งก็ได้มีการถามกันครับ ว่าในแต่ละท่านนั้นจะใช้เวลาประมาณเท่าไร เฉพาะ ๕ ท่านแรก ซึ่งเป็นการส่งชื่อไปแล้ว ท่านบอกใช้เวลาประมาณท่านละ ๑๕ นาที แล้วก็มีเพิ่มเติมตอนหลังอีกประมาณ ๓ ท่าน หรือ ๔ ท่านนะครับ ช่วงที่เหลือนี้ประมาณท่านละ ๑๐ นาที ตรงนั้นเป็นส่วนที่ได้มีการกำหนดในเรื่องของการกำหนดกรอบเวลาของท่านผู้อภิปรายแต่ละท่านไว้ ท่านประธานครับ แต่ว่าหลังจากที่มีการอภิปรายกันจริง ๆ เวลาที่กำหนดไว้นั้นไม่ปรากฏว่ามีการอยู่ในกรอบเวลา ก็เลยล่วงเลยเวลามาจนถึงบัดนี้ครับ ท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสาทิตรครับ

นายสาทิตร วงศ์หนองเตย (ตรัง) : เดียวจะได้เข้าใจกันนะครับ ว่าความจริงนั้นเวลาที่จะไม่มีการกำหนดเอาไว้จะครับว่าจะต้องจบที่เท่าใด แต่ว่าเราประมาณกันในเวลานั้นครับว่าน่าจะจบในสักเวลาที่ ๕ ทุ่มได้ เป็นการประมาณกันนะครับ และในการประมาณนั้นก็หมายความว่าถ้าเกิดการอภิปรายมันยาวออกไป ก็ต้องปล่อยให้เป็นอย่างนั้นนะครับ เพราะว่าฝ่ายรัฐบาลเองก็บอกว่าจะคุมอยู่ที่ประมาณสัก ๑๐ นาที ปรากฏว่าคนแรกของท่านก็ปาไปเกือบ ๆ ๓๐ นาที ก็กลายเป็นเวลาที่มันเกินไป กระผมคิดว่าประเด็นมันอยู่ที่สาระมากกว่านะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าของฝ่ายค้านในขณะนี้ก็เหลืออีก ๕ คน ซึ่งเหลืออีก ๕ คนนี้ เขาก็รู้ว่าสาระที่เขาควรจะพูดนั้นควรจะจำกัดขอบเขตมากน้อยขนาดไหนนะครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ก็ให้โอกาสกับพวกเราและข้อตกลงที่เราตกลงกันนั้น ก็คือหมายความว่าเปิดกว้างให้โอกาสสมาชิกในฐานะที่ประชาชนเลือกมาทำหน้าที่อภิปรายกฎหมายฉบับนี้อย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ดีแล้วทุกฝ่ายในสังคมก็เห็นด้วย ว่านี่คือการทำหน้าที่นิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นเมื่อมาถึงขณะนี้เราเหลืออีก ๔ - ๕ ท่าน แล้วอีก ๔ - ๕ ท่านนี้ เป็น ส.ส. ในพื้นที่ ๓ จังหวัดทั้งสิ้น ก็ควรจะเปิดโอกาสให้เขาครับ เพราะอย่างน้อยที่สุดประชาชนแถวนั้นเลือกเขามา

ก็ประสงค์จะเห็น ส.ส. ของเขาทำหน้าที่ ไม่อย่างนั้นแล้วในอนาคตข้างหน้าจังหวัดใครเกิดปัญหา ส.ส. จังหวัดตัวเองไม่ได้พูด ท่านก็ไปต่อว่าเขาอีกว่าไม่ทำอะไร วันนี้เขาจะพูด ท่านก็บอกว่ามันดีแล้วท่านจะปิด ผมคิดว่าไม่ยุติธรรมกับเขาค่ะ ให้โอกาสเถอะครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คือที่ประชุมนี้ โดยเฉพาะผู้ทำหน้าที่ประธาน เราก็เปิดโอกาสมาตั้งแต่บ่าย ในการที่จะให้ ส.ส. ในพื้นที่พูดก่อน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นท่านเป็นคนเรียงลำดับกันเอง เราต้องรู้จักเวลานะครับว่า มันคงจะไปได้กันไม่ถึงห้าหกรอบครับ คือท่านก็ไม่ได้เสียโอกาส ไม่ได้ไปจำกัดสิทธิในการที่จะให้ ส.ส. ในพื้นที่พูดเลยนะครับ ขอให้ท่านเข้าใจก่อนนะครับ ท่านสุชาติท่านยังยืนยัน ญัตติใหม่ครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน พรรคไทยรักไทย จากจังหวัดลพบุรี เขต ๓ ครับ ผมยืนยันญัตติที่ผมเสนอไปท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่าน สาทิตย์ครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ เดี่ยวผมขอเวลาหารือกับท่านพงศ์เทพอีกสัก ๒ - ๓ นาที ได้ไหมครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอตัดเหลือแค่ ๒ ท่าน ได้ไหมครับ พรรคประชาธิปัตย์ได้ไหมครับ ผมขอ ๒ ท่าน ก็แล้วกัน แล้วให้ท่านอารีเพ็ญ ๑ ท่าน

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : ให้ฝ่ายค้านเหลือเท่าไรครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะมาขอให้ถอนนะครับ หลังจากนั้นถ้ายอมจะให้ถอน จะได้ทำงานกันต่อนะครับ ตกลงทางท่านสุชาติยืนยันญัตตินะครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน ขอยืนยันญัตติ ท่านครับ เพราะว่าอย่างน้อยผมว่ามันเป็นการประหยัดเวลาด้วยแล้วก็ ๑. สภา ท่านครับ พูดกันมาตั้งแต่เช้า และอีกอย่างหนึ่งก็กววนสับสนที่เดิม แล้วท่าน

นายกรัฐมนตรี ท่านก็เปิดโอกาสแล้วครับ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก็บอกว่า
จะเสนอ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปร่วมประชุม แคม ส.ว. อีกท่านครับ ผมว่าเสนอ
ยืนยัน ท่านครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้เสนอ
ญัตติให้ปิดการอภิปรายนะครับ มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดคัดค้านไหมครับ
เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
ความจริงผมเข้าใจเมื่อสักครู่กรรมการประสานงานทั้ง ๒ ฝ่าย กำลังจะได้ข้อยุติ คือกระผม
เข้าใจดีนะครับว่า ถึงจุดหนึ่ง ท่านประธานก็สามารถที่จะอ้างได้ว่าการเสนอญัตติเป็นสิทธิ
ของสมาชิกแล้วต้องดำเนินการตามข้อบังคับ แต่ก็ต้องกราบเรียนว่าที่จริงท่านประธานเป็น
ฝ่ายหรือขึ้นมาก่อนเพื่อเปิดช่องทางให้มีการปิดอภิปราย ที่กระผมไม่สบายใจก็คือว่า
วันข้างหน้าจะทำให้พวกเราลำบากใจในการที่จะไปประชุมร่วมกับท่านประธานรัฐสภา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ยิ่งถ้าท่านใช้เหตุผลนะครับว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีเปิดโอกาสให้ ส.ส. ไปพบ ผมก็จะกราบเรียนว่าถ้าท่านประธานบอกว่า
เราต้องเลือกจะไปพบท่านนายกรัฐมนตรีกับทำหน้าที่ของเราตรงนี้ เราต้องเลือกทำหน้าที่
ตรงนี้ เพราะฉะนั้นอย่าหยิบยกตรงนี้ขึ้นมาเป็นเหตุผลครับ ผมว่าจริง ๆ ขณะนี้กำลังใกล้
ที่จะได้ข้อยุติที่ดีว่าปรับเข้ามาอีกสักกรณีหนึ่งเพื่อให้การทำงานของเรารวันข้างหน้าเป็นไปได้
กราบเรียนหรือท่านประธานอีกครั้งครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอทำ
ความเข้าใจกับท่านอภิสิทธิ์นะครับ เพียงแต่ว่าบรรยากาศขณะนั้นอย่าลืมว่าเราอภิปราย
กันมานาน ครอบคลุมทุกประเด็น แล้วประเด็นที่อภิปรายกันมาก็เริ่มซ้ำ แล้วมีการ
อภิปรายมาเสร็จแล้ว หลังจากท่านนายกรัฐมนตรีตอบเสร็จ มีการชี้แจงเสร็จ ก็ได้มีการ
ปรึกษาหารือระหว่างวิปทั้ง ๒ ฝ่าย ตรงนี้ไม่ใช่ใช้เหตุผลในการที่มาชี้แจงว่าปิดประชุม
เพราะว่านายกรัฐมนตรีตอบแล้ว ไม่ใช่ครับ ตรงนี้ไม่ใช่ เพียงแต่ว่าได้มีการประสานกัน
ทั้ง ๒ ฝ่ายแล้วว่าควรจะปิดเวลาประมาณ ๕ โมง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเมื่อยังมีผู้ประสงค์จะ
อภิปรายกันต่อจนถึงเที่ยงคืนครึ่ง ผมก็ปล่อยมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งมีผู้คัดค้าน เวลาท่าน
สุรินทร์อภิปรายนานก็มีผู้คัดค้านว่าควรจะกระชับ อภิปรายเย็นเยื่อ ตรงนี้ก็ควรจะ
รักษาเวลากันถ้าอยากจะอภิปรายหลาย ๆ ท่าน ต้องกระชับ แต่พอเดือนไป ท่านก็บอกว่า

ท่านบริหารเวลาตัวเอง แต่ผลสุดท้ายแล้วเวลามันก็ลากยาวมาอย่างนี้ ผู้ทำหน้าที่ประธานก็ต้องคอยควบคุม เพราะฉะนั้นเมื่อถึงเวลาอันสมควรแล้ว มันมีข้อบังคับ มันมีบอกไว้นะครับ ข้อ ๖๖ ให้อำนาจประธานปรึกษาหารือว่าสมควรปิดอภิปรายหรือยัง ผมก็ทำตามข้อบังคับ ได้ปรึกษาหารือ แล้วก็ยังเป็นผู้เสนอญัตติไม่ได้เปิดทางเลยครับ มีผู้เสนอญัตติค้านไว้นี้ไม่ได้เปิดทางเลย ตรงนี้ขอทำความเข้าใจหน่อยครับ ท่านวิเชษฐ์ครับ

นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชษฐ์ เกษมทองศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ทางวิปฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านก็ได้ตกลงหารือกันนะครับว่าวันนี้การประชุมของเราก็เป็นมาด้วยดีนะครับ ทางฝ่ายค้านก็ตกลงว่าจะพูดอีก ๒ ท่าน ท่านละ ๑๐ นาที ของทางฝ่ายรัฐบาลก็อีก ๑ ท่าน ท่านละ ๑๐ นาที ก็เป็นไปตามข้อตกลงครับ ก็ขอให้ท่านประธานพิจารณาด้วยนะครับแล้วก็ขอให้ท่านสุชาติถอนญัตติด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ตกลงใหม่ครับ ๒ ท่าน ท่านละ ๑๐ นาที ใช้นะครับท่านวิเชษฐ์ครับของฝ่ายค้าน

นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี (บัญชีรายชื่อ) : ใช้นะครับ ของทางฝ่ายค้าน ๒ ท่านนะครับ ทางฝ่ายรัฐบาล ๑ ท่าน

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ของพรรคไทยรักไทย ๑ ท่านนะครับ

นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี (บัญชีรายชื่อ) : ๑ ท่าน คือคุณอารีเพ็ญครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : โดยให้ท่านสุชาติถอนญัตตินะครับ ท่านสุชาติยอมถอนไหมครับ

นายสุชาติ ลายน้เงิน (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ ผม สุชาติ ลายน้เงิน ไทยรักไทย เขต ๓ ลพบุรี ท่านประธานครับ เพื่อให้สภาและสิ่งที่ดีเกิดขึ้นในมิตินี้ครับ ผมถอนครับ ท่านครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก็ตกลงที่ประชุมของ ๒ ฝ่าย ทั้งวิปฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้านก็จะให้ทางประชาธิปไตย ๒ ท่านนะครับ ทางไทยรักไทย ๑ ท่าน เชิญทางประชาธิปไตยครับ ท่านผู้ใดจะอภิปรายครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าจนถึงเวลานี้ข้อตกลงระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลมันใกล้จะบรรลุที่ตรงกันแล้วผมคิดว่าผ่อนปรนอีกแค่ ๒ ท่าน เวลาในขณะนี้ผมเชื่อว่าผู้ที่จะลุกขึ้นอภิปรายต่อไป ซึ่งเป็นคนพื้นที่ก็รู้ว่าขณะนี้ใกล้ ๑ นาฬิกาเต็มทน เขาคงไม่อภิปรายเลยเถิดไปคนหนึ่งเป็นชั่วโมงหรือครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ในเมื่อผู้ที่จะลุกขึ้นอภิปรายแล้วเป็นคนพื้นที่ด้วยบอกได้เตรียมข้อมูลไว้ อาจจะเกินเลยไปจากที่ตกลง ๑๐ นาที เล็กน้อย ผมคิดว่าตรงนี้ก็อาจจะผ่อนปรน ผมอยากให้เห็นความสมานฉันท์เกิดขึ้น เพราะวันนี้บรรยากาศก็เป็นไปด้วยดีนะครับ เล็กน้อยเท่านั้นเองเวลาตรงนี้ ถ้าหากว่าเราไป ฟิกซ์ (Fix) ว่า ๑๐ นาที ๑๐ นาที ผมเกรงว่าผู้ที่อภิปรายจะมีข้อจำกัด เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอความเมตตาเถอะครับว่าผ่อนปรนเกินเลยเวลาบ้างเล็กน้อย มันคงไม่ตึกไปกว่านี้แล้วละครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีอะไรครับท่านประธาน เสียเวลาแล้วเริ่มกันได้แล้วนะครับ

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ กระผม ประชา ประสพดี ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการครับ ถ้าท่านสมาชิกที่ลุกขึ้นขึ้นเมื่อกี้ไม่ทำตามข้อตกลงนะครับ ผมอาจจะต้องขอเสนอญัตติปิดการประชุมลงมติครับ ท่านประธานจะต้องวินิจฉัยนะครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อย่าเพิ่งเสนอเลยครับ ท่านนั่งก่อนครับ

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : ฝ่ายค้านจะเอาตามที่วิปตกลงหรือไม่ครับ คนละ ๑๐ นาทีครับ ฝ่ายค้าน ๒ คน คนละ ๑๐ นาที รัฐบาล ๑ ท่าน ๑๐ นาทีครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าบรรยากาศในวันนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยแล้วนะครับ เหลือเวลาอีกเพียง ๒ ท่านเกินเลยจาก ๑๐ นาทีไปบ้างเล็กน้อย ผมคิดว่าน่าจะผ่อนปรนกัน ผมรู้ครับว่าวันนี้ถ้าหากว่าท่านจะยืนยันมติของท่าน พวกเราผู้ที่ทำหน้าที่ฝ่ายค้านทำอะไรท่านไม่ได้หรอกครับ แต่ผมไม่อยากจะให้บรรยากาศที่นับจากวันนี้ไปเหลือเวลาอีก ๓ ปีครึ่ง มันเป็นบรรยากาศที่ไม่สามารถจะเกิดความสมานฉันท์และเกิดการเผชิญหน้ากัน ผมว่ามันไม่ใช่สิ่งที่ปรารถนานะครับ เล็กน้อยเท่านั้นเราขอกันกินมากกว่านี้ ผมขอความกรุณาเถอะครับ เพราะเหลือแค่ ๒ ท่านเท่านั้นเอง และของท่านเหลือ ๑ ท่าน เวลานั้นมันเกินเลยกว่ากันไม่มากหรอกครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ความจริงเถียงกันไปเถียงกันมาเกิน ๑๐ นาทีแล้วครับ เอาทางประชาธิปไตยครับ ใครจะอภิปรายครับ เชิญก่อนครับท่านธานินทร์

นายธานินทร์ ใจสมุทร (สตูล) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธานินทร์ ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอขอบคุณต่อเอกองค์อัลเลาะห์ชุบฮานาฮูวะตะอาลาที่ได้ใช้ชีวิตผมให้มาเยือนอภิปราย

ในสภา ท่านประธานครับ ผมได้ยิวนายกรัฐมนตรีท่านได้ศึกษาอัลกุรอาน ต้องขอขอบคุณครับ ถ้าท่านได้ศึกษาแล้วท่านอาจจะยังไม่เข้าใจผมครับ ผมก็ต้องบอกท่านว่า สิ่งที่ผมได้มีความคิด ความเห็นเรื่องสถานการณ์ภาคใต้ ถ้าผมไม่ทำ ผมขาดศรัทธาครับ สาเหตุที่ขาดศรัทธาตรงนี้เป็นเรื่องใหญ่สำหรับชีวิตที่เกิดมาบนโลกนี้ของผมมากครับ เพราะมุสลิมทุกคนถือว่าการมาอยู่บนโลกนี้แค่ชั่วครั้งชั่วคราว เราอยู่บนโลกนี้เพื่อโลกหน้าเท่านั้นครับ มาอยู่เพื่อความศรัทธาเท่านั้น ถ้าเราขาดศรัทธาวันข้างหน้าเรา กลับไปมาองค์อัลเลาะห์ เราก็มีปัญหา เราก็จะถูกลงโทษจากพระองค์ท่าน สิ่งที่ผม บอกว่าผมขาดศรัทธาตรงนี้ก็คือว่าพระองค์สั่งไว้ในอัลกุรอานครับบอกว่า บรรดาผู้ ศรัทธาสุเจ้าเป็นพี่น้องกัน ท่านศาสดามุฮัมมัด ท่านศาสดานบีมุฮัมมัดซอลลอลลอฮุอะลัย วะซัลลัม ท่านก็บอกไว้ว่าบรรดาผู้ศรัทธาสุเจ้าเสมือนเรือนร่างเดียวกันตรงนี้ครับที่ผม คิดให้ความเห็นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะว่าพี่น้องของผมตรงนั้นได้รับความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นมาโดยตลอด ไม่ใช่เฉพาะพี่น้องมุสลิม พี่น้องที่นับถือศาสนาอื่น พี่น้องตำรวจ ทหารทุกครั้งที่เกิดปัญหาตรงนั้น ผมก็มีความเป็นห่วงเป็นใยและก็แสดง ความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมาโดยตลอดครับ วันนี้ก็ได้พิจารณาคนโดนอุ้มหนึ่งคนครับ เป็นชาวพุทธครับ คนที่จังหวัดสตูลโดนอุ้มเมื่อวันที่ ๑๕ ที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่ตำรวจมี ส่วนร่วมครับ แล้วผมก็พูดกับผู้การตำรวจจังหวัดสตูลบอกว่าผมมีความเป็นห่วงว่าครั้งนี้ เกิดขึ้น ครึ่งหน้าจะเกิดขึ้นอีก ท่านต้องไปพิจารณาให้ดีว่าจังหวัดสตูลไม่มีปัญหาเหมือน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ไม่มีปัญหาเหมือนกับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ใช่เก่งที่ ผมครับ แต่พี่น้องประชาชนตรงนี้รักความเป็นธรรมครับ ไม่ยอมให้ใครรังแกครับ เลยเขา ส่งผมมาให้เป็นผู้แทนราษฎรเพื่อมาปกป้องในสิ่งเหล่านั้น คนพุทธหายไปคนหนึ่ง ผมก็ ต้องมาพิจารณาเหมือนกับคนมุสลิม คือที่พูดอย่างนี้เพราะกลัวว่าถ้าพูดอะไรแล้วโดน กล่าวหาว่าไปเข้าข้างโจรซึ่งตลอดที่ผมให้ความเห็นมา ผมไม่เคยเข้าข้างใคร ผมรัก แผ่นดินไทยเหมือนกับท่านครับ แต่ผมไม่พยายามผูกขาดการรักแผ่นดินตรงนั้น เหมือนกับท่านครับ ผมถือว่าความคิดความเห็นของท่านคือเรื่องที่ถูกต้อง ความคิด ความเห็นของผม ความเชื่อของผมคือเรื่องที่ถูกต้องครับ-----

ท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยกับพระราชกำหนดนี้ เพราะพระราชกำหนดนี้ไม่ได้เกิดมาจากการที่มีการวางแผนเพื่อให้เกิดเป็นกฎหมายที่แท้จริง ไม่ได้เกิดมาจากความทุกข์ที่หาเหตุแห่งความทุกข์เพื่อมาดับทุกข์ ไม่ได้หาสาเหตุตรงนั้นออกมาแล้วค่อยหาสาเหตุในการดับทุกข์เหมือนกับวันนี้ออกพระราชกำหนดและมาหาดับทุกข์ในสภาผู้แทนราษฎร จริง ๆ แล้วเกิดจากกิเลส เกิดจากความโมโหโทสัน ขออนุญาตครับ จากผู้นำนั้นละครับ ทุกครั้งที่เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่ว่าอย่าหาข้อหาให้เขาเป็น เจไอ (JI) ไม่ว่าเรื่องกรือเซะ ไม่ว่าเรื่องตากใบ ไม่ว่าเรื่องสมชาย แผ่นเสียงตกร่อง จริง ๆ แล้วไม่ตกร่องที่คนอื่นครับ ตกร่องที่รัฐบาลบอกว่า ทุกครั้งพอเกิดปัญหา พอมีนโยบายแปลก ๆ ใหม่ ๆ ขึ้นมามีกฎหมาย ไม่ว่าเรื่อง เจไอ ก็กฎหมายก่อการร้ายมา ป.ป.ง. มา อะไรมา เดินมาถูกทางแล้ว และถูกทางตลอด ไม่เคยผิดทางครับ แต่ตายทุกวัน ท่านประธานครับ ผมมีเวลาอันสั้น ตรงนี้ผมก็ใช้ ๑๐ นาทีละครับ ผมขออนุญาตท่านประธานว่า จริง ๆ แล้วทั้งหมดนี้ พระราชกำหนดนี้ออกมาเพราะว่าไม่ได้ตั้งใจครับ ไม่ได้ตั้งใจคือผมเรียนตรง ๆ พอเกิดเหตุการณ์ขึ้นมาก็ให้นโยบายอีกครั้งหนึ่ง ให้ให้นโยบายผมยกตัวอย่างครั้งเดียว ที่จริงผมมีเยอะ เกิดเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ปี ๒๕๔๖ มีคนปล้นปืน ๑๕ คน กองพันพัฒนาที่ ๕ หมู่ที่ ๔ บ้านแหลมธารโต ปล้นปืนเอ็ม ๒๐๓ ๒ กระบอก และ ๑๑ มม. ยิง จ.ส.อ. สมคิดตาย แล้วก็วันเดียวกันเกิดการปล้นปืนและฆ่าทหารตายไป ๔ คน ท่านนายกรัฐมนตรีครับ บอกว่าผมได้โทรศัพท์ติดต่อ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ให้เรียกประชุมหน่วยงานความมั่นคงด่วน พื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ จัดการให้เด็ดขาดและจับตาย เพราะถือว่าเรื่องนี้เสียหายมาก ผมได้สั่งการและเรียกประชุม แล้วหากแก้ปัญหาไม่ได้ในระยะเวลาสมควรต้องมีคนรับผิดชอบ เกิดเหตุที่ยะลา ก็เหมือนกันครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีชิตชัย เป็นอย่างนี้เหมือนกัน แล้วผมก็พูดเรื่องความไม่เป็นธรรมนี้มาโดยตลอด ไม่ว่าเรื่อง เจไอ เรื่องนายเจ๊ะอาดเต๊ะ ปูยู ท่านก็ไม่ไปดูแลครับ วันนี้คนสตูลถูกอุ้ม ๑ คนเป็นคนพุทธ ถ้าท่านบอกว่าผมพูดปกป้องคนมุสลิมคนนั้นคนพุทธท่านลงไปดูแลสิครับ เหมือนกันครับ คนไทยเหมือนกันทั้งหมด อย่างมาแบ่งแยกว่าใครรักชาติมากกว่าใคร มันผ่าดวงใจกันไม่ได้หรอกครับ ผ่าดวงใจกันไม่ได้ว่าใครรักชาติมากกว่าใคร ฉะนั้นจงเข้าใจเสียว่าที่ผมให้ความคิด

ความเห็น ถ้าผมขาดศรัทธา ผมทำเพื่อโลกหน้าครับ ผมไม่ได้ทำเพื่อโลกนี้ แต่อัลเลาะห์
มอบหมายให้ผมมาทำหน้าที่ เป็นผู้แทนราษฎรปวงชนชาวไทย ถ้าผมไม่พูด ผมไม่รู้เข้ามา
ทำชี้แจงอะไรครับ ผมต้องพูด ในหน้าที่ที่ผมได้รับมอบหมายจากประชาชน ฉะนั้นไม่ต้อง
เข้าใจผมเป็นอันครับ -----

สิ่งที่ผมให้ความคิด ความเห็นแตกต่างกับท่าน ผมคิดว่าเป็นเรื่องปกติ ถ้าท่านอยู่ในระบอบประชาธิปไตย ถ้าท่านคิดว่าที่มาของท่านมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ต้องเข้าใจผมครับ แต่ถ้าที่มาของท่านไม่เข้าใจประชาชนว่าประชาชนเลือกมาเพื่ออะไร ท่านก็ไม่เข้าใจผมครับ ทั้งหมด ทั้งหลาย ทั้งปวง กฎหมายฉบับนี้ที่ออกมาไม่ได้แก้ปัญหาเลยครับ ท่านชิดชัยครับ ท่านนัดผมหลายครั้ง ท่านนัดผมและจับมือว่าอาทิตย์หน้าจะพบกัน ก็ไม่พบ ท่านกลัวอะไรกับผมครับ กลัวผมพูดเรื่องจริงหรืออย่างไร ผมต้องพูดเรื่องจริงครับ ทั้งหมดที่จริงถ้าผมมีเวลา ผมจะมีอีกหลาย ๆ เรื่องที่จะพูด แต่ทั้งหมดที่ผมให้ความเห็นในฐานะผู้แทนราษฎร ผมมาให้ ๑. ผมทำหน้าที่ของผม ๒. ถ้าผมไม่ทำหน้าที่ ผมขาดศรัทธาครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ประชาธิปไตยอีกท่านหนึ่ง จะประสงค์อภิปรายใหม่ครับ จะเอาสงขลา หรือจะเอาจังหวัดไหนครับ ท่านวิรัตน์นะครับ เคารพครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ พรรคประชาธิปัตย์ จากสงขลาครับท่านประธาน การที่คิดไม่เหมือนกับรัฐบาล ไม่ได้หมายความว่าพวกกระผมไม่รักชาติ การที่คิดต่าง ก็ไม่ใช่ว่าไม่ให้ความร่วมมือกับรัฐบาล ผมได้เพียรพยายามเรียนเชิญท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ไปเป็นประธานเปิดการเสวนา ซึ่งรวม ๔ องค์กร กรรมการสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สถาบันพระปกเกล้า สภานายความ ผู้เข้าร่วมซึ่งมาจาก ๕ จังหวัดภาคใต้ ๑,๐๒๔ คน ผมเรียนเชิญท่านจาตุรนต์ ท่านติตธวัชรวัชร์เสด็จเข้าใจกันได้ จะเรียนเชิญท่านชิดชัยก็ติด ผมเล็งอยู่ ๒ ท่าน เพราะยังมองเห็นว่ายังมีความคิดเป็นสายพิราบ เพราะถ้าเชิญสายเหยี่ยวลงไปไปถึงถล่มมันจะแรงกว่านั้น ในที่ประชุมซึ่งมีผู้เข้าร่วม ๑,๐๐๐ กว่าคน ที่กราบเรียน โดยเฉพาะมี ๔ องค์กรหลัก ๆ ซึ่งเขาก็รักแผ่นดินไทยเหมือนกับท่านทั้งหลาย ข้อคิดของประชาชน ๑,๐๐๐ กว่าคน แตกต่างจาก ๗๓ จังหวัดโดยสิ้นเชิง ทำไมผมกราบเรียนอย่างนี้ ผมเข้าใจว่าคิดว่าข้อมูลที่พี่น้อง ๗๓ จังหวัดได้รับ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่พี่น้องใน ๕ จังหวัด รู้เห็นประสบอยู่ เหตุบางเหตุ ท่านชวน หลีกภัย ไปประสบด้วยตัวเอง มีการฆ่านักศึกษาธรรม ๓ ศพ

พอท่านชวนจะเข้าไปเยี่ยม เจ้าหน้าที่ระดับนายอำเภอบอกว่าอย่า อย่า จะชั้นสูตรพลิกศพ
ผมติดใจปัญหานี้ครับ ไปเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องในนิติวิทยาศาสตร์เข้ามาชี้แจง คำตอบที่ได้รับจาก
นิติวิทยาศาสตร์ ก็คืองานอย่างนี้เขาไม่ให้เข้าไปหรอก ผมถามว่าแล้วเหตุที่กรุงลอนดอน
ทำไมเขาจับคนร้ายได้ เพราะเขาใช้นิติวิทยาศาสตร์ ลอนดอนมีคน ๑๐ กว่าล้านคน
ยะลามีคนอยู่ในเมือง ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ คน ผมก็ถามต่อไปว่าในยะลาเขายอมให้
นิติวิทยาศาสตร์เข้าไปไหม คำตอบคือไม่ พอไม่กี่ทีนี่แพะล่ะครับ แพะ แกะ เยอะแยะเลย
ตามมา ปัญหาใน ๓ จังหวัด ภาคใต้ ถ้าไม่ดีอันะครับ ผมคิดว่าถ้านิติวิทยาศาสตร์เข้าไป
ตั้งแต่แรกปัญหาไม่เกิดหรอกครับ ผมติดใจ พ.ร.ก. ฉบับนี้มากครับ ว่ามันเกิดขึ้นได้
เพราะอะไร ดูตัวกฎหมายก็เขียนไว้ไม่ชัดเท่าไร มีความจำเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ อย่างนั้น
แต่มาดูแถลงการณ์สำนักนายกรัฐมนตรี วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ คือหลังออก พ.ร.ก.
๓ วัน อ่านดูยิ่งชัดเลยครับ ทำไมมันถึงเกิดเหตุขึ้นมา จึงสามารถรู้ได้ว่า พ.ร.ก. ฉบับนี้
ออกมาได้เพราะอะไร เขียนครับว่าพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗
หรือ พ.ร.บ. บริหารราชการฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๔๙๕ ๒ พ.ร.บ. นี้ ก็แค่แก้ปัญหาคอมมิวนิสต์
ซึ่ง ๔ พณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ออกนโยบาย ๖๖/๒๓ แก้ได้ ปัญหาคอมมิวนิสต์
แพร่หลายไปทั่วประเทศไทย ยังใช้กฎหมายอัยการศึก ปี ๒๔๕๗ กับ พ.ร.บ. บริหารราชการ
ฉุกเฉิน ปี ๒๔๙๕ แก้ได้ ไม่ต้องออก พ.ร.บ. ใหม่ เพียงแต่ว่า เพียงแต่อะไรครับ -----

เพียงแต่ว่าจิตใจของผู้นำนี้ถึงสันติภาพ นี่ถึงสมานฉันท์ จึงออกนโยบาย ๖๖/๒๓
 ออกมาได้ บ้านเมืองสงบเรียบร้อย ถามว่าพวกเราฝ่ายค้านเคยนำเสนอประเด็นสันติสุข
 ใหม่ เสนอมาตลอด แต่ ๔ พณฯ นายกรัฐมนตรีบอกว่าฝ่ายค้านไม่ต้องพูด รัฐบาลรู้แล้ว
 ค้านทุกอย่าง จามก็ค้านดูท่านพูด นี่คนดี ๆ ตายมาเยอะแล้ว ก็แปลว่าถ้าเราค้าน แปลว่า
 เราไม่รักชาติกระนั้นหรือ ไม่ใช่เลยครับท่านประธาน หลายตัวอย่าง หลายตัวบท แล้วก็
 โดยเฉพาะในคำแถลงการณ์ยิ่งชัดว่า ผมก็สงสัยว่าทำไมตัวบท พ.ร.ก. นี้ออกมาคุ้มครอง
 เจ้าพนักงานโดยเฉพาะ เปิดไปดูหน้าที่ ๒๐ ในหนังสือของสภาครับ ฝ่ายความมั่นคงเป็น
 ผู้เสนอ แปลว่าฝ่ายความมั่นคงคิดโดยไม่ได้หารือกับฝ่ายใด เพราะฉะนั้นจึงมีตัวบทที่
 เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา คดีวินัย ไม่ต้องรับผิดชอบในทางปกครอง ผม
 สัมมนาที่เจบี อำเภอบางใหญ่ ที่ ๑,๐๐๐ กว่าคนเขาพูดว่าอย่างไรท่านประธานครับ เขา
 บอกว่าคุ้มโดยชอบด้วยกฎหมาย ผมไม่ได้พูดเองนะครับ ชาวบ้านพูด ผมถามว่าทำไมพูด
 อย่างนั้น คุ้มโดยชอบก็ผู้ต้องสงสัยอย่างไร กฎหมายอาญาจะเริ่มเป็นความผิดต่อเมื่อลง
 มือกระทำบกพร่อง เป็นความผิดอาญา ถ้าลงมือกระทำแล้วไม่สำเร็จเป็นพยายาม มี
 ไม่ก็ตัวหกรอกครับที่เริ่มจากเตรียม มีความผิดต่อพระมหากษัตริย์ ความผิดเรื่อง
 วางเพลิง แต่ผู้ต้องสงสัยนอนอยู่บ้านเฉย ๆ เขาสงสัยก็เอาไปได้แล้วครั้งละ ๗ วัน ๗ วัน
 เลยเขาบอกว่าคุ้มโดยชอบ ผมถามว่าอะไรอีก และฆ่าโดยชอบ ฆ่าโดยชอบเขาบอกว่าไม่
 ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา ทางวินัย ไม่ต้องฟ้องศาลอะไรทั้งสิ้น ผมก็บอกว่ามีมูล
 การคุ้มฆ่าผมไม่ได้พูดเองครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อนรับหน้าที่ก็จะบอก
 ว่านับต่อไปนี้ไม่คุ้มฆ่าอีกแล้ว ท่านจาตุรนต์ ฉายแสง เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗
 เสนอรัฐบาล ๗ - ๘ ข้อ ใน ๗ - ๘ ข้อนั้น ๑ ข้อบอกว่าเลิกคุ้มฆ่า ผมไม่ได้พูดเองนะครับ
 การคุ้มฆ่าไม่มีกฎหมายรองรับก็ยังอีเหละเซะเซะเต็มที เพราะฉะนั้นหากคุ้มฆ่าโดยชอบ
 ขึ้นมาเมื่อไรพี่น้องครับ อะไรจะเกิดขึ้นในแผ่นดินไทย คำแถลงการณ์เขียนตอนนะครับว่า
 ขอรับรองว่าผู้สุจริตจะไม่ได้รับผลกระทบเดือดร้อนเขียนไว้อย่างนี้ ผมถามว่าผู้สุจริตใน
 เหตุการณ์ตากใบก็ได้ เอาผลงานการศึกษาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ได้
 ผู้ที่ตาย ผู้ที่บาดเจ็บ ผู้ที่เข้าไปซื้อข้าวซื้อของที่เดือดร้อน เขาเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์
 ถูกกระทำ บาดเจ็บบ้าง ตายบ้างนะครับ เหตุการณ์อย่างนั้นจะไม่เกิดขึ้นอีกหรือ ไม่มีใคร

รับรองได้ คงมีแต่ผู้ไม่ประสงค์ดีไม่เห็นแก่ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ไม่ยอมรับรู้ บรรยาการศุภมานฉันท์ เขียนด่าไว้ในแถลงการณ์เรียบร้อยนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าผู้สุจริต เดินไปซื้อของเผอิญอยู่ในเหตุการณ์แล้วถูกยิงโดยพลาด เขาเรียกร้องอะไรจากใครไม่ได้ เพราะ พ.ร.ก. มันเขียนเอาไว้ พ.ร.ก. ฉบับนี้จึงเป็น พ.ร.ก. ที่ลิดรอน หรือฆ่าตัดตอน อำนาจตุลาการที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น ๆ มันใช้ได้หรือครับ รัฐธรรมนูญเขียนชัดครับ อำนาจแยก ๓ อำนาจ นิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ หลักของรัฐธรรมนูญก็เขียนอีกว่าให้มีการตรวจสอบ ถ่วงดุล รู้กันทั่วไป แต่พอรัฐบาลทำขึ้นมาปีบไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา ทางวินัย แล้วก็ไม่มีสิทธิฟ้องคดีปกครอง อะไรจะเกิดขึ้นกับบ้านกับเมือง เหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมดมันไม่ใช่ว่าไม่มีกฎหมาย หรือไม่มีเครื่องมือในการบริหาร ไม่ใช่เลยครับ ท่านประธาน แต่มันเกิดขึ้นเพราะการใช้ความรุนแรง การให้สัญญาความรุนแรงของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ผมก็ไม่ได้พูดเองอีก โจรกระจอกเอ๋ย ตาต่อตาฟันต่อฟันเอ๋ย มึงบ้ามากูบ้าไปเอ๋ยทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้คือปัญหาที่แท้จริงของเหตุการณ์ใน ๓ จังหวัด ภาคใต้ แล้วลามมาที่จังหวัดสงขลาบ้านผม-----

เพราะฉะนั้นถ้าเหตุเกิดจากความรุนแรง เหตุก็ไม่ได้เกิดจากตัวกฎหมาย กฎหมายเดิม กฎอัยการศึกเดิม พ.ร.บ. สมัย จอมพล ป. ก็ใช้ได้อยู่ ฯพลฯ พลเอก เปรม ยังไปแก้ปัญหาคอมมิวนิสต์ซึ่งลามไปทั่วประเทศได้ ปัญหาที่แท้จริงจึงไม่ใช่กฎหมาย แต่เป็นปัญหาการใช้อำนาจรุนแรง ใช้อำนาจเกินเลยของ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรี กราบเรียนอย่างนี้ปัญหาจึงต้องแก้ที่การใช้อำนาจ การใช้คุณธรรม ซึ่งท่านอานันท์ ปันยารชุน ก็ดำเนินการแล้ว คณะกรรมการสมานฉันท์ เดินแนวทางสมานฉันท์ดีกว่าออก พ.ร.ก. ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่นี้จะมีคนตายเพิ่มขึ้น พอคนตายเพิ่มขึ้น ฝ่ายค้านพูดขึ้นมาบอกคุณไม่รักชาติ คุณไม่คำนึงถึงคนบริสุทธิ์ การที่คนบริสุทธิ์ตายก็เพราะอำนาจรุนแรงนั่นเองครับ ต้องให้รู้ที่มา มันถึงจะแก้ปัญหาก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเริ่มมองคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในภาคใต้ เพราะไม่มีกฎหมาย ไม่จริง แต่มันเกิดขึ้นเพราะความรุนแรง การใช้อำนาจเกินเลย การให้สัญญาอันทั้งหลายทั้งปวง ผมไม่อยากเจาะลึกกรือเฮะ ไม่อยากเจาะลึกตากใบ ไม่อยากเจาะลึกทนายสมชาย เพราะ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีกังวลในประเด็นนี้ แต่ก็หวังว่าท่านชิตชัย ท่านจาตุรนต์ซึ่งเป็นสายพิราบน่าจะช่วยให้ อำนาจแล้วอย่ามีใครที่มีอำนาจเหนือมาแทรกแซง บ้านเมืองมันถึงจะไปได้ครับ นี่ละครับคือความเห็นที่แท้จริงของฝ่ายค้าน เรายังรักชาติ รักบ้านเมืองไม่น้อยกว่าท่านทั้งหลาย

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอารีเพ็ญครับ

นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ต้องขอขอบคุณท่านประธานนะครับที่ได้อนุญาตให้เป็นคนสุดท้ายที่มาอภิปรายในวันนี้ อันที่จริงแล้วขณะนี้ก็เป็นเวลาตี ๑ นะครับ ผมก็จะพยายามรักษาเวลาตามที่ท่านประธานได้กำชับไว้ว่าใช้เวลาประมาณไม่เกิน ๑๐ นาที ท่านประธานที่เคารพครับ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งเราพิจารณาตั้งแต่เมื่อปลายวันนี้ ก็ใช้เวลาหลายชั่วโมง ผมเองจะพยายามรักษาเวลาให้มากที่สุดเพื่อที่จะไม่ให้ท่านที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาทำงานสายในวันพรุ่งนี้ ท่านประธานครับ กฎหมายนั้นคือ

ปรากฏการณ์ของสังคม ยิ่งสังคมมีความสลับซับซ้อนมากแค่ไหน กฎหมายก็ย่อมมีการพัฒนาแล้วก็สลับซับซ้อนตามกัน ในเรื่องของปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น การก่อการร้ายหรือก่อความไม่สงบตลอดระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมาจะเห็นว่าการพัฒนาการของกลุ่มที่ก่อเหตุนี้มีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น มากกว่าในอดีตที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นการที่เราจะใช้กฎหมายใดก็ตามแต่ในการที่จะแก้ไขปัญหา นั้น ผมคิดว่าต้องใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพทั้งผู้ใช้และความยุติธรรมในตัวบทของกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่มีความเชื่อเลยนะครับว่ากฎหมายนั้นสามารถที่จะแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางความคิดได้ เพราะอดีตที่ผ่านมาตั้งแต่ที่เรามี พ.ร.บ. ว่าการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายภัยสังคม ยิ่งมีกฎหมายอย่างนี้ ยิ่งทำให้คนเป็นคอมมิวนิสต์ในขณะนั้นมากขึ้น และยิ่งมีกฎหมายภัยสังคมยิ่งทำให้คนนั้นมีการกระทำ อันเป็นภัยสังคมมากขึ้น ทั้งนี้และทั้งนั้นอยู่ที่การใช้กฎหมายของผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ก่อนอื่นผมอยากจะให้ท่านประธานเข้าใจสภาพของคนในจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเฉพาะ ๓ จังหวัด คนใน ๓ จังหวัดนั้นเราพอที่จะแบ่งแยกกลุ่มความคิดเป็น ๓ กลุ่มความคิด ความคิดที่หนึ่งคือคนที่ว่าเป็นมุสลิมโดยกำเนิดเมื่อเรียนหนังสือแล้ว เขาก็มีละเลยเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติตามหลักของศาสนา เขาไม่เคร่งครัดในหลักของศาสนา -----

ซึ่งคนกลุ่มนี้ในอดีตที่ผ่านมาผู้ปกครอง ผู้หลักผู้ใหญ่ หรือว่าคนเฒ่าคนแก่ในอดีตนั้น จะไม่พอใจในพฤติกรรมของลูกหลานที่เรียนหนังสือแล้วออกมาเป็นคนที่ละเลยในเรื่อง ศาสนา ซึ่งทำให้มีข้าราชการได้มีการพูดกันเป็นเล่นว่า การเรียนภาษานั้นเป็นบาป นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะให้เห็นว่ากลุ่มที่ ๑ นั้นกลุ่มที่ว่า เมื่อเรียนแล้วเมื่อทำงานเป็น ข้าราชการก็เป็นข้าราชการประเภทที่ว่าสุ่ยสุ่ย ไม่อยู่ในกรอบของศาสนานะครับ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สังคมส่วนใหญ่ที่นั่นเขาไม่พึงปรารถนา

กลุ่มที่ ๒ นั้นคือกลุ่มที่มีความคิด ซึ่งเป็นความคิดทางการเมืองมาเป็น เวลานั้นเป็น ๑๐๐ ปี กลุ่มนี้เราต้องยอมรับว่ามีการเคลื่อนไหวมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ถ้า เราประเมินว่ากลุ่มนี้มีจำนวนมากน้อยแค่ไหนนั้น ผมอยากจะบอกว่ามีจำนวนน้อยมาก ถ้าเรานับว่ามีจำนวน ๑ เปอร์เซ็นต์ ๑ เปอร์เซ็นต์จาก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ ถ้า ๑,๖๐๐,๐๐๐ คน เท่ากับว่ากลุ่มนี้มีประมาณ ๑๖,๐๐๐ คน ถ้าเราดูตรงเปอร์เซ็นต์นั้นเป็นเปอร์เซ็นต์ที่ น้อย ๑ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ คน ๑ คนที่มีความคิดในการที่ต้องการสถาปนารัฐปัตตานี เหมือนกับที่มีมาในอดีต ถ้าเรานับจำนวนคน ถ้า ๑,๖๐๐,๐๐๐ คน เท่ากับว่า ๑๖,๐๐๐ คน ก็เป็นคนที่จำนวนไม่น้อยนะครับ ขนาดกบฏอาเงะนะครับ ๓,๐๐๐ คน ต่อสู้กับ รัฐบาลมา ๓๐ ปี สู้กับทหารซึ่งมีจำนวนนับเป็นหมื่น ๆ คนเขายังสู้ได้ เพราะการทำงานที่ มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นถ้าผมเทียบว่า ๑ เปอร์เซ็นต์หรือว่าไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ สัก ครึ่งเปอร์เซ็นต์ก็ประมาณ ๗,๐๐๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นกลุ่มเหล่านี้เป็นกลุ่มที่เขามี ความคิดที่ได้รับการปลุกฝังมาเป็นทอด ๆ แล้วก็มีความคิดเขา เขาถือว่าเป็นอุดมการณ์ นี่คือคนกลุ่มที่มีความคิด ที่ว่าต้องการสถาปนารัฐ ทางเดียวเท่านั้นคือการสถาปนารัฐโดย การใช้ปากกระบอกปืน คือใช้ตามลัทธิของประธาน เหมา เซ ตุง นะครับ นี่คือกลุ่มที่ว่า ก่อเหตุอยู่ในขณะนี้

กลุ่มที่ ๓ นั้นเป็นกลุ่มที่ต้องยอมรับว่าเป็นกลุ่ม ๙๙ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มที่ ต้องการอยู่ในประเทศไทยอย่างสันติวิธี กลุ่มที่ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต้องการมาแก้ไขปัญหามือง ต้องการมาลดเงื่อนไขที่จะนำไปสู่การที่จะอ้างกับ ต่างชาติหรือว่าภายในประเทศด้วยตนเอง เกี่ยวกับการลดรอนสิทธิเสรีภาพทางด้าน ศาสนา ฉะนั้นกลุ่ม ๙๙ เปอร์เซ็นต์นี้เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด เดียวนี้ครับ ผมอยากจะ

เรียนท่านประธานให้ทราบว่า กลุ่มส่วนใหญ่ขนาดนี้นะครับ อยู่ไม่เป็นสุข เพราะกลุ่มส่วนใหญ่กลุ่มนี้นะครับ กลุ่มที่มีความสนใจทางการเมือง เล่นการเมือง ตั้งกลุ่มการเมือง ขณะนี้กลุ่มการเมืองก็ถูกทำลายจนหมดสิ้น ประชาชนที่หวังพึ่งที่ต้องการไปสู่สันติวิธี เดี่ยวนี้เขาแทบที่จะหมดความหวังนะครับ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ผมอยากจะให้รัฐบาลต้องระมัดระวังในการใช้กฎหมายนี้ เพราะคนแค่ ๑ เปอร์เซนต์เขารู้ทางหนีทีไล่ เขาคิดจะทำอะไรขึ้นมาเขามีการเตรียมทางหนีทีไล่ นะครับ เพราะฉะนั้นจะจับกลุ่มนี้ง่าย ๆ นี่มันยาก แต่สิ่งที่จะมีการกระทำก็คือว่า สงสัยคนที่มีความเคร่งครัดในเรื่องศาสนา ผมอยากจะให้ท่านประธานเข้าใจนะครับว่า ความเคร่งครัดศาสนากับความคลั่งศาสนานั้นมันต่างกัน การระเบิดตูม ๆ ที่ต่างประเทศนั้นโดยอ้างศาสนานั้นเป็นลักษณะของการคลั่งทางศาสนา ไม่ใช่ความเคร่งศาสนา คือการเคร่งของศาสนานั้นคือเขาเคร่งที่อยากจะอยู่ในประเทศไทยได้อย่างสันติวิธี สามารถที่จะประกอบศาสนกิจได้อย่างมีสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเขาต้องมีการแก้ไขในกระบวนการทางการเมืองในระบบรัฐสภา ผมมีความเชื่อมั่นนะครับว่า เท่าที่ผมเล่นการเมืองมา ผมเชื่อว่าระบบรัฐสภานั้นคือระบบที่จะแก้ไขปัญหาได้ แต่เดี๋ยวนี้ข้าราชการที่ใช้อำนาจในพื้นที่ เป็นคนที่มีความคิดอคติแต่ดั้งเดิมนั้นยังมีอยู่มาก พวกเหล่านี้เป็นพวกที่มองเห็นว่าใครเคร่งศาสนา ใครต้องการเรียกร้องสิทธิในการที่จะประกอบกิจศาสนา ต้องการโน้นต้องการนี่เกี่ยวกับศาสนา เขามักจะมาว่าคนกลุ่มนี้คือกลุ่มที่คิดจะแบ่งแยกดินแดน ทำไมที่ผมกล้าพูดอย่างนี้ เพราะผมได้ดูสำนวนในคดีของนักมุขตดินชัดเจน ท่านประธาน เป็นสิ่งที่น่าละอายมากนะครับ ที่เราอยู่ในยุคที่บอกว่าประชาธิปไตยเต็มใบ เป็นยุคที่ว่าเรามีรัฐธรรมนูญที่ได้รับการยอมรับจากประชาชนและนานาชาติประเทศมากมาย แต่ในการกระทำสำนวนของเจ้าหน้าที่ เพราะความอคติที่มีความเป็นทุนเดิม มีการกล่าวหาการเรียกให้คลุมอึญาบ ผมสมัยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมได้มีคำสั่งแก้ไขการใส่อึญาบ ปรากฏในสำนวนยังบอกว่าผมนั่นคือต้นคิด โดยเอาจากเรื่องของการที่ให้คนมุสลิมนั้นใส่อึญาบ ----

เพราะฉะนั้นผมจึงยอมรับนะครับว่า ตามที่สมาชิกพรรคฝ่ายค้านบางท่านบอกว่า พวกกลุ่มผมนี้เล่นการเมืองอาศัยศาสนา แนนอนครับศาสนานั้นจะเป็นเงื่อนไขที่จะนำไปสู่ทำให้กลุ่มผู้ที่ไม่หวังดีออกไปโฆษณาประชาสัมพันธ์และชวนเชื่อให้คนส่วนใหญ่นั้นคล้อยตามกลุ่มผมสิครับ สร้างขึ้นมามิใช่ว่ามุสลิมล้วน ๆ ท่านมาอยู่ประชาธิปไตย ปี ๒๕๓๕ ผมอยู่ตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ เราได้มีกลุ่มที่เข้ามาอยู่ในกลุ่มนี้มีทั้งคุณปรีชา บุญมี มีทั้งคุณพิบุรณ์ พงศ์ธเนศ มีคนพุทธที่มาอยู่กับกลุ่มเราตั้งแต่แรกเริ่มนะครับ ไม่ใช่เรามาโดยอาศัยมุสลิมล้วน ๆ แต่เมื่อเราเล่นการเมืองแล้วย้ายพรรคไปมาก็มีการตกลงไปมาก็เหลือแต่คนที่แข็งแกร่งที่จะอยู่บนเวทีการเมืองได้ไม่กี่คน เพราะฉะนั้นการหาเสียงของเราเราต้องชูประเด็นในการที่จะแก้ไขประเด็นเงื่อนไขของศาสนา เพราะฉะนั้นเงื่อนไขเดียวนั้นะครับเราได้แก้ไขเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ สิทธิเสรีภาพบนผืนแผ่นดินไทยนั้นะครับ เดียวนี้มีทั้งธนาคารอิสลาม มีทั้งอะไรทุกอย่างทุกอย่างก็จากการที่เราต่อสู้ในทางการเมืองในระบบรัฐสภา ซึ่งจุดนี้เองเป็นจุดที่กลุ่มที่ไม่หวังดีคิดก่อเหตุร้ายในการที่จะสถาปนารัฐปัตตานี เขาก็ไม่พึงพอใจในการกระทำของเรา เพราะนั่นคือการทำลายเงื่อนไขในการที่เขาจะอ้างกับชาวโลก หรืออ้างกับประชาชนที่ไม่รู้การศึกษา นี่คือนี่ที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเองเดี๋ยวนี้เล่นการเมืองผมก็ปลงตก ไม่รู้ว่วันดีคืนดีจะมีหมายจับออกมา ผมไม่สนใจเพราะผมยืนบนผืนแผ่นดินนี้ ผมคิดว่าผมอยู่ที่นี่ ผมตายที่นี่ และก็จะขออยู่กับประชาชน และจะไม่ถือว่าพรรคใดพรรคหนึ่งเป็นสรวงสำหรับผม ผมต้องถือว่าประชาชนเท่านั้นนะครับ ผมไปสู่วิถีที่ ผมได้รับรู้จากประชาชนมากมาย ๘๐ เปอร์เซนต์ ๙๐ เปอร์เซนต์ครับ มีความรู้สึกหันหลังให้กับทางรัฐ นี่ผมพูดด้วยความสัตย์จริง เพราะฉะนั้นการใช้กฎหมายนี้ผมอยากให้ใช้อย่างระมัดระวัง ถ้าไม่ระมัดระวังนะครับ มันจะเกิดเหตุการณ์ตามมาแนนอน เพราะคนหนุ่มสาวเดี๋ยวนี้คนที่เขายอมที่จะตาย เขาไม่กลัวตายครับ การสู้กับคนที่กล้าตายยอมที่จะตายมันเป็นการต่อสู้ที่น่ากลัวที่สุด ท่านดูอิสราเอลเป็นตัวอย่าง อิสราเอล มี ๓ ล้านคน ผู้หญิง ผู้ชาย คนแก่ เป็นทหารไปในตัว ทำไมยังมีการระเบิดทุกวัน ทำไมถึงยอมคืน เวสต์ แบงก์ (West Bank) ทำไมยอมคืนฉนวนกาซ่า เพราะทนไม่ได้ในการที่จะสกัดกั้นของการก่อการร้ายซึ่งมาทุกรูปแบบ นี่ผมยกตัวอย่าง

ในเรื่องของอิสราเอล แต่ประเทศไทยใน ๓ จังหวัด มีทหารแค่ ๒๐,๐๐๐ กว่าคน ๓๐,๐๐๐ กว่าคน ในพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาล ๓ จังหวัด คนมี ๑,๖๐๐,๐๐๐ คน มันไม่พอหรอกครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะฝากฝังไว้ก็คือว่า ต้องเอาประชาชนซึ่งเป็นพวกที่เป็นฝ่ายปฏิรูปที่ ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ให้มาเป็นพวกรัฐบาลให้ได้ ถ้าไม่สามารถเอาพวกนี้มาเป็นพวกรัฐบาล ผมว่าจะแก้ไขปัญหานี้จะก็กฎหมาย ๑๐๐ ฉบับ มากกว่านี้หลายเท่าก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้นะครับ ผมขอขอบคุณท่านประธานนะครับที่ให้โอกาสเพิ่มเวลาประมาณ ๔๓ วินาทีครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : การอภิปรายได้สิ้นสุดลงแล้วนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้หรือไม่ครับ แต่ก่อนที่จะลงมิตท่านจะมีอะไรสรุปใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ผมจะถามมติจากที่ประชุมนะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามาลงมติด่วนครับ

(นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามาลงมติด่วนครับ กดปุ่มเบอร์ ๑ แสดงตนไว้ก่อนนะครับ อย่าเพิ่งลงมตินะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นสมควรอนุมัติ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นสมควรไม่อนุมัติ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ลงคะแนนเสียงมีไหมครับ มีท่านใดเครื่องขัดข้องไหมครับ
เชิญครับ

- ๑๔๒/๑

นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
ธราพงษ์ สีลาวงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย
หมายเลข ๑๒๔ อนุมัติครับ เห็นด้วยครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีอีก
ไหมครับ สมาชิกท่านใดเครื่องขัดข้องมีไหมครับ เชิญครับ ท่านใช้ออกเสียงโดยผ่าน
ไมโครโฟนก็ได้ครับ ขัดข้องไหมครับ เชิญครับ

นายมานิชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผม
มานิชญ์ วิชัยกุล ไม่เห็นด้วยครับ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง) : ท่าน
มานิชญ์ ไม่เห็นด้วยนะครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ดิฉัน รังสิมา รอดรัศมี
หมายเลข ๒๗๙ ยังไม่ทันเสียบบเลย มันขึ้นไม่เห็นด้วยแล้ว ดิฉันไม่เห็นด้วยนะคะ

นายสุชาติ ตันเจริญ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีอีกไหม
ครับ ถ้าไม่มีปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการ
ลงคะแนนเสียงมีท่านสมาชิก เห็นด้วย ๓๕๕ บวก ๑ เป็น ๓๕๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๙๗ บวก ๒ เป็น ๙๙ ท่าน งดออกเสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ ดังนั้นมติที่ประชุม
มีมติอนุมัติพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

วันนี้พอสมควรแล้วครับขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่าน ขอปิดประชุม
ครับ

เลิกประชุมเวลา ๐๑.๒๐ นาฬิกา